

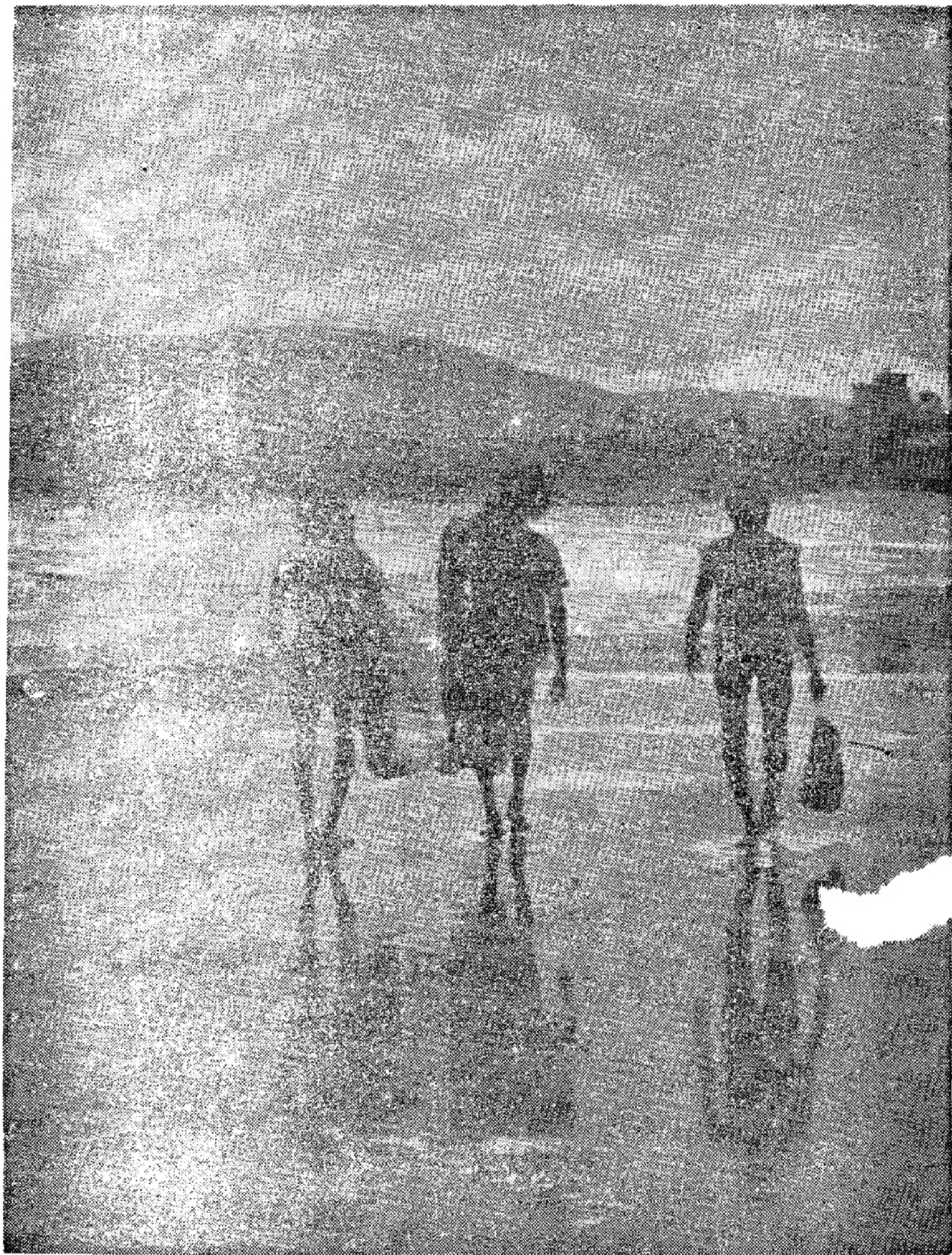
ఆంధ్ర సచిత్ర వార

పత్రిక

5-1-62

25 పాయపైసలు

బ్రతుకు పాట

ఫోటో: కె. ఎస్. కామరాజు, (కాకినాడ)

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

నవలా రచన పోటీ బహుమతి రు. 1000

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో సాంఘిక నవలా రచనకు మరొక పోటీ నిర్వహించదలచామని తెలుపటానికి సంతసిస్తున్నాము.

[15-12-1961 గడువుగా పెట్టిన నవలపోటీ ఫలితాలు త్వరలో తెలుపుతాము. ఇది మరొక పోటీ.]

ఈ పోటీకి పంపే నవలు మా కార్యాలయానికి 1-5-1962 లోగా చేరాలి.

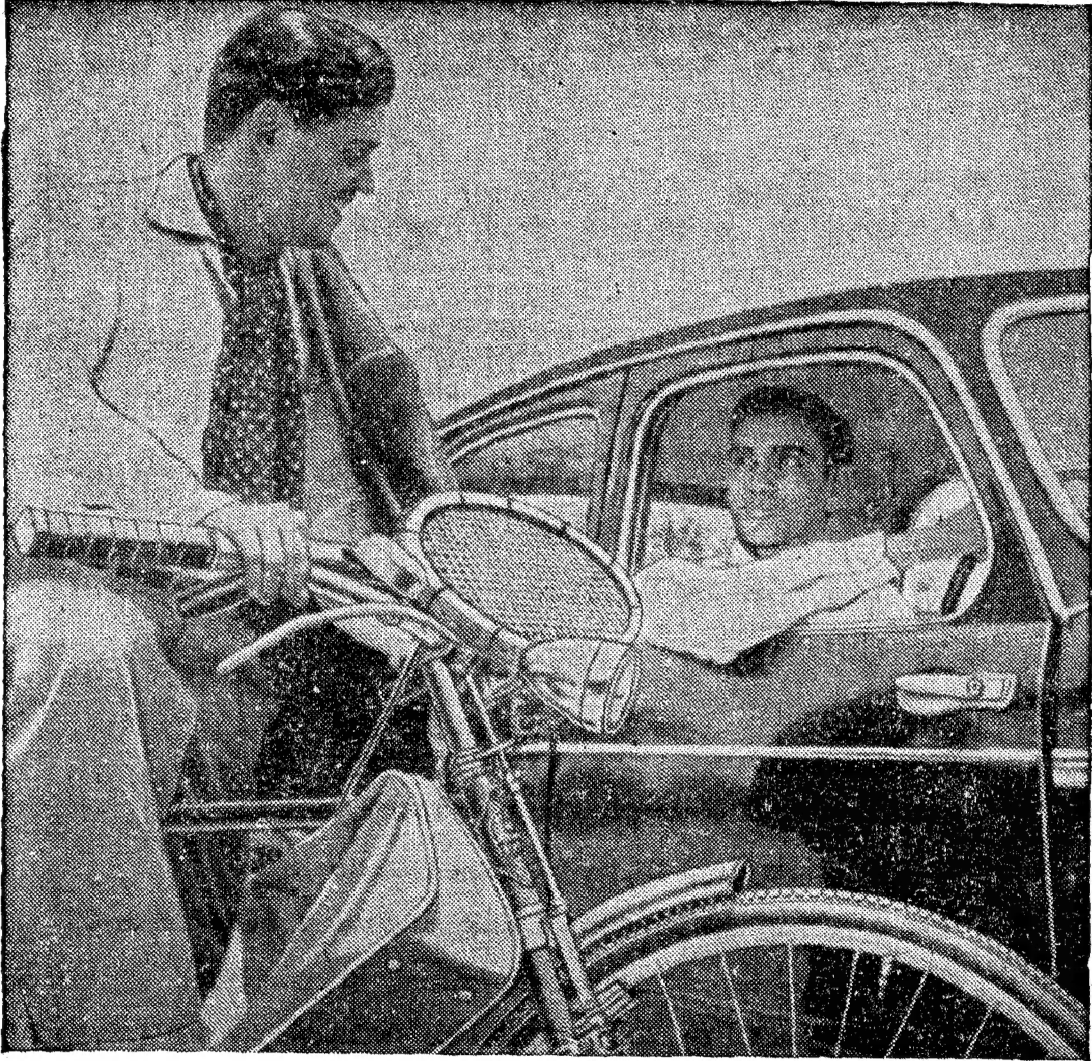
నిబంధనలు

- రచనలు కాగితానికి ఒక పైపుననే వ్రాసి ఉండాలి.
- 250 అరకాపు (ఫుల్ స్కేప్) పేజీలు మించి ఉండరాదు.
- కథా వస్తువు నేటి ఆంధ్రదేశం సాంఘిక జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.
- రచనలు స్వంతమయినవిగా ఉండాలి. అనువాదాలు వంపకూడవు.
- పోటీలో తుది నిర్ణయం సంపాదకులదే. ఈ విషయంపై ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.
- రచనలు లిప్పివంపగోరేవారు తగిన పోస్టేజి జతపరచి పంపాలి.
- పోటీలో బహుమతి పొందని నవలు యోగ్యమయితే విడిగా ప్రచురిస్తాము.
- బహుమతి నవలకు సంబంధించిన అన్ని హక్కులూ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికే చెంది ఉంటాయి.

రచయితలు ఎప్పటివలె మాతో సహకరించి ఈ పోటీ జయప్రదం చేయగోరుతాము.

జింతకుముందు పోటీకి నవలు పంపినవారందరికీ కృతజ్ఞులము.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రకటనలు
మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి

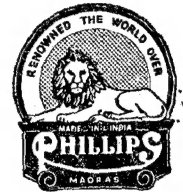

PHILLIPS ఫిలిప్స్ సైకిళ్ళు మాకై నిర్మితమైనవి

సాగసై కంటికి నడలైన ఫిలిప్స్ సైకిలు నేటి మిసంటి పుత్సాహవంతులైన యువకుల కొరకై నిర్మితమైనది. ఎట్టి మోటు వాడుకకైనను తట్టుకొన జాలు వట్టుగా అనలైన వదును చేయబడిన ఉక్కుతో దృఢముగా నిర్మింపబడినది.

డబ్బెస్సి విండ్లుగా ప్రవంచ జ్వాలి నొందిన ఫిలిప్స్ సైకిళ్ళు, యిప్పుడు టి. ఐ. సైకిల్స్ వారి అత్యాధునికమైన కర్మాగారంలో, ఖచ్చితమైన పద్ధతులలో తయారుచేయబడుచున్నవి.

టి. ఐ. సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ - మద్రాసు

PHILIPS PH 1603

ఉత్తరాలు

ముఖచిత్ర వ్యాసం

'మడి-గుమ్మడి' శీర్షికలో కలాశవస్త్వ శ్రీ గుమ్మడిని ఆంధ్ర ప్రజాపీఠానికి పరిచయంచేసి నందుకు మీకు నా అభినందనములు. కాని వ్యాసకర్త వారికి పూర్తి వ్యాయం కలుగజేయలేదనిపిస్తుంది. అయినా నటనా చరిత్ర సింహావలోకన ప్రహసనంలో ఇది ప్రధమార్థాయం' అని సరిపెట్టుకోమంటారా? వారి స్వగ్రామం 'రావిపాటి'. కాదు 'రావికంపాడు'. మధ్యకాలంలో స్వగ్రామములో 'గుమ్మడి' పాదులు లేవు. తొలిలో తేడియో వ్యాపారంలోనూ, కీ. శ్రీ. మాధవపెద్ది వారితో కలిసి 'పిరాధిమస్య' వగైరా నాటక ప్రదర్శనలు ఇస్తుంటారేమో కాలం గడిచింది. 'కమ్మ' వి గంధం 'కమ్మ' వాటి బిడ్డలకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చేకన్నా, వారిని గురించి వ్రాయాల్సిన 'కమ్మ' వి మాటలు ఇంకా చాలా ఉన్నవి. ద్వితీయాధ్యాయంకై ఎదురుచూడవచ్చు!

బండి కొండలరావు (తెవారి)

భారతీయ ఈవారం చాలా నిండుగా ఉన్నది. ఆ గుమ్మడిగారి వ్యాసాన్ని మమ్మల్నెంతో ఆనందపరచి నది. మా మూడేళ్ళ పాపాలు సహితం చూడగానే 'అమ్మా సినిమాలో గుమ్మడి కదూ. పుస్తకం మీదకు వచ్చాడెందుకు' అని అడిగినది. చిత్రం ఇంత బాగా వేసిన శ్రీమతి దేవిక గార్ని మా ధన్యవాదాలు. ఎన్. బంగూదేవి (వై.జాగ్)

1961 వ సంవత్సరంలో వెలువడిన ఆంధ్ర పరిచయ వార్షికం సంఖ్య 53. (4-1-61 మొదలు 29-12-61 వరకు). ఇందులో సినిమాలకు సంబంధించిన బొమ్మలు 90 ముఖ చిత్రముల వార్షికము 41. మిగిలిన వరుస రెండులో ఒకటి ఎలిజబెత్ రౌజ్ ముఖచిత్రం, మిగిలినవి కార్టూన్లకు సంబంధించినవి. కనుక ఈ 1962 వ సంవత్సరములో నైసమ సినిమా బొమ్మల ముఖచిత్రములను సాధ్యమైనంతవరకు తగ్గించి, శిల్పసౌందర్యమునకు సంబంధించిన, ప్రకృతి దృశ్యములను ముఖచిత్రములుగా చిత్రించేదని తలచుచున్నాను.

మార్చిదేవర గిరిజాప్రసాదు (తుమ్మపూడి)

కథకాని కథలు

ఈమధ్య పత్రికలో ప్రచురించే "కథకాని కథ"లన్ని చెత్తకథలే. పత్రికలోని ఉత్తరాలు వదులుతుంటే, అందులో చాలా కథలు నిజముగా ఆర్థమయ్యేవి, అల్పబిల్లిగా కన్పించినవిగానూ ఉన్నాయని ఆర్థమవుతోంది. సచ్చికోత బన్నింటికి ప్రథమ బహుమతులు ఇస్తూ, కథ కాని కథలు ప్రచురించేకన్న ఏదయినా కొత్త రీతిక ప్రచురించరాదా?

ఎం. ఎన్. ఎన్. మూర్తి (విజయవాడ)

ఆంధ్రపరిచయవార్షిక

చదువుతావు

నక్కమూర్తిగారి "చదువుతావు" బాగా నవ్వుస్తున్నాడు. కాని వారు మూసుకొని వివిధంగా చూపాడుతారో..... ?!

మధు (వేములవాడ)

అబ్బబ్బ! మన చదువుతావు నానాటికి మితి మీరుతున్నాడండోయ్. కాకపోతే తండ్రిగా రెడుట ఆ కళ్ళకోడేమిటి, నోక్కాపైన ఆ గుర్రేమిటి, కాస్తంజైవా ధయము, భక్తి ఉండక్కర్లేదటండి ఎంత చదువుతావోయివా—

శ్రీ. శ్రీనివాస్ (అనంతపురం)

ఏమయ్యా చదువుతావు! మార్చి దగ్గర వదు తోంది, ఏమన్నా చదువుతున్నావా లేదా? అయినా నువ్వు "చదువులరావు" (చదువులు రావు) కనుక చదవడం అనవసరమనుకుంటా? ఈ మూడు నెలలైనా అమ్మాయిల్ని, అసీన్లో క్లర్కుల్ని రైల్వే రియన్ గార్ని, ఏడిపించడం మాని బాగా చదువుకో.

శ్రీ. వెంకటరామకృష్ణ (భీమవరం)

29-12-61 తేదీ పత్రికలో 'చదువు తావు' కథవ్రతే కొన్ని అనవసరమని కనపడి నవి. అవి : మొట్టమొదటి బొమ్మలో, 'చదువు తావు' సినిమా హాలోకి ప్రవేశించాడు. తోవలకు వెళ్లి వాళ్ళ క్లాస్ మేట్ 'సురేఖ' వచ్చిందని చూచాడు. అప్పుడు వెళ్లి తీక్కెట్టు మార్పు కొని రావడం అనంభవం. ఎందుచేతనంటే గేటు వద్ద ఉండేవారు టీక్కెట్టు చింపి ఇస్తారు. చింపిన తరువాత ఎలా మారుస్తారు. ఇక బొమ్మ గారు విష్ణుకర్త చేతితో పట్టుకొని 'ఏంకా' (హేన్), కావాలంటే దేమిటండోయ్! కొంచెం తెలియ పరచుతారా!

మంగళంపల్లి రామకృష్ణ (సుదాన్)

సం దే హం

ఆంధ్ర పరిచయ వార్షికము 22-12-61 లో శ్రీ ఎల్. ఎన్. (సుదాన్) గారు ఒక బోక్ వ్రాశారు. (59 వ పేజీలో) అది "నేనుమధ్య వైట్ హౌస్ కి వెడదామని బయల్పడతాను. దారిలో ఒక తమాషా జరిగింది" అని శ్రీ అద్దాయ్ స్టీవెన్స్ ఒక ఉపన్యాసం ప్రారంభించాడట" అని. దీనిలో నవ్వు రావడానికి ఏముంది?

డి. వి. చయనులు (విజయనగరం)

అలాంటిది చూడండి మీకే తెలుస్తుంది.

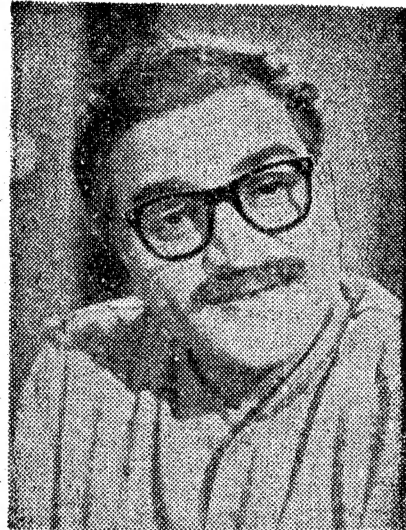
కార్టూన్స్

బాపుగారి 15 వ కార్టూన్స్ నవ్వు అమితంగా ఆకర్షించింది. చిత్ర రచనను వివిధ పద్ధతిన అద్భుతంగా ఉంది. బాలయ్య సగం చాలా స్వల్ప నటించినా లేక ఆయన నటన మన కలా అనిపిస్తోందా అనే సందేహం రాక తప్పటంలేదు.

బి. భావకుమార్ (విశాఖపట్నం)

ఆంధ్ర రామకృష్ణ ప్రాసిన ఉత్తరం దండి అభ్యర్థనయ్యాను. శ్రీ గుమ్మడిగారు మూలముగా సినిమాలలో మానినట్లు పడి ఉండకపోవచ్చేమో కాని కొత్తరకంగా ఉంది.

కె. మధుసూదనరావు (బందరు)

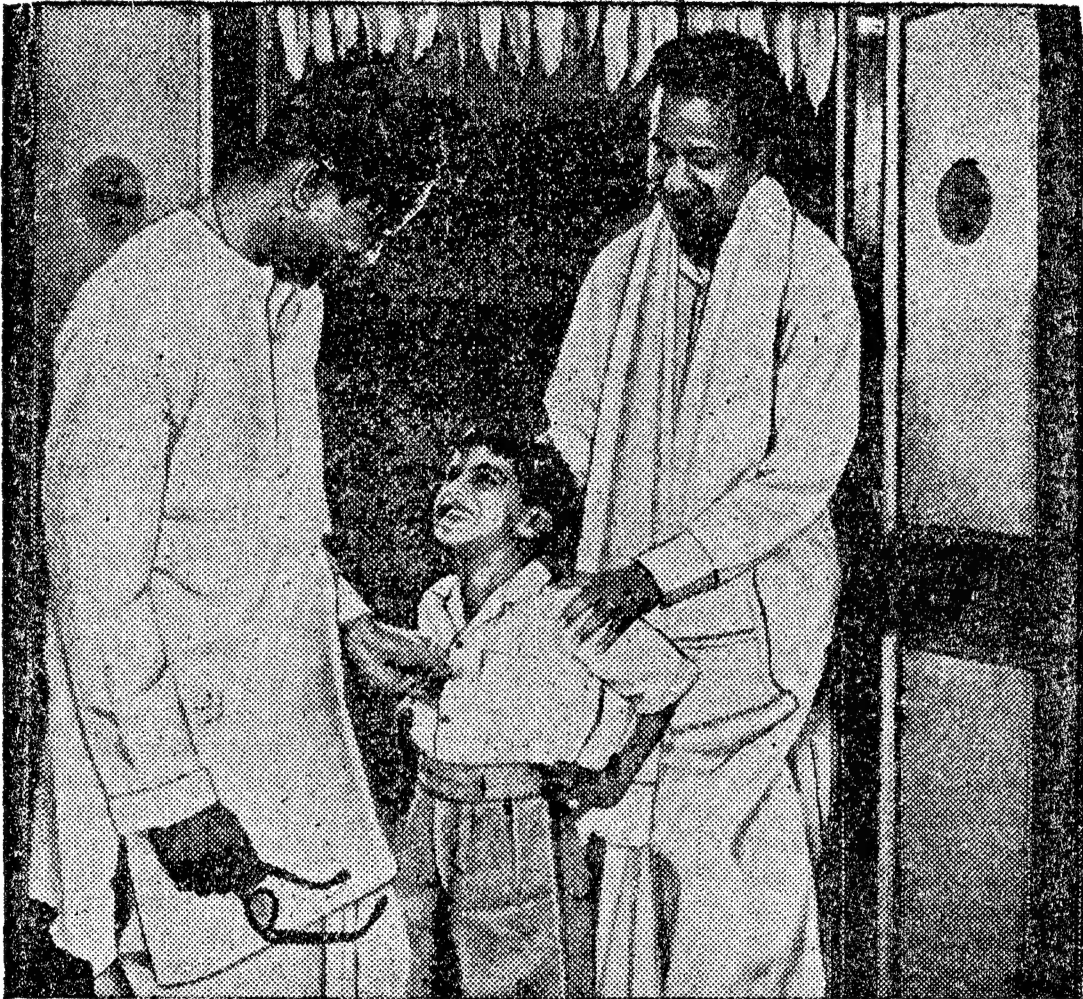
'దేవిక గారు మీని వేసిన 'స్టో' ఫోటో ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాము.

రైల్వే కూ లి

ఆంధ్రపత్రిక పిక్చర్ ఇంక ఏమీ దొరకనట్లు రైల్వే కూలిమీద, రిక్తావాళ్ళమీద వ్యాసాలు ప్రచురించడం ఏమీ బాగులేదు. ఇంక కొన్నిళ్ళ పాతే సినిమా గేట్ కేవలమీద, బస్సు కండక్టర్ మీద కూడా వ్యాసాలు ప్రచురించేలా ఉన్నాయి. నిజంగా ఈ రిక్తావాళ్ళ మూలంగా, రైల్వే పోస్టల్ మూలంగా ప్రజలకు జరిగే నష్టాలు ఇన్నీ అన్నీ కాదు. ఉదాహరణకు బెజవాడ రైల్వే స్టేషన్ లో బోర్డు చాలాగీరగా ఉంటారు. రైలు వచ్చిం ధనుకోండి. వాళ్ళ సామాను తీసుకెళ్లి వాళ్ళ యిష్టం వచ్చిన (అంటే దగ్గరగా ఉన్న) కంపార్ట్ మెంట్ లో పెట్టేస్తారు. సామాను, లోపలికి వచ్చి నద్దరు కూడా ఒక్కొక్కసారి—ఇంక రిక్తా వాళ్ళ సరేనని. ఊరు తెలియనివాళ్ళ కొత్త వాళ్ళ వస్తే దగ్గరదారిని తీసుకెళ్ళడం మానేసి, చుట్టూ తిప్పి, ఎక్కువ డబ్బులు తీసికెళ్ళడం మామూలం. కొన్ని కేసులు పేపర్లలో పడితే చదువుతూ ఉంటాం. రిక్తావాళ్ళ, ఒంటరిగా వచ్చిన ఆడవాళ్ళ దగ్గర నగలూ అవి దోచేయడం అలాంటివి. అందుచేత ఇటువంటి హేవమైనవారి మీద వ్యాసాలు ప్రచురించి, వారి గురించి పెద్దగా చెప్పడం విచారకరం. దీనికి బదులు, మహాత్ములు, దేశ నాయకులు లేక మహనీయులైన పురాణపురుషుల జీవిత విశేషాలు, వారి జీవిత గాథలు ప్రచురిస్తే ఆబాలగోపాలము వదిలి సంతోషిస్తారు. ఇకనైనా సంపాదకులు ఇటువంటి వ్యాసాలు ప్రచురించరని విశ్వసిస్తున్నాము. ఎం. జె. రావు (పెద్దాపురం)

★

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలోనూ ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక
సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది!

జిన్నీవారి కొత్తగుడ్డలు కట్టుకొని సంత్రాంతి పండుగ చేసుకోండి

వంశాంతి పండుగకు మీకు మీ కుటుంబానికి కావలసిన బిన్నీ గుడ్డలను కొనండి. విల్లెలకు ఉల్లాసమైన రంగు రంగుల గుడ్డలు, అందమైన కాటన్ షర్టింగులు, డ్రియ్యు, ఉన్నాయి, సూటింగులు, ఆకర్షణీయమైన అనలు సిల్క్ చీరలు, సిల్క్ షర్టింగులు. అవి ఎంత ఆకర్షణీయమైనవో అంత మన్నికగలవి.

వాటిని మీరు ఏండ్ల కరణి తనివితీర వాడవచ్చు. మీకు చేనేత వస్త్రాలంటే యిష్టమా? అలాగైతే అందమైన, రంగువెలవని, మన్నికైన బింబెక్ చేనేతవస్త్రాలు బిన్నీవారిచే విక్రయించబడుతున్నవి. చీరలు, గళ్ల చొక్కాగుడ్డలు, రోవతులు మొదలైన వన్నీ దొరకును.

బకింగ్ హామ్ & కర్నాటిక్ కంపెనీ లిమిటెడ్

బెంగళూరు ఉలేన్, కాటన్ & నిల్స్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ • బిన్నీ & కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ వారి కౌలు

WVT/8Y-1676

మీ కవచర మైనబిన్నీ గుడ్డలకు, బింబెక్ వస్త్రాలను విక్రయించుటకు ఆర్డర్ తగిన యా చిహ్నము గల బోటను ప్రదర్శించుబిన్నీ వ్యాపారసుల వద్దనే కంట్రాక్ డరంకు కొనండి.

WE STOCK

QUALITY FABRICS

THE DISCOUNT & CLOTHING STORES
THE EMERALD, BOLLER, COHEN & SONS, 1111, 1113, 1115, 1117, 1119, 1121, 1123, 1125, 1127, 1129, 1131, 1133, 1135, 1137, 1139, 1141, 1143, 1145, 1147, 1149, 1151, 1153, 1155, 1157, 1159, 1161, 1163, 1165, 1167, 1169, 1171, 1173, 1175, 1177, 1179, 1181, 1183, 1185, 1187, 1189, 1191, 1193, 1195, 1197, 1199, 1201, 1203, 1205, 1207, 1209, 1211, 1213, 1215, 1217, 1219, 1221, 1223, 1225, 1227, 1229, 1231, 1233, 1235, 1237, 1239, 1241, 1243, 1245, 1247, 1249, 1251, 1253, 1255, 1257, 1259, 1261, 1263, 1265, 1267, 1269, 1271, 1273, 1275, 1277, 1279, 1281, 1283, 1285, 1287, 1289, 1291, 1293, 1295, 1297, 1299, 1301, 1303, 1305, 1307, 1309, 1311, 1313, 1315, 1317, 1319, 1321, 1323, 1325, 1327, 1329, 1331, 1333, 1335, 1337, 1339, 1341, 1343, 1345, 1347, 1349, 1351, 1353, 1355, 1357, 1359, 1361, 1363, 1365, 1367, 1369, 1371, 1373, 1375, 1377, 1379, 1381, 1383, 1385, 1387, 1389, 1391, 1393, 1395, 1397, 1399, 1401, 1403, 1405, 1407, 1409, 1411, 1413, 1415, 1417, 1419, 1421, 1423, 1425, 1427, 1429, 1431, 1433, 1435, 1437, 1439, 1441, 1443, 1445, 1447, 1449, 1451, 1453, 1455, 1457, 1459, 1461, 1463, 1465, 1467, 1469, 1471, 1473, 1475, 1477, 1479, 1481, 1483, 1485, 1487, 1489, 1491, 1493, 1495, 1497, 1499, 1501, 1503, 1505, 1507, 1509, 1511, 1513, 1515, 1517, 1519, 1521, 1523, 1525, 1527, 1529, 1531, 1533, 1535, 1537, 1539, 1541, 1543, 1545, 1547, 1549, 1551, 1553, 1555, 1557, 1559, 1561, 1563, 1565, 1567, 1569, 1571, 1573, 1575, 1577, 1579, 1581, 1583, 1585, 1587, 1589, 1591, 1593, 1595, 1597, 1599, 1601, 1603, 1605, 1607, 1609, 1611, 1613, 1615, 1617, 1619, 1621, 1623, 1625, 1627, 1629, 1631, 1633, 1635, 1637, 1639, 1641, 1643, 1645, 1647, 1649, 1651, 1653, 1655, 1657, 1659, 1661, 1663, 1665, 1667, 1669, 1671, 1673, 1675, 1677, 1679, 1681, 1683, 1685, 1687, 1689, 1691, 1693, 1695, 1697, 1699, 1701, 1703, 1705, 1707, 1709, 1711, 1713, 1715, 1717, 1719, 1721, 1723, 1725, 1727, 1729, 1731, 1733, 1735, 1737, 1739, 1741, 1743, 1745, 1747, 1749, 1751, 1753, 1755, 1757, 1759, 1761, 1763, 1765, 1767, 1769, 1771, 1773, 1775, 1777, 1779, 1781, 1783, 1785, 1787, 1789, 1791, 1793, 1795, 1797, 1799, 1801, 1803, 1805, 1807, 1809, 1811, 1813, 1815, 1817, 1819, 1821, 1823, 1825, 1827, 1829, 1831, 1833, 1835, 1837, 1839, 1841, 1843, 1845, 1847, 1849, 1851, 1853, 1855, 1857, 1859, 1861, 1863, 1865, 1867, 1869, 1871, 1873, 1875, 1877, 1879, 1881, 1883, 1885, 1887, 1889, 1891, 1893, 1895, 1897, 1899, 1901, 1903, 1905, 1907, 1909, 1911, 1913, 1915, 1917, 1919, 1921, 1923, 1925, 1927, 1929, 1931, 1933, 1935, 1937, 1939, 1941, 1943, 1945, 1947, 1949, 1951, 1953, 1955, 1957, 1959, 1961, 1963, 1965, 1967, 1969, 1971, 1973, 1975, 1977, 1979, 1981, 1983, 1985, 1987, 1989, 1991, 1993, 1995, 1997, 1999, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009, 2011, 2013, 2015, 2017, 2019, 2021, 2023, 2025, 2027, 2029, 2031, 2033, 2035, 2037, 2039, 2041, 2043, 2045, 2047, 2049, 2051, 2053, 2055, 2057, 2059, 2061, 2063, 2065, 2067, 2069, 2071, 2073, 2075, 2077, 2079, 2081, 2083, 2085, 2087, 2089, 2091, 2093, 2095, 2097, 2099, 2101, 2103, 2105, 2107, 2109, 2111, 2113, 2115, 2117, 2119, 2121, 2123, 2125, 2127, 2129, 2131, 2133, 2135, 2137, 2139, 2141, 2143, 2145, 2147, 2149, 2151, 2153, 2155, 2157, 2159, 2161, 2163, 2165, 2167, 2169, 2171, 2173, 2175, 2177, 2179, 2181, 2183, 2185, 2187, 2189, 2191, 2193, 2195, 2197, 2199, 2201, 2203, 2205, 2207, 2209, 2211, 2213, 2215, 2217, 2219, 2221, 2223, 2225, 2227, 2229, 2231, 2233, 2235, 2237, 2239, 2241, 2243, 2245, 2247, 2249, 2251, 2253, 2255, 2257, 2259, 2261, 2263, 2265, 2267, 2269, 2271, 2273, 2275, 2277, 2279, 2281, 2283, 2285, 2287, 2289, 2291, 2293, 2295, 2297, 2299, 2301, 2303, 2305, 2307, 2309, 2311, 2313, 2315, 2317, 2319, 2321, 2323, 2325, 2327, 2329, 2331, 2333, 2335, 2337, 2339, 2341, 2343, 2345, 2347, 2349, 2351, 2353, 2355, 2357, 2359, 2361, 2363, 2365, 2367, 2369, 2371, 2373, 2375, 2377, 2379, 2381, 2383, 2385, 2387, 2389, 2391, 2393, 2395, 2397, 2399, 2401, 2403, 2405, 2407, 2409, 2411, 2413, 2415, 2417, 2419, 2421, 2423, 2425, 2427, 2429, 2431, 2433, 2435, 2437, 2439, 2441, 2443, 2445, 2447, 2449, 2451, 2453, 2455, 2457, 2459, 2461, 2463, 2465, 2467, 2469, 2471, 2473, 2475, 2477, 2479, 2481, 2483, 2485, 2487, 2489, 2491, 2493, 2495, 2497, 2499, 2501, 2503, 2505, 2507, 2509, 2511, 2513, 2515, 2517, 2519, 2521, 2523, 2525, 2527, 2529, 2531, 2533, 2535, 2537, 2539, 2541, 2543, 2545, 2547, 2549, 2551, 2553, 2555, 2557, 2559, 2561, 2563, 2565, 2567, 2569, 2571, 2573, 2575, 2577, 2579, 2581, 2583, 2585, 2587, 2589, 2591, 2593, 2595, 2597, 2599, 2601, 2603, 2605, 2607, 2609, 2611, 2613, 2615, 2617, 2619, 2621, 2623, 2625, 2627, 2629, 2631, 2633, 2635, 2637, 2639, 2641, 2643, 2645, 2647, 2649, 2651, 2653, 2655, 2657, 2659, 2661, 2663, 2665, 2667, 2669, 2671, 2673, 2675, 2677, 2679, 2681, 2683, 2685, 2687, 2689, 2691, 2693, 2695, 2697, 2699, 2701, 2703, 2705, 2707, 2709, 2711, 2713, 2715, 2717, 2719, 2721, 2723, 2725, 2727, 2729, 2731, 2733, 2735, 2737, 2739, 2741, 2743, 2745, 2747, 2749, 2751, 2753, 2755, 2757, 2759, 2761, 2763, 2765, 2767, 2769, 2771, 2773, 2775, 2777, 2779, 2781, 2783, 2785, 2787, 2789, 2791, 2793, 2795, 2797, 2799, 2801, 2803, 2805, 2807, 2809, 2811, 2813, 2815, 2817, 2819, 2821, 2823, 2825, 2827, 2829, 2831, 2833, 2835, 2837, 2839, 2841, 2843, 2845, 2847, 2849, 2851, 2853, 2855, 2857, 2859, 2861, 2863, 2865, 2867, 2869, 2871, 2873, 2875, 2877, 2879, 2881, 2883, 2885, 2887, 2889, 2891, 2893, 2895, 2897, 2899, 2901, 2903, 2905, 2907, 2909, 2911, 2913, 2915, 2917, 2919, 2921, 2923, 2925, 2927, 2929, 2931, 2933, 2935, 2937, 2939, 2941, 2943, 2945, 2947, 2949, 2951, 2953, 2955, 2957, 2959, 2961, 2963, 2965, 2967, 2969, 2971, 2973, 2975, 2977, 2979, 2981, 2983, 2985, 2987, 2989, 2991, 2993, 2995, 2997, 2999, 3001, 3003, 3005, 3007, 3009, 3011, 3013, 3015, 3017, 3019, 3021, 3023, 3025, 3027, 3029, 3031, 3033, 3035, 3037, 3039, 3041, 3043, 3045, 3047, 3049, 3051, 3053, 3055, 3057, 3059, 3061, 3063, 3065, 3067, 3069, 3071, 3073, 3075, 3077, 3079, 3081, 3083, 3085, 3087, 3089, 3091, 3093, 3095, 3097, 3099, 3101, 3103, 3105, 3107, 3109, 3111, 3113, 3115, 3117, 3119, 3121, 3123, 3125, 3127, 3129, 3131, 3133, 3135, 3137, 3139, 3141, 3143, 3145, 3147, 3149, 3151, 3153, 3155, 3157, 3159, 3161, 3163, 3165, 3167, 3169, 3171, 3173, 3175, 3177, 3179, 3181, 3183, 3185, 3187, 3189, 3191, 3193, 3195, 3197, 3199, 3201, 3203, 3205, 3207, 3209, 3211, 3213, 3215, 3217, 3219, 3221, 3223, 3225, 3227, 3229, 3231, 3233, 3235, 3237, 3239, 3241, 3243, 3245, 3247, 3249, 3251, 3253, 3255, 3257, 3259, 3261, 3263, 3265, 3267, 3269, 3271, 3273, 3275, 3277, 3279, 3281, 3283, 3285, 3287, 3289, 3291, 3293, 3295, 3297, 3299, 3301, 3303, 3305, 3307, 3309, 3311, 3313, 3315, 3317, 3319, 3321, 3323, 3325, 3327, 3329, 3331, 3333, 3335, 3337, 3339, 3341, 3343, 3345, 3347, 3349, 3351, 3353, 3355, 3357, 3359, 3361, 3363, 3365, 3367, 3369, 3371, 3373, 3375, 3377, 3379, 3381, 3383, 3385, 3387, 3389, 3391, 3393, 3395, 3397, 3399, 3401, 3403, 3405, 3407, 3409, 3411, 3413, 3415, 3417, 3419, 3421, 3423, 3425, 3427, 3429, 3431, 3433, 3435, 3437, 3439, 3441, 3443, 3445, 3447, 3449, 3451, 3453, 3455, 3457, 3459, 3461, 3463, 3465, 3467, 3469, 3471, 3473, 3475, 3477, 3479, 3481, 3483, 3485, 3487, 3489, 3491, 3493, 3495, 3497, 3499, 3501, 3503, 3505, 3507, 3509, 3511, 3513, 3515, 3517, 3519, 3521, 3523, 3525, 3527, 3529, 3531, 3533, 3535, 3537, 3539, 3541, 3543, 3545, 3547, 3549, 3551, 3553, 3555, 3557, 3559, 3561, 3563, 3565, 3567, 3569, 3571, 3573, 3575, 3577, 3579, 3581, 3583, 3585, 3587, 3589, 3591, 3593, 3595, 3597, 3599, 3601, 3603, 3605, 3607, 3609, 3611, 3613, 3615, 3617, 3619, 3621, 3623, 3625, 3627, 3629, 3631, 3633, 3635, 3637, 3639, 3641, 3643, 3645, 3647, 3649, 3651, 3653, 3655, 3657, 3659, 3661, 3663, 3665, 3667, 3669, 3671, 3673, 3675, 3677, 3679, 3681, 3683, 3685, 3687, 3689, 3691, 3693, 3695, 3697, 3699, 3701, 3703, 3705, 3707, 3709, 3711, 3713, 3715, 3717, 3719, 3721, 3723, 3725, 3727, 3729, 3731, 3733, 3735, 3737, 3739, 3741, 3743, 3745, 3747, 3749, 3751, 3753, 3755, 3757, 3759, 3761, 3763, 3765, 3767, 3769, 3771, 3773, 3775, 3777, 3779, 3781, 3783, 3785, 3787, 3789, 3791, 3793, 3795, 3797, 3799, 3801, 3803, 3805, 3807, 3809, 3811, 3813, 3815, 3817, 3819, 3821, 3823, 3825, 3827, 3829, 3831, 3833, 3835, 3837, 3839, 3841, 3843, 3845, 3847, 3849, 3851, 3853, 3855, 3857, 3859, 3861, 3863, 3865, 3867, 3869, 3871, 3873, 3875, 3877, 3879, 3881, 3883, 3885, 3887, 3889, 3891, 3893, 3895, 3897, 3899, 3901, 3903, 3905, 3907, 3909, 3911, 3913, 3915, 3917, 3919, 3921, 3923, 3925, 3927, 3929, 3931, 3933, 3935, 3937, 3939, 3941, 3943, 3945, 3947, 3949, 3951, 3953, 3955, 3957, 3959, 3961, 3963, 3965, 3967, 3969, 3971, 3973, 3975, 3977, 3979, 3981, 3983, 3985, 3987, 3989, 3991, 3993, 3995, 3997, 3999, 4001, 4003, 4005, 4007, 4009, 4011, 4013, 4015, 4017, 4019, 4021, 4023, 4025, 4027, 4029, 4031, 4033, 4035, 4037, 4039, 4041, 4043, 4045, 4047, 4049, 4051, 4053, 4055, 4057, 4059, 4061, 4063, 4065, 4067, 4069, 4071, 4073, 4075, 4077, 4079, 4081, 4083, 4085, 4087, 4089, 4091, 4093, 4095, 4097, 4099, 4101, 4103, 4105, 4107, 4109, 4111, 4113, 4115, 4117, 4119, 4121, 4123, 4125, 4127, 4129, 4131, 4133, 4135, 4137, 4139, 4141, 4143, 4145, 4147, 4149, 4151, 4153, 4155, 4157, 4159, 4161, 4163, 4165, 4167, 4169, 4171, 4173, 4175, 4177, 4179, 4181, 4183, 4185, 4187, 4189, 4191, 4193, 4195, 4197, 4199, 4201, 4203, 4205, 4207, 4209, 4211, 4213, 4215, 4217, 4219, 4221, 4223, 4225, 4227, 4229, 4231, 4233, 4235, 4237, 4239, 4241, 4243, 4245, 4247, 4249, 4251, 4253, 4255, 4257, 4259, 4261, 4263, 4265, 4267, 4269, 4271, 4273, 4275, 4277, 4279, 4281, 4283, 4285, 4287, 4289, 4291, 4293, 4295, 4297, 4299, 4301, 4303, 4305, 4307, 4309, 4311, 4313, 4315, 4317, 4319, 4321, 4323, 4325, 4327, 4329, 4331, 4333, 4335, 4337, 4339, 4341, 4343, 4345, 4347, 4349, 4351, 4353, 4355, 4357, 4359, 4361, 4363, 4365, 4367, 4369, 4371, 4373, 4375, 4377, 4379, 4381, 4383, 4385, 4387, 4389, 4391, 4393, 4395, 4397, 4399, 4401, 4403, 4405, 4407, 4409, 4411, 4413, 4415, 4417, 4419, 4421, 4423, 4425, 4427, 4429, 4431, 4433, 4435, 4437, 4439, 4441, 4443, 4445, 4447, 4449, 4451, 4453, 4455, 4457, 4459, 4461, 4463, 4465, 4467, 4469, 4471, 4473, 4475, 4477, 4479, 4481, 4483, 4485, 4487, 4489, 4491, 4493, 4495, 4497, 4499, 4501, 4503, 4505, 4507, 4509, 4511, 4513, 4515, 4517, 4519, 4521, 4523, 4525, 4527, 4529, 4531, 4533, 4535, 4537, 4539, 4541, 4543, 4545, 4547, 4549, 4551, 4553, 4555, 4557, 4559, 4561, 4563, 4565, 4567, 4569, 4571, 4573, 4575, 4577, 4579, 4581, 4583, 4585, 4587, 4589, 4591, 4593, 4595, 4597, 4599, 4601, 4603, 4605, 4607, 4609, 4611, 4613, 4615, 4617, 4619, 4621, 4623, 4625, 4627, 4629, 4631, 4633, 4635, 4637, 4639, 4641, 4643, 4645, 4647, 4649, 4651, 4653, 4655, 4657, 4659, 4661, 4663, 4665, 4667, 4669, 4671, 4673, 4675, 4677, 4679, 4681, 4683, 4685, 4687, 4689, 4691, 4693, 4695, 4697, 4699, 4701, 4703, 4705, 4707, 4709, 4711, 4713, 4715, 4717, 4719, 4721, 4723, 4725, 4727, 4729, 4731, 4733, 4735, 4737, 4739, 4741, 4743, 4745, 4747, 4749, 4751, 4753, 4755, 4757, 4759, 4761, 4763, 4765, 4767, 4769, 4771, 4773, 4775, 4777, 4779, 4781, 4783, 4785, 4787, 4789, 4791, 4793, 4795, 4797, 4799, 4801, 4803, 4805, 4807, 4809, 4811, 4813, 4815, 4817, 4819, 4821, 4823, 4825, 4827, 4829, 4831, 4833, 4835, 4837, 4839, 4841, 4843, 4845, 4847, 4849, 4851, 4853, 4855, 4857, 4859, 4861, 4863, 4865, 4867, 4869

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

ముఖచిత్రం :
ఇ. ప. సరోజ

వి ప యా ను త్రి మ ణీ క

కుక్రవారం : 5-1-62

ప్రప సం॥ మార్గశీర్ష బ॥ చతుర్దశి
సంపుటము : 54 సంచిక : 18

స్థాపితము:
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు:
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడిప్రతి : 25 న. పై
సంవత్సర చందా : 13-0-0 రు.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టిపీఠి, మద్రాసు-1

లోకసంపాకడ

'మీరన్నది అక్షరాల సంఖ్య కాదు !
శ్రీశైవలూ ఇప్పుడు గోవామీద చర్య తీసు
కొనడం కచ్చితంగా ఎన్నికల ఎత్తుగడే.
మిరికిపచ్చి ఈమాటే చెప్పండి.'

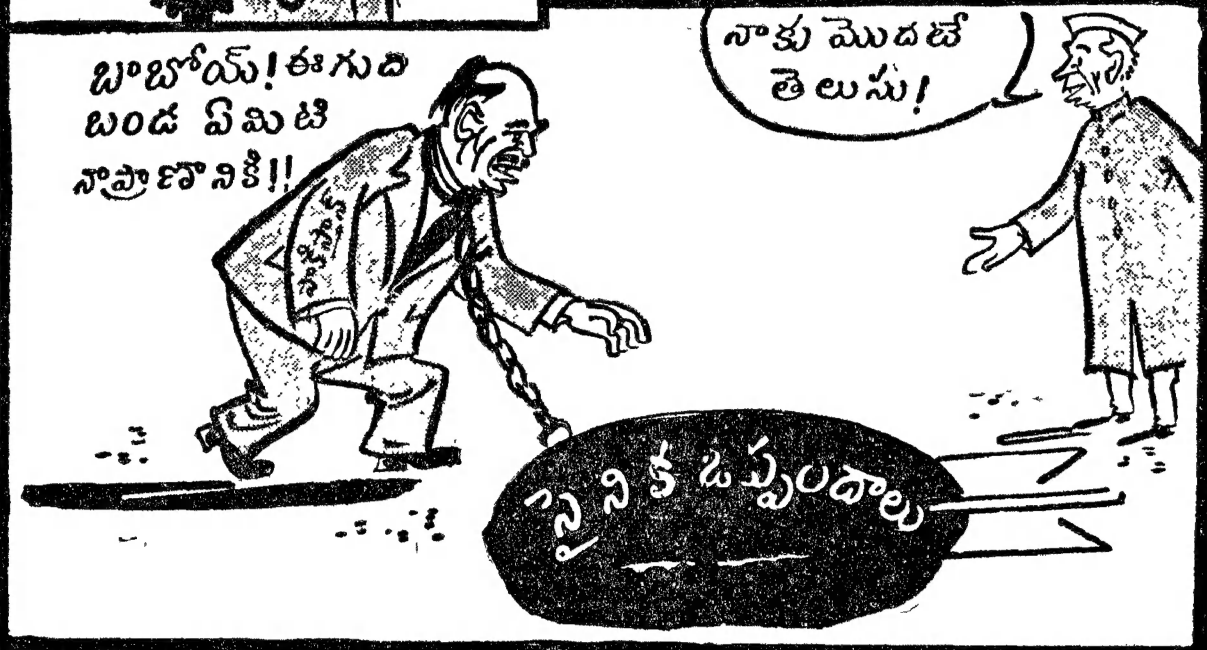
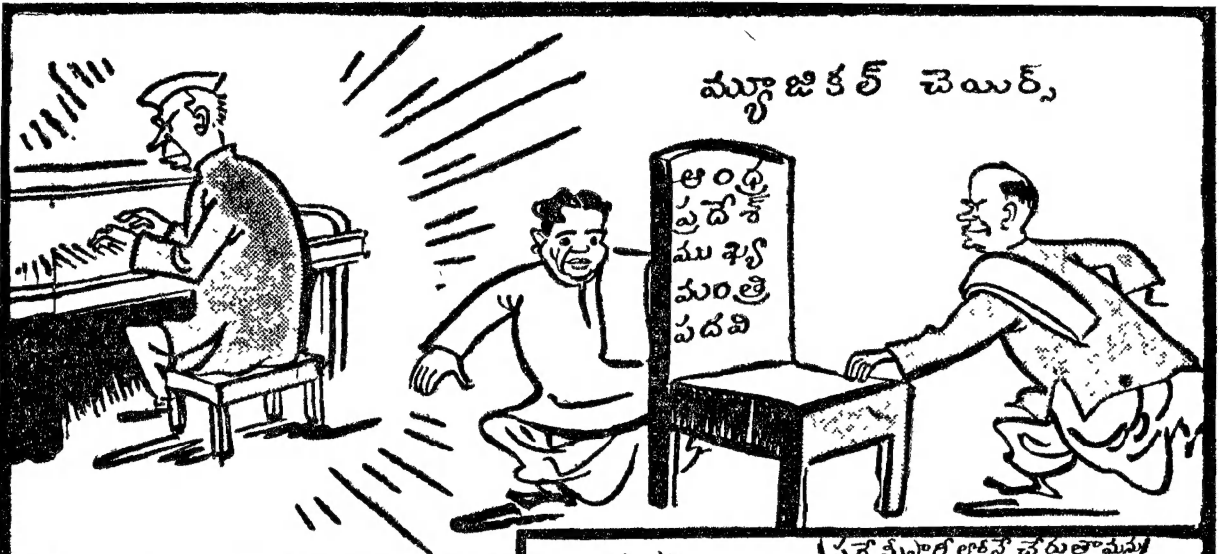
3	తీయనిబాధా	—	8
13	తొలిపేమా	—	16
30	సహనశీలి	—	32
	జాకోబాసన		
	ప్రేమోపాసన		

పారిశ్రామిక ప్రదర్శనం	—	7	ల్ప
ఈ చరికాలంలో	—	21	పు
ఆడపిల్లలూ - వరకట్నాలూ	—	22	ల

3	హరివంశం	—	11
13	కవినార్యభాముడు	—	23
30	డాక్టర్ రాజు	—	30

భూగర్భంలోనికి సాహసయాత్ర	—	25	ల్ప
గడ్డిపచ్చడి	—	26	పు
పాప పిలుపు (గేయం)	—	48	ల్ప

వి	ఉత్తరాలు-3; ఉమెన్ కాయన్-6; కాయన్-9; కథకానికథ-10; మనమూ-మన దేహస్థితి-13; చదువుల్రావు - 14; ఈవారం సినిమాహాసం - 15; మనితావాణి - 18; ఎప్పుడూ ఇంతే - 21; వార ఫలాలు - 28; హమేషా తమాషా - 31; చిత్ర సమీక్ష - 49; గళ్ల సుడికట్టు - 55; యువ ప్రపంచం - 63.

ప్రపంచ పరిశ్రమల ప్రగతి సూచకం

భారత పారిశ్రామిక ప్రదర్శనం

(అంతర్జాతీయ కల్యాణ కార్యక్రమం)

యంత్రాల మొదల అతి భారీ యంత్రాల కంటూ ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా కేటలు క్రెడ్లగా కూడా ఉన్నట్టిది. ఇవికాక బట్టల యంత్రాల క్లౌస్టర్ పెరిషిల్ల తదితర ముద్రణ యంత్రాలు, వ్యవసాయ యంత్రాలు, మట్టి క్రెడ్ల భారీ యంత్రాలు, నాలుగు తెలివితేటల కెమెరాలు ఉన్నాయి.

కాం మధ్యలో తోపాతో నిర్మించిన పెద్ద స్పర్శిక్ నమూనా, దాని వెనకం గోడలపై అంత రిక్త యంత్రాలు గానిన, టెక్స్టైల్ ఫ్యాటరు అమర్చారు. కొం వెలసం రాకెట్ రూపంలో ఉక్కు కట్టంలో ఒక స్తంభాన్ని నిర్మించి, దానికి అమర్చిన ఎలక్ట్రిక్ బల్బులను వెలిగిస్తూ, ఆర్కుతూ రాకెట్ వివిధ అంచెల ఎలా పనిచేసింది, ఆఖరి దశలో స్పర్శిక్ అంతరిక్షంలో ఎలా మిగిలేది పూపాంతుకునలా చేస్తున్నారు. రష్యన్ కాం మొత్తం మీద ఆదంబరంగా ఉంది. ఇతరులు సిద్ధించ లేని, కొత్త యంత్రాలతోపాటు, పర్య పామాన్యంగా అన్ని దేశాలు తయారుచేస్తున్న కెమెరాలు, కళ్ల ద్వారా వంటివి కూడా ఇందులో ప్రదర్శనకు పెట్టారు.

అమెరికన్ కాం ఇందుకు కొంత భిన్నంగా ఉన్నది. ఇందులో ప్రత్యేకాకర్షణ గాబిలో పడితే కారు. 3 లేలు ఖరీదుచేసేకారు, చిన్నబ్రాక్టరు. ఢిల్లీలో ప్రస్తుతం వదుస్తున్న భారత 61-గ కే.జి మాడంబి

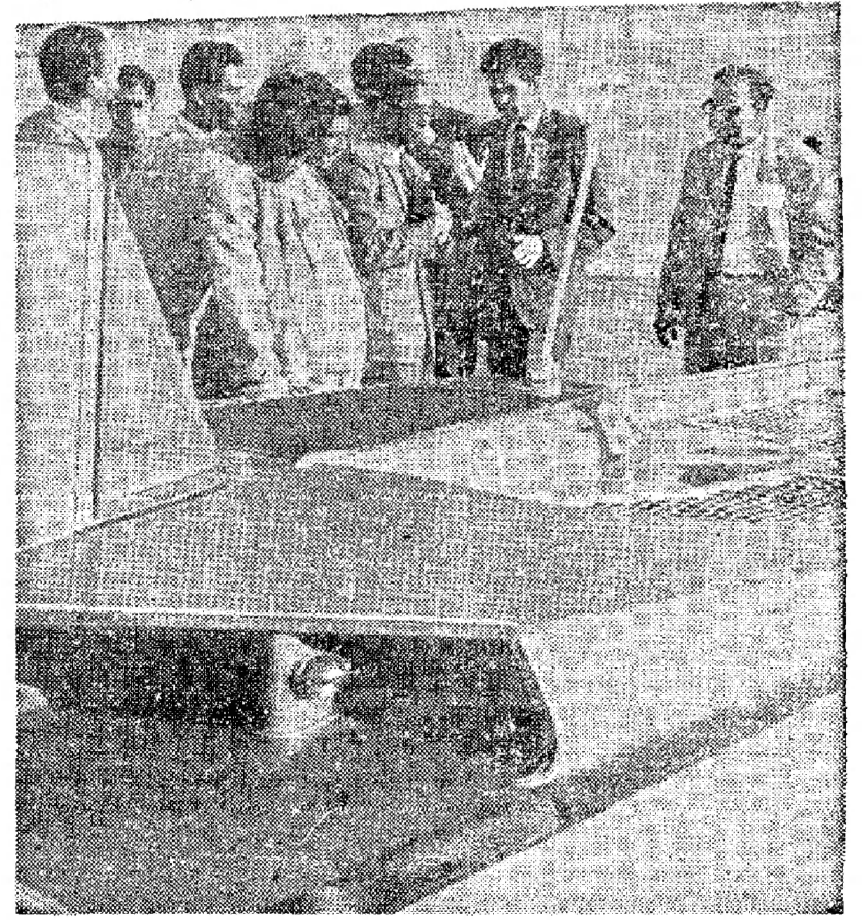
భారత పారిశ్రామిక వాణిజ్య మండలం సమాఖ్య అధ్యక్షాన ప్రభుత్వ సహాయ, సహకారంతో ఢిల్లీలో వెం రోజులుగా వడిచిన పారిశ్రామిక ప్రదర్శన చాలా ప్రబుద్ధం ఉన్నది. అసియాలో ఇంత పెద్ద ఎత్తున ఇదవర కెన్నడూ జరుగలేదు. ఒకన్నె పున పురాణ కీర్తన, ఎదురుగా ముస్లింకోర్సు భవనం నామకని మధురా రోడ్డు వెంబడి 180 ఎకరాల విస్తీర్ణం గల వికాస ప్రదేశంలో దీన్ని నిర్మించారు. రకరకాల కట్టడాలతో, అతి రమ్యంగా నిర్మించిన కాలంలో నిండిన ఈ ప్రదర్శనతోకే వెదుతుంటే, ఏదో విచిత్రమైన జగత్తులో వెళుతున్నట్లుంటుంది. ఒక దాని తరువాత, ఒకటిగా అన్ని కాలాలు యంత్రాల మయం. ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్న 19 విదేశాలు పారిశ్రామిక రంగంలో తాము సిద్ధించిన ప్రావిజ్యంకు విదర్శనగా అతి ఆధునిక మైన యంత్రాలన్నీ ఇందులో ప్రదర్శించాయి. కేవలం ప్రదర్శన మాత్రమే కాక, అవి ఎల్లా పనిచేసింది కూడా నిపుణులైన పనివారిలో వడిపించి ప్రేక్షకులకు చూపుతున్నారు. మానవుడు తన జీవిత సౌఖ్యానికి యంత్రాన్ని వివిధంగా రోజుకు కుని నమస్త ముతాతాన్ని ఉత్పత్తి చేసుకో గలుగుతున్నాడో, కొత్త, సాంకేతిక విజ్ఞానం ఎంతగా పురోగమించిందో, తెలుసుకోవాలంటే ఈ ప్రదర్శనను ఒక్కసారి చూచి తిరాలి. ఇందులో చిన్నదం కన్నా, విజ్ఞానమే ఎక్కువ లభిస్తుంది. కొత్త పరివయం లేని సామాన్యం కూడా పారిశ్రామిక ప్రపంచం అంటే ఎలా ఉంటుందో అర్థమవుతుంది.

ఆరు సంవత్సరాల క్రితం భారత పారిశ్రామిక వాణిజ్య మండలం సమాఖ్య ఇలాగే ఒక పారిశ్రామిక ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేసింది, కాని అది చాలా చిన్నది. దానికన్నా యిప్పుటి ఈ ప్రదర్శన రెండున్నర రెట్లు వికాస ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించింది. ఢిల్లీలో 400 పైచిలుకు ప్రదర్శనకొం లున్నాయి. మన దేశంలో ప్రైవేటు, పబ్లిక్ రంగాలే గాక, 19 విదేశాలు 35 కోట్ల విలువగల యంత్ర సామగ్రి ప్రదర్శనతో పెట్టాయి. ఈ యంత్రసామగ్రి చాలామటుకు మన దేశానికి అమ్మినేయటం జరుగుతోంది. అందుకే దీన్ని నంత అవి కూడా పిలుస్తున్నారు. ఈ సంతలో గల 400 ప్రదర్శనకాలలు పూర్తిగా మాడంటే కనీసం పది పదిహేను రోజులైనా క్షుద్రవచ్చని అంచనా. తోనికి వెళ్లకుండా ఆయా కాలంను పైపై విచూడుకుంటూ వెడితేనే మొత్తం 35 మైళ్ళ తిరగాల్సి ఉంటుంది.

ఈ ప్రదర్శనను వినిమిది భాగాలుగా విభాగించి నాలుగు ముఖద్వారాలు ఏర్పాటు జేకారు. ఒక ముఖద్వారం వద్ద, పారీస్ లోని ఎఫెల్ టవర్ కూర్చి, ఉక్కుతో నిర్మించిన ముక్కాల్లి గోపురం ఒకటి అమర్చారు.. ఎ. బి. విభాగాలు ఒకదాని కొకటి ఎదురుగా ఉన్నాయి. ఈ రెండు విభాగాల్లో

ఆంగ్రి, బిర్లాన్, యుగోస్లావియా, ఇటలీ, జెకో స్లోవేకియా ప్రదర్శనకాలం, సి. విభాగంలో టిటన్, పశ్చిమ జర్మనీ, హంగరీ, బల్గేరియా, ఏల్బాన్ రిపబ్లిక్, ఆస్ట్రీయా ప్రదర్శనకాలం ఉన్నాయి. అమెరికా, జూర్నీ జర్మనీ రష్యన్ ప్రదర్శనకాలం ప్రక్క ప్రక్కనే ఉన్నాయి. మన దేశంలో వి రాష్ట్రం ప్రదర్శనకాలంన్నీ ఇంచుమించు ఒకే విభాగంలో ఏర్పాటుయ్యాయి.

విదేశీ ప్రదర్శనకాలం, ముఖ్యంగా అమెరికా, రష్యన్ కాలం జవాన్ని విజేతంగా ఆకర్షిస్తున్నాయి. ఈ రెండు దేశాలు కొత్త సాంకేతిక రంగంలో అత్యద్భుతమైన ప్రావిజ్యం పొధించాయి గమక జనం విరగబడటంలో ఆకర్షణ లేదు. రష్యన్ కాం 11,14,000 చదరపు అడుగుల విస్తీర్ణంలో నిర్మించారు. పూర్వం వ్యవసాయ ప్రదర్శనపుండు నిర్మించిన కాలే యిది. ఇందులో ప్రవేశించడంలోంటే ఎదురుగా బ్రహ్మాండమైన లెన్ విగ్రహం కనిపిస్తుంది. ఆ వెనుకనే నెహ్రూ, కృష్ణా బస్సు పెద్ద ఫోటో అమర్చారు. ఈ కాలంలో చినచిన

అమెరికా ప్రదర్శనకాలంలో ప్రదర్శించిన ఎయిగో కౌగ. ఇది భూమిమంచి 12 అంగుళాలు పైకి లేచి, గంటకు 40 మైళ్ళవరకు ప్రయాణం చేస్తుంది.

నిద్రానిద్రా
వారిమన
హింసాపరులవారే

రాధకి కోపంవచ్చింది, ఓ నంది చీకటివేళ.
తాళకి కోపంవస్తే మొట్టమొదట చేసేమని
వాస్తవ్యునికి పోలానని చెబించడం. ఈసారి అంతే
చేసింది.

కాని, ప్రతిపాటిలాగ గోపాలం తప్పంతా తనదే
మని ఒప్పేసుకుని, అమె వెయ్యడోయే శిక్ష కీ తర్వాత
లేదు వరిగదా, 'నింబువ్వల వచ్చినట్టు చేసుకో'!
మని అద్భుతంగా చెప్పేశాడు. దాంతో, రాధ కింకా
కోపం వచ్చి నిజంగానే వెళ్లిపోయింది.

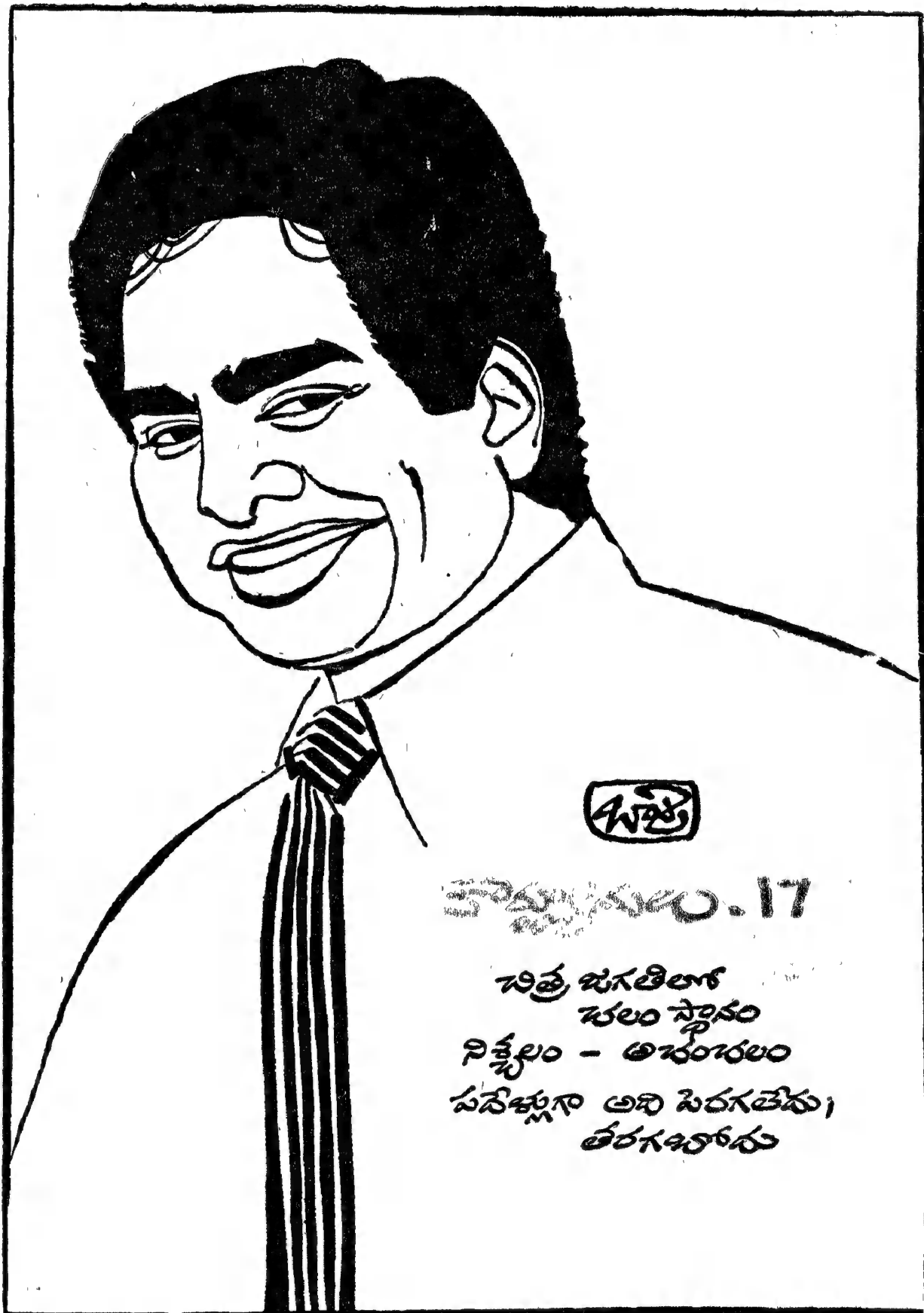
అమె నలా నిర్దాక్షిణ్యంగా మంపెయ్యడానికి
కారణం, గోపాలంలో పుంజాకున్న పొరువం అమె
కున్నవాళ్ళ పొరువద్దారు. అలాంటి క్షణికోద్రేకా
లకి, అవేశానికి అలీతుడు గోపాలం.

రెండు, మూడు రోజుల క్రితం చిన్నమామనుం
చోక ఉత్తరం వచ్చింది, తనదగ్గర కోసారి రమ్మని.
గోపాలాన్ని కాస్త అదరించి అభిమానించేది, అతని
ఆరుగురు మామయ్యల్లోనూ చిన్నమామ ఒక్కడే.
చిన్నమామ తనని చూసి జాలినదీ అమ్మయితో

వంకరిస్తారు గాని మిగతావాళ్ళలాగ 'బదుద్దాయి'
అనడు. అయిన దగ్గర, తన నేడిపించే ఆడ, మగ
పిల్లలు భేకపోవడం యింకో సుగుణం. మామ
య్యకి ముట్టి ఒక్కడే. వన్నెండేళ్ళంటాయి. అంత
మొద్దు లూ ప్రపంచంలో యింకో డుండడు.
వాడు తన నేడిపించడం మాటించి, తనే వాడి
అంటుకలెర క్రాపుమీద మొట్ట, ఏ నేలుతో
మొట్టండి చెప్పుకోమని అడుకోవచ్చు!

57-వ పేజీ చూడండి

అంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాదమి

కథ కాని కథ

ఎవరిభయము వారిది

(మొదటి బహుమతి)

ఇది 11 సంవత్సరములవాటి విషయము. నేను బెంగుళూరు పైనిక శిక్షణ కేంద్రముతో కూర్చుండి శిక్షణ పొందుతున్న రోజులవి. మా బ్యాచ్ ప్రక్కనే బెంగుళూరునుండి మద్రాసు పోయే రైలుమార్గము ఉంది. శిక్షణ కేంద్రముతో మూడు కంపెనీలు ఉన్నవి. ఒక్కొక్క కంపెనీతో 300 మందికి పైగా శిక్షణ ఇస్తుంటుంది.

ప్రతి కంపెనీకి ఒక "హెడ్ క్వార్టర్స్ మేజర్" అను ముఖ్యమైన ఉద్యోగి ఉంటారు. ఇతనిని చూస్తే ప్రతి రిక్రూట్ పాడలిపోతారు. ఎందుకనడమంటే, ఎవరైతూ నరే, ఇతని కంట పడితే చాలు ఏదో ఒక పని పురమాయిస్తారు. అది రాత్రి గానీ, రోజు గానీ, తుదకు పెంపుదినము అయినా అనుచునేతీరవలసిందే. లేకపోతే పైనిక నిబంధనలు అతిక్రమించినట్లు పరిగణిస్తారు. అందుచేత ఆ ఉద్యోగిని చూస్తే నాకు మహా చెడ్డ నిరాశ.

ఒకనాటిసాయంత్రము, సమయము 4 గంటలై ఉంటుంది. నేను నా స్నేహితులు మరుసటి దినము మా అవసరమైన శిక్షణ పరికరములు కుగ్రహ పరచి తయారుగా ఉంచుకొంటున్నాము. ఇంతలో అకస్మాత్తుగా నా స్నేహితులందరూ ఎలుగై పు బారు అటు పారిపోతున్నారు. మేముకూడ వెంటనే నా ప్రక్కన ఉన్న కిటికీగండా ఒక రుముకుతో పారిపోయి కొంత దూరములో ఉన్న మా కంపెనీ బాకలివాని గదిలో దూరాము. అరగంట తరువాత మరల తిరిగి బ్యాచ్ కు వచ్చాము. నా స్నేహితులంతా ఎవరి పనులు వారు చేసుకొంటున్నారు. బేరు రహస్యముగా నా ప్రక్కనున్న వానితో, "నిండా హెడ్ క్వార్టర్స్ మేజర్ పోయాడంటా?" అని అడిగాము. అందుకు వాడు, అరవ భాషలో "హెడ్ క్వార్టర్స్ మేజర్ ఏమిటిరా నీ ముఖము! ఆయన ఎప్పుడోచ్చాడంటా ఇక్కడికి?" అన్నాడు. నాకు సందేహము తీరక మరి మీరంతా ఎందుకురా అలాగ పారిపోయాడు? అన్నాను. తరువాత తెలిసింది విషయము.

శిక్షణ పూర్తికాగానే, పైనికులను శిక్షణ కేంద్రమునుండి -భారతదేశపు నలువైపులకు "పోస్టింగు" సంపేర్చారు. అప్పుడు కాశ్మీరుకు పోయే పైనికులు బెంగుళూరునుండి మద్రాసు వెళ్ళే మొయితో పోతూ, ఆ సమయములో

వారిని ఉల్పాసరని చేతిగుడ్డలు అడించుతూ, చేతులు పూపుతూ వారికి వీడ్కోలు ఇచ్చుట మారివా. అదేమందిరి, నా స్నేహితులంతా అదినము కాశ్మీరుకు పోతున్న పైనికులను చూచుటకు పోయారు, పరుగెత్తుకుంటూ. కానీ నేనే, స్నేహితులను చూచుకొనే సదవకాశము వదలుకొని "హెడ్ క్వార్టర్స్ మేజర్" కు భయపడి బాకలివాని గదిలో ప్రవేశించాను! నా సంగతి విని నా స్నేహితులంతా కడుపుబ్బెట్టు నవ్వుకొన్నారు. నా కేంతో సిగ్గు, అవమానము అయి పోయింది. ఇందుకు ఎవరి భయము వారిది అంటే తప్పు కాదుకంటాను.

డి. వెంకటేశ్వర్లు, రెవెన్యూ ఎల్ (కాంగో)

రామూ తెలివి

(రెండవ బహుమతి)

మేము మూడవసారిం చదివే రోజుల్లో రాము అనే అబ్బాయి మా పై క్లాసు చదువుతూ ఉండేవాడు. ఇతనికి "రామ్" అనేవారు. కొంచెం తిక్క మనిషి. ఒకదినం మా క్లాసు జరుగుతున్న పక్క గదిలో నాల్గోసారిం క్లాసు చదువుతోంది. ఇంతలో పెద్ద అల్లరి బయలుదేరి చుట్టు పక్కల పోకాంట్నీ అగిపోయాయి. అందరూ రాము క్లాసు గదివైపు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. అక్కడ మాస్టరు చాలా కంగారుపడి పోయినట్లు గుసించారు. చివరకు తేలింది, రాము అల్లరి చేసినందుకు ఆయన నాలుగు దెబ్బలు వేయగా చిన్న 'మర్డర్' జరిగింది! రాము కోపంగా తేలుకోని చిన్న సీస ఒకటి తీసి, అందులోని 'అయిడిస్' ద్రావకం తాగి అత్యధిక వేమకుంటున్నానని తాగేశాడు. తాగి తూలి పడిపోయాడు. బాధ పడిపోతున్నవాడలా గిలించి కొట్టుకుంటున్నాడు.

మాస్టరుగారు పాపం చాలా భయపడి పోయారు. కొందరు వెంటనే స్కూలు డగ్గరే ఉన్న అప్పత్రి డాక్టరుని పిలుచుకు వచ్చారు. డాక్టరుగారు విషం తాగినవారికి వాంతి అయ్యే మందు ఇస్తున్నారు. రాము వెంటనే, ఆ మందు పుచ్చుకో వచ్చాడు. బలవంతంచేసి రిక్లా ఎక్కించి అప్పత్రికి తిమకుపోయి మందు ఇస్తుంటాడు.

మాస్టరుగారు పాపం చాలా భయపడి పోయారు. కొందరు వెంటనే స్కూలు డగ్గరే ఉన్న అప్పత్రి డాక్టరుని పిలుచుకు వచ్చారు. డాక్టరుగారు విషం తాగినవారికి వాంతి అయ్యే మందు ఇస్తున్నారు. రాము వెంటనే, ఆ మందు పుచ్చుకో వచ్చాడు. బలవంతంచేసి రిక్లా ఎక్కించి అప్పత్రికి తిమకుపోయి మందు ఇస్తుంటాడు.

మాస్టరుగారు పాపం చాలా భయపడి పోయారు. కొందరు వెంటనే స్కూలు డగ్గరే ఉన్న అప్పత్రి డాక్టరుని పిలుచుకు వచ్చారు. డాక్టరుగారు విషం తాగినవారికి వాంతి అయ్యే మందు ఇస్తున్నారు. రాము వెంటనే, ఆ మందు పుచ్చుకో వచ్చాడు. బలవంతంచేసి రిక్లా ఎక్కించి అప్పత్రికి తిమకుపోయి మందు ఇస్తుంటాడు.

తర్వాత తెలిసిన విషయ మేమిటంటే రామ దగ్గర సీసతోనిది 'అయిడిస్' కాదని బెల్లం కలిపిన పిరపి

చిన్నయ్య (మద్రాసు)
* * *
త్వరగా వచ్చారే!
(రెండవ బహుమతి)

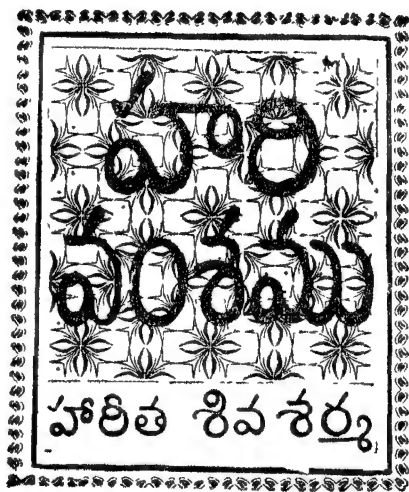
ఒకసారి రైలులో వస్తుండగా జరిగిన సంఘటన ఇది. అప్పుడు రాత్రి ఒంటి గంట అయి ఉంటుండేమా. మాపెట్టెలో కూర్చున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు మాటమాట పెంచుకుని కొట్లాటకు దిగారు. పెట్టెతలుపు తెరిచి వున్నది. వీరిని విడలింపడానికి తోటి ప్రయాణికులు చేసిన ప్రయత్నాలు విఫల మయినాయి. ఇద్దరు పెనుగులాడుతూ తెరిచి ఉన్న తలుపు దగ్గరగా వెదుతున్నారు. శాసరిస్టిలితో ప్రమాదం జరుగ వచ్చునే భయంతో ఒకరు 'వైక్' గుంజారు. రైలు నల్లడివితో అగింది. అమావాస్య ముందు రోజులు కొవలం చేత కన్ను పొడుచుకున్నా కనిపించనంతటి చీకటిగా ఉంది. అగిన రైలు రెండు, మూడు విముషించి తరువాత మళ్ళీ బయలు దేరింది. ఎందుకుఅపారో తెలుసు కునేందుకు గార్డు పిచ్చిదేమా నని మే మేమంతా అనుకున్నాం. కానీ అలాంటిదేమీ జరుగలేదు. మమారు పావుగంట తరువాత రైలు స్టేషను చేరుకుంది. అది మొయిల అగవలసిన స్టేషను కాదు. ఇంతలో పెట్టె, పెట్టె వెతుకుతూ గార్డు మా పెట్టెకు వచ్చాడు. చైను గుంజింది ఆపెట్టెలోనేనని తెలుసుకుని, 'ఎందుకు గుంజారని' ప్రయాణికులను అడిగాడు. ఆ ప్రశ్న వింటూనే ఒక ప్రయాణికుడు 'చాలా తొందరగా వచ్చారే' అని హాళనగా సమాధానం చెప్పాడు. 'ఆ' ఎడో 'ఆక్సిడెంట్' (ప్రమాదం) అనుకున్నా' అని నీళ్ళు నవ్వి లాడు గార్డు, ఆక్సిడెంట్ జరిగితే తనవూని ఏమీ లేనట్లు! తరువాత చల్లగా తన పెట్టెకు వెళ్ళి పోయాడు.

అనలు సంగతి ఏమిటంటే రైలు నల్లడివితో అగినప్పుడు అమూలమంచి శామూలకు వచ్చి వల్లే రైల్వం గార్డుకు లేక పోయింది. తన భయాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు అట్లా తెలిచి తక్కువగా మార్చాడు. శామూలనే అనుకుని పెట్టెలోఉన్న మేమంతా వచ్చుకున్నాం! (పోల్చాడుకున్న వారితోనా) ఎన్. డి. ఆర్. (విజయవాడ)

అనలు సంగతి ఏమిటంటే రైలు నల్లడివితో అగినప్పుడు అమూలమంచి శామూలకు వచ్చి వల్లే రైల్వం గార్డుకు లేక పోయింది. తన భయాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు అట్లా తెలిచి తక్కువగా మార్చాడు. శామూలనే అనుకుని పెట్టెలోఉన్న మేమంతా వచ్చుకున్నాం! (పోల్చాడుకున్న వారితోనా) ఎన్. డి. ఆర్. (విజయవాడ)

అనలు సంగతి ఏమిటంటే రైలు నల్లడివితో అగినప్పుడు అమూలమంచి శామూలకు వచ్చి వల్లే రైల్వం గార్డుకు లేక పోయింది. తన భయాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు అట్లా తెలిచి తక్కువగా మార్చాడు. శామూలనే అనుకుని పెట్టెలోఉన్న మేమంతా వచ్చుకున్నాం! (పోల్చాడుకున్న వారితోనా) ఎన్. డి. ఆర్. (విజయవాడ)

అనలు సంగతి ఏమిటంటే రైలు నల్లడివితో అగినప్పుడు అమూలమంచి శామూలకు వచ్చి వల్లే రైల్వం గార్డుకు లేక పోయింది. తన భయాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు అట్లా తెలిచి తక్కువగా మార్చాడు. శామూలనే అనుకుని పెట్టెలోఉన్న మేమంతా వచ్చుకున్నాం! (పోల్చాడుకున్న వారితోనా) ఎన్. డి. ఆర్. (విజయవాడ)

సాందీపనిపర్యం - 42

కొంతో జడిగా వానపడిన నాటి రాత్రి సుదక్షిణకు విద్యుదవృష్టి లేదు. ఆమె ఏదో అగోచర మైన భయముతో బాధపడుచున్నది. ఆ పగలంతయు మహారాజునకు ఆరోగ్యముగ లేదు. రాత్రి సమీపించుచున్నకొలదియు ఆయన స్థితి మరియు దిగజారిపోవుచున్నట్లున్నది. తన తండ్రి యేమగును ? తన జీవితము ఏమగును ? తన్నేమో, తండ్రి, పొండ్రకు వాసుదేవునకిచ్చి పెండ్లి చేయద మనుకొన్నాడు. ఆ పెండ్లిని ఆయన చూచునా ! తన తల్లి యేమో చిన్నతనముననే పోయినది. అప్పటినుండియు ఆయనే తన్ను తండ్రియై, తల్లియుగూడనై సాకుచున్నాడు. తన్ను పొండ్రకుని చేతిలో పెట్టి, ముఖముగా నుండ మనుకొనినాడు. ఇప్పుడు ఆయన స్థితి ఇట్లు లున్నది. ఆయన ఆశ ఫలించునో ! సుదక్షిణకు దుఃఖము పొంగులుగా వచ్చినది. వైద్యులు వచ్చి వారు. పొండ్రకుడు వారిని పిలిపించినాడు. సుదక్షిణ సంతోషించినది. తండ్రియు సంతోషించి వాడు. “వాసుదేవ ! వైద్యులను ఏల పిలిచితివయ్యా !” అన్నాడు. వాసుదేవుడు మాటాడ లేదు. తండ్రి తనవంక చూచినాడు. “నాకు ఈ వైద్యులు అనవసరమయ్యా ! నేను ఒక్క వైద్యునినే చూడగోరుచున్నాను. కన్నులున్న ఫలము, జన్మించినందులకు ఫలము, ఆ వైద్యుని చూచినచో కలుగును. సర్వ అమయములను ఆ వైద్యుని దర్శనముచేత తొలగిపోవును. ఆ వైద్యుని పిలిపించ లేవుగదా !” అనివాడు.

సుదక్షిణ కావైద్యుడెవరో అర్థమైనది. పొండ్రకునకును అర్థమైనది. అతడు ఈ మాటలు విని తన ముఖము నింత చేసుకున్నాడు. సుదక్షిణకు భయమైనది. పొండ్రకు డచ్చటనుంచి కదిలిపోయినాడు. సుదక్షిణ అతని వనసరించినది.

“హ్యూ !”

“ఏమి ! సుదక్షిణ !”

“తండ్రిగారి ఆ కోర్కె విన్నారగదా !”

“విన్నాను.”

“ఏమి చేయదనుందురు !”

అంద్రశిలీవారపత్రం

“నేను వాసుదేవుడ నుండగా, మరియొక వాసుదేవుడు ఇప్పుడు వచ్చుట యెట్లు ? వచ్చును పో ! అది నాకు సంబంధించినది కాదు. ఇప్పుడు నేను అతనిని పిలుచుకొని రావలయునా ! సుదక్షిణ ! అది నావలన జరుగువని కాదు.”

సుదక్షిణ ఏమియు మాటాడలేదు. ఆమె హృదయముతో దుఃఖములు మేఘములుగా క్రమ్ముచున్నట్లు, ఆకాశమున గూడ మేఘములు క్రమ్ముకొని పోయినవి. అది పగలే కాని, పగలుగా లేదు. చీకటి పడుచున్నట్లున్నది. తనలోగూడ అంతయు నట్లులే యున్నది. ఆ వాసుదేవుడు వచ్చినచో తన తండ్రి బ్రతుకునేమో ! ఆ ఆశయు సాగి పచ్చు నట్లులేదు. ఆమె తేమియు తోవలేదు. తాను పోయినచో ! తోకమువారు ఏమనుకొందురు ? ఆమె నెమ్మదిగా మరల తండ్రినద్దకు పోయినది. ఆయనయు ఆమెను చూచి ఏదో మాటాడ బోయి, అంతలో జగిపోయినాడు. సుదక్షిణ దుఃఖముచే క్రుంగిపోయినది.

రాజు మరల ఆ సంగతి ఎత్తలేదు. వైద్యులతో మాటలాడుచు కొంతకాలమును గడపెను.

“అయ్యా ! ఇది తమవలన నగు వైద్యము కాదు. మీరు శరీరమునకు నేమైన సామయము కల్పచో మందుల వీయగల్గుదురు. నా వ్యాధి శరీరమునకు సంబంధించినది కాదు. మనలన తీరునదియు కాదు” అని తన అభిప్రాయమును చివరకు తేల్చివేసినాడు.

వైద్యులు వేయనది లేక మారక నిలుచుండి పోయినారు. రాజు సుదక్షిణతో అచివాడు : “అమ్మా ! ఇక్కడ ఏరి అవసరము ఏమి ఉన్నది ?”

సుదక్షిణ కన్నులలో నీరు కన్నులలో క్రుక్కుకొన్నది. వైద్యులతో నన్నది : “అయ్యా ! తమరు పెలపు తీసుకొనవచ్చును.” వైద్యులు కదిలిపోయినారు.

రాజు మరల సుదక్షిణతో ఇట్లు లనివాడు : “తల్లీ ! నేను విన్నగురించి చేసిన ఆలోచనము మంచిదియో, కాదో, ఇప్పు డాలోచించుటలేదు. ఏది ఆలోచించినానో, అది మంచిదే అనుకొన్నాను. ఇప్పుడును అనుకొనుచున్నాను. మరి నేను మాట తప్పువాడను కాను. నిన్ను పొండ్రకులన కిచ్చి వివాహముచేసి మరణించిన నాకు విచారములేదు. ఇది ఇట్లులేల చేసిననని బాధా నేను అనుకొనను. జీవి చేసుకొనిన కర్మనుబట్టి గదా అంతయును జరుగును. ఇందులో నేనై చేసెడి దేమియు లేదు. పొండ్రకుని తల్లిదండ్రులను నేను వాని చిన్నతనముననే చనిపామ్మనలేదు. నీవు ఒక్కగాని ఒక్క కూతురవు. నీ తల్లిని మాత్రము నేను చనిపామ్మనినాను ! సర్వమైన ఈ దుఃఖమును అనుభవించుటకు భగవంతుడు నాకు ఆ అందరి ప్రాణములను ఇచ్చెను. వారి ప్రాణములతో బలిసిన వాడను నేను. నాకు మరణము రాదు.” అయిన ఇక మాటలాడ శీకపోయెను. కన్నులతో తన కుమార్తెను చూచుచు ఉండిపోయెను. ఆయన కను కొలకులలో నీళ్లు తిరిగెను. సుదక్షిణయు మౌనముగ దుఃఖించెను. ఆమె తండ్రియెదుట బేలకాలేదు.

“వాన్నా !”

“అమ్మా !”

“నేను పోయి వాసుదేవుని పిల్చుకొని వత్తును.”

“సినా !”

“పిల్చుకొని రారా !”

“తల్లీ ! అతడు నలుపు. క్షత్రియుల ఇండ్లకు భిక్షకు మాత్రమే వచ్చును. వానిని పిలుచుట యెట్లుమ్మా !”

“ఇది నాకు తెలియలేదు..”

“నేను చెప్పుచున్నాను కదా.”

బయట ప్రకృతి యంతయు నిలతాటముగ నున్నది. శాశిరాజరాజోద్భావములు చెల్లు ఏమో పూనినట్లు గాలికి కదలాడిపోవుచున్నది. కుండ పోతగా పడుచున్న వర్షముతో సర్వ ప్రకృతి స్నానమాడుచున్నదివలె ఉన్నది. సుదక్షిణ అనుకొన్నది : “నా మనస్సు ఈ ఉద్యమననమును పోలి ఉన్నది. నా తండ్రి ఈ నా మనస్సునంత అందముగా పోషించెను. అది యేమో, ఈ ఉద్యమననము ఈ వాయువునకు తాళుకొనలేనిదివలె, దుఃఖవికలకు నా మనస్సు గూడ తాళుకొనలేకపోవుచున్నది. నేను ఇంకను స్నానము చేయలేదు. తండ్రిగారిని స్నానము చేయించలేదు. ప్రకృతియేమో, వర్షజలముతో శుభ్రము నగుచున్నది. దుఃఖముతో నుఖమున్నదా ? శుభ్రత యున్నదా ? ఆహ్లా ! నేను మూఁగన. స్నానము చేతును.”

ఆమె తండ్రితో అన్నది : “వాన్నా ! మీరు ఇంతవరకును స్నానము చేయలేదు. అగ్నికార్యమును పూర్తిచేసుకొనలేదు. నేను స్నానముచేసి అన్నియు సిద్ధముగా చేసెదను.”

“తల్లీ ! పదు. నేను ఇక ఏమియు చేయను. శ్రీకృష్ణ వాసుదేవుని చూడక, పచ్చి గంగ కూడ త్రాగను. నేను అన్ని ధర్మములను నేడు వదిలి వేయుచున్నాను.”

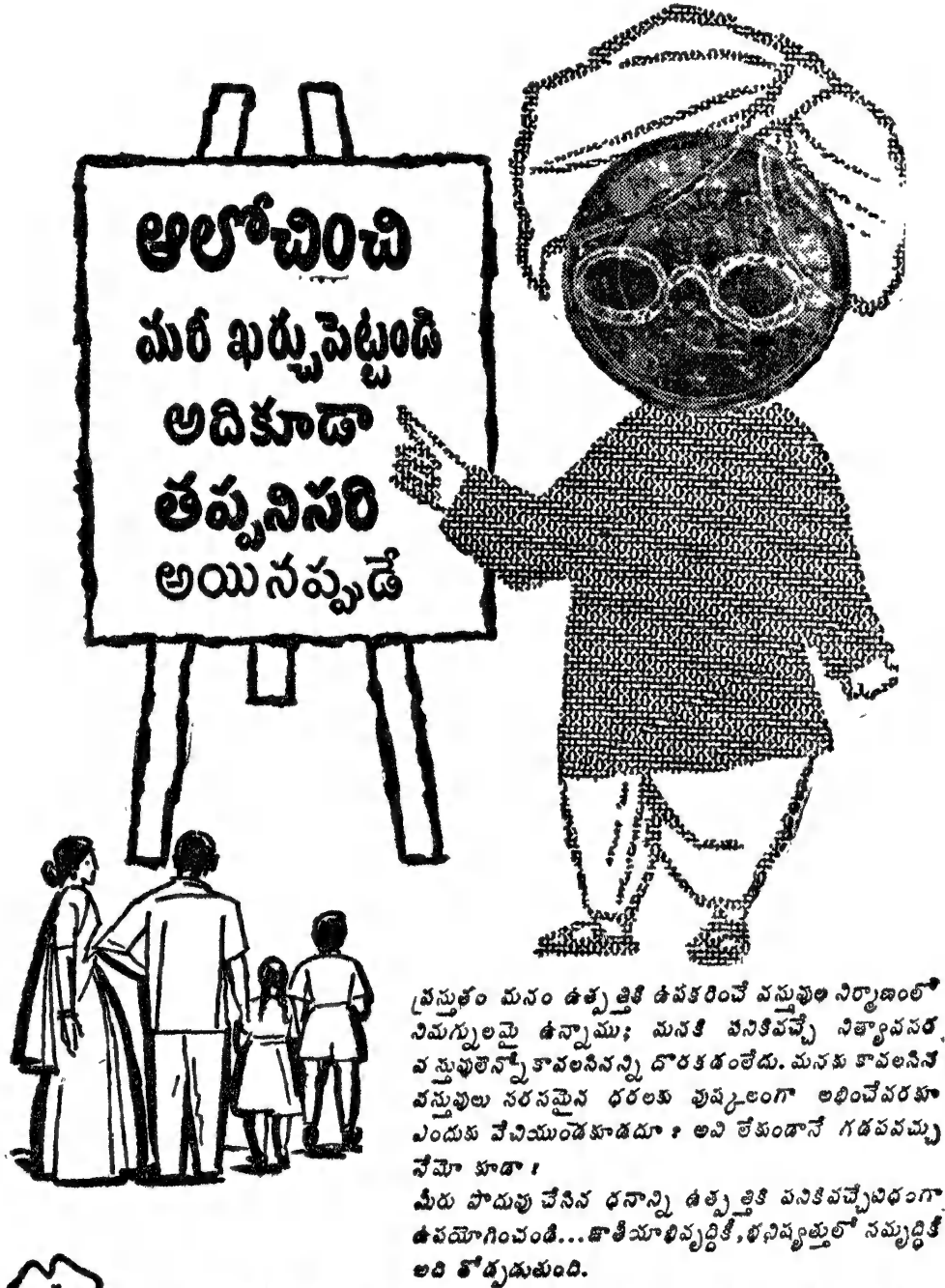
ఆయన ఆగెను. మరల ఇట్లు నెను : “చూడు తల్లీ ! జీవి అపాంకారము. నేనేమో నా ఏళ్లు పెండ్లి చేయలేదని, నా అల్లునకు రాజ్యము వీయలేదని తన పడుచున్నాను. ఇది వర్షకాలము ! బయట వర్షము పడుచున్నదా ! నాకు చూడుము. ఉక్కు పోయుచున్నది. నేను ఏమి ధర్మములను వదిలితిని. ఏమియు పడలలేదు. అపాంకారమును పడలలేని నేను ఏమి పడలనట్లు ! మనసా నన్నియు నవ్వసించిననుకొనుచున్నానే గాని తల్లీ ! నేను విధేహాడను కారమ్మా !”

సుదక్షిణ మాటాడలేదు. తండ్రికి ప్రక్కగా కూర్చున్నది. ఆమె అనుకొన్నది : “నామీద ప్రేమ వలన నా తండ్రి ఇంకను తోకమునకు కట్టుబడి యున్నాడు. పరమును చూచుచు, ఇహమునకును బంధితుడైనాడు. మోక్షము తనముందు సాక్షాత్కరించినను ఆయన దానిని నా కొరకు కాలతప్పము. ఆయన కోరికను తీర్చలేని నేను ఏమి కూతురను.”

ఆకసము పూర్తిగా మూసుకొనిపోయి, సమద్రము ఘనీభవించి పై కెగిరి కరిగిపడుచున్నట్లు పర్వము పడగా, రాజమందిరములు గూడా ఇరులకి కిర్రువులై నవి. సేవకులు రత్నదీపములను వెలిగించి మందిరములం దెల్లడ కాంతలు తెచ్చిపెట్టినారు.

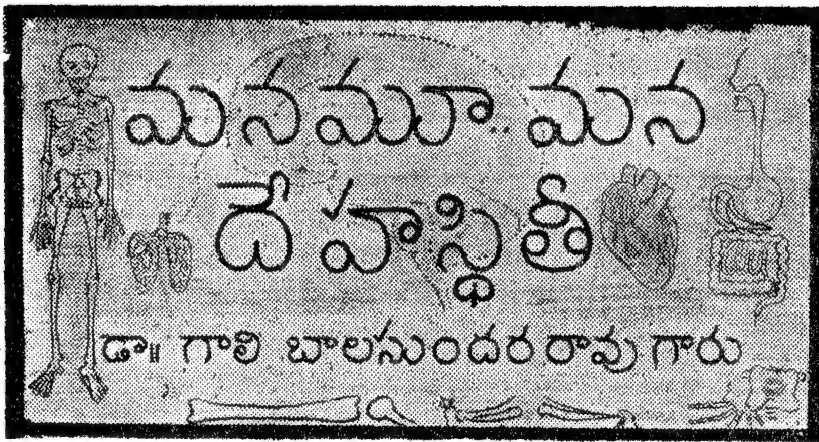
66-6 శేషమాడండి

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలోనూ ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక
సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది!

జాతీయ పొదుపు ఉద్యమ సంస్థ

DA 61/491

లివరు: దాని ధర్మములు - 2

లివరునుగురించి, అందులో ప్రధానభాగము లనుగురించి, వనరుతిల్లిని గురించి తెలుసు కున్నాము. లివరు నిర్వర్తించవలసినధర్మములు అనేకములు. అవి అతిసంక్లిష్టములు. వాటిని అర్థం చేసుకోవడం, గృహ వైద్యానికి, కొన్ని పరిస్థితు లలో ఖానాదారులు నిర్ణయించడానికి చాలా అవ సరం. లివరువిధులను అర్థం చేసుకుంటానికి, లివరులో అంతర్భాగముల సూక్ష్మవిర్మితిని గురించి కొద్దిగా తెలుసుకోడం అత్యవసరం.

లివరులో చాలా చిన్న చిన్న భాగము లున్నవని ఆ చిన్న భాగములను 'లోబ్యూలు' లు అంటారని యిదివరకే తెలుసుకున్నాము. లివరులో పిత్తరస మును ఉత్పత్తిచేసే జీవకణములు పుటికాకారము గలవి. ఇవి వరుసగా చేరి అనేక చిన్న గ్రంధులుగా యేర్పడతవి. ఆ గ్రంధులమధ్యభాగముతో భారీ ప్రదేశములు ఉంటవి. ఈ భారీ ప్రదేశములలో నుంచి అతి సూక్ష్మము అయిన నాళములు బయలుదేరుతవి. అందులో ఒకటి లోబ్యూలులో తయారయిన పిత్తరసమును తీసుకొనిపోయే నాళిక మరొకటి లోబ్యూలులోకి అర్ధరీ ద్వారా వచ్చిన రక్తమును తిరిగి పూర్వయానికి తీసుకొనిపోయే వెయిసుయొక్క ఉపశాఖ. ఈ వెయిసు ఉపశాఖ లాబ్యూలు శరీర మధ్యంలో నుంచి బయలుదేరుతుంది. ఇటువంటి ఉపశాఖలు ఎన్నో చేరి లివరునుంచి పోయే ముఖ్య వెయిసు ఏర్పడుతుంది. పార్శ్వ లోబ్యూలు వెయిసు శాఖలు. లోబ్యూలును చుట్టి ఉంటవి. అంటే లోబ్యూలుపార్శ్వలు వెయిసుతో నుంచి వచ్చిన రక్తంలో పానకంలో తేలే రసగుల్లా లాగా ఉంటుందన్నమాట. లాబ్యూలుకు వచ్చే అర్ధరీ శాఖవశాఖలుగా చీలిలి తేలిరిలనే నాళములుగా లోబ్యూలులో ఉన్న పుటికాకృతి గల జీవకణముల మధ్య ప్రదేశములకు రక్తం సరఫరా చేస్తుంది. ఈ వివరములు చిత్రంలో చూపబడినవి. లివరుకు పోయే అర్ధరీ, పార్శ్వ వెయిసు, పిత్తరసనాళము మూడు కలిసిపోతూ ఉంటవి. పార్శ్వ వెయిసు శాఖలు లాబ్యూలును చుట్టివుంటవి. ఈవిధంగా జీర్ణకోశంలో తయారయిన చిన్న ప్రేగులోనుంచి ఆహారించబడిన, ఆహారవదార్థములను సేకరించి,

లివరుకు తెచ్చే పార్శ్వలు వెయిసుతో ఉన్న రక్తము లివరులో ప్రతి జీవకణముకూ పోతుంది. లివ రులో నుంచి పోకుండా తిన్న ఆహారం శరీర భాగ ములకు పోలేదు. లివరుభాగములలో ప్రవహించే రక్తము అర్ధరీ రక్తము, వెయిసు రక్తముగా చేరి ఏర్పడిన మిశ్రమ నున్నమాట.

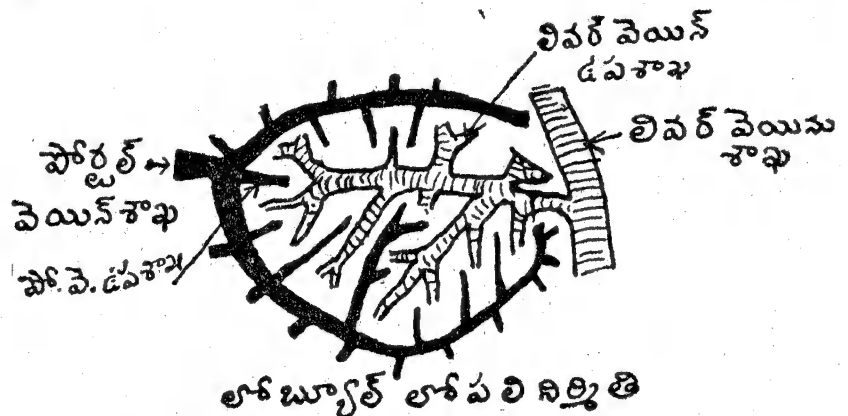
లివరులో జీవకణముల మధ్య రక్తనాళము విస్త రించి స్థావరము లేర్పడతవి. ఆ స్థావరముల అంచు లలో నక్షత్రాకారముగల కొన్ని జీవకణములు ఉంటవి. వీటిని కుప్పర్ అనే శాస్త్రజ్ఞుడు మొట్టమొదట కనిపెట్టాడు. వీటికి క్రిములనూ, ప్రమాదకరములయిన విషవదార్థములనూ (మింగి, జీర్ణంచేసే శక్తి శరీరానికి, లివరుకూ వాటివల్ల ప్రమాదం రాకుండా బయటికి పంపే శక్తి ఉంటుంది. ఇటువంటి శక్తిగల జీవకణములే స్ప్లైను (Spleen) (స్పైహము) లోనూ, ఎముకల మధ్య ఉండే మజ్జా ధాతువులోనూ (Bone Marrow), లింపు గ్రంధులలోనూ ఉంటవి. ఈ జీవకణముల విధి రక్తంలో ఉండే శ్వేతకణముల విధి వంటిదే. మజ్జా ధాతువులో ఉన్న యీ జాతి కణములు ఆకారం. పరిమాణం ఉంటుంది. 'రిటెక్యులం' అంటే లేటిన్ భాషలో 'పల' అని అర్థము. నాళముల లోపలివైపున ఉండే జీవకణములను ఎండో డీలియ కణములు అంటారు. మజ్జా

ధాతువు స్పృంజి వంటి నిర్మితి కలది. అదా లోనూ, స్పైనులోనూ, మజ్జా ధాతువులోనూ, లింపు (గ్రంధులలోనూ ఉన్న ఈ క్రిమినంహరక కణ ముల నన్నింటిని చేర్చి రిటెక్యులం' ఎండో థీలి యల్ సిస్టము (Reticulo Endothelion System) అంటారు. దీర్ఘములయిన క్రిమి వ్యాధులలో రక్తక్షీణతఏర్పడుతుంది. రక్తం, మజ్జా ధాతువులో ఉత్పత్తి అవుతుంది. అక్కడ ఉండే క్రిమినంహరకకణములు, అవని చేయి లేనప్పుడు, మజ్జా రక్తోత్పత్తి చేయలేదు. లివరు లోనూ, స్పైనులోనూ ఉండే యీ కణములు, క్రిమి దోషం ఏర్పడ్డప్పుడు అధిక మవుతవి. అందు వల్లనే కొన్ని క్రిమి వ్యాధులలో, లివరు, స్పైను పెద్ద వవుతవి.

పిత్తరసము :- (Bile) పిత్తరసము చాలా ముఖ్యమయిన శరీర స్వందనము. ఇతర రసముల లాగా కాకుండా ఇది నిరంతరాయంగా లివరులో తయారవుతూ ఉంటుంది. పిత్తరసము ఏదో రకమయిన రసాయనిక వికృతికి పాటువైన రసము మాత్రమే కాదు. పార్శ్వ లోబ్యూలు వెయిసు ద్వారాను, రక్తనాళముల ద్వారానూ, శరీరంలో ప్రవేశించిన విషవదార్థము లనూ జీర్ణ పరిణామఫలితములుగా తయారయిన విషవదార్థములనూ, ఇది ప్రేగుల ద్వారానూ, మూత్రం ద్వారానూ, బయటికి పంపు తుంది. "మలం" అంటే అక్కర్లేని వదార్థము. కంట్రీ నుంచి వచ్చే పుసిని నేత్ర మలం అంటారు. ఈ మలవివర్జనకోసమే పిత్తరసము నిరంతరాయంగా వ్యవహరించబడుతూ ఉంటుంది. 24 గంటల కాలంలో సుమారు ఒక మీటరు పిత్తరస మును లివరు తయారుచేస్తుంది. పిందానికి ఆరుమాసముల వయస్సు రాగానే పిండశరీరంలో లివరు పిత్తరసమును తయారుచేయడం ప్రారంభిస్తుంది.

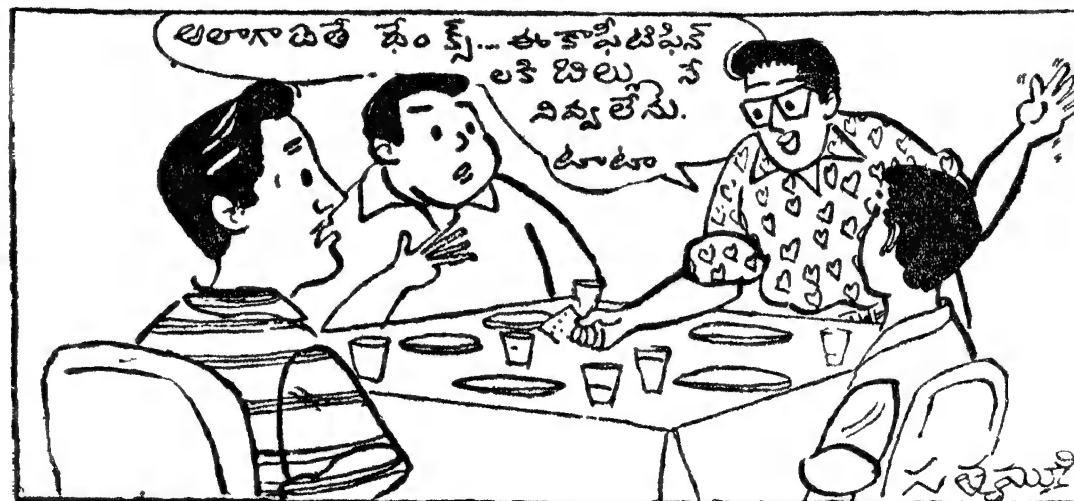
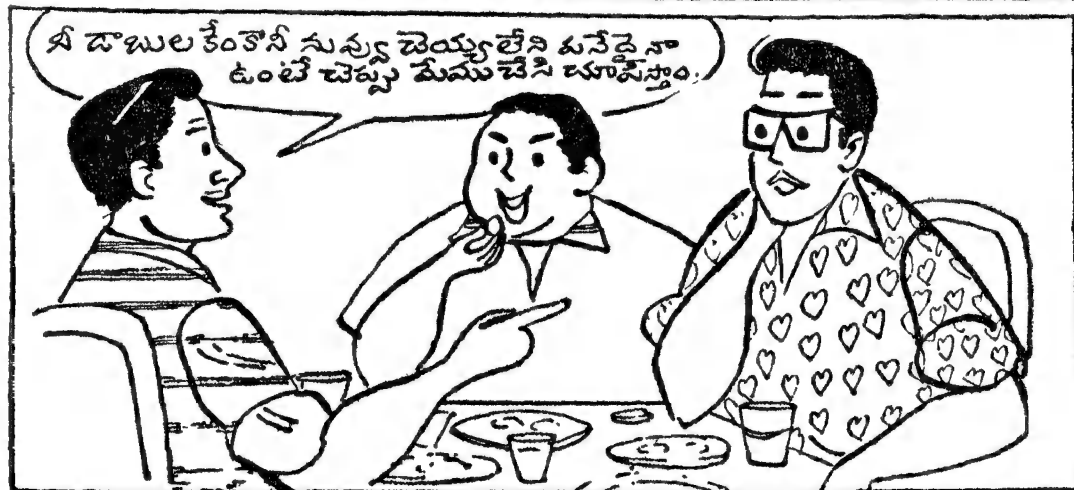
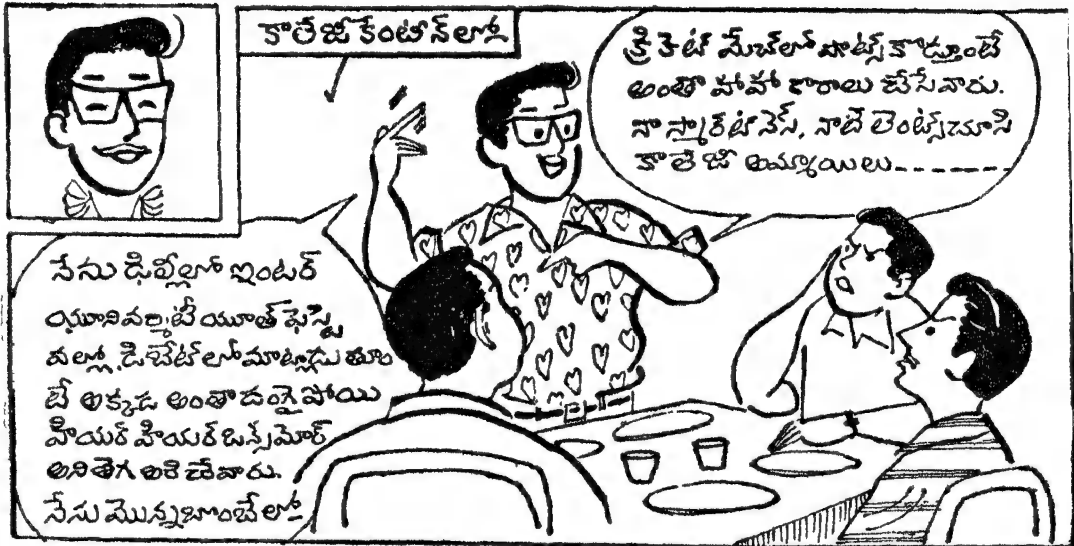
పిత్తరసం తయారుకావటం నిరంతరాయంగా జరుగుతున్నప్పటికీ, ఆ పిత్తరసం నిరంతరాయంగా దువోడినంతోకి పోతూవుండదు. లివరులో జీవకణ ములలో తయారయిన పిత్తరసం, పిత్తరసనాళికల లోకి పోయి చివరకి వనరు తిత్తిలో నిలవ చేయ బడుతుంది. దివోడినంతోకి కొవ్వు వదార్థములు రాగానే, వేగ వరం ద్వారా వచ్చే ఆదేశములవల్ల

62-వ-జీ చూడుడు

చదువులావు

చదువులావు

ఈ వారం సినీ విహారం

మధుమూర్తి

సావిత్రి సూర్యోపితం

సారథీ చిత్రం "కలసి ఉంటే కలదు సుఖం" శతదినోత్సవాలు విజయవాడలో అన్నివిధాల వైభవంగా జరిగినవనే చెప్పాలి. ఉత్సవాన్ని పండుగలుగా జరిపించటం నవయుగవారి సంప్రదాయమే. తఖిరి మూతం ఈ ఉత్సవంలోని విశిష్టత ఏమిటంటే, శ్రీమతి సావిత్రి తిరునాటి విశ్వవిద్యాలయానికి ధూరివిరాళం అందించ సున్నట్లు ప్రకటించింది. స్థానికంగా నిర్వహించబడే స్టేడియంకు నవయుగ వారు పదివేల విరాళం, ఎన్. టి. రామారావుకొంత విరాళం అందిస్తామని తెల్లడి చేశారు.

సావిత్రికి అభినందనలు అందించాలనే పంజాబ్ లో ఆరోజు ఏ చిత్రం తాలూకు యాటింగ్ లో పాల్గొంటున్నదో కనుక్కుని వాహినీ స్టూడియోకు వెళ్లాను. మూడవ ఫ్లోయర్ లో జనవరి చిత్రం "ఆరాధన" కుచేసిన ఘాటింగ్ సాగు తున్నది.

నేను ఫ్లోర్ లో అడుగు పెట్టేసరికి బిలబిల మంటూ సూర్యుని అంగ్లీ ఇండియన్ అమ్మాయిలు అభ్యయిలూ ఇటూ అటూ తిరుగు తున్నారు. అదేదో తేనెటీ పిండు వచ్చిచేశాకాబోలు చిత్ర నిర్మాణశాలకు వుందన పిల్చుంది వారంతా బల్లలు వర్చుతున్నారు. వాటిపై అలంకార వస్త్రాలు ఒక మూలనుంచి పరివారసానియాలు సామగ్రి మరొకవైపునుంచి అందంగా పెడుతున్నారు. మరి కొంచెం ముందుకు వెళ్ళగానే ఇది పిండు మూతమే కాదు నృత్యపీఠం ముందు జరిగే పిండు అవి నూచించే విధంగా రంగస్థలం, తెరలు దిర్చించబడిఉన్నది.

నిర్మాతలను పలకరించి ఇక్కడ ఎవరి నృత్యం జరుగుతోందని ప్రశ్నించాము. చిత్రగాడలో ఆవాడు లక్ష్మీ పుట్టిన దినం. వేడుకగా పిండు, పండ్లైన నృత్యం విజయలక్ష్మిచే జరిపించ బడుతున్నది. కోవరాజు వ్రాసిన పాట, స్వర్ణలత పికాపురం నాగేశ్వరరావుల కంఠస్వరంతో ఎన్. రాజేశ్వరరావు బాలోతో పాట ప్లేబాక్ యంత్రం నుంచి వినబడుతుంది. "ఏమంటా వేమంటాన్ ఓ యే బా వా! ఈ మాటకేమంటావోయే బావా!" అనేది పాట.

ముచ్చటైన మహారాష్ట్ర మహిళగా విజయ లక్ష్మి అలంకరించుకుని రంగస్థలంపై, రెడ్డివి జతగా చేసుకుని విచ్చి, సంపత్ కిచ్చిన ఆ దేశానుసారం నాట్యం చేస్తోంది.

కామరామన్ సి. నాగేశ్వరరావు, దర్శకుడు పి. మధుసూదనరావు నుంచి కోణంలో నృత్యాన్ని వేదికతెరకు అందిస్తున్నారు.

ఈ పిండుకి ఎవరోనికి కథనమనరించి హాజరు కావసిన సాిత్రలరూపం ధరించి అక్కడకు పావిత్రి, గిరిజ, శేంగి, రమణారెడ్డి వచ్చారు.

జనవరి నిర్మాతలు రంగారావు, రాజేంద్ర ప్రసాద్ లు దర్శకులు మధుసూదనరావు మరొక

వేదిక వార్త సావిత్రికి చెందినదే అందించారు. సావిత్రి ఇంతవరకు నటించిన చిత్రాల సంఖ్య తొంట్లై తొమ్మిది. జనవరి నెలలో ఏచిత్రం విడుదలైతే ఆ చిత్రానికి ఆమె నటించిన మారన చిత్రంగా ఛాిత్రీ వస్తుంది.

సావిత్రి నిజంగా అభినందనీయురాలు. విన్న వయస్సులో, చిత్రసరిశ్రమలో అడుగు పెట్టే దశాబ్దం కాకమునుపే తెలుగు, తమిళ చిత్రాలు మారంటిలో హీరోయిన్ గా నటించ గలిగే విశేషమైన కీర్తిని ఆర్జించగలగడం ఆసాధారణమైన అంశం. ఏ తెలుగు తార కూడా స్వల్ప వ్యవధిలో శతచిత్ర మందరి కీర్తిని అందుకో లేదు. అందచందాలతోబాటు సున్నితమూ, ముని శితమూ అయిన నటనతో సాిత్రలకు జీవం పోయ గల శక్తిని ఆమె స్వంతం చేసుకున్నది. ప్రేక్షకులు గుర్తించి అదరాధిమాభాలు అందించారు.

ఆనందం ఎక్కువైతే

ఆరోగ్యం ఎలా ఉంటుందో

విరామమయం అప్పుడే దొర్లిపోయినట్లున్నది. వాహినీ స్టూడియో ఒకటో ఫ్లోర్ లోకి వక్రపాటి, దర్శకుడు కె. కామేశ్వరరావు, కామరామన్ మార్కెట్ బాక్ ట్టే, బొండ్ ఇంజనీర్ శివరామ్, ఇతర నాయకుల బృందం ప్రవేశిస్తున్నారు. వారివెంట నాగేశ్వరరావు, జమునలు వేషధారులై వెళుతున్నారు.

అదొక దిబా. ఛాిత్రీవేదికంతో పూలమొక్కలు, ఆకాశం నుంచి వెన్నెల, గదిముందున్న స్తంభాలను అల్పకుసోయిన ధరణి నిర్మాణానికి తల రాడి

తఖిరి ఫిలిమ్స్ వారి 'చిన్నప్ప శివభం'లో లి. చరోజాజేవి.

మౌందడం — జంతా మనోహరంగా ఉంది. అక్కడ ఒక యువకుడు ఆ గది తలుపు దగ్గర నిలబడి రోపరినుంచి అమ్మాయి వస్తుందో లేదో రహస్యంగా నివేదించుతూ, ఆమె వస్తున్న అరికిడి వివగానే బుద్ధిమంతుడిలా స్తంభం దగ్గరకు వచ్చి నిలబడి నింగివైపు చూస్తున్నాడు.

ఆమె వచ్చి స్తంభాన్ని ఆనుకుని నిలబడింది. ఆమెలో ఉల్లాసం ఒక గ్రామ్ కూడా లేదు. ఆరోజు ఆమె ఎంతో ఆనందంతో ఉందనలసిన 81-వేల రూపాయలది

వరస చిత్రాకారి 'పవతి కోమల'లో శేంగి, గిరిజ.

సహనశిల్పి

ముద్దంశెట్టి కూసుకుంపరావు

17

పనితా వాణి

పేకాట

కుమారి నాగినిగారు 'పేకాట' విషయం మీద వ్రాసిన వ్యాసం చూస్తే చాలా బాధ కలిగింది. ఆమెగారు ఎన్ని సంసారాలు ఈ వ్యవహారిక బల తున్నాయో చక్కగా వివరించారు. ఒకటి రెండు సార్లు డబ్బు వస్తే ఇక ఆ ఆటలోనే సర్వమూ ఒడ్డి వేడిపోతారు. క్లబ్బులని ప్రత్యక్షంగా సాగు తున్న జాదానికి ప్రభుత్వం లైసెన్సులు కూడా ఇస్తున్నారు. పేరుకు అందరూ పెద్దమనుష్యులే కాని ఇంటిలో ఆడవారికి తెలుసు వారి పెద్దరిక మేమిటో! మాకు పరిచయమున్న ఒకాయన తాను తిని వదిలించుకుంటే పట్టణం స్థితిలో ఉండే వాడు. పేకాటకు దాసుడై ఇప్పుడు దాతనికీ వదిలించుకుంటే పరిస్థితి ఏర్పడింది.

టి. డి. జానకీదాయి (రాజంపేట)

దురభ్యాసంలో ఒకటయినటువంటి 'పేకాట' ను గురించి 'కుమారి నాగి' చక్కగా వ్రాశారు. దీనివల్ల ఆ అభ్యాసం ఉన్న వారికి మంచి ముద్ది కలుగుతుంది నా అభిప్రాయం.

బాణగిరి విజయలక్ష్మి (కర్నూలు)

వస్త్ర వ్యవసాయంలో "పేకాట" ఒకటి. వస్త్ర వ్యవసాయంలో ఏ ఒక్కటి ఉన్నా చెడిపోదురన్న పెద్దల వాక్కులు నిజము.

కుమారి సూర్య విమల (పిళ్ళూరు)

ఈ పేకాట వ్యవహారిక లోలుడై మాకు తెలిసిన వాయన అస్థివంతంపేసి భార్యబిడ్డలను వదలి దేశాంతర్యామియై అడుక్కోగా వచ్చు డబ్బుతో రోడ్డు ప్రక్క మూడు ముక్కల మాణిక్యాలు ఆడుతుండగా మా ఆయన కంటవద్దారు. ఈ వ్యాసం చదివినా ఇలాంటిపెద్దలు ఒకదారికీ పన్నారని నమ్ముచున్నాము. వారెప్పుట్లు వండగ పట్టాలో ఆడకపోతే రక్తే ఉండదనిపిస్తుంది!

మరువాడ సూర్యకుమారి (పార్వతీపురం)

పేకముక్కలు ముఖము దగ్గర ఉంచుకొని రాత్రంతా నిద్దురలేక టీ సేవించడము, సిగరెట్, బీడీలు కాల్చడం, తెల్లవారుజామున ఏ నాల్గంటికే యింటికీ రావడం పేకాట ప్రబుద్ధం లక్షణం.

కొంపలు గుల్లలు వేయుటే గాక మనస్సు నిల్లల వడేలా మోటాడుతారు ఈ జాతివారు.

వే. బాలనాగి (నై. టి. చెర్య)

పేకాట అనే ఈ అంటుకోగనికి అసూయి అవుతున్న కుటుంబాలు అనేకం ఉన్నాయి. వ్యాసం చదువుతుంటే మా బంధువులలో ఒకాయన గుర్తుకు వచ్చారు. ఆయనకు తాగుడు మొదలైన దురభ్యాసాలన్నీ ఉన్నాయి. వగలు మూడింటికి క్లబ్బుకి వెడతే తెల్లవారిన తరువాతగాని ఇంటికీ రారు. ఒక్కొక్కసారి రెండు రోజుల వరకూ ఇంటిమొహం చూడరు. ఎప్పుడైనా భార్య ఏమైనా అంటే ఈమధ్య కొట్టడం కూడా మొదలుపెట్టారు. ఈ వ్యాసం చదివితే ఏమైనా మారుతారేమో?

ఎ. విమలాదేవి (కొరకొల్లు)

కనీసము కొందరికైనా దీనివలన ముద్ది కలుగుతుందనే ఆశయము తప్పక నెరవేరుతుందని నా ఆశ.

ఎన్. సుదామణి (వారేరు)

మగవారు ఈ పేకాట పిచ్చిలో పడి భార్య పిల్లలూ ఏమైనా తాలో అని కూడ ఆలోచించరు. ఈ వ్యాసం చదివిన తరువాతైనా పేకాట ఆడుట మానగలరేమో!

జి. కే.బి (మోరి)

ఇది చదివినవారు నూటికి ఒక్కరు మారుతారు గాని, అంత సులువుగా ఈ అంటువ్యాధి నుండి విముక్తులు కారు. ఈ పిచ్చు మా ఇంటిలో కూడా ఉన్నది.

టి. లక్ష్మీతాయారమ్మ (వేగవాడ)

పేకాట పిచ్చిలో పడిన మహానుభావుల వడక ఈ వ్యాసం ద్వారా చక్కగా విశదీకరించారు. మాకు తెలుసున్న ఒకతను ఈ కోవకు చెందినవాడే. ఈ పిచ్చిలో పడినవాళ్ళకు తాలగమనమే గుర్తు ఉండదనిపిస్తుంది. ఒకసారి యితను భార్యను పిని మాకు తీసుకు వెడతాను సిద్ధంగా ఉండమని తన క్లబ్బుకి వెళ్లి రాత్రి 2 గం. 0 తరువాత వచ్చాడు. ఆయన భార్య పాపం రేడిగా తయారు అయి ఆయనగారి కోసం చూసి ఈ పేకాట పిచ్చిలో

పడినవాళ్ళకు భార్య కూడా గుర్తుకు రాదు అనుకుంటూ వడుకుంది. ఇలాంటివారిని మనం సాధారణంగా చూస్తూనే ఉంటాము..

సుభద్ర వడ్లమాని (పూనా)

వాకు తెలుసున్న ఒకామె గుర్తుకు వస్తున్నది. ఆమె ఒకరోజు మెడనిండా వస్తువులు అలంకరించుకొని వచ్చేది. మరి రెండు రోజులకు అవి ఉండేవి కావు. ఎవరైనా ఏ వస్తువులు ఏవి అని అడిగితే "మామూలే పేకాటలోకి వెళ్ళాయి" అనేది. ఇట్లా ఎంతమంది విలువైన కాలాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారో అనే ఆలోచన రాకమానదు. ఈ వ్యాసం చదివైనా చాలామంది తమ తప్పు తెలుసుకుంటారని ఆశిస్తాను.

డి. ఇందిర (తెట్టిపేట)

పేకాట దాసులైన మానవుల కుటుంబాలు ఎంత అభోగి పాలవుతున్నాయో చక్కగా విశదీకరించారు. పేకాట అంటే జ్ఞానక మొస్తుంది. వాకు తెలిసిన ఒకాయనకు పేకాట అంటే తెగ పిచ్చి. ఆయన ఇలాగే పేకాటకు వెళ్లి ఆడుతూ ఉన్నారు. అదేం అదృష్టం వట్టిందో కాని వెళ్లిన దగ్గర్నుంచి తిరిగివచ్చే వరకు ఆయనదే గెలుపు. ఇది సహించలేక మిగతా ఆటగాండ్లు కుట్రపెట్టి దారిలో కాచి ఆయన్ని నరికివేసి ఆయన దగ్గర్నున్న డబ్బును తీసుకుపోయారు. ఇటువంటివి జరుగుతుంటే ఉండాలంటే "పేకాట" అనే అంటుకోగముకు దూరముగా ఉండవలెను.

ఎం. వడ్ల (వరాస)

పేకాట కాస్త, కూస్త, వ్యవసం కాదు. అది మనిషిని చులకనగా లోపరచుకుంటుంది. ఏమి తోచక మా చెల్లెలు, నేను పేకాట ఆడుతూ వచ్చాము. అడిన రెండు మూడు రోజుల్లోనే దాని నంగలి అర్థమైంది. వేళకు పనిపాటలు చెయ్యటం కూడ మానేసి అదే ఆడటం మొదలుపెట్టేం. డబ్బా గిట్టా పెట్టకుండా అడితేనే ఇట్లా ఉంటే ఇంక డబ్బుపెట్టి అడేవాళ్ళ నంగలి వేరే వెచ్చనక్కర్లేదు. అడేవారంతా పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగస్థులు. పిళ్ళంతా సరదాకి ఆడుతున్నామనే అంటారు. కాని చూచేవాళ్ళకి తెలుస్తుంది పిళ్ళ వ్యవసం. సరదాకి ఆడాలంటే 'ఇండోర్ గేము' కూడ చాలా ఉన్నాయిగా. కాని ఎక్కడ చూచినా దీనిమీద ఉండే ప్రభు మరొక దానిమీద కనిపించటంలేదు. విద్య, సంస్కారం లేనివారైనా, ఏ వెబ్సైట్లో చూస్తేనే పేకాట ఆడుతుంటే అది లించి, బెడరించి లేవదీస్తారు. కానీ, విద్య, సంస్కారం కలిగి వుట్టెడు బాధ్యతలు భరించవలసిన మహానుభావులు, క్లబ్బులంటూ ఇటువంటి అవభ్యుపనులు చేస్తుంటే అరికట్టేవాళ్ళే లేరు. డబ్బు పోగొట్టుకునేవాళ్ళ ముందైనా గెలవాలని, పోగొట్టుకోనివాళ్ళ ఇంకా ఉన్నారో— ఆటను సాగిస్తూంటారు. ఇటువంటి విషయా లింకొకరు చెప్పే ఎక్కపు సరికదా, పిళ్ళమీద కోపం కూడా

అంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

బుద్ధి. ఎవరికివారే తెలుసుకోవాలి. ఒకరిచేత
తెప్పించుకోవేర వివరీత స్థాయికి రాకూడదు.

జి. అంజినదేవి (నెల్లూరు)

తాడే స్పీకర్లు

జి. అనసూయగారు వ్రాసిన "తాడే స్పీకర్లు" భాగంలో ఉన్నబాధ ఉన్నట్లు వివరించారు. కానీ కర్మ మంత్రాలకి కూడా తాడే స్పీకర్లు ఉన్నాయో గించటం నే నెక్కడా ఎరుగను.

వి. విజయలక్ష్మి (విజయవాడ)

తాడే స్పీకర్లు మీద వ్యాసం చదివాను. పిటికేసం మనం పిటింగులకు, పెళ్లిళ్లకు వెళ్లక్కరలేదు. మనలో చాలామంది తాడే స్పీకర్లులాగే ప్రవర్తిస్తారు; ఎంత గట్టిగా అరిస్తే అంత బాగా (అవతల బాళ్లకి) అర్థమవుతుందనే వూహ కొందరికి ఉంటుంది గావున. పోనీ అరిస్తే వరబాలేదు అనుకుంటే సినిమాలో కూడా ఇదేక ఫిషన్ అయిపోయింది. అందులో చివరి సీనులలో తప్పకుండా అందరూ గొంతు చించుకునేట్లు 'మూల్లారు తారు'. దానికి తోడు విచిత్రంగా అభినయాలు చేస్తారు. ఎంతమంది నిల్లలు దీన్నంతా మానీ అనుకరణ మొదలుపెట్టి ఎంతమందికి చెముడు తెప్పిస్తారో చెప్పలేము.

ఎన్. హేమ (మద్రాసు)

పేర్లూ - పిలువడాలూ

"వెంకటసుబ్బమ్మ" కు షార్ట్ కట్ అడిగారు. (సుబ్బమ్మ) "సుబ్బలూ!" అని మనో చక్కగా 'కట్' చేయవచ్చు. 'ఏమేన్' అనో, 'ఓసేన్' అనో పిల్చుటలో మొరటుదనం ఎంతమాత్రం లేనప్పుడు "సుబ్బలూ!" అనడంలో మొరటుదనం అనేదే లేదు.

"దాసీలను 'ఓసేన్' అంటే ఇక్కడ దుమ్మెత్తి పోస్తారు." దీనిని ఎందుకు వ్రాశారు? ఒకే వద మును వివిధ ప్రాంతాలలో వివిధ అర్థములతో ప్రజలు వాడుకుంటారు. త్రిపురనుందరిగారి వ్యాసానికి ఈ వాక్యానికి సంబంధమే లేదు.

—కె. అదిలక్ష్మి, బి. రాజేశ్వరి, జి. రాజి, కె. రాజ్ (ఏలూరు)

భర్తలు భార్యలను పిలిచే డగ్గర ఏమే, ఒకే అన్యంతమాత్రాన దాసీదాన్ని అని ఎందుకు అనుకోవాలి. సాధారణంగా మన అక్క చెల్లెళ్లలో గాని, తల్లిదండ్రులలో ఏమే, ఒకే అని పిల్చుకుంటుంటాము కదా! అలాంటప్పుడు భర్త అలా పిలిస్తే మనం ఎందుకు తప్పుగా భావించుకోవాలి. ఇప్పటి నాగరిక వద్దతి నమనరించి పేరుతో పిల్చుకోవటం మంచిదే గాని తల్లిదండ్రులు అప్పుడమ్మలు ఉన్న సమిష్టి కుటుంబములో భార్యను పేరుతో పిలిస్తే వారే మనుకుంటారో నశో బిడియముకోర్చి కూడ పేరుతో పిలవకపోవచ్చు. ఇంతమాత్రానికే ఈ విషయమును గురించి మనం తప్పుగా ఎందుకు అనుకోవాలి.

కొప్పిక రుక్మిణమ్మ (గోపవరం)

నేటి యువతీ యువకులలో అలా పిలవడం చాలా అరుదుగా కనబడుతుంది. తాతయ్యగారి కేకలు, బాబాయిగారి పిలుపులు మరల బాధనకం చేశారు.

వడ్డా సుశీల ఇందుమతి (వరంగి)

ఒక సోదరి "పేర్లు, పిలవడాలు" వ్యాసాన్ని కొంత విమర్శించారు. రచయిత్ర భార్యలను భర్తలు షార్ట్ కట్ తో పిలువవచ్చు అని అన్నారు. కానీ, "వెంకటసుబ్బమ్మ" అన్న పేరుని షార్ట్ కట్ తో ఎలా పిలుస్తారు అని రాసారు. ఎందుకు పిలవ కూడదంటే! చక్కగా పిలవవచ్చు! "వెంకట సుబ్బమ్మ" ని షార్ట్ కట్ తో "వెంకటూ" అని పిలువచ్చు! లేకపోతే "సుబ్బలూ" అని పిలవచ్చు. ఏ పేరు సయినా త్రుంచి పిలవచ్చు.

కుమారి కాజ వెంకట శారద (తెనాలి)

ప్రస్తుతం భర్తలు భార్యలను పేర్లతో పిలుస్తున్నారు. అలా పిలవడము స్వీషను అయింది కూడా. అట్లా సంబోధించడం భార్యపై గల అనురాగాన్ని వ్యక్తపరచడ మన్నమాట. మా ఇంటిలో నన్ను కూడా పేరుతోనే పిలుస్తా రనుకోండి. కారణం, మేము యిప్పటి కోవకు చెందినవారమే గనుక.

భర్తలు అలా పేర్లతో సంబోధిస్తారని, ప్రస్తీలు కూడా భర్తలను ఎలా పేర్లతో పిలుస్తారు?

ప్రస్తీలు భర్తను "ఏమండి" అని పింపాలి. ఒకనో అలా పేర్లు పెట్టి అభిరుచులనుబట్టి నచ్చిన పేర్లతో పిలిచినా "భర్త ఎంత లోకువ" "భర్తయందు గౌరవము లేదని" తలుస్తారు, అలా పిలవడం విస్తావాళ్లు. నిజముగా, మనస్సులో భర్త అంటే గౌరవభక్తులు ఉన్నా, చూపరులకి మాత్రం అలా అనిపిస్తుంది.

పేర్లు పెట్టి పిలిచేవారికి నచ్చినా, లోకానికి నచ్చాలిగా. అందుకే లోకానికి వరదా లన్నారు.

ఏదీ ఎలాగ ఉన్నా, ప్రతి ప్రస్తీ కూడా భర్తను "ఏమండి" అని పిలుస్తే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయము. అవిధముగా సంబోధించడమువలన, గౌరవ, మర్యాదలకి లోటు ఉండదని, అమాట ఎంతో గౌరవమయినదని నా భావన.

అమారాధ (ఏలూరు)

ఒక స్నేహితుడుగాని, స్నేహితురాలుగాని ఒరేయే అనిగాని, ఒసేన్ అనిగాని పిలిస్తే మనమే మన్నా బాధపడుతున్నామా? లేదు. పైగా దాని వలన వారివారి ప్రగతిమైతన స్నేహం బహిర్గత మవుతుంది. భర్త భార్యను ముద్దుగా పిలుస్తూ, నమయం దొరికినప్పుడల్లా రంచంకోతకోస్తే ఏం లాభం? పిలుపులెలావున్నా అంతరాత్మలో అభిమానాలుండాలని తలుస్తాను.

పిల్లా లక్ష్మీ తులసి (కాకినాడ)

భర్త భార్యను, ఏమేన్, ఒసే అని పిలిస్తే బాగుండుదు. అలా పిలిస్తే భార్యకు వ్యక్తము కలుగునని కూడ యోచించరు. పేర్లతో పిలిస్తే బాగుంటుంది. మరి కొంతమంది భార్యను, ఇంతువులను

పిలిచినట్లు, బిబ్బట్లు, వేసినట్లు పిలుస్తారు. ఈ రోజులలో చదువుకొన్నవారు కూడ అలాగే పిలుస్తారు. వేరే వారివంగతి చెప్పనక్కరలేదు.

వి. సుశీల (గుంటూరు)

చాలా త్రిపురనుందరిగారు వ్రాసిన వ్యాసం చదివి నాను. కాని వారితో నేను ఏకీభవించలేకపోయాను. కేవలం పేరుపెట్టి పిలవడముతోనే భర్త (మేను, అనురాగం నిండివుంటుందనడం సీరసాటు. కొంతమంది భర్తలు తమభార్యలను పేరుపెట్టి పిలవడానికి సిగ్గుపడతారు. పైగా మన పెద్దలు భార్యలను పేరుపెట్టి పిలిస్తే వారి (భార్యల) ఆయుర్దాయం తగ్గుతుందంటారు. ఈ నమ్మకంచేత కొంతమంది పేరుపెట్టి పిలవరు. ఈ నవనాగరికతా కాలములో భార్యలను పేరుపెట్టి పిలవడము ఫేషన్ అయినది. అలా పిలవనివారిని పిలిపించుకోలేని వారిని తెలివి తక్కువ వారుక్రింద జమ కడు న్నారు. అనలంటూ భార్యమీద భర్తకు ప్రేమ ఉంటే వివిధంగా పిలిచినా అనురాగం స్ఫురిస్తుంది.

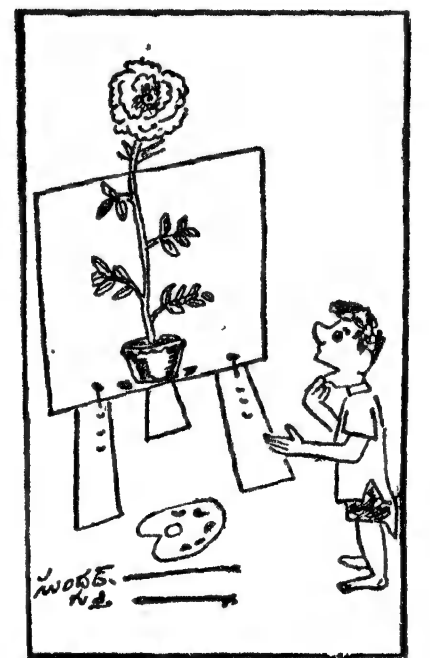
వక్కలంక కనకదుర్గాదేవి (కొత్తపేట)

సోపేరు స్వరాజ్యం లక్ష్మి, మావారు నన్ను 'స్వరాజ్యం', 'రాజ్యం', 'రాజ్యం లక్ష్మి', 'లక్ష్మి' అని ముచ్చటగా పిలుస్తూ వచ్చి, చివరకు ఎవరికైనా విభవడేలాగైతే 'రాజీ', అని మాయద్దరి మళ్ళీ అయితే 'రాజు' అని అనేచోట ఆగారు.

మూడు భాగాలుగాచేసి ఎలా పిల్చినా, పిలుపిండా కొన్నా ముచ్చటగావుండే వ్యాసకర్తగారి పేరులాంటి పేర్లు పిలుపించుకొనే అదృష్టం అందరికీ వుండదంటాను నేను.

పేరుతో పిలవడంలో ముచ్చటగాదు మమకారం, గౌరవం పెరక్కపోవు.

రాజీ (ఇమ్మం)

అద్భుతము!

గృహములకు
- హోటళ్లకు

బ్రూక్ బాండ్ స్పెషల్ హోటల్ బ్లెండ్

- * ఎల్లప్పుడు కోటలోని రాజాశనముతో మీరు పొందగలరు.
- * నిపుణులు బ్లెండు చేయుటవలన అష్టాదశరమగు సువాసనను మీకు చేకూర్చును.
- * అక్షలాది ప్రజలు దీనిని కోరుచున్నారు.

3 సెజులలో లభించును

500 గ్రాములు, 100 గ్రాములు,
50 గ్రాములు

JWT 88 387

ఈ చరికాలంలో

సి. రాధ

వైశాల్యమాల నిలావున్నా పాద్రాణాదులో
చలి ఎక్కువగా ఉంటోంది. సాయంత్రం ఆరు గంటల వరకు చలి. చల్లని నీళ్లు తగిలితే ఒళ్లు తిల్లుమంటుంది. వనిచేస్తున్నంతసేపు ఏమీ అని పించదు గాని తర్వాత కూర్చున్న చోటు నుంచి లేచి బుద్ధివుట్టదు. వెచ్చగా కప్పుకుని పడుకోవా లనిపిస్తుంది.

ఈ చరికాలంలో మాత్రం దేహ సౌందర్యం వట్టి శ్రద్ధ వాలా అవసరము. ఈ చరికీ వళ్లు వగలడం, చర్మం బిరుసుగా అయి గరగర లాడుతూ ఉండడం, కొందరికి ముఖం, చేతులమీద తెల్ల తెల్లగా పొడలు ఏర్పడతాయి. ఇంకా కొందరికి కాళ్లు, చేతులు వగుళ్ళవారి దురదలు, మంటలు పెడుతుంటాయి. అశ్రద్ధగా పూరుకుంటే కాళ్లు, చేతులమీద చర్మం చిట్టి రక్తం చిమ్మటం కడు. కాబట్టి ఈ చరికాలంలో చర్మంపెట్టి పొడలు పోకుండా ముందునుంచి జాగ్రత్తగా ఉండటం మంచిది.

దేహసౌందర్యం :-ఈ చరికాలంలో నబ్బు వాడకం పూర్తిగా తగ్గింపవేయాలి. అసలే చరికీ గరగర లాడుతున్న చేహానికి నబ్బు వాడితే చర్మం పొక్కినట్లు అయి మరి పొడవుతుంది. నబ్బు బదులు నున్నిపిండి, శీకాయపొడి వాడితే మంచిది. మన చర్మములో రెండు రకాలున్నాయి. కొందరి చర్మం మెత్తగా ఉండి బిడ్డు కారుతూ ఉంటుంది. అటువంటివారికి చరికాలంలో ఏ విధా ఉండదు. నబ్బు వాడినా ఫర్వాలేదు. కాని కొందరి చర్మం ఎండిపోయినట్లు పొడిపొడిగా ఉంటుంది. అటువంటివారు అనలు సబ్బు వాడకూడదు. ప్రతి రోజు స్నానం చేయుటకు ముందు వెచ్చ గాని, కొబ్బరినూనె గాని శరీరానికి వట్టించి ఓ వది నిముషాలు పోయాక నున్నిపిండి రుద్దుకుని గోరు వెచ్చని నీటిలో స్నానం చేస్తే చర్మం మృదువుగా తయారవుతుంది. ఈ రకం పొడిపొడిగా పల్చటి చర్మం గంవారు ప్రతిరోజు చమురులో మర్దన చేస్తేగాని లేకపోతే ఈ చరికాలంలో చర్మం మరి మగిలినట్లయి మంటలు పుడతాయి. ఇటువంటివారు ఎక్కువ వేడినీటిలో గాని చల్లని నీటిలో స్నానం చేయకూడదు. గోరువెచ్చని నీటిలో చేయాలి.

ముఖం :-ఈ చరికాలంలో ముఖం, చేతుల వట్టి శ్రద్ధ ముఖ్యం. ఎందువల్లనంటే ముఖం, చేతులూ పైకి కనుపిస్తూ, చరికాలి ఎక్కువగా తగిలే అవకాశం ఉండటంవల్ల వగిలి, పొడలు పొడలుగా తయారవుతాయి. కొందరికి పెదవులు, బుగ్గలు ఎక్కువగా వగిలి బీటలు వారినట్లు తెల్ల తెల్లగా తయారవుతాయి. మరికొందరికి నోటి కిరువైపులా చర్మం వగిలి ముడతలు పడతాయి. అందువల్ల ముందునుంచి జాగ్రత్తగా ఉండటం ఎంతైనా మంచిది. ప్రతిరోజు ఉడయం, సాయం

(ఈ ముఖం, చేతులు వెచ్చ లేక కేరిన వెచ్చ వెచ్చుతో గాని నెమ్మదిగా వత్తుతూ మర్చించి వది నిముషాలు పోయాక నున్నిపిండితో ముఖం శుభ గాలి. రాత్రి పడుకోబోయే ముందు వట్టింది పడుకుంటే ప్రొద్దున్న లేవేసరికి ముఖం మృదువుగా ఉంటుంది—పెదవులకి వెచ్చ గాని, వాజ్ లైను గాని రాస్తే మెత్తబడతాయి.

చిన్న చిట్కా :-

ముఖం, చేతులు పొడిపొడిగా ఎండిపోయినట్లు ఉన్నవారికి ఒక చిన్న చిట్కా. ఓనీక ఉంటే (నెయిల్స్) చండి. 4 టేబిల్ స్పూనులు కాచి చల్లార్చిన నీళ్లు, 4 టే. స్పూనులు నిమ్మరసం, 4 టే స్పూనులు గ్లిసరిన్. ఈ మూడు కలిపి ఒక

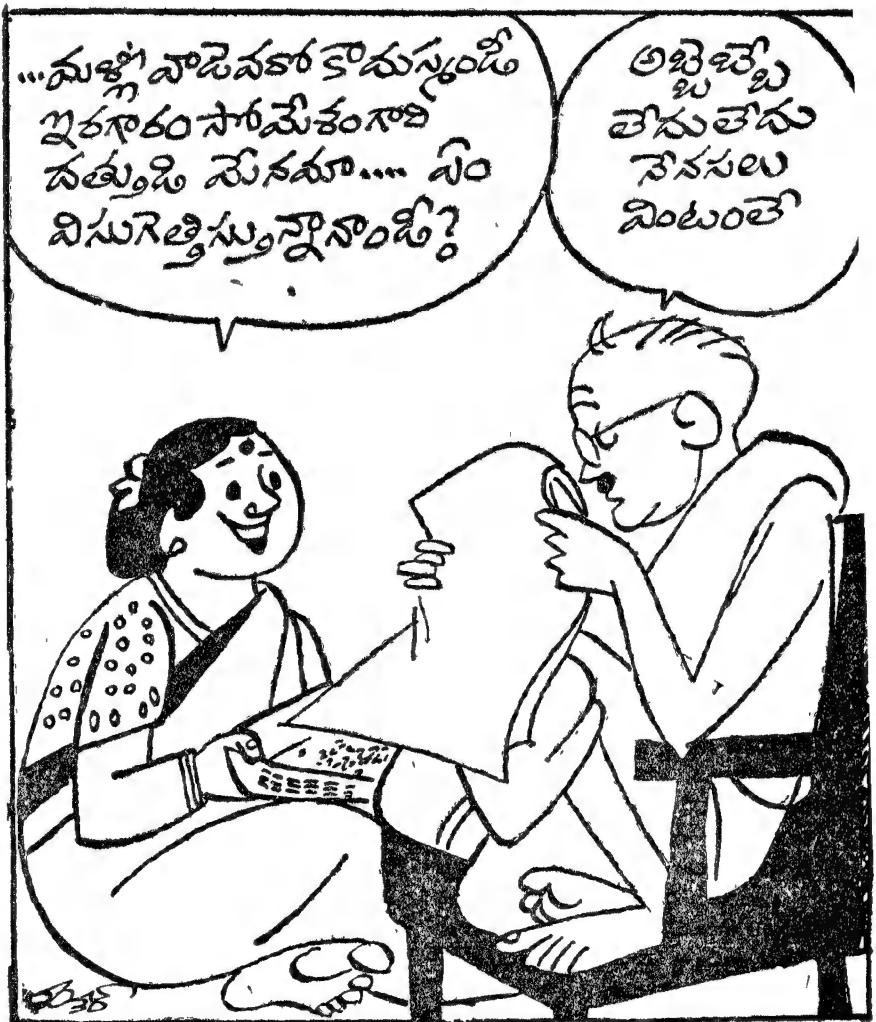
ట్రబ్లెస్ నీనీలో బాసి ఉంచుకుని రాత్రి పడుకోబోయే ముందు ముఖానికి, చేతులకి చల్లని నీళ్లతో కడిగిన తర్వాత రాచుకుని పడుకుంటే గుణం కనుపించవచ్చు.

కొందరికి పొడములు వగిళ్ళవారి దురదలు, మంటలుగా ఉంటాయి. రాత్రి పడుకోబోయే ముందు కాళ్ళకడిగి, గోరువెచ్చని నీటిలో రెండు డబ్బాల్ చుక్కలు కలిపి అందులో ఓ వది నిముషాలుంచి తర్వాత తుడిచి, వాజ్ లైను రాచు కుని పడుకుంటే తగ్గిపోతాయి. ఏదైనా ప్రారంభం లోనే చేస్తే మంచిది.

ఎప్పుడూ ఇంతే—114

కంకర్

ఆడపిల్లలూ - వరకట్నాలూ

అమ్మమ్మ పేరు తిరుమలమంటే రాష్ట్రవతి వరకట్నానిషేధం బిల్లులోకేసలే, రాజ్యసభలమూ తేజవరచి, అమలులోకి తెచ్చినట్లు కంటబడింది. అది చూడగానే మా నిర్మల పెళ్ళి అగిపోయిన విషయం జ్ఞానకం వచ్చింది. ఉగాదినాడు వద్దవచ్చి “మన నిర్మలకి వైకాంఠో పెళ్ళిట. అతను కం కలాలో ఏదో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడుట” అంది. అలాంటిది వైత్ర, వైకాంఠు పెళ్ళిపోయినా, తుభ లోతు రాకపోతే ఆశ్చర్యపోయి నిర్మలకి పెరిపోన్ చేశాను. నిర్మల ఇంటికేవల్ల అడిగితే అది చెప్పిన విషయం ఇది. వాళ్ళేమో వరుడికి వాలుగువేల రూపాయలు కట్టం ఇస్తామన్నారట. కానీ పిల్లవాని తండ్రి అరువేల రూపాయలు కావాలన్నారుట. కానీ, అప్పట్లో అంత ఇవ్వేవాళ్ళు అతనికి కనవడ నందున నిర్మలనే కోడలుగా చేసుకుంటామని నిశ్చయాన్ని తెలిపారుట. వాళ్ళు కంకలా వైకాంఠ, కాళిదేవం అయినా అరువేల రూపాయలూ ఇస్తామని వచ్చిన వాళ్ళు పిల్లనిచ్చి కోడుక్కి పెళ్ళిచేసేసాడుట అ మహానుభావుడు. ఇవతల పిళ్ళకి ఆ సంగతి తెలియక ముహూర్తం పెట్టించమంటారా అంటూ వంపినదానికి, జవాబుగా ఆ అబ్బాయి పెళ్ళికి తుభ లోని వచ్చింది. దాంతో నిర్మల పెళ్ళి అగిపోయింది.

ఇలాంటివి ఎన్నో వున్నాయి. వాటి నన్నిటిని గూర్చి ఆడ పిల్లలకి, వనతలకి, అడపిల్లల్నికన్న తల్లి తండ్రులకు తెలియనిదేమీ లేదు. పీలుమీద పెళ్ళిళ్ళు కూడా అగిపోయినాయి. హిరణ్యక్షవరాలని తీర్చనేరక అడపిల్లని కన్నతల్లితండ్రులు వడే అవస్థ వర్ణనాతీతము. అనలు ఒక సామెత కూడా వుంది. అయదుగురు అడపిల్లల్ని కన్న లక్ష్మణాధికారి కూడా వాళ్ళకి పెళ్ళిళ్ళు చేసేక బిడ్డాధికారి అవుతాడని. అలాంటిది సామాన్య సంసారం విషయం వేరే చెప్పాల.

అనలు మొదట కన్యాకుల్లం అమలులో వుండేది. కన్యాకుల్లం అంటే వరుడు ఏదైనా డబ్బు కన్యా దాతకిచ్చి కన్యని, తమ పెళ్ళాడుతాడు. అప్పుడు కూడా అన్యాయాలు జరుగుతూ వుండేవి. డబ్బు కొంచెం ఎక్కువ ఇస్తారుకదా అని వయస్సులో పెద్దవానికో, దుర్బల్యనవాలుగలవానికో పిల్ల ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా పెళ్ళిళ్ళు చేసేవారు.

ఈ వద్దతి మారి, వరునికి లాంఛనాలతోపాటు కట్టం ముట్టచెప్పి పిల్లనిఇచ్చి పెండ్లి చేయడం జరిగింది. ఇప్పుడు ఆ వరకట్నాలవల్ల కలిగే నష్టాలు చెప్పనేరము. తానివల్ల ఎన్నో కుటుంబాలు విచ్ఛిన్నమయినాయాయి. పెళ్ళి నమయంలో కట్టం నరిగ్గా ఇన్వలేడం, లాంఛనాలు, మర్యాదలూ నరిగ్గా జరుగలేదనో కారణాలవల్ల కోడలుని నరిగి. చూడక, బాధలు పెట్టిన పెద్దవారూ వున్నారు.

ప్రభుత్వం దీన్ని అరికట్టాలని వరకట్నానిషేధ చట్టం అమలులోకి తెచ్చింది. కానీ ఇది ఎంత వరకూ అడపిల్లల్ని కన్యవారికి సహాయపడుతుందో అలోచించవలసిన విషయం.

కట్టం అనేది నిషేధించారు. కట్ట ప్రకారంగా కట్టం వున్నపుడువారిని ప్రభుత్వం శిక్షిస్తుంది. పెళ్ళి అనేది మానవుని జీవితంలో తుభ ప్రదమ్మే వది కనుక వరునికి వధువున్న పువారు ఏదైనా సంతోషంతో ఇస్తే బాధేలేదు. ఇన్వగలిగిన తాపాతున్న వారు వారి కిష్టమైనంత వరునికి లాంఛనంగా ఇవ్వవచ్చు. కానీ ప్రస్తుత సాంఘిక వ్యవస్థ ఎలా వున్నదంటే, వరునికోసం వేలం పాటలాగా కట్టాలు పాడి ఎవరు ఎక్కువ ఇవ్వగలరో వారి కుమార్తెనే కట్టబెట్టుతున్నారు.

కానీ, దీన్ని నిషేధిస్తూ, ప్రభుత్వం చట్టం అమలులోకి తెచ్చింది. మనం చూడాల్సింది ఈ చట్టం ఎంతవరకూ వినియోగపడుతుంది. వర కట్టానివి ఎంతవరకూ అమలులోనుంచి అరికట్టబడుతుంది అనేది. వరకట్నాలవల్ల కలిగే నష్టం గురించి వేసు చెప్పేల్సిందేమీలేదు. వనితాలోకం వనతలకి వర కట్టాలగూర్చి తెలియడేమీలేదు. కానీ, ప్రస్తుతం అమలులోకి వచ్చిన చట్టం ఎంతవరకూ సామాన్య సంసారంకి ఉపయోగపడుతుందనే విషయం వర్త పియాంశం.

అనలు ఆడ పిల్లల్ని కన్యవారు కొంతమంది వరుని కోసం గాలంవేసి వుంచుతారు. వీరు నిశ్చలంగా వున్నప్పుడు కూడా చేలవేలు కష్టతరమైందే. అలాగే ఒడుదుడుకులు లేకపోయినా కట్టం లేదేనే వరుడు దొరకటం కష్టంగా వుండేవాడు. అనలి కట్టనువేసి ఎందుకు ఇస్తున్నారు. తమ కూర్మకు తగిన వరుడు, ఏదో మంచి ఉద్యోగంలో వున్నవానినిచూసి ఇద్దామని వుంటుంది ప్రతి తండ్రికి. ఇదే కాకుండా మన దేశంలో అనేక జాతులు, వర్గాలు, కాళులు వున్నాయి. కాళాంతర వివాహానికి కూడా ఇష్టపడరు మనవారు. అదే కాళో నగత్రం కాకుండా, అస్తి అదీ వుండి ఏదో మంచి ఉద్యోగం చేస్తూ, ఇంకా శైకిపోయే లవకాశంవుండేవారిని తమ కుమార్తెకిచ్చి చేద్దామని పెద్దలిచ్చవడతారు. ఇప్పుడు చూడండి. వరుడు దొరకటం ఎంత కష్టమో. అ లక్షణాలన్నీ వున్న వానికోసం ప్రతి అడపిల్ల తండ్రి ఆశించి, తమ అల్లునిగా చేసుకోడం కోసం అనేక విధములు లుగా పాటుబడి, కారు యిస్తామని ఎక్కువ కట్టం పోస్తామని, తాపాతుకి మించినవివేసి అధోగతిపాలవు తున్నారు. అలాగే ఒకే కాళోవుండి అన్నీ వున్న వానికోసం వదిలేసరికి అదో గల్పనడికట్టుగా తయారవుతుంది. దాంతో ఆ పిల్లవానికి వేలంపాట మొదలవుతుంది. దాంతో పిల్లవానికి కన్న తల్లి తండ్రులకి ఎవరు ఎక్కువ కట్టం ఎరగా చూపిస్తే వారి పిల్లనే చేసుకుందామని అనిపిస్తుంది. అలాంటప్పుడు వరకట్టం ఎక్కువైతే ఆశ్చర్యపడవలసిన దేమీలేదు.

ఈ నష్టాలని, కష్టాలని చూడనేరక మన రాష్ట్రవతి ఇరు సభల సహకారంతో ఈ వరకట్నానిషేధ చట్టం అమలులోకి తీసుకువచ్చారు. వరకట్నాన్ని వేరుగాని మన్యరూపంలోగాని తీసుకోకూడదని,

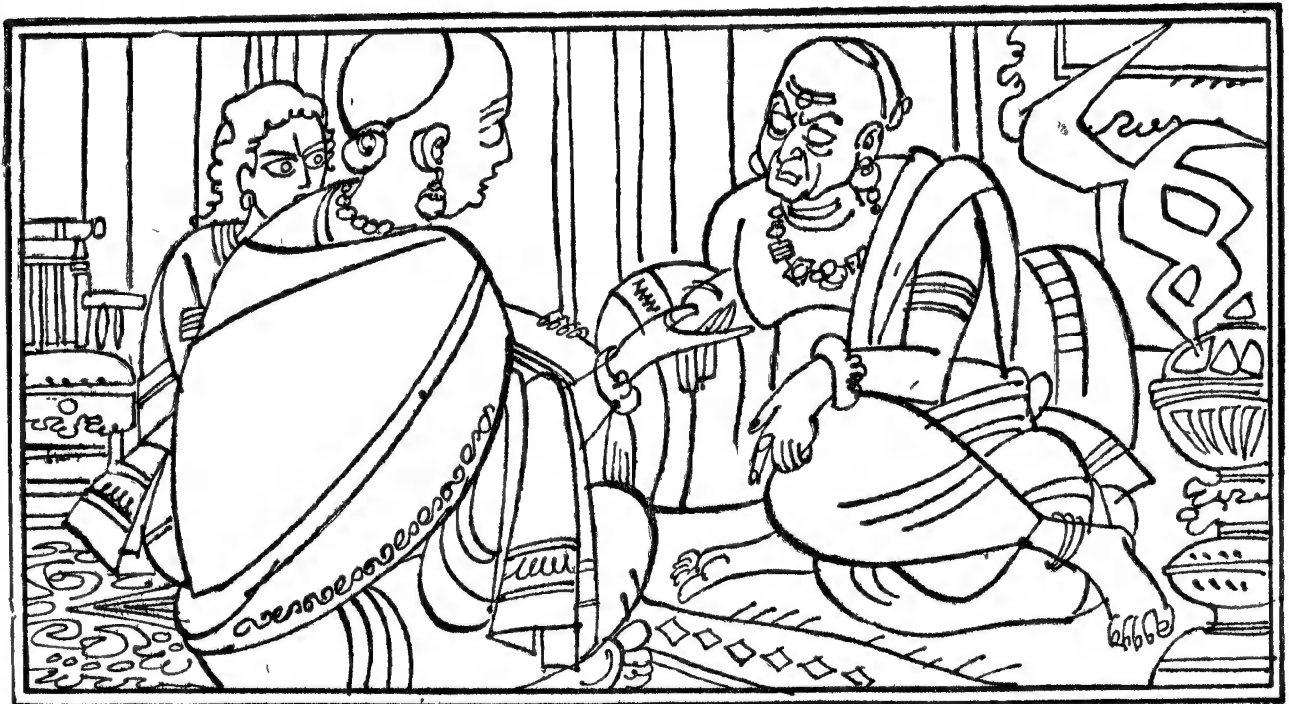
ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం నిషేధించింది. బాటంటాగా వరకట్నం తీసుకోకూడదుగదా అని పిల్లవానిని కన్న తల్లి తండ్రులు నల్లబజారులో తీసుకోరని మన్యక మేముంది. చేపి పట్టడానికి ఎర చూపించినా ఆ నిలువైన ఎర—మన దేశపు వరుడు దొరకడం కష్టం. అలాంటిది వల్లక్కుగా కట్టం ఎర చూపలేనివారు వెనుకవాలుగా ఇవ్వరని మన్యకమేముంది? కైలు శిక్ష విధిస్తారని తెలిసి కూడా కట్టం తీసుకోడానికి వెనుదియ్యరని మన్యకమేముంది? ఈ చట్టంలో అన్ని చట్టాల్లోలాగానే, అక్కడక్కడ బాటలున్నాయి. దాంటోంది ప్రతివారూ చేతులు కాలకుండా జారి పోగలరు.

కట్టాన్ని తీసుకున్నారని తెలిసి ఎవరైనా కోర్టులో వ్యాజ్యం వేసినా దానికి సాక్ష్యమివ్వడానికి ఎవరు ముందరికి వస్తారు? పిల్లని త్వరగా వదుల్చుకుండా మని కట్టమిచ్చిన తల్లి దండ్రులూ? కట్టం వున్న కున్న పిల్లవాడా? లేక అప్పుడే కొత్త ప్రపంచంలో అడుగుపెట్టుతూ, తన భవిష్యత్తు జీవనమంతా ఆనందదాయకంగా వుండాలంటే ఈ విషయం రహస్యంగా వుంచుకోవాలని ఎరిగిన ఆ పెళ్ళికూతురా? తనవల్లే తన తండ్రి ఇంతలేసి కట్టాలిపోసి అప్పుడు పాలవుతాడని తెలిసినా కూడా ఏ ముగ్ధ తన జీవితాన్ని కాళ్ళకి రాసిన పాలయణ అయినా అరకుండా చేడేతలా వాశునం చేసుకోవాలని కోర్టులో తన భర్త కెదురు సాక్ష్యమిస్తుంది?

ఉదాహరణగా ఒక కుబేరుడైన కుమారుని తీసుకోండి. డబ్బు పుష్కలంగా వుంటుంది. దానికి తగ్గట్టు ఆడపిల్లలూ వున్నారనుకోండి. అందరూ అందంగా వుండరుకదా. ఇదే పూర్వం అయితే బాటంటాగా సలానా అంత కట్టం ఇస్తామనీ, ముద్దు ముచ్చట జరుపుతామని చెప్పి ఆక పెట్టొచ్చు. ఇప్పుడు ఈ కట్ట నిషేధంవల్ల అలా చెప్పడానికిలేదు. డబ్బులు గలగల్గాడినంతవరకూ అందం లేకపోయినా వచ్చే లేదనుకునేవారే. కట్టం సంగతి ఎత్తకపోయేసరికి ఆ పిల్ల చదువు, సంస్కారం వుండి, ఇంటి వసులన్నీ చేసుకున్నా అక్కరలేనిదై పోతుంది. ఎప్పటికీ కన్న పిల్లగానే వుంటుండేమానన్న భయంకొద్దీ ఆ తండ్రి నల్లబజారు కున్నక్రమిస్తాడు. శైకి ఏమీ పటాటపంలేనిపెళ్ళీ. కానీ లోపయకారిగా ఎన్ని వేల ముట్టాయో ఆ ఇచ్చినవారికి ఆ వున్నకున్నవారికి, వారిని పుట్టించిన బ్రాహ్మణే ఎరుక. కనుక ఈ నిషేధ చట్టంవలన ఇలాంటిని జరగకుండా చూసుకోడం ఒక పెద్ద బాధ్యత.

ఇదే కుమారుని అన్ని విధాలా పోలిన వారిని తీసుకుందాం. సంతానమూ గంపెడు. డబ్బా లేదు. అప్పుడు చేదేమిటి. పిల్లలకి పెళ్ళి కాలేదని ఆ కుటుంబాన్ని సంఘంలో తలయెత్తకుండా వేస్తారు, ఆ సంఘంలోనివారు. దాంతో ఆ తండ్రి, లేక తండ్రి బాధ వెరిగిన ఆ పెళ్ళి కెడిగిన పిల్ల ఆశ్చర్యవ్య చేసుకుంటారు లేదా, ఆ కుటుంబం అంతా కోట్లకి గురి అవుతారు. ఇలాంటిని వింటూమా వున్నాము, చూస్తూ వున్నాము కూడా.

పిలుస్తుంటే కారణం కట్టం. కట్టం తీసుకోడము అనేది వేళ్ళ బాగా పారిన మహా వ్యక్తంగా తయారయింది. దీన్ని నిర్మూలించాలంటే ఒట్టివే కామృల్ని 45-వే పేజీ చూడండి

శ్రీనాథుడు ముందే చెప్పినట్లు, అదియనాటి మధ్యాహ్నమునకు గండుముల్లుకు కొండలపెట్టున జ్వరము వచ్చినది. వినరీతముగా ఆవులింతలు, కళ్ళనుంటలు, తలవొప్ప వచ్చినవి. వెంటనే వర్షత ముల్లు మధ్యవర్తులకు వార్త వచ్చెను. వారు చూడగా గండుముల్లు ఒడలు జ్వరముతో మేగవడుచుండెను. వారు విద్యాముల్లుకు కుమారంగా ఆతనివక్షము

శ్రీనాథుడు ముందే చెప్పినట్లు, అదియనాటి
మధ్యాహ్నమునకు గండుముల్లుకు కొండలపెట్టున
జ్వరము వచ్చినది. వినరీతముగా ఆవులింతలు,
కళ్ళనుంటలు, తలవొప్ప వచ్చినవి. వెంటనే వర్షత
ముల్లు మధ్యవర్తులకు వార్త వచ్చెను. వారు చూడగా
గండుముల్లు ఒడలు జ్వరముతో మేగవడుచుండెను.
వారు విద్యాముల్లుకు కుమారంగా ఆతనివక్షము

వారును వచ్చి చూచి తృప్తిపడి, పిరోచితముగా
మల్లయుద్దమునకు గడువనంగిరి. అదే వర్షత
ముల్లుకు తలవంపులుగా నుండెను.
అవల మల్లర వరికొడుల గొడవ కొంతింప
గనే, శ్రీనాథుడు గోష్ఠీమందిరమున తోడి విద్యాం
నులను చేర్చెను. ముం దాతడు శిదేవి స్వహస్త
ముతో అందముగా వ్రాసి, చిత్రములుకూడ
చిత్రించిన మానసోల్లాసకావ్యప్రతిని శ్రద్ధతో

వ్యాసవీరమునై నుంచి లఘువుగా గంధాక్షతంతో
వర్ణించెను. వృసంపాభట్టుచే నిర్మిస్తామగా వ్రాయు
చిన ఇంకొక ప్రతిని వేరొక వ్యాసవీరము నుంచి
యట్లే వ్రాజించెను. అసెమ్మల వృసంపాభిరత
ప్రతిని అరుణగిరినాథులకు అభిప్రాయార్థము
వంపుచు, వినయగౌరవములతో వ్రాసిన పత్రి
కను చదివి వినించెను. వారందరు వాగుచ్చ
చనిరి.

జరిగిన కథ

సర్వజ్ఞ చక్రవర్తి విరుదాంచుకుడుగొండ
వీటి ప్రభువు పెదకోమటి వేమారాడి
శ్రీనాథభట్టును కవిసారస్వభామ విరుడు
వట్టుచుతో అలంకరించి, సర్వవిద్యానిలయ
మైన శ్రీ విద్యావనగరమునకు విద్యావిజయ
ప్రస్థానము చేయవలసిందని అరిస్తాడు.
కార్యసిద్ధికి దైవజ్ఞులునూచించిన పౌష్టిక
క్రియలు ఆచరించి శ్రీనాథుడు యాత్రకు
సంసిద్ధుడవుతాడు. సింగన ప్రధానితోను,
కామనభట్టు బాణునితోను ముచ్చటించి,
డిండిముని శాస్త్ర పాటవము, లోపాలు
తెలుసుకుంటాడు. వేమభూపాలుడు ఆయ
నకు ఉచితమైన నీడోలు ఇచ్చి పంపు

తాడు. విద్యావనగరం చేరినతరువాత
శ్రీనాథుడు మునుగొకవి ఆరిధ్యం స్వీక
రిస్తాడు. డిండిముభట్టును జయించేందుకే
శ్రీనాథుడు వచ్చాడన్నవార్త న్యాయ
ముంది. డిండిమునకు ఆవిషయం శిష్యుల
ద్వారా తెలిసి, శ్రీనాథుని ఔదరగొట్ట
డానికి, లింగనసోమయాజీ క్రతువు
చూచేమిషతో యజ్ఞ కాలకు వెడతాడు.
శ్రీనాథుని వెంట వచ్చిన మల్ల పిరుడు
పర్వతిమలుని శిష్యుడు విద్యావనగర మల్ల
పిరుడు విద్యాముల్లు చేతిలో ఓడిపోతాడు.
శ్రీనాథుని కవిత్వం దోషభూయిష్టమైం
దని విద్యావనగరంలో ప్రవాదు బయల్దేరు
తుంది.

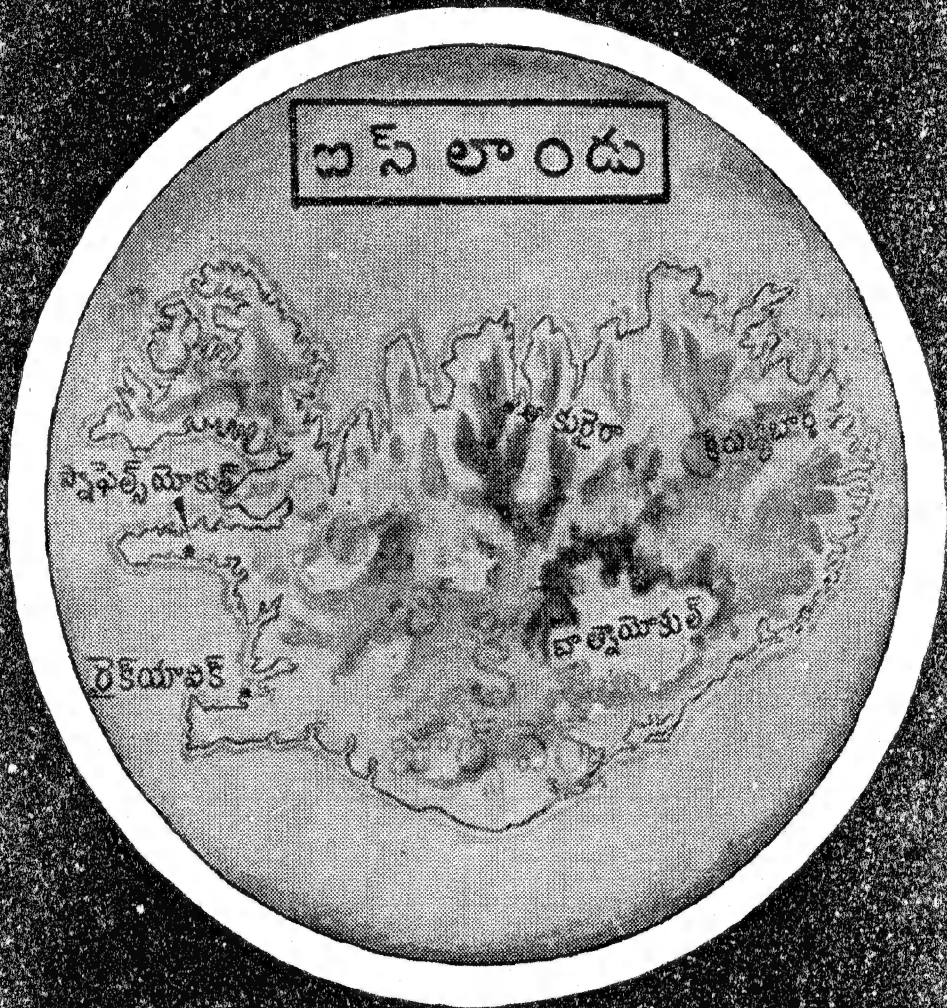
“ఈ ప్రతిని లేఖను అరుణగిరినాథులకు అందిం
చుటకు ఎవరు వెళ్ళిన వాగుండును?” అని శ్రీనాథు
డడిగెను. ఒకరి ముఖము తొకరు చూచుకొనిరి.
తుదకు మనో వైయాళరణుడును, కవిత్వరుడును
అగు వృసంపాభట్టు తీసికొనిపోవుట యుక్తముగా
నుండునని అందరు నూచించిరి. వృసంపాభట్టు
వల్లెయని దుగ్గనను తోడుగా తీసికొనిపోవు
ననెను.

కొద్దిసేపటికే వారిద్దరు కూర్చానములు
కుల్లాయిలు కోకలు ధరించి అశ్వములెక్కి డిండి
ముని యింటకి బయలుదేరిరి. అది ఎంతోదూరము
లేదు. గాడబ్రాహ్మణునిపేద మధ్యలో ప్రముఖముగా
కనిపించు పెద్ద భవంతి. సందన్న నాగరకవేషము
లతో వచ్చిన వారి నిద్దరిని వెంటనే డిండిముని

40-వ పేజీ చూడండి

ఫి. ఎ. టి. వారి "నల్లకాయల కథ"లో నటన.

జరిగిన కథ

హంబుర్గ్ నగర నివాసి (ప్రాఫెసర్) లిడెన్, జోకో ఒక పాత గ్రంథం సంపాదించాడు. దానిలో దొరికిన ఒక తవ్వక ప్రాంతంలో రహస్య సంశ్లేషణ విశాసం ఉంటుంది. కాని అది ఆయన తమ్ముడు కొడుకైన ఆల్ఫ్రెడ్ మాత్రం తెలుసుకుని భయపడటం ప్రారంభించాడు.

అయినా తన పెదనాన్న దాని విషయం పడుతున్న బాధ చూడలేక, రహస్యం చెప్పేస్తాడు. 'ఆర్మీ సాక్సు స్పెషల్' అనే ప్రాచీన వన్ లాండ్ కోసం ప్రయత్నించాడు, యాత్రకు భూగర్భంలోని వన్ లాండ్

ప్రాంతం ఉంటుంది. వన్ లాండ్ లో ఆరిపోయిన ఒక అగ్ని పర్వతం ముఖద్వారంలో నుంచి వర్షం నుండి ఉంటుంది. ఆల్ఫ్రెడ్ ఇది నిజం కాదని వాదించినా వినిపించుకోవకుండా ప్రాచీన లిడెన్ బ్రోక్ డెన్ మార్కు మీదుగా వన్ లాండ్ ప్రయాణం కడతాడు. డెన్ మార్కులో సార్ థామ్సన్ సహాయంతో వన్ లాండ్ లుకు ఒక పడవకు దుర్బుకుంటాడు. అక్కడ ప్రాఫెసర్ ఫ్రెడెరిక్స్ ఇంట్లో దిగుతాడు. స్వాఫెల్స్ పర్వతం వద్దకు దారి చూపేందుకు ఫ్రెడెరిక్స్ పారిశోక గ్రేడ్ ను పురుగుస్తాడు. అతని పేరు హన్స్.

వంత దేశంలో ప్రయాణమే? చిత్రమైన కొండ నోక దానిని ఎక్కడమేకదా? అంతగా అయితే అది పోయిన అగ్ని పర్వత ముఖద్వారంలోనికి దిగుతామా? పాక్సు స్పెషల్ చేసిన పని కూడా ఇంతే పనిమీద ఉంది. భూగోళ కేంద్రానికి దారి తీసే సారంగమా—అంతా మిథ్య! వీళ్ళేమీ! నలుగుడు అని సరదాగా కాలం గడుపు!" అనుకున్నాను నాలో వేసే.

రైల్వే యానిక్ వరిసరాలు దాటక మునుపే ఈ తీర్మానానికి వచ్చేతాను.

హన్స్ నడక అటు మరీ తొందరగా మారేదు, ఇటు మరీ నెమ్మదిగా మారేదు. సమానంగా అడుగులు వేసుకుంటూపోయాడు. మా సమాను మోస్తూ న్న గుర్రాలు అతని వెంటికి వాటంతట వెళ్లాయి. నెనుక మా వాహనాంబుడ నేనూ, మా పెదనాన్నా వచ్చాము. ఇవి చిన్నవిగా ఉన్నా మా దర్శానికి ఏమాత్రం తోటు రాలేదనుకుంటాను.

జన్ లాండ్ యూరోప్ లో పెద్ద ద్వీపాలలో ఒకటి. నలభై వేల చదరపు మైళ్ళ వైశాల్యం ఉంటుంది. కాని జనసంఖ్య అరవై వేలు మాత్రమే. భూగోళ 45-వ పేజీ చూడండి

12

బ్రతుకు దేరేవేళ కొంచెం ముట్టునట్టి ఉన్నది.

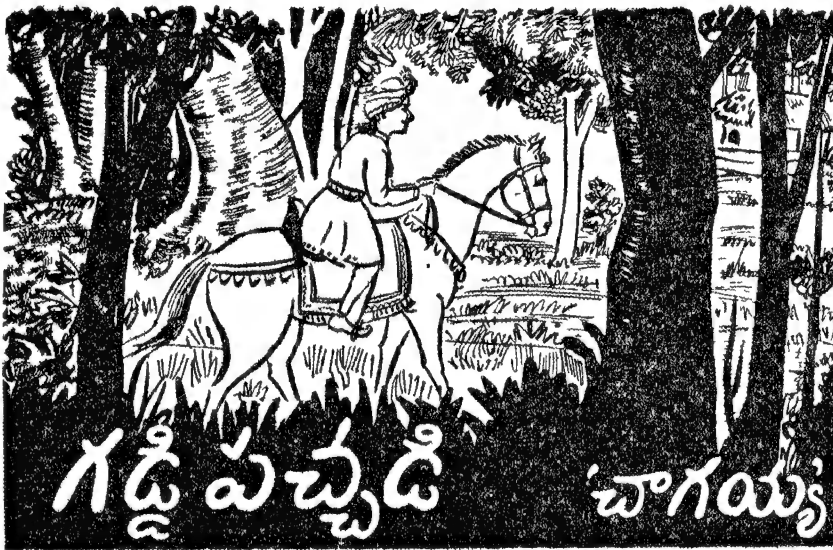
"వచ్చేన ఎండగాని, వానగాని మా ప్రయాణం అడ్డు పెట్టలేదు. యాత్రకులకు చాలా బాగుంది.

కొత్త ప్రదేశంలో గుర్రపు స్వారి చేస్తూ వెళ్లడం

అంద్రసవిర్రవారపురతి

నాకు బాగా నచ్చింది. వా చికాకు తగ్గిపోయి సంతోషంగా బయలుదేరాను. ఇష్టం వచ్చినట్టుకిపోయి ఇష్టం వచ్చినట్లు చేసే అవకాశం దొరికిన 'బూరిన్స్' వలె సంతోషపడిపోయాను. మా ప్రయాణ కారణం తలుచుకుంటే అంత కష్టంగా లేదు.

"నిజానికి నేను గురితయ్యే ప్రమాదం ఏమిటి?

వైపు! వెళ్లాడు. అలా ఆయన కొంతదూరం వెళ్లాక ఆయనకి ఒక మంచిలేడి కనపడింది. వెంటనే దాని మీద ఒక బాణం వేశాడు.

“హమ్మో బాణవే! ఆ లేడి చచ్చిపోయా!” అన్నాడు నటరాజు కళ్లు పెద్దవిచేసుకుని గుండెలు మీద చేతులు వేసుకుంటూ. అవ్వ ముచ్చటగా నవ్వింది.

“హూరి పెరి నాగన్నా-చావ డానికే గదరా బాణం వేసింది. కాని; ఆ లేడికి ఆ బాణం తగ లేదు. అది రాజుగారి కేసిచూసి, భంగున పరుగెత్తింది. రాజుగారికి కోపం వచ్చింది. రాజుగారుకదా మరి, అందుకు, ఆయన దాన్ని వెంట డించి మరో బాణంవేశాడు. స్ప్రి-అదీ తగలేదు. మ రో టి కూ డా వేశాడు. స్ప్రి-అదికూడా తగలేదు. రాజుగారికి ఈసారి భలేకోపంవచ్చి, గుర్రాన్ని ఆ లేడివెంట పరిగెత్తిం చాడు. ఇలా లేడి ముందూ, రాజు గారు వెనకా అ డి వం తా పరి గెత్తారు. మధ్యాహ్నం అయి పోయింది. రాజుగారికి విసుగు పుట్టింది. ఆ లేడి చి వ రి కి దొర క్కుండా, కంటికి కనుపించకుండా పోయింది.

“మాయమైపోయిందన్నమాట” అన్నాడు రాము.

“ఆ...అవును”—అన్నాడు నట రాజు.

“హ—మాయవచ్చలేదు. పొడ ల్లోకి పోయింది. ఏం-రాజుగారికి అప్ప టికి ఆకలివేసింది. దాహంకూడా వేసింది. చూట్టూ చూశారు. ఎవరూ లేరు సరికదా, ఏయిల్లూలేదుకూడా. అంతా అడవి. మంచినీళ్ళకోసం అన్నివైపులా చూశారు. ఎక్కడా కనిపించలేదు. అలా కొంతదూరం

“ఓరే, నీక్కామా, చెప్పేదీ, యిలా రా, మా బాబువిగా, మాంచి కథ చెప్తా-అమ్మ నలా ఏడుపించ కూడదు.” అంది అవ్వ మనవణ్ణి కేకవేస్తూ.

“మాంచికథచెప్తినే వస్తా-రోజూ ఏమిటో చెప్తావ్” అన్నాడు ఆ రేళ్ళ నటరాజు అమ్మమ్మ మంచంపై పు వెళుతూ.

“నా బాబే, అలా రావాలి. ఇవాళ నీకు ఓ అవ్వ కథ చెప్పతా” అంటూ ఆవిడ మనవణ్ణి మంచం మీద కూర్చోపెట్టింది. ఇంతలో పెద్దమనపడురాము వచ్చి “ఇంకోస్తూ నాకేం రాజుకథ చెప్పతా” అంటూ మంచం ఎక్కాడు.

“అవునవును. అవ్వ కథవద్దు. రాజుకథ బావుంటుంది.” అన్నాడు నటరాజు ఆనందంతో. ఆ-అయితే బుద్ధిగా కూర్చుని వినండి. అనగా అనగా ఒకవూరు... ..

“ఊరి పే రి వి టిం కో మ్మా” అంటూ మనవడు అడ్డుతగిలాడు. అవ్వకి కోపం వచ్చింది.

“అది వద్దన్నాను. కథ మధ్యలో మాట్లాడకూడదు” అంటూ అవ్వ ప్రారంభించింది.

...ఆ...ఆ వూరు పేరు సువర్ణ పురం. ఏం ... ఆ సువర్ణపురానికి సుదర్శనుడనేరాజు. ఏం-ఆయనకింద ఇంకా బోల్డు ఊళ్ళుండేవి. ఆ రాజు గారికి వేట, అంటే-పులుల్ని, ఏను గుల్ని చంపడం అంటే చాలాయిష్ట వన్నమాట...రోజూ వేటకు వెళ్ళే వాడు. అలాగ కొన్నాళ్లు జరిగింది. ఓనాడు మళ్ళి వేటకి బయల్దేరాడు రాజుగారు. రాజుగదా మరి-అందుకు బోలెడు సిపాయిలూ, ఏనుగులూ, గుర్రాలుతో అడివికి బయల్దేరి— ఓచోట గుడారాలు వేసుకుని...

“గుడారాలంటే ఏవటి...”

“అదే—అది వద్దన్నా—కథలో ప్రశ్నలు వెయ్యక. చిన్నవాడైనా వాడే నయం నీకన్నా. ఆ గుడారాలంటే...గమ్మన ఇళ్ళల్లా ఎక్కడైనాసరే, కట్టెయ్యిచ్చనమాట... ఆ...యిళ్ళన్నమాట” అంటూ అవ్వ మళ్ళీ కథలోకి వచ్చింది. “మరి- గుడారాలు వేశారు. ఆ రాత్రికి అక్కడ పంటలు పండారు. అందరూ తిన్నారు. నిద్రపోయారు. తెల్ల వారుతూనే లేచి, రాజుగారు, ఎవ రెవరు ఏయే పక్కలకు వెళ్ళాలో చెప్పి తను గుర్రం ఎక్కి మరో

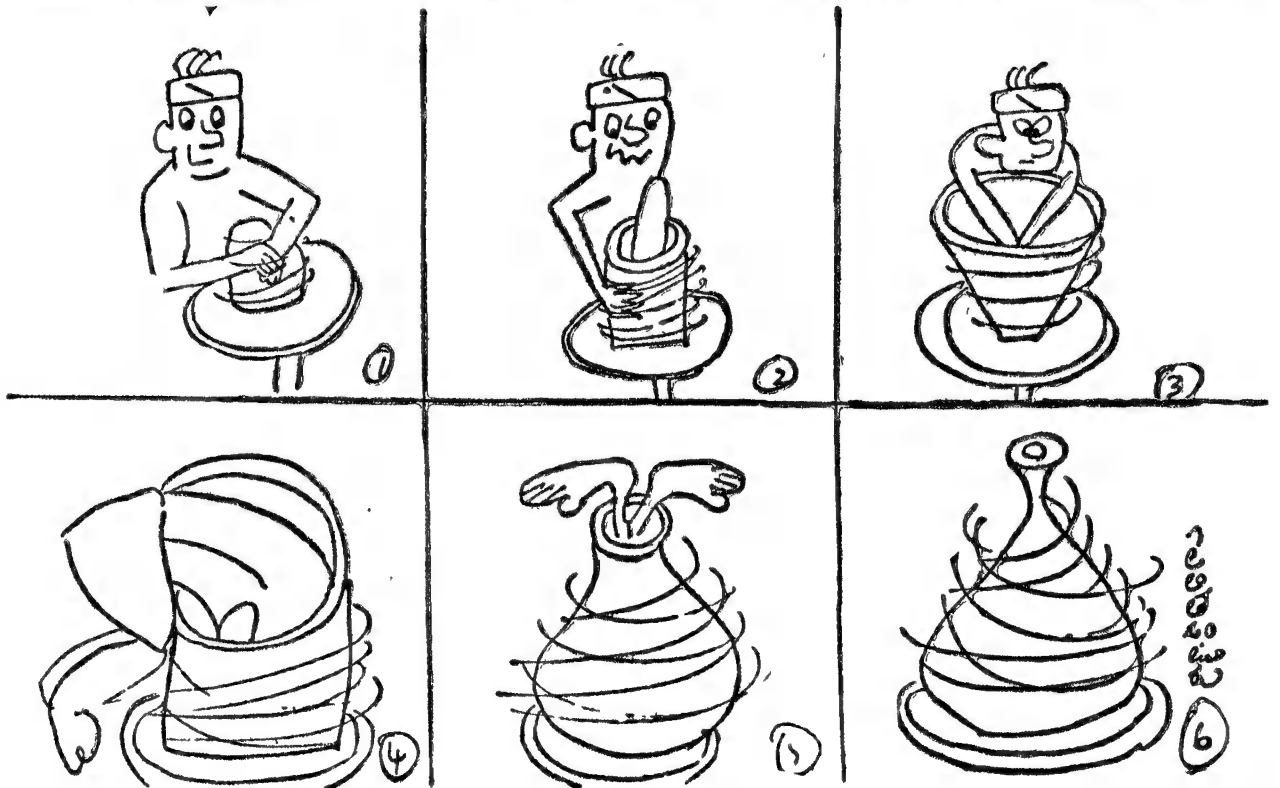
తెల్లక ఓ చిన్నపాక కనపడింది. హమ్మయ్య...అనుకుని ఆయన — “ఎవల్లోపల” అన్నాడు. లోపలి నుండి, ఓ అవ్వ వచ్చింది. వస్తూనే రాజగార్ని చూసి గడ గడలాడి పోతూ, “ప్రభూ! మన్నించండి” అంది.....

“ఏం యింకోమ్మా—మన్నించడానికి అవ్వేం చేసింది” అన్నాడు రాము. ముసలవ్వ బుర్ర గోక్కుంది.

“హలా అడక్కుడదు—రాజులు కనబడినప్పుడు అలా అనాలి. వాళ్ళు రాజులుకదా మరి? ఏం-అవ్వ అలా అనగానే రాజుగారు గుర్రందిగారు. దిగి, “అవ్వా నాకు దాహం వేస్తోంది—కొంచెం మంచినీళ్ళివ్వ గలవా” అన్నారు. “లోపలకు రండి ప్రభూ! బయట ఎండ ఎక్కువగా వుంది” అని అవ్వ రాజగార్ని లోపలకు పిలిచింది. కానీ, కూర్చోపెట్టడానికి కుర్చీలూ అవీలేవు. ఎలా

వుంటాయి మరి? బీదవాళ్ళుగా... ఏం-అందుకు ఓ గడ్డిమేటు విప్పి, దాని మీద బొంతపరిచి ఆయన్ని కూర్చోమంది. రాజుగారు కూర్చున్నారు. అవ్వవెళ్ళి మంచినీళ్ళు-ఓ కుండతో తెచ్చియిచ్చింది. రాజుగారు ఆ కుండ కేసి చూసి నవ్వేరు. రాజులు బంగారం గ్లాసుల్లోతప్ప తాగరు కదామరి,అందుకు-ఏం-కానీ-దాహం వేయడంవల్ల తాగేశారు. మరి కొంచెం కావాలని అడిగి తాగారు. తర్వాత “అవ్వా! వేటకని వచ్చి, ఓ లేడిని తరుముకుని, యిలా వచ్చేశాను. భోజనం వేళ అయ్యింది, ఆకలి వేస్తోంది.” అన్నారు. అవ్వ గుండెల్లో రాయిపడింది. మహారాజు ఆకలంటే, బీదవాళ్ళు ఏం పెట్టారు. గంజి, వాళ్ళుతాగే గంజి యిస్తే, ఆయన తాగరుకదా, మరి, ఏమీ యివ్వకపోతే—కోపం వచ్చి చంపేస్తారు. అవ్వకి ఏం చెయ్యాలో

లోచక, వంటింట్లోకి వెళ్లింది. తన కోసం వండుకున్న అన్నం, గంజి వున్నాయి. కాని ఎలా? కూర, పచ్చడి, ఏవీలేవాయో! అని లోపల కూర్చుని అవ్వ ఏడుపు ప్రారంభించింది-రాజుగారు “ఏం అవ్వా” అని కేకేశారు. అవ్వ! ఏం చెయ్యాలో లోచలేదు. భయంతో అటూయిటూ దిక్కులు చూసింది. అవ్వకంటికి పెరట్లో పచ్చగడ్డి కనపడింది. పరుగున పెరట్లోకి వెళ్లి లేతగరిక చిగుళ్ళుతుంపి, పచ్చడి చేసి, భయపడుతూ, ఆపచ్చడి వేసి, రాజుగారికి ఆ కాస్త అన్నం పెట్టింది. అనలే ఆకలిమీద వున్నా రేమా రాజుగారు వంచిన తల ఎత్తకుండా ఆ పచ్చడితో తిని, “అవ్వా, పచ్చడి చాలా బావుంది. ఇంకా కొంచెంతే” అన్నారు. అవ్వ మల్లి వేసింది. రాజుగారు 48-వ పేజీ మాడండి

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వారఫలాలు

దైవజ్ఞపాతూరి శ్రీరామమూర్తి

5-1-1962 శుక్రవారము మొదలు
11-1-1962 గురువారము వరకు
మేషం :

(అశ్విని, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ప్రస్తుతం బాహ్యవిషయాలలోకన్నా మీ కుటుంబంలో జరుగదలసిన పనులను గురించిన ఆలోచనలు అధికం అవుతవి. వృత్తివ్యాపారాలలో స్నేహితుల సలహాలు ముందు మీరు అనుకున్నంతగా తాళించవు. ఇతరులవద్దనుంచి రావలసిన ధనం ఎప్పటికప్పుడు వచ్చేట్లు కనిపిస్తుండే కాని, అలస్యం తప్పదు. మీ బుద్ధిబలంతో సాహసించి అరంభించిన వ్యవహారాలలో జయం లభిస్తుంది. బంధువులవల్ల అదరాభిమానాలు లభిస్తవి. వెనుకే ముందులు ఆలోచించకుండా క్రొత్తవారిని చేర్చుకొనటంవల్ల కలహాలు, అనవదలులు రాగల అవకాశం లున్నవి. ధనదాయం మామూలుగా ఉంటుంది. విలువగల వస్తువులు కొంటారు. ప్రయాణాలు చేస్తారు. కాని, ఉత్సాహకరంగా ఉండదు. మీ గొప్పదనాన్ని తెలుసుకొని గౌరవించేవారు ఉంటారు. 9, 10 తేదీలలో శుభ కార్యాలు, లాభవార్తలు.

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 8, 4 పా, శోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

మొదట మీ శక్తిని మీరు తెలుసుకొనకపోవటంవల్ల మిత్రులమీద అధారపడతారు. ఒకానొక సందర్భంలో ధైర్యంవహించి చేతిలోని ధనం వినియోగించవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది.

గ్రహస్థితి

కర్కాటకంలో రాహువు, ధనుస్సులో సూర్యుడు, ఆంగారక శుక్రులు, మకరంలో బుధ, గురు శని కేతులు, ధను ర్యకర కుంభ మీనాలలో చంద్రుడు.

సాహిత్యరంగంలో మీ శ్రమ ఫలిస్తుంది. గౌరవ వదవులతోబాటు శ్రమ, వ్యయాలను భరించవలసి వస్తుంది. స్నేహితులవద్ద నుంచి లాభ వార్తలు తెలుస్తవి. వృత్తి ఉద్యోగాలలో శ్రమ శ్రమంగా ఒక ఆడుగు ముందుకు పోగలుగుతారు. ఆదాయం పెద్దగా పెరుగుతుందని ఆశ పెట్టుకొనతగిన నమయం కాదు. ఉన్నత స్థితి యందున్నవారిని కలుసుకొన గలుగుతారు. తలపని తలంపూ ధైర్యకార్యాలలో ప్రవేశించవలసి

వస్తుంది. కుటుంబంలోనివారి ఆరోగ్యం బాగుండదు. విలువగల వస్తువులు కొనే సందర్భాలలో మోసం జరిగే అవకాశం లున్నవి. వారంతంలో ఏకాక్షు, కోషము అధికం అవుతవి. 7, 8 తేదీలలో భయంకర వార్తలు, వృత్తిలో శ్రమ.

నిధునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్రాద్ర, పునర్వసు 1, 2, 8 పా.)

ముందు ఒకటి రెండు సందర్భాలలో మీ ప్రయత్నాలు అనుకూలించకపోవటంవల్ల ప్రతి సమయంలోనూ సందేహాలు వస్తూవుంటవి. మీ ఆరోగ్యం గురించి అశ్రద్ధగా ఉండవద్దు. బంధు మిత్రుల బలవంతంవల్ల వ్యాపారకార్యాలలో శక్తికి మించిన భారం పైస పెట్టుకొంటారు. నాకరులతో కలహాలు వస్తవి. విద్యా వివేద రంగాలలో శ్రమ, అసంతృప్తి కనుపిస్తవి. అయితే మొత్తంమీద గౌరవం నిలుపుకొంటారు. ఎంత శ్రమనడిపిచేసినా అధికారులవల్ల మాట పడవలసి వస్తుంది. ముందు ముందు తాభించగల పనులలో ధనం ధారాళంగా వినియోగించవలసి వస్తుంది. భూ, గృహసంబంధమైన వ్యాపార వ్యవహారాలు చక్కగా ఫలితాన్ని ఇస్తవి. ఇతరులు కలహించుకొంటూ మిమ్ములను రంగువీకి లాగటానికి చూస్తారు. 5, 6 తేదీలలో ధన వష్టము, తెలియని పనులలో ప్రవేశించటం.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

నలుగురి మాటా ఒక్కటి, మీ ఒక్కరి మాటా ఒక్కటి. సాధక బాధకాలు విచారించకుండా ఏ కార్యంలోనూ ప్రవేశించలేకపోతారు. ఆదాయాన్ని మించి ఖర్చులు పైస వేసుకుంటారు. ముందు శ్రమ, చిక్కులు ఎదురుపస్తవి. కాని చివరకు మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తవి. యంత్రాలు నడవటం వంటి పనులలో జాగ్రత్త అవసరం. బంధువుల వద్దనుంచి బాధాకరమైన వార్తలు తెలుస్తవి. కాంట్రాక్టు వంటి పనులలో దేహశ్రమకన్నా మానసిక ఆందోళన అధిక మవుతుంది. ఏ సందర్భములోనూ మాటలలో తొందరపడవద్దు. సంగీత, సాహిత్య రంగాలలో శ్రమకు తగిన ప్రోత్సాహము లభించదు. వృత్తికి సంబంధించిన కార్యకలాపాలలో ముందు పరిశ్రమ చేసి, ఫలితాన్ని ఎదురు చూడవలసిన అవసరం కలుగుతుంది. 7, 8 తేదీలలో సాహసకార్యాలు, అధికారులతో సమావేశము.

శుల :

(చిత్తి 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, బిశాఖ 1, 2, 8 పాదాలు)

ఎవరి మాటను ఆమోదించటం, ఎవరి మాటను త్రోసేసేయటం అనే సమస్య మిమ్ములను బాధిస్తుంది. ఆదాయం మామూలుగా ఉన్నా అప్పులు

దేయవలసిన అవసరం కలుగవచ్చు. తీరుబాటులేని వసులు, కాని తగినంత ఫలితం మాత్రం ఉండదు. అనవసరంగా మాటలతో మీ మనస్సును బాధించి సంకోచపడేవారుంటారు. సాధ్యమైనంతవరకు విరాడంబరంగానూ, తటస్థభావంతోనూ ఉండటం వల్ల ఆర్థికంగా ఫలితంమాట ఎలా ఉన్నా ముఖము, శాంతి దక్కుతవి. లాటరీ, చట్టా వ్యాపారముమంటి వసులతో అనుకూలత తక్కువ. పుణ్యకార్యాల జరుగుతవి. వినోదాలు, విందుల మొదలైనవాటిలో పాల్గొంటారు. పనిలేకుండా ప్రసంగాలకు దిగివారిని దూరంగా ఉంచటం మంచిది. 9, 10 తేదీలలో గౌరవలాభము, వ్యవహారాలతో జయము.

వృత్తికం :

(నిర్యాణ 4 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ.)

ధనవిషయంలో మీ పరిస్థితి మెరుగు అవుతుంది. శుభకార్యబాధ్యతలు చాలావరకు ఒక మార్గానికి వస్తవి. వృత్తిలో మీకు ప్రతిబంధకంగా ఉన్నవారు ఈ సమయంలో తొలగిపోతారు. మీ ఆరోగ్యం సంతుష్టికరంగా ఉంటుంది. ఇండ్లకు కొనటం, కట్టటంవంటి కార్యకలాపాలలో ఇతరుల ఆలోచనలవల్ల ప్రతిబంధకాలు రాగలవు. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా జరుగుతవి. పుత్రి వ్యాపారాలలో ఇంతకుముందుకన్నా ఆదంబరం పెరగవలసినప్పుంది. మీ సలహా కోసం ఎదురు చూసేవారు ఉంటారు. కుటుంబంలోని వారు మీ మాటను ఆమోదించి ఆదరిస్తారు. ముందు అంచనా తెలుసుకోకుండా ఆరంభించిన పనులవల్ల చికాకు అధిక మవుతుంది. 8, 9 లో సభా గౌరవము, బంధుమిత్రులవలన ఖర్చులు, ధర్మ కార్యాలు.

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తిరాషాఢ 1 పా.)

అన్ని రంగాలలోనూ మీ శక్తిని చూపగలుగుతారు. మీ మాటను మంచితనంతో సంఘంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వ్యాపార విషయాలలో మీరు వినియోగించిన ధనానికి తగినట్లు ఫలితం లభిస్తుంది. అధికారులవల్ల వస్తవని అనుకున్న చిక్కులు వాటంతట అవే తొలగిపోతవి. ఏ సందర్భంలోనైనా మాట పొరపాటు రాగల కారణాలు ఉన్నవి. మీముందు పొగడుతూ చాలున చులకనగా మాట్లాడే వారు ఉంటారు. వారం రెండవభాగంలో ఆకస్మాత్తుగా దోచాడంటు కనుపించగలవు. వస్త్రాలు, అలంకారద్రవ్యాలు మొదలయినవి కొంటారు. పిల్లల ఆరోగ్యంగురించి జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఉపయోగంలేని వసులయందు ఆసక్తి అధికం అవుతుంది. అత్యుబంధపులవల్ల విషమిరాలు వస్తవి. 5, 6 లో తీరని ఆందోళన, పెద్ద మనుష్యులతో పేచీలు.

మకరం :

(ఉత్తిరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శివణం, నిషా 1, 2 పా)

ఎవరు విప్లి మాటలుచెప్పినా మీ శ్రమ మీకు

తప్పదు. యధార్థం మాట్లాడి విరోధం తెచ్చుకోవలసి వస్తుంది. వ్యవహారాలలో ఏవిధమైన నిర్ణయాలు జరగకపోవటంవల్ల ఆందోళన అధిక మవుతుంది. ఎదురుచూస్తున్న వారైనా వారం దినరలో వస్తవి. స్నేహితుల మనస్తత్వాన్ని అనుసరించి జాగ్రత్తగా వసులు సాధించుకోవలసిన సమయం. అధికారానికి ఆశపడి, వచ్చినదానిని వదులుకోవటం వల్ల ముందుముందు పశ్చాత్తాపపడతారు. పిల్లలమూలంగా ముఖ సంతోషాలు లభిస్తవి. ఎడటి వారి శక్తి సామర్థ్యాలను గ్రహించి తగు విధంగా నడుచుకో గలుగుతారు. సంచారంతో కూడిన వసులు అధికం. మొత్తంమీద ఆర్థికంగా శ్రమ కరమైన సమయం. 9, 10 తేదీలలో ధన ప్రాప్తి, కుటుంబంలో తుభ సంతోషాలు, కార్య సిద్ధి.

కుంభం :

(ధనిష 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

ఈ వారం ముఖ్యంగా ధైర్యం అవసరం. యధార్థంగా జరిగే కష్ట సమస్యలు ఏమీ ఉండవు. కాని మాటలలో మిమ్ములను నిరుత్సాహపరచేవారు ఉంటారు. ధైవానుగ్రహంవల్ల సమయంలో చక్కగా యోచించి మీ కర్తవ్యాన్ని నిర్ణయించుకొన గలుగుతారు. బంధువుల రాకపోకలు అధికం కాగలవు. ఆసక్తితో సంపాదించిన వస్తువులు సమయంలో వినియోగించుకొనేక పోతారు. కుటుంబంలో సాఫారణంగా అభిప్రాయభేదాలు వచ్చి, వెంటనే సర్దుబాటు అవుతవి. వసులు చురుకుగా తెనులకపోవటంవల్ల చిరాకు పెరుగుతుంది. తోటి వారిని ఉత్సాహపరచి మీ పనిని సాధించుకొనవలసిన అవసరం కలుగుతుంది. ఆదాయం మందగించగల అవకాశం ఉన్నది. 7, 8 తేదీలలో స్వల్ప ఆదాయం, కష్టవారాలు, వృధా ఖర్చు.

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి.)

ఎడటి వ్యక్తియొక్క అంతర్యాన్ని సులభంగా తెలుసుకొన గలుగుతారు. మీరు చేసిన ఖర్చుకు తగిన ప్రయోజనం కనిపిస్తుంది. మీ క్రింద పని చేసే మనుష్యులలో అశ్రద్ధ పెరగటంవల్ల కార్య భారం మీపైన పడుతుంది. ధనాదాయం సంతుష్టికరంగా ఉంటుంది. మీ సందేహాలను తీర్చి సహాయ పడగల మనుష్యులు లభిస్తారు. వ్యాపార వ్యవహారాలలో మీ ధర్మాన్ని సకాలంలో నిర్వర్తించుకొని విశ్రాంతి సొందగలుగుతారు. బాప్య ఆదంబరము, సంఘ కార్యాలు, ఇతరుల వసులు పైన మేము కుని నిర్వహించటం మొదలైనవాటి యందు నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. క్రొత్త మార్గాలలో ఆదాయం లభిస్తుంది. మీ మాటలను బట్టి అవులు కూడా మిమ్ములను సందేహించగల అవకాశం ఏర్పడుతుంది. సంగీతము, చిత్రలేఖనము మొదలయిన వసులలో యుండే వారికి గౌరవప్రదమయిన కాలము, ఉత్సాహము, ఆదాయము పెరుగుతవి. వ్యవహార రంగంలో జయమే

ఈ వారము ధరలు
బంగారు ధర కొద్దిగా మంది అవుతుంది. వెండి ధర వారంచినరలో పెరుగుతుంది. మిర్చి ధర పెరిగే అవకాశం ఉన్నది. వసువు ధర గతవారం మాదిరిగా ఉంటుంది. ధనియాల ధరలో మంది సూచన ఉన్నది. మినుముల ధరలో గిరాకి కనుపిస్తుంది. నెయ్యి, వెన్న ధరలు మొదట పెరిగి వారంతంలో తగ్గుదలకు రాగలవు. నూనెల రకాల ధరలలో పెద్ద మార్పు ఉండదు. చింతమందు ధర నిలకడగా ఉంటుంది.

కాని, ఫలితం తక్కువ. 10, 11 లో వరోహ కారము, వాహన ముఖము, విరోహ కార్యక్రమాలు.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తిర 1 పా.)

ధనయోగం బాగుంటుంది. సంతోషము, సుఖము లభిస్తవి. వ్యాపార రంగంలో మీ ఆలోచనలు చురుకుగా జరుగుతున్నట్లే ఉన్నా, మధ్య మధ్య ఆందోళనకరంగా కనుపిస్తూ ఉంటవి. మొత్తం మీద చివరవరకు సాగించగలుగుతారు. మొత్తం మీద చివరవరకు సాగించగలుగుతారు. అలంకార వస్తువులు, విలాసవస్తువులు మొదలయినవి కొంటారు. ధనసహాయం వినితంత ఒకరి మాట మీద ఆధారపడతిన సమయం కాదు. విద్యార్థులకు నిరుత్సాహం కలిగే అవకాశం ఉన్నది. వారి వ్యాపారాలలో ప్రవేశించవలయుననే ఆలోచనలు రావచ్చు. కొన్ని సందర్భాలలో నీచజన స్నేహం చేయవలసి వస్తుంది. మిమ్ములను అప్పులు అడిగే వారు అధికం అవుతారు. కోర్కె కనేరిలలో చిక్కులను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది. 5, 6 తేదీలలో అనవారులు, వస్తువులు పోగొట్టుకొనుట.

కర్క

(ఉత్తిర 2, 3, 4 పా, వాస్త, చిత్తి 1, 2 పా.)

ప్రతి చిన్నవిషయంలోనూ ఆదుర్దా తోస్తూ ఉంటుంది. మీ మెత్తదన్నాన్ని బట్టి పెత్తనం చెలాయించేవారు ఉంటారు. జాగ్రత్తగా ఉండిండి. ఆదాయాన్ని మించిన ఖర్చు. అధికారము, అవకాశము ఉన్న సమయంలో ఉపయోగించుకొనటానికి వీలుకాదు. డబ్బుకు సంబంధించిన లెక్కలు, అధికారులకు వ్రాసే ఉత్తరాలు మొదలయిన వాటిలో పొరపాట్లు రాగల సూచనలున్నవి. సుఖ సంతోషాల నిమిత్తం ధనవ్యయం పెరుగుతుంది. వృత్తికి సంబంధించిన కార్యకలాపాలలో ఏర్పడిన ప్రతిబంధకాలను మీ బుద్ధిబలం వల్ల తొలగించుకొన గలుగుతారు. ఈ సమయంలో మీరు చాలా వరకు జోక్యం తగ్గించుకొనవలసిన సమయం. మీ వద్దనుంచి మాటను రాబట్టేటందుకు ప్రయత్నించేవారు ఉంటారు. 10, 11 తేదీలలో అకస్మాత్తుగా ధనలాభం, బంధం, విరోధం, ప్రయాణాలు.

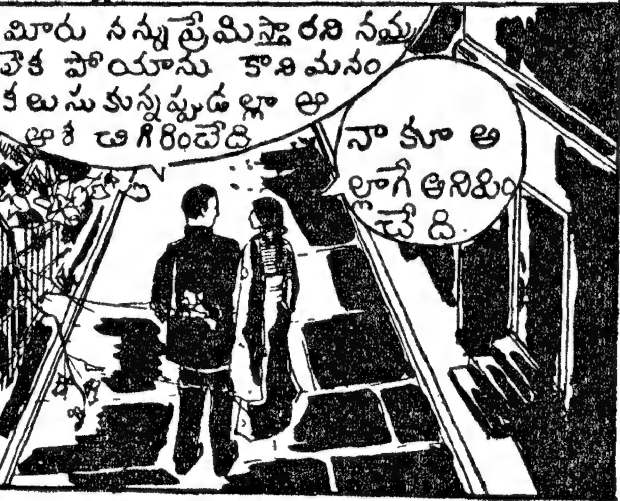
డాక్టర్ రాజు

బొమ్మల కథ
దేవిక 6

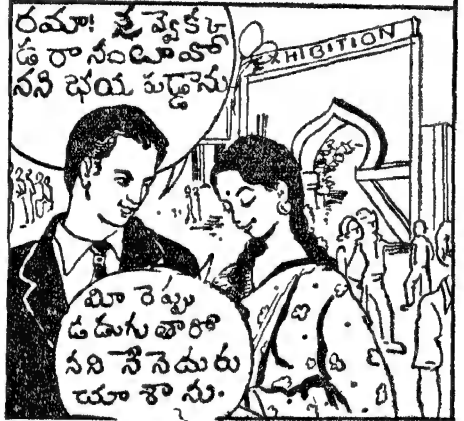
నా చేతిని తన చేతి లోకి తీసుకుంటాడేమోనని అనుకున్నాను. కాని -

నిజంగానా? నిజంగానో?

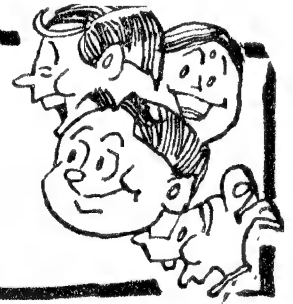
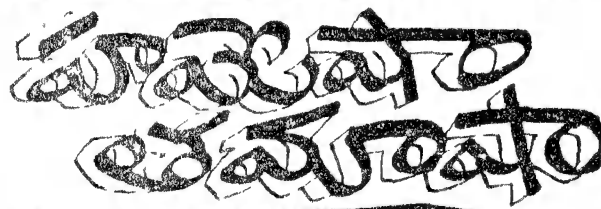

కాని అరాత్రి వెననుకున్నట్లే జరిగింది

వాళ్ళంతా చూస్తూనే మోనని కూడ వేకుండా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు - - -

సులభగణితం

మానాన్న (శ్రీ)రంగం వెంకట
రమణయ్య—గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు)
గారిని ఆయన చిన్నతనంలో లెక్కల
టీచరు స్కూలు కుర్రాల్లందరితో
బాటు, ఒకటి నుండి 100 వరకు
అంకెలను కూడ మన్నాడట. మిగి
లిన వాళ్లందరూ పలకల మీద
అంకెలువేసి కూడుతూ ఉంటే,
మానాన్న కాన్ఫరెన్సు ఆకాశం
పైపుచూసి “5050” అని నోటినే
చెప్పాడట. అదొక్కటే సరి అయిన
కూడిక.

ఇంత త్వరగా ఈ లెక్క ఎలా చేశావని టీచరు ప్రశ్నించగా “దీని కేదై నా సులువైన మార్గం ఉంటుందా అని అనోచిస్తే $100+1=101$, $99+2=101$, $98+3=101$, $97+4=101$; ఈ విధంగా $51+50=101$ వరకూ లెక్క పెడితే 50 నూట ఒకట్లు వస్తాయి కాబట్టి $101 \times 50 = 5050$ ” అన్నారట మా నాన్నగారు!

శ్రీ శ్రీ (మద్రాసు)

అహ-భావ కవిత్వం

కవిగాను

భావ కవి గాను

అహంభావ కవి నేను

తక్కిన వసహ్యం

భిందో బాహ్యం

శే చెట్టిండే గ్రామం

అన్య ద్వియాత్మిక పశనం

అని వారు కరప.

అం దే పోనది వా. భూ. ౦

విద్యో పాతది తీసా చు

పి పి మెరుగులు పూసాను

కొత్త దానిలా చేశాను.

తోచినదేదో రానా మ

గట్టి గ దానిని కూడా ను

అందరి నోరులు మూసాను.

మంచి కవిత్వాన్ని ముంచేసా

భావ కవిత్వాన్ని బాదేనా

నాదు కవిత్వాన్ని నడిపివా.

అప్పకవీం దుని అణచేసా.

చిన యనుకూరి చీమనా

భట్ట బాణుని పాత్రనా

సాక విత్వం చూసా రా

వా గా టకి జడునా రా

నాతో సవాల్ చేసా రు.

నానా మీరూ రానా గా?

ಪಾತ್ಯಾಚಾರ್ಯನು

‘‘ମାତା କୌତଳ କୌଶା ॥’’

నా గొప్పలు వింటే

నా చేమల కంటే

నా కవిత్వమంటే

పరిష్కృతం తో పూర్తి

శ్రీ సోమలంతా చేరితి

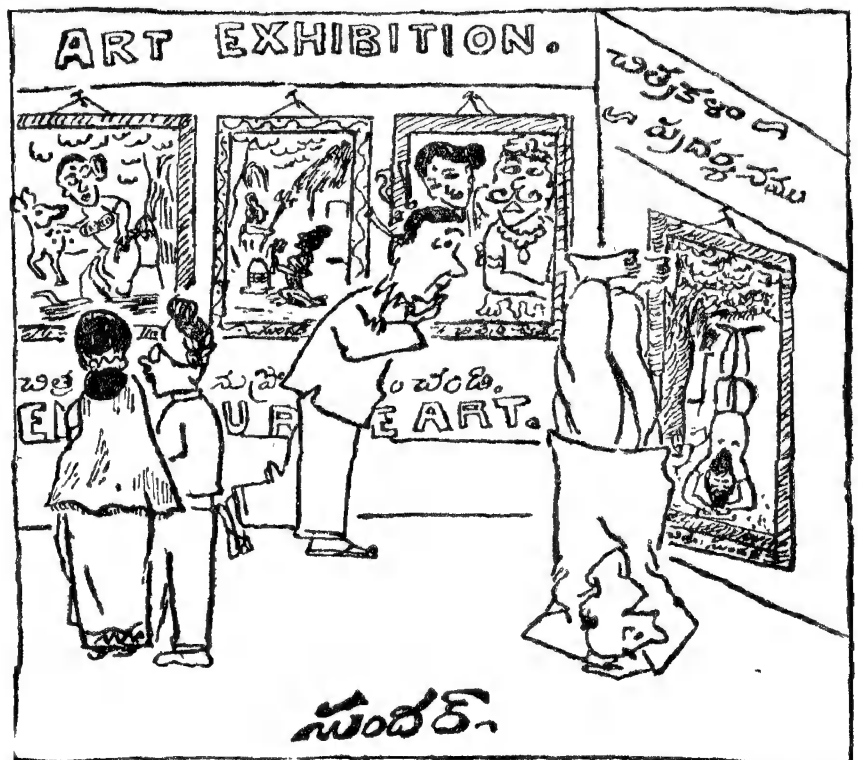
శ్రితావులంత జూరాలి.

అదే నా మహత్కర్మ

అదో నా పట్టుత్వం

అదే నా కవిత్వం.

వనంటి నరసింహం, (విశాఖపట్నం) ★

హాక్బాసన * ప్రేమావాసన

మనవి

ద్రిరా రోకంలో ఒక పూళ్లో పి కాశికే హృదయ
పన్నెండో నెంబరు రూములోంచి, నివృత్తాలో
కూడిన మూడుబారల మూల్గు వచ్చింది.

“వ్వు” అంటూ కుర్చీలో విటారుగా కూర్చోలేక
కేషిగిరి వెనక్కి వాలిపోయాడు.

“అల రాముడు ఏకవర్ణీ వ్రతుడెందుకు అయ్యాడో
ఏమి తెలుసబోయ్ ఆచారీ” అన్నాడు పాపరావు
చదువుతున్న నవలని ఒళ్లో పడేసుకుంటూ!

“నాకు తెలీదు. నాపేరు ఆచారికాదు. నువ్వు
చెప్పవక్కరలేదు—నా బాధ. వికు—నీకేకాదు ఈ
ఇహలోకంలో ఎవ్వరికీ తెలీదు—వ్వు—వ్వు” అన్నాడు
కేషిగిరి కుర్చీలో యింకొంచెం వెనక్కి వాలిపోతూ.

వికసిత, స్పృహవదనముడై, పాపరావు నోరు తెరిచి
మాట్లాడేంతలో, వరండాలో—“సిగరెట్స్ వ్వు”
అన్న కేక విసవడింది. వెనువెంట ఆ కేక వోవరు
అదే రూములోకి వచ్చేకాదు. “నాకోవ్వు” అన్నాడు
పాపరావు రివ్వునలేచి నించుంటూ.

“నీ ముఖం—అర్చకుడా, నేననేది సిగరెట్లు నా
కెనెస్ట్రోరోవ్వు అని—కూర్చో కూర్చో” అంటూ
నరసింహం పాపరావుని యథాస్థానంలోకి నెట్టి
తను పెట్టిపెడ కూర్చున్నాడు. కూర్చుంటూ,
“అవును—నేనూళ్లో లేకుండా చూసి, కేషిగిరికి,
నలవరం తగిలించట్టే—” అన్నాడు.

కేషిగిరి నిట్టూర్పు వదిలాడు.

“రెండుంపాపు మూరలు” అన్నాడు నరసింహం
వెంటనే.

“ఫీ—వాడున్నాడా—వేళాకోలానికి, వేళాపాళాలేదు.
వాడు వో మూల చస్తూవుంటే” అంటూ పాప
రావు మందలించాడు.

“అ—క్షంకత్యుక్తి—అనలేం జరిగింది” అన్నాడు
నరసింహం.

“నలవరంలేదూ, తివరంలేదు—తెలిసి వెధవాయ్,
లవ్—లవ్ స్పృశి—వ్రథమాంకంలో వున్నా దంతే—”
అన్నాడు పాపరావు తన కేబులోంచి సిగరెట్లు జియ
టికి తీస్తూ.

“హలాగా! అవ్వా! ఎవ్వర్నీ—” అంటూ నర
సింహం ఛటిక్కున ఆ సిగరెట్టు తాక్కుని, “అ—
లవ్వన్నావుకదూ—ఎవర్నన్నావ్” అన్నాడు అగ్గి పెట్టి
వెతుకుతూ.

“జడ్డి వెధవ” అన్నాడు పాపరావు విమర్శగా.

“హియ్—జడ్డి వెధవనా—నీడు ప్రేమించింది—
పోన్లే” అంటూ నరసింహం—గూట్లోవున్న అగ్గి
పెట్టె, దాని వక్కనున్న చిల్లిర డబ్బులూ స్వార్థవ
వరచుకున్నాడు.

“ఫీ. లక్ష్మీ దేవి! నా” అన్నాడు కేషిగిరి.

నరసింహం ఎగిరి, అదిరిపడ్డాడు. “ఏవ్వి—
పాశ్చాత్యు లక్ష్మీదేవివే” అన్నాడు కిందపడ్డ సిగ
రెట్టు తీసుకుంటూ.

“హవును” అన్నాడు కేషిగిరి.

“అఘోరించావులే—అ ఏల్ల జేరి మూళ్ళెల్లి
పొద్దయితే, యిదేం జబ్బు నీకూ!—నీ పేరు ఆల
వ్యంగా ప్రేమించిన అమాయక భర్త ప్రేమికుల
జాబితాలో అట్టుడుగున వస్తుంది” అన్నాడు సిగ
రెట్టు పొగ వదులుతూ.

“నాకు—నాదికి ప్రేమించడాలు కుదర్చు—
ఎంచి, యోచించి, ఆలోచించి, విచారించి. . .”
“నక్కే—అన్ని చేస్తే చేశావోనీ, విచారించక”
అన్నాడు పాపరావు అడ్డొస్తూ.

“—విను—మొన్న శనివారం—అమ్మ తలంటుకుని
లేత గులాబీరంగుచీర, అదేరంగు రవికా, వ్యక్టి—క
అవాడు సరిగ్గా చూశాను—

“—అంతే ప్రేమించావు”

“అవునుగానీ, నగ్గరి—యింకా ఎవరైనా నా
లక్ష్మీదేవిని ప్రేమించారా—చెప్పరా—ఇందాక
గూట్లోంచి తీసుకున్న డబ్బులు అప్పుగా తీసు
కోలే—ఏం—” అన్నాడు శేషగిరి కుర్చీలోంచి లేచి
వరసేంపాం దగ్గర కెళ్ళతూ.

“బావుండి—గూడు నీదిగానీ, డబ్బులు నీవని
అజి ఏవుంది. నావే—నాని నా కిప్పటం గొప్పనా,
పోన్నే—మీయం చెప్పా నాగు” అంటూ తుర్రున
పారిపోయి, నగ్గరు లివ్వులో ఓ వున్నకంతో వచ్చాడు
వరసేంపాం.

“నెన్ను తగలేసిరి” అన్నాడు పాపరావు విసుగ్గా.
వరసేంపాం సిగ్గుతో, దాంతో వచ్చిన గర్వంతో
సేంపాం అయిపోయి, నిభాయించుకుని, “అ—
అట్టే పొగడకు. అసలే వానాకాలం—కాలుజార
గలదు” అన్నాడు. వెనువెంట ఆ వున్నకతో పుటలు
తిరగేస్తూ, “నువ్వురావు—నీడు అమెని అందరి
కన్నా ముందే ప్రేమించినా, నాళ్ళమేనమామ
కూకలెయ్యడంవల్ల, పూరుకున్నాడు—ప్రసాదరావు—
నీడు తెగించి ప్రేమించినా, ఆ పిల్ల అన్నయ్య అని
పిలిచినందువల్ల అన్నయ్యగా మారిపోయాడు. ఇక—
వెన్నెలా—నూ, ముకుందరావు, గోకర్ణ—గజకల్లేళ్ళ
రావు—నీళ్ళు” అంటూ అందరి పుత్రాంతాలూ
వదిలి, “ప్రస్తుతం నీకు విలస లేదు. ఆ—అన్నట్టు
తొలి చూపెప్పుడు? మరి చూపెప్పుడు” అన్నాడు
పుస్తకాన్ని మూసేస్తూ.

“తొలిచూపు తెలిదు—మరిచూపు మాత్రం
మొన్న పొద్దున్న” అన్నాడు పాపరావు శేషగిరికి
బదులు.

“ఏవన్నావ్—మొన్న—అంటే శనివారంకదూ!
ఆరోజు—లేత గులాబీచీర—అదే రంగు రవికా,
వదులుపాటివంటి జడా—తలలో ఎర్రముద్ద
కుందారా—చేతిలో మూడు పుస్తకాలూ—చెవులకు
బాతులూ—అవే—బాతుల్లాటి దుద్దులూ—”
అన్నాడు, అదే పుస్తకంతో మరో సేజీ చూస్తూ.

“హవునా” అన్నాడు శేషగిరి.

“హవునవును — భోజనానికి టైమయ్యింది—
అవతల కాలేజీకి టైమవుతోంది” అన్నాడు నర
సింహం లేచి నించుంటూ.

* * *

కాలేజీలో గంట గణగణజలాడే, “విద్యార్థి
కోకంలో వదికాని గడియారాలున్నవాళ్ళు—టైము
నిద్రుకొండో” అంది. విద్యార్థికోకం శిరసాన
పొంచింది. జనం కోలాహలంగా, వరద బాధితల
లంపుల్లా, పంపూర్ణ యాత్రా సైన్వల్లెలు దిగిన
రక్తబుందాల్లా, మొయ్యలేని శరీరాలతో, అంతకు
తీసిపోని పుస్తకం బరువులతో, టైం ఉత్సాహంతో
వకవక తిరుగాడుతున్నారు.

జాకోబాసన ప్రేమోపాసన

వెనుకచూపు ఎక్కువయిన కుర్రాళ్ళు—చూపు
బొత్తిగా ముందుతేక, ముందు నడుస్తూ, వెనక్కు
చూస్తున్న మరోజత కాళ్ళను తొక్కేస్తూ, “సారీ”
అనడానికి బదులు ఏవేవో వాడుక పదాలు అనేస్తు
న్నారు. అదే పనిచేస్తున్న ఆ ముందు జతకాళ్ళ
వోవర్చునమయోచితంగామాట్లాడడానికిబదులు “దాని
కేంలేండి” లాటి మాటలు అంటూ, వెనక్కి, పక్క
లకూ జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ పోతున్నారు.

ఇవన్నీ చూస్తున్న (అడ) లేడీ కమ్మలు తమ
జాతికళ్ళతో, అవే సంగతులు చెప్పుకుంటూ, రుమా
ల్లో పైలచెంగుతో, పెన్వత్, సైనిల్లో, ఏవీలేని
వాళ్ళు చేతులో, అవీ దగ్గరపాలేనివాళ్ళు బాహులం
గావో నవ్వుకుంటూ పరస్పరం చేతులతో పాడుచు
కుంటూ పోతున్నారు. ఇన్నిటిని చూస్తూ, నడు
స్తున్న పుస్తాద్యాయులు, రాయో, రప్పే తగిలి, తూలి
వడిపోయి, నిభాయించుకుని, “అదేపాదో” అనుకుని
పోతున్నారు.

“లేక్కనగారి పుస్తకాలు ఈ
మాపులో చాలా ఉన్నాయి.
ఎందుకీన్ని ‘స్టాక్’ చేస్తున్నా
రంటావ్?” అని అడిగాడు ఒక
లక్షాధికారి పుస్తకాలమాపుకి
తనకోబాటు వచ్చిన రాజు
గారితో.

“అంగడి యజమాని చుట్ట
మేమో!” అన్నాడు రాజుగారు.
క. పద్మ (గుంటూరు)

ఇవన్నీ మనకెందుకులే, అన్నట్టుగా సైకిలు
పెద్దుల్లో బిల్లమీద వో విద్యార్థి కూర్చుని, వచ్చే
పోయే జనాన్ని చూసుకుంటూ చదా మదా, ఏదో
రాసిపోస్తున్నాడు. అది చూస్తూ పక్కన నించున్న
మరో వ్యక్తి, “ఏం ఉపయోగం నగ్గరి” అన్నాడు
రెవరెనలాడుతూ. నరసేంపాం నవ్వేశాడు. ఈలోగా
శేషగిరి అపురాపురుమంటూవచ్చి, “ఇవ్వారే.....”
అన్నాడు నరసేంపాం చెయ్యి సైకి ఎత్తాడు.
చేతిలో సీజా వడింది.

“నల్ల కాటెనుమీద—నీలం, ఎరుపూ, పువ్వుల పరి
కీణీ, నీలం కేపు జాకెట్టూ, రెండు జడలూ, ఎడం
జడలో వో మందార పువ్వు—అకు చెప్పలూ,
ఆరు పుస్తకాలూ అన్నట్టు వోణి—గులాబీరంగు
వోణి—”

నరసేంపాం చెప్పినది వర్ణించుకుంటూ, “ఇప్పుడే
వస్తా” అంటూ శేషగిరి వెళ్ళిపోయాడు. నర

సింహం రాతలో వడిపోయాడు. మరో రెండు నిమ
షాలు వోపికపట్టిన పాపరావు, “ఏరోయ్ గంటయి
గంటన్నరయ్యింది—తెలిరా—” అన్నాడు నరసేంపాం
జబ్బు పట్టుకుని గుంజాయిస్తూ. నరసేంపాం తొణక
లేదు సరికదా, బెణకలేదు కూడా. తల ఎత్తకుండానే,
“అహ! అయితే నువ్వెళ్ళు—అఖరునుంచి ఆరో
బెంచీలో అలుపక్కగా కూర్చుని, నీ అట్టెండెప్పుతో
పాటు, నాదీ పలికెయ్యి—నెంబరు తెలుసుగా—
నా శృతి నాలుగున్నర—ఏం పో” అన్నాడు.
“అ—అ” అంటూ పాపరావు వరుగట్టాడు.

* * *

ఆ పరానా క్లాసులో వో మేస్టరు పాతం చెప్పుకు
పోతున్నాడు. “పర” ద్యావ్వారోపున్న శేషగిరి ఎందుకో
నవ్వుకున్నాడు. అంతలో పులిక్కిపడ్డాడు. వెను
వెంట ఎగిరిపడుతూ, “కోడోడ్డి” అంటూ గాపు
కేకుల వేశాడు. అతన్ని అనుసరించి, తోటి విద్యార్థులు
“కోడి కోడో” అని బృందగానంపాడి, తమ ఐక
మత్యాన్ని తెలియజేశారు.

“కోడేవిటోయ్” అన్నారు తెక్కరరుగారు.

“కోడికాడు—తేలు—తేలుపో” అన్నాడో కుర్రా
రావు. ఈలోగా శేషగిరి గమ్మునలేచి, లక్ష్మీదేవి
కాలుకి అరంగుళాల దూరంలోవున్న ఆతేలుమీద
విరుచుకువడ్డాడు. అదాళ్ళంతా పులోమని లేచి,
వీరునివంక చూశారు. శేషగిరిలో వీర రక్తం విజృం
భించింది. చట్టుమని ఆ తేలుని మట్టేశాడు.

“అకో! జాగ్రత్త” అంది నేపద్వం.

తేలుని తొక్కినవాడు తొక్కినట్టే, అట్టే
పుండిపోయి, కాలు కదవలేక, వంగి తనకాలుకేసి
చూసుకుని, “తేలుని తొక్కిన కాలుకి రక్తలేదు
కదా, వంగిచూదా” అనుకున్నాడు బాధతో.

“తేలు కరిచిందేవిటోయ్!” అంటూ తేలు
చావడం నిర్ధారణ చేసుకున్న తెక్కరరుగారు కుర్చీ
దిగారు. “హై—తేలు కరుస్తుందేమిటి? కుడు
తుందికానీ, హాహా హా” అన్నాడో కంఠారావు.

“కరవలేదండబ్బా” అన్నాడు శేషగిరి పళ్ళు
దిగించి, బింకంగా పుండ ప్రయత్నిస్తూ. విషయ
పాకం గ్రహించిన పాపరావు నర్తమణిగోణిగా,
శేషగిరి రెక్క పుచ్చుకుని, పక్క ఖాళీ రూములోకి
లాక్కుపోయాడు. అప్పుడే రోవలకు రాబోతున్న
నరసేంపాం నాళ్ళని వెంబడించాడు.

* * *

“దున్నపోతుల్లా పున్నారు తేలుమంత్రం రాద్రరా
అన్నాడు శేషగిరి బాధగా కాలు జాడిస్తూ. నర
సింహం “రేడు” అన్నాడు చప్పుగా. ఈలోగా చిన్నప్పు
డెప్పుడో నాయనమ్మ వైద్యం గుర్తొచ్చి—“హ—
తెలిసే—గుడ్డ—పొగవేస్తే తగ్గుతుంది” అన్నాడు
ఎగిరిగంటేస్తూ.

“రైట్—కానీ అవి ఏనీ” అన్నాడు పాపరావు
వొక్కా చూసుకుంటూ.

“రుమాళ్ళు” అన్నాడు నరసేంపాం.

“తగలేట్టండి” అన్నాడు శేషగిరి విసుగ్గా.

“ఇక్కడ పెడితే—మనని కాలేజీ పెడుతుంది—
అల్లె మైదానంలోకి రా” అంటూ పాపరావు రెక్క
పట్టుకున్నాడు. మిగిలిన రెండో రెక్కా నరసేంపాం
అంకించుకుని, యిద్దరూ కలిసి శేషగిరిని ఆ రూము

వెనకవక్కు ఖాళీస్థలంలో జేర్చి, "హిగ్"మీ బాధ కొంచెం తగ్గిందనిపించారు. ఇంతలో గంట గణ గణ లాడింది. "జననాకృత సేకరణ" అంటూ నర సింహం ఎగిరి గంతేసి పరిగెట్టు తెల్చి, వో వది విముషాల్లో ఏడుపు ముఖంతో తిరిగిచూచు.

"ఏమనుకుంటున్నారా, నర్తరి" అన్నాడు శేషగిరి అంత బాధతోనూ, బాధగా.

"మగ్—అదా"

"అద—మగందుకు మనకి?" అన్నాడు పాపి రావు.

"హూ—ఏమని చెప్పను—మా బాగా అయ్యింది. గొప్పగా తొక్కేళాడయ్యా—అంది మీ మందారం—" అని కొంచెం గులుకేసి, "ఆ చివర నాలుగక్షరాలూ నా సొంతంలో" అన్నాడు నరసింహం. శేషగిరికి అంప కంపాలతో కోపంవచ్చి, "ఏడిసిం"దాకా అనేసి, తప్పు గ్రహించి, నాలిక కొరుక్కుని జంటగా బాధ పడ్డాడు.

"హును—తేలు కుట్టినందువల్ల మనం — అంటే—నువ్వు వెళ్ళిపోయావని, మేం నివేంట వెళ్ళమని అదాభిప్రాయం" అన్నాడు నరసింహం.

"వోయ్ వోయ్—అయితే వచ్చే క్లాసులో మన ముగ్గురం ముందు బెంచీలో కూర్చోవాలి" అంటూ తీర్మానించాడు పాపిరావు.

* * *

వచ్చే క్లాసు రానే వచ్చింది. బ్యాంకింగ్ తెక్నరు గారు తన విద్యుత్తదర్శాన్ని కుర్రాళ్ళమీద పోసి, తలంటుతూ, యింతలో ముందు బెంచీలో కూర్చున్న మూడు ముఖాల్నిచూసి, ముచ్చట పడబోయి, అంతలో ఆ ముఖాల్లో ఒక ముఖం—తన ముఖం చూద్దానికి బదులు మరో ముఖంవంక చూడడం చూసి, ముఖం మూడ్చుకుని, ఆ ముఖాన్ని "నెదన ముఖం" అని తిట్టుకుని, నరిపెట్టుకుని, పాతం చేప్పి ప్రయత్నంలోకి వచ్చి, గతవాక్యం మర్చిపోయి, "అ—ఎంతవరకు జెప్పా" అన్నాడు.

"అందుకుని ధర వివరతంగా పడినంతవరకూ పిర్" అన్నాడో సువిశాలకర్ణుడు.

"అవును—పడింది—ఏంటి పడింది" అని ఆయన తర్కించుకుని, దాన్నే ప్రశ్నగా మార్చి, "ఏయ్, డెబ్బై ఏడూ, ఏంటి పడింది" అన్నారు కచ్చిగా. "పర"—ధ్యాన్లోలోపున్న ఆ ఏడు—తన పక్క మున్న పాపిరావు విదిలింపుతో ఎగిరి నించుంటూ— "మందా" అని అరిచి, అంతలోనే, నోరు జారిన వై నాన్ని గుర్తించి, గమ్ముననోరు నొక్కేసుకున్నాడు. లక్ష్మీదేవి ఎడంచెయ్యి అనుకోకుండా తల వెనుక భాగంలో తడిచిచూసి, "మందా లేదు. పడిపోయింది" అని తెల్పుకుని, ముందు కొచ్చేసింది. "వోరి వీడి దుంపతెగా" అనుకుంది ఆమె మనస్సు.

ఈలోగా, విషయార్థం గ్రహించిన కుర్రాళ్ళు విరివిగా, నంత సంబరంతా ఆనందంతో గోల చేశారు. "మందా ఏప్పి" అంటూ వేరేడు తెక్నరు గారూ, బారెడుసాగి, ఆలోగా విషయాన్ని పసిగట్టి— "వాన్నెన్ను—ఇన్ డిసిప్లీన్—యూ—వా క్లాసులోంచి గెలుపుటే—క్యీక్—మీ రిడ్డరూ—మీ ముగ్గురూ—వో—మొత్తం బెంచీ అంతా—" అంటూ తన కోపాన్ని పదిమంది పెట్టు పెంచుకున్నారు. వచ్చిన తాము పదులుకడం మంచిదికాదని గ్రహించిన ఆ

పదిమంది కుర్రాళ్ళు ఆనందంతో పురోమంటూ లేచారు. క్లాసులో కూర్చోలేక బాధ పడుతున్న మరో అయిదారుగురు విద్యార్థులు కూడా ఆ గుంపులోజేరి, సంఘభావమే బలము అనితేల్చారు. ఇది చూసి, వెనక బెంచీలో నిద్రపోతున్న కుర్రాళ్ళు "బెల్లయ్యింది గావోల్లు" అనుకుని, ఆపులింపకుంటూ, పుస్తకాల పుచ్చుకుని విప్లములై తల వంచుకుని, సాగిపోసాగారు. "వ్లాట్—ఏంటిది", అని ముమ్మారు ప్రశ్న మేముకున్న మేష్టరు అప్పుడే గడపదాలుతున్న వో కుర్రాళ్ళి వద్దే శించి— "ఏక్కడికి" అని కేకేసారు.

"హే—బెల్లయ్యింది ర్హాన్—ర్హామచంద్రా" అని కుర్రాడు ఆపులింపకుంటూ వెనక్కి చూడ కుండా, ధీరోదాత్త నాయకుడిలా వెళ్ళిపోయాడు. తెక్నరుగారు మూడోసారి హడలిపోయారు. ముందు బెంచీలో కూర్చుని, చాలా శ్రద్ధగా పాతం విన బూనిన కుర్రాళ్ళు, తమ తదేక ధ్యానంలో బెల్ల వివ పడలేదని తలచి, పుస్తకాలు తీసుకుని, లేచి నిల

"మా వాడికి త్ర్యంబక రావు అని పేరు పెద్దామనుకున్నాం కాని, మా అవిడ ఆ పేరు నోరు తిరగదని, కార్తవీర్యార్జున రావు అని మార్చేసింది." అన్నాడు శంతన రావుగారు స్నేహితులతో.

నా గార్లు నరావు (నుద్రాసు)

బడ్డారు. ఇదివరకే లేచి నిలవడం తెక్నరుగారు— "రైట్—మీరు వెళ్ళు" అంటూ తన గడి యారం పరిదిద్దుకోపోయాడు. గది ఖాళీ అయిన ఉత్తర క్షణంలో గంట గణగణలాడింది. నాలుగో సారి హడలిన తెక్నరుగారు ఖాళీ బల్బలను చూసి, "ఓ సీ" అని తల వంకించుకున్నారు.

* * *

ఆనాడు సాయంత్రమే — నరసింహం—లక్ష్మీదేవి తాళాకు సంపూర్ణ భోగట్టా, పరిపూర్ణ విలాసము, సమాచారమూ తెలుసుకొచ్చి శేషగిరికి చెప్పి, తన శ్రమఫలంకింద ఓ అయిదు రూపాయలు జమ కట్టించుకున్నాడు.

"మణ్యం మేష్టరివాటాలోనా — వాళ్ళున్నదీ" అన్నాడు శేషగిరి అంతా విని.

"హును—అయితే గట్టి చిక్కె" అన్నాడు పాపిరావు.

"ఓ పని చెయ్యండి" అన్నాడు నరసింహం.

"ఏంటి? నీ కో రూపాయివడవేనా" అన్నాడు శేషగిరి విసుగ్గా.

"ఓ—యిస్సానంటే వద్దనను. రేపు ఏకంగా రెండు రూపాయ లిద్దువుగానిలే — కాని నువ్వు రేపటినుంచి—మణ్యంగారివద్ద ఉదయం—ఆరు— టూ—ఏడు ప్రయత్నాలు చేరు—మీ మందర

అదే లక్ష్మీదేవి కూడా అదే టయిముకి నమ్రుందీ" అన్నాడు నరసింహం.

"హే—మణ్యంగారు అంత తొందర్లో చేర్చు కోరు" అన్నాడు పాపిరావు అడ్డొస్తూ. నరసింహం తల వంకించాడు.

"అయితే, ఈలోగా ఆయనకి రోజుకి అయిదారు నమస్కారాలు వచ్చున తగల్గియ్య. దార్లోకి వస్తాడు" అంటూ నలవో యిచ్చాడు నరసింహం.

* * *

నరసింహదేశానుసారం శేషగిరి ఎగబడి మణ్యం గారికి, దగ్గర దసలగా వూపిరి నలువకుండా నమస్కారాలు పెట్టసాగాడు. వారం తిరిగేసరికల్లా "ఏవోయ్! బాగా చదువుతున్నావా!" అని మణ్యం మేష్టరి చేత అనిపించుకునేవరకూ వచ్చాడు. (అదృష్టం కొద్దీ) ఒకనాడాయనవద్ద చిల్లరతేజాపయనరికి, చంగున గంతేస్తూ, శేషగిరి రిక్తవాడికి పావల యిచ్చి, అది తిరిగి మణ్యంగారివద్ద పుచ్చుకోక, వాడి కగా బియ్యం కొలిచిన యినవపేరులా తళతళా మెరవసాగాడు.

* * *

ఆరోజు మరీ మంచిదవడంవల్ల శేషగిరి ప్రయత్నం చేయడం చేరాడు. అదృష్టంకొద్దీ అనుకున్నవేళ లోనే కుదిరింది. రోజులుదొర్లికొద్దీ అత్యధికానం దోల్చానోల దోలికల్లా తేలుతూ, మరీ తెల్లవారు జామునలేచి, స్నానాలులు ముగించుకుని వరుగున 'మణ్యం' గారింటికి వెళ్ళి, టైము అయ్యేదాకా దిక్కులు చూస్తూ కూర్చోవడం అలవర్చుకొన్నాడు. అలా, రివాజాగా వెళ్ళి, ఒక రోజున పక్కనాటాపేసి చూస్తూ, "మే" అంటూ మేష్టరి తలుపుతట్టాడు. తీసున్న తలుపు తెరుచుకుంది. ఉలిక్కిపడి, యింకో సారి "మే" అనబోయి, శేషగిరి అట్టే వుండి పోయాడు. ఎదురుగా చాపమీద కూర్చుని, పడుపు కుంటున్న లక్ష్మీదేవి "తేవోవ్వా"లో చూసి, "నా జన్మ తరించింది" అని మహా సంబరపడ్డాడు. ఈలోగా, సరవాసన పసిగట్టిన లక్ష్మీదేవి, తల్లికి చూసి, శేషగిరి వైఖరి చూసి, పక్కన నవ్వుబోయి, గమ్మున మూతి బిడాయించుకుంది. అప్పుడే 'ఇహలోకం' లోకి వచ్చిన శేషగిరి, "యిక కూర్చో వచ్చు" అనుకుంటూ చాపమీద కూర్చోబోయి, తిన్నగా కూర్చోడంలాక, పేటేగిన సిగ్గు నునుకు కుంటూ, చాపంతా పదిలి, వోమూల ఒదిగి కూర్చున్నాడు. అది చూసిన లక్ష్మీదేవి చెంపలు ఎరు పెక్కాయి. శేషగిరి గుండెల్ని ఎగనందోమకుంటూ, "అహ" అనుకున్నాడు. ఇంతలో మరో గాజాల కంతం తలుపు దగ్గర "మే" అనేసి, రోపల కొస్తూ, "ఏవోయ్ బాబ్బా—అప్పుడే వచ్చేశా— నీకే—పక్కనేగా యిల్లా" అంటూ లక్ష్మీదేవి పక్కన కూర్చుంది.

"రెండు రేపు నాలుగు జడలు" అనుకున్నాడు శేషగిరి యింకొంచెం గోడవారికి జరుగుతూ.

నాలుగు జడలూ కబుర్లలోకి దిగాయి. అక్కడ నుండి నవ్వులోకి వెళ్ళాయి. ఆ నవ్వులు మహా వివ రితం అవడంవల్ల, రుమాలుతీసి, ముఖం తుడుచు కుంటూ, "కీల, కీల నవ్వులా—కురిపే తుప్పర్నూ" అనుకున్నాడు శేషగిరి. అది తెలుసుకున్న జడలు

పూవు మీ ఆద్యప్థం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నీ, మీ సరియైన దర్శనసుగురించిన్నీ మీకు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్ట్ కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పమును పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేది, పేరే వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిగ్గవామాయన్ను వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీల గాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, వివరవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్మానములు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్విద్యలారాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేనయినా పున్నయెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైనపత్రం చదును. మేము పంపిన భోగట్ట మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల ధైర్యము వాపగు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ ఆద్రుసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

సగం ధరకంటే తక్కువ 15 రోజులవరకే 10 సంవత్సరములు గ్యారంటీ స్విస్ మేడ్ వాటర్-ప్రూఫ్

జ్యూయర్ క్రోమ్	రూ. 30.38
జ్యూయర్ రోల్డ్ గోల్డ్	.. 35.43
15 జ్యూయర్ క్రోమ్	.. 30.48
15 జ్యూయర్ రోల్డ్ గోల్డ్	.. 35.53

విడుగని మెయిన్ స్ప్రింగ్తో

17 జ్యూయర్ క్రోమ్	రూ. 110.58
17 జ్యూయర్ రోల్డ్ గోల్డ్	.. 110.63
21 జ్యూయర్ క్రోమ్	.. 120.68
21 జ్యూయర్ రోల్డ్ గోల్డ్	.. 130.73

విడుగని మెయిన్ స్ప్రింగ్తో

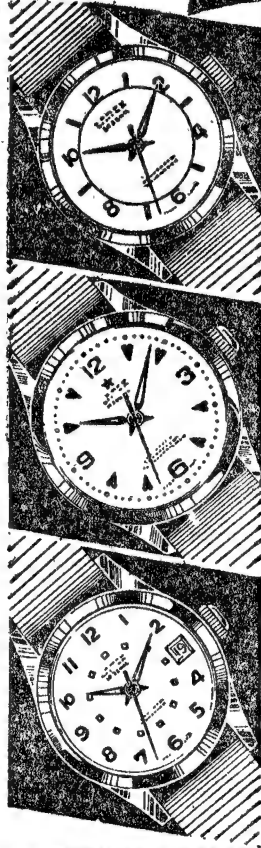
17 జ్యూయర్ క్రోమ్ క్వాలెండర్	రూ. 140.65
17 జ్యూయర్ రోల్డ్ గోల్డ్ క్వాలెండర్	.. 120.70
21 జ్యూయర్ క్రోమ్ క్వాలెండర్	.. 120.75
21 జ్యూయర్ రోల్డ్ గోల్డ్ క్వాలెండర్	.. 140.80

నైజు 10½ పోస్టేజి రు. 2/-

ASHOK WATCH HOUSE

15 BANAJI STREET, BOMBAY 1.

TEL

జాకోబా నన ప్రేమోపా నన

నవ్వబోయి, ఆ నవ్వుని ఆపుకోబోయి, వంకాయ బుడగలు పేలివట్లు నవ్వాయి. పైనుంచి యిదంతా చూస్తున్న వో బల్లి అనందంతో పుబ్బి, తబ్బి బ్బయి, ఎగిరి, దుమికి శీషగిరి నెత్తిన పడింది. “య్యవ్వే” అని కేకేస్తూ, శీషగిరి ఎగిరి, తిరిగి, యథాస్థానంలో పడ్డాడు. ఆడపిల్లలిద్దరూ, ఆరేసి అంగుళాలు ఎగిరి, తమ తమ స్థానాల్లో పడ్డారు. ఈలోగా ఆ బల్లి—తిరిగి గోడమీదికి గంతేసింది. “హిహిహి” అంది లక్ష్మీదేవి రుమాలు చాలు నుంచి.

“తేలని పుత్తి కాలితో మట్టేవాళ్ళక్కూడా బల్లంటే భయమేయబ్బా” అంది రెండో దేవి.

“య్యవ్వే” అనుకున్నాడు శీషగిరి కోవంగా.

“ఏవోయ్—అన్నట్టు నీ కోసం ఏఏటి తెచ్చానో తెలుసా” అంటూ ఆ దేవి, జామిట్టిబాపు తెరిచి, అందులోంచి ఏఏటో తీసి లక్ష్మీదేవి చేతిలో పోసింది. అనేవిటో శ్రీగంట చూసిన శీషగిరి, “బాదంపప్పులు బలేబలే” అనుకున్నాడు నోరు చప్పురిస్తూ.

“ఏవో—నీకేవేం చెల్లంటే ఎక్కువిష్టం?—తనేవిస్తా” అంది ఆ దేవి మిగిలిన పప్పులు నోట్లో వేసుకుంటూ.

“తినెట్లా” అంది లక్ష్మీదేవి, నవ్వులా.

“అదేలోనో” అందా దేవి అదే వని చేస్తూ.

“మరేం—జామా, కొబ్బరి—బాదం నపోటా వారింజా—”

శీషగిరి టకాల్లు ఆ అయిదుపేర్లూ తన నోట్టులో రాసేసుకున్నాడు. ఇంతలో సంధ్యావార్సు పూర్తి చేసుకున్న మేష్టాంబార్లు.

* * *

దీపా లెట్టారు!

“పెట్టి గంటన్నర దాటింది!”

హాస్టల్లో అన్ని రూముల్లోనూ దీపాలు వెలుగు తున్నాయి. బాగా చదువుకుని, బాగుపడదామనే దురాశల విద్యార్థులు, పుస్తకాలముందర కునికి పాట్లు పడుతూ, “అబ్బా—ఎంత సేపు చదివామే” అనుకుని, నిద్రకు ఉపక్రమించబోతున్నారు. అప్పటి కప్పుడే వో గంట నిద్రపోయిన విద్యార్థులు, మును గులు తొలగించి, చిరాగ్గా చూస్తూ, “అబ్బ—ఏఏటి రాత్రి తెల్లవార్లు చదువులూ, దీపాలూ, కొరివి దెయ్యాలూ” అని తిట్టుకుంటున్నారు.

పన్నెండో నెంబరు రూములో వో మంచంమీద ఒక వ్యక్తి పడుకుని, ధూమపానంచేస్తూ, అప్పకై మయిన బాధ పడుతున్నాడు. దాని క్లోంచెం అసెంటా నురో వ్యక్తి పెట్టిమీద కూర్చుని అదే వని చేస్తున్నాడు. బోర్లించిన బక్కిటుమీద కూర్చున్న వ్యక్తి మాత్రం వీలైనన్నిసార్లు బుర్ర గోక్కుంటున్నాడు.

క్షణం నిశబ్దం రాజ్యం చేసింది.

“హతవిధి—కటకటా, కష్టకాలం పచ్చెకటా

అంగ్రసరిత్రివారపత్రక

ఒక మగ పురుషుణ్ణి—ఓ అబల—ఒక్క రోజులో అనగా ఏడు గంటల వ్యవధిలో, యింతగా—ఏడిసి చిందుంటే ఇది నా పుస్తకంతో చేరని వింత—దుర్భరం” అన్నాడు బక్కెటుమీద నరసింహం.

“పెట్టె పెట్టారుగానీ, మా చెడ్డ మంచి పేరు పెట్టారు. పీడి ఖర్చులే. ఆ బల్లి పీడిమీద వాళ్ళం డగా పడడం” అన్నాడు పాపారావు పెట్టిమీంచి లేచి, వచార్లు చేస్తూ.

“వాజమ్మ—దీనికి ప్రతికారం ఆలోచించేది పోయి వాళ్ళని మెచ్చుకుంటావే—” అన్నాడు నరసింహం.

మళ్ళా ముగ్గురూ ఆలోచనలో పడ్డారు.

* * *

కాలేజీలో బల్లి గోల బుట్టి బుట్టిగా ప్రారంభమై, వారం తిరిగేసరికల్లా పేటేగి, ఏనుగుంతలా వై కూర్చుంది. పద్దు మణుగుతుందన్న దురుద్దేశంతో శేషగిరి వో వారం కలవు పెట్టి చూశాడు. “క్య్” లాభం లేకపోయింది. పైగా, ప్రయివేటు వేళల్లో స్వయాన్నే లక్ష్మీదేవీ ఆనందంవల్ల, అని నవ్వుకోడంవల్లా, శేషగిరి మరీ డిలాఅయిపోయి, కర్తవ్యం తోచక నరసింహం చేతులు పట్టుకుని, “ఇవి కాళ్ళకాపు—చుదేవుడంతటి వాడే పట్టుకున్నాడు” అన్నాడు బాధతో.

“ఏళ్లేదురా”

“మా బాబుగా”

“క్య్—ఏళ్లేదంటే నిక్కాదూ, నా కవతల డబ్బిచ్చే కేసులు చాలా వున్నాయి.”

“మా బాబుగా, ఆలా ఆనక—యిందా? యిది వుంచుకో.”

“ఏంటి—నంచ పొండవుల్ని కూడా చదివించకో” అన్నాడు నరసింహం విసుక్కుని డబ్బు లెక్కపెడుతూ. వెనువెంట, “నరేలే. ఆలోచిస్తాను ఓ కాగితం, పెన్నా యిలా పటా” అన్నాడు. శేషగిరి నోటు పుస్తకం, పెన్నా యిచ్చాడు. నోట్సు రో తెల్ల కాగితంకోసం పర్యవేక్షణ ప్రారంభించిన నరసింహం కళ్ళు దేన్నో చూశాయి.

మర్నీ—మర్నీ మర్నీ— చూశాయి !!

“ఇవేపటా” అన్నాడు నరసింహం, శేషగిరి మీదపడుతూ. అది చూసిన శేషగిరి ఆనందంతో, సిగ్గుతో, మూచచ్చిపోయి, చొక్కా, కాలరు నపులుతూ, విషయం తెప్పాడు.

“నియే! నా చొక్కా కాలరు వపుల్లా వేపటా” అంటూ నరసింహం కాలరు లాక్కున్నాడు. తప్పు గ్రహించిన శేషగిరి ఆ కాలరు వదిలేసి, తన కాలరు పట్టుకున్నాడు. నరసింహం, ఆలోచనలో పడిపోయి సిగరెట్టు ముట్టించాడు. జదు సిగరెట్టు కాలం ఆలోచించాడు.

“ఆ—టె అయిదు రూపాయలీస్తే నీకు మీ లక్ష్మీదేవి అర్థాంగి అయ్యేలా చేస్తాను” అన్నాడు. ఆరో సిగరెట్టు అంటిస్తూ. ఆ మాట వింటూనే శేషగిరి పాదాకాంతుడై, “బాబ్బాబు, ఆ పని కనా చేస్తే నీకు మంచి బట్టలు పెడతాను. ప్రస్తుతం మాత్రం నా దగ్గర అయిదు లేదు. ఈ రెండూ జమకట్టుకో” అంటూ శేబురేంద్రి రెండు రూపాయలు తీసి అందిచ్చాడు.

అంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

ప్రతివారం ఆంధ్రదేశమంతటా లక్షలమంది ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికను చదివి ఆనందిస్తూ ఉంటారు. మీ స్థానిక ఏ జైలు ద్వారా చందాదారులు మీ కాపీ మీకు వారం వారం నిశ్చయంగా చేరగలదు.

చింతలూ చీకాకులతో జీర్ణ శక్తి దెబ్బతింటుంది

మన దేహంలో, ఉదరకోశంనుంచి మెదడుకుపోయే నరాలు కొన్ని ఉంటాయి. చింతలతో, ఉద్రేకంతో బుర్ర వేదెక్కినప్పుడల్లా ఈ నరాలు, జీర్ణకోశం పనిచేయకుండా దిగబట్టి, రక్తనాళాలలో ఎడినానిన్ వంటి రసాయనిక ద్రవ్యాలను గుమ్మరిస్తాయి. ఎప్పుడూ పనిచేస్తూవుండే వాళ్ళకి ఇది ఉపకరించివా. కాయకన్ఠం తక్కువైనవారికి మాత్రం ఇందువల్ల జీర్ణ శక్తి ధ్వంసం అవుతుంది. వ్యాపారస్తులలో చూటికీ ఆరవై మంది అజీర్ణితి బాధపడడానికి ఇదే కారణం, ఏమైనా తినగానే నొప్పి వస్తుంది.

హ్యాలెట్ మిక్చరర్ తీసుకుంటే నొప్పి వెంటనే తగ్గుతుంది. బాగా గుణం ఇస్తుంది. ఉదరకోశం రోపలివైపున ఇది కనవలతా శక్తులుంటుంది. కడుపులో మంట కలిగించే రసాయనిక ద్రవ్యాల తీవ్రతను అణచివేస్తుంది. ఆహారం చక్కగా కరిగి అరిగిపోవడానికి తోడ్పడుతుంది. 80 సంవత్సరాలూ వైద్యులు దీనిని సిఫార్సు చేస్తున్నారు. ఏల్లం అజీర్ణితికూడా హ్యాలెట్ మిక్చరర్ దివ్యంగా పనిచేస్తుంది. అజీర్ణ విరేచనాలకు నల్లమందు కలిపిన హ్యాలెట్ మిక్చరర్ నాడండి.

హ్యాలెట్ మిక్చరర్

పుచ్చుకోవడం మొదలుపెట్టినప్పటినుంచీ నేను కుత్రంగా బోజనం చేయగలుగుతున్నాను”

ఎ. జె. హ్యాలెట్ & కం (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
86/ఎ, నైనియప్ప నాయక్ వీధి, మద్రాసు - 3.

“ముఖంచాడు—మళ్ళీ లెక్కాదికారిని, అంద
మైనవల్లతో వివాహం కుదర్చబోతుంటే రెండు
తూపాయలు బజాణ యిస్తావ్లా!” అంటూ
వరసించాం వినుక్కున్నాడు.

“బాబ్బాబు. ఈ వారంలోపు కట్టిస్తా”
అన్నాడు శేషగిరి.

“అ—అయితే—మీ మందారం—అదే లక్ష్మీ
దేవిని ఈ క్షణంనుండి ‘జాకో బానన’ అని పిలు”
అన్నాడు వరసించాం.

“జాకో బానన!—అదేవిలా” అంటూ శేష
గిరి చలుక్కునలేచి నిలబడ్డాడు.

“అది తర్వాత చెప్తా—ఎదురు ప్రశ్నలు వెయ్యక
చెప్పినట్టు చెయ్యి” అన్నాడు వరసించాం.

* * *

అదే, వాటి కాలేజీలో శేషగిరి వారు తదారి,
కోష వచ్చేదాకా ‘జాకో బానన’ వాసువతనం
చేశాడు. ఫలితం పూర్ణామస్థారం అయినందువల్ల
ఆ సంగతి ఇంటర్వ్యూలో నరసింహానికి నివేదించాడు.
వరసించాం అర సిగరెట్టుకాలం ఆలోచించి, “నడు”
అంటూ సైకిలుపెట్టుకొని పరిగెత్తాడు. శేషగిరి
కూడా వేడ్చాడు. ఆ పక్కనే వేరే వసూళ్ళు చూసు
కుంటున్న పాపారావు వెంటపడ్డాడు. ముగ్గురూ
సైకిలుపెట్టు చేరారు. వరసించాం మరో సిగ
రెట్టు కొల్ల నారంభించాడు.

మొదటి గంట కొట్టారు.

రణగణ ధ్వని బయలుదేరింది. జనం గుంపులు,
గుంపులుగా క్లాసుకు బయలుదేరారు. గరల్గురూము
లోంచి గుంపులు బయటికి వచ్చాయి. లక్ష్మీదేవి
కురివారంగా బయలుదేరింది.

“రెడీ” అన్నాడు వరసించాం సిగరెట్టు
చిరేస్తూ.

వరివారం దగ్గర వదుతోంది. వడండు. గమ్మున
వరసించాం వికటాబ్జవహనం చేస్తూ, “హూరి
శేషగిరి—ఈ కాకినాడనుంచి వచ్చినమ్మాయికి జాకో
బానన అని ఎంత చక్కని పేరు పెట్టావురా—”
అంటూ శేషగిరి భుజం విరిగి ముక్కులయ్యేలా
కొట్టాడు. శేషగిరి ఆశ్చర్యంతో రెవరెవలాడాడు.
ఆ పేరు పొడ్చున్నాంటే ఓ మాదిరిగా వినడంవల్ల
లక్ష్మీదేవికి తననుగిరించి అన్న అనుమానం
ధృవపడింది. వరివారం వెనక్కిచూసి, ఆమెకేసి
చూశాడు. కాకినాడ లక్ష్మీ తలవంచుకుంది.
బృందం నడిచి వెళ్ళిపోయింది. “ఆఁ ఫరవాలే” అన్నాడు.
వరసించాం. అదేనాటి సాయంత్రం వరసించాం
మరో కొన్ని విషయాలు చెప్పి, “వెళ్ళి వెధవాయ్!
ప్రయవేటలో ఆ పిల్ల నిన్ను బట్టి అన్నప్పడే అను,
యోగి మాత్రం వెయ్యకు పావం” అన్నాడు. శేషగిరి
తల అడించాడు.

ఆ మర్నాడు రివాజ వేళకి ప్రయవేటుకి వెళ్లే
వరికల్లా లక్ష్మీదేవితల్లి పిల్లి గుమ్మంలో ఎదురు
అయ్యింది. వెంటనే ‘నమస్కారం అత్తయ్యగారూ’
అనేద్దామనుకుని, బాగుండదులే అని అట్టే పూరు
కున్నాడు శేషగిరి. అవిడే పలకరించింది.

“నాయనా, అల్ల కూరలవాళ్ళే కుంచెం యిలా
జేతేయగలవా” అందావిడ.

అనందంతో శేషగిరి దిగ్గువ పరిగెట్టుకెళ్ళి

జాకో బానన పై మోపాసన

కూరలవాళ్ళే పిలిచి, పట్టుకొచ్చి, వంకాయలు బేరం
చేసి, పుచ్చులు వీరి మగీ సహాయం చేశాడు.

మరోనాటి ప్రాతఃకాలంనుయంతో ప్రయవేటు
కుని వచ్చి, అంతకన్నా అలవాటు చేస్తున్న అవతలి
వాటాకేసి చూస్తూ, నడుస్తున్న శేషగిరి కాలికి
ఏదో తగిలింది. “ఏవ్వి” అని వంగి చూశాడు.

“లక్ష్మీదేవి తమ్ముడు!”

“బా! బే—నా నోము ఫలం” అనుకున్నాడు
వెంటనే. ఆ పిల్లాడు పిల్లనంతమట్టిచి తిని, మిగ
లాది వల్ల దాచుకుని, నవ్వుకుంటున్నాడు. చప్పున
శేషగిరి బుర్ర మెరిసింది. “యాయ్—బెట్టే—
తూతూతూ” అని అరుస్తూ, పిల్లాడిమీదున్న
మట్టిని, తులిసి, అతన్ని ఎత్తుకున్నాడు. కుర్రాడు
బాపురుమన్నాడు. అది విని పిల్లాడితల్లి యివతల

“అవును నాకు డబ్బు ఖర్చు
పెట్టడమంటే ఇష్టమేనని ఒప్పు
కుంటాను! కాని నేను చేసి
దుబారా ఇంకొక్కటి చెప్పండి!”
అన్నది రామారావుగారి భార్య
కోపంగా.

ఎ. ఇ. శర్మ (కోలవెకుంట)

కొచ్చి, “ఏనయ్యింది నాయనా” అంది. శేషగిరి
బుర్ర మరుగ్గా వని చేసింది.

“చూడండి! మన బాబు! నే నచ్చేవరికల్లా
రోకలిబండను నోట్స్ పెట్టుకోబోతున్నాడు. నమ
యానికొచ్చాను గాబట్టి నరిపోయింది. ఆ రోకలి
బండను బైట పారేశాననుకోండి—అది వేరే విషయం’
అన్నాడు దూరం ఆలోచించి. పిల్లాడి తల్లి బోలెడు
ఆనందించి, “బాబోయ్! నమయానికి దేవుణ్ణా
వచ్చావు గాబట్టి నరిపోయిందికాని—లేకపోతే
పిల్లాడిని టికి ఏమయ్యేవాడో—నాయన్నాయన—
వాళ్ళే కొంచెం అలా అరుగుమీద కూర్చోపెడుదూ—
నాది మడబట్ట” అందావిడ. శేషగిరి దూరం
ఆలోచించి, “ఏట్టే—సానిట్స్ కూర్చోపెడ్తాను.
ఆరుగుమీద అయితే—కింద పడిపోవచ్చు” అంటూ
అవిడ నమసరించి రోపతికి వెళ్ళాడు.

“అలా కూర్చోపెట్టు నాయనా” అందావిడ.

శేషగిరి కుర్రాళ్ళే దించి, చుట్టూచూసి,
“వ్వు” అనుకుని, బయటికి వచ్చేవరికి నేలమీద
లక్కపడత కనబడింది. అది పుచ్చుకుని, ద్విగుణో
త్సాహంతో—మళ్ళీ రోపతి కెళ్ళాడు. ఈసారి
కుర్రాడు వంటిగారిలేడు. వాళ్ళక్క పక్కనున్నాడు!
శేషగిరి గుండె దడదడలాడింది. లక్ష్మీదేవి చంగవ
లేచ్చి నిండుంది. “అక్కపడత” అంటూ శేషగిరి—

రాన్ని నేలమీదపెట్టి గుమ్మంకేసి రెండడుగులు
వేశాడు.

“బల్లి” అంది లక్ష్మీదేవి చిన్నగా నవ్వుకుంటూ.
శేషగిరి క్రాపుతో వెంట్రుకలన్నీ కోపంతో నిల
బడ్డాయి. “జాకో బానన—జాకో బానన” అన్నాడు
ధైర్యంచేసి. లక్ష్మీదేవి ముఖం లక్కపడతంత
అయిపోయింది. ఇంకోసారి కూడా ‘జాకో బానన’
అనేసి, యింతలో యింటావిడ రావడంతో విడ
ముడై వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

మరోనాటి పుడయం ప్రయవేటుకి వెళ్ళాక,
పక్కంటి పిన్నిగారి—కాదు—అత్తయ్యగారి కొడుక్కి
కుంచెం అనారోగ్యం చేసినట్టు తెలిసింది. అనాడు
లక్ష్మీదేవి ప్రయవేటుకి రాలేదు. శేషగిరి మనస్సు
అయినవాళ్ళే వదిలేసి, అవతలివాటాలోకి వరు
గెట్టింది. ప్రయవేటు పూర్తి అయ్యాక, తన మన
స్సునూ, దాంతోపాటు మరో మనస్సునూ జివిలిగా
తెచ్చుకుందావన్న నడుదేళతో పక్కనాటాలో
కెళ్ళాడు. సానిట్స్ ఎవ్వరాలేరు. చిన్నగా దగ్గడు.
“హూవ్వాచ్చి” అని తుమ్మాడు. ఆనక బూటుకాలు
శబ్దంచేసి, తప్పు గ్రహించి, చప్పున బయటికెళ్ళి
బూట్లు వదిలేసి, రోపతి కొచ్చాడు. ఇంటావిడ
యివతల కొచ్చింది.

“అదే—మన బాబుకి వంట్స్ బాగుండలేదట్టే”
అన్నాడు శేషగిరి చప్పున. “మరే నాయనా” అందా
విడ శేషగిరిని అవ్వనిస్తూ. ఇంటావిడతో శేషగిరి
పక్కనాటా పున్న రాములతో ప్రవేశించాడు. ఆ గదిలో
కిటికీ వారి వేసిన మంచంమీద ‘బాబు’ వున్నాడు.
మంచం పక్కన కుర్చీ—కుర్చీమీద..... “హా” అను
కున్నాడు శేషగిరి. శేషగిరి రాకనుచూసి, ఆమె
చప్పున లేచి నిండుంది.

“వా! రెడీ—చలిగారికాదూ” అంటూ
శేషగిరి గమ్మున కిటికీకింద రెక్కలు వేశాడు.
ఇంటావిడ శేషగిరి తెలిపికి అబ్బురపడింది. “కూర్చో
నాయనా” అంది. నాయన కూర్చున్నాడు. కాస్తపు
యోగ, క్షేమ రామాయణాలు మాట్లాడి పోయిగా,
శలవు తీసుకుని, రాముకు చేరుకుని కులాసిగా
ఆనందించాడు.

* * *

శేషగిరి అద్దవ్వుకొద్దీ ఆ ‘బాబు’కి జ్వరం వో
వారం వుంది. ఈవారం శేషగిరి బావంటంగా వాల్చిం
టికీవెళ్ళి అలవాటు చేసుకున్నాడు.

మరోనాడు అదివారం అన్న వివక్షజాడనం
లేకుండా శేషగిరి ప్రయవేటు మేష్టరి పక్కంటికి
వెళ్ళాడు. అరుగుమీద కూర్చుని, పేవరు చదువు
తున్న ఒకాయన, “ఎవరు కావాలి—పూ” అన్నాడు.
శేషగిరి గుండె ఒకటకలాడుతూ, “మానగాడు
కావాలి” అంది. ఈలోగా ఆయన మరోసారి
అదే ప్రశ్నచేసి, కళ్ళజోడు తీసి చూశాడు. ‘సారి
సారేన’ అనుకున్నాడు శేషగిరి. ఇంతలో ఆవద్ధాంధ
విలా యింటావిడ వచ్చింది. వస్తూనే, “రావోయ్!
అలా నించున్నావేమిటి” అంటూ అవ్వనించి, శేష
గిరిని ఆయనకి వరిచయం చేసింది. కబుర్లు రాజ
కున్నాయి.

"అహ—మీ నాన్నగారి 'పేరేబిన్నాన్' అన్న దాయన. శేషగిరి పేరు చెప్పాడు.

"ఏం ఏనన్నాక్"

వని కూడా చెప్పాడు.

"ఏవూరన్నాక్"

అదీ చెప్పాడు.

"అహ. . . ." అన్నదాయన తల వంకిస్తూ.

"అయితే—మల్లప్రాజాగారు మీ కేవలతారు"

అంది యింటావిడ. శేషగిరి అదీ చెప్పాడు.

"హా—అలాగా" అంటూ అవిడ భర్తకేసి తిరిగి, "ఏన్నారూ—మీకు గుర్తుందా మల్లప్రాజాగారు ఆ—అలా చూస్తారేమండీ—మీసాల మల్లపు రాజుండీ—ఆయన—గుర్తుందా. ఆ—ఆయన పెద్ద అల్లుడు. బుల్లిరాజాగారు—మా మేనమామకి సోక్లా తూ. ఒక వేల విడిచిన మేనత్త కొడుకు" అని, మళ్ళీ శేషగిరికేసి చూస్తూ, "అలాగా, చెప్పావుకాదు. మనం మనం కావాలివవాళ్ళం" అంది. చుట్టరికానికి టెంజేరియిపోయిన శేషగిరి, గుండె నిబ్బరం చేసుకుని, "హా" అని సకిలించి, "నాక్కావల్లింది అదేగా" అనుకున్నాడు. పక్కగదిలోంచి కునంమ్మన్నన్న ఆడ నవ్వు వివచడింది.

అలా అలా కబుర్లు ప్రారంభమయ్యి సదకొండును చేరాయి.

"భోంచేసి వెళుదుగానిలే" అందింటావిడ 'వెల్తా నండి' అని లేచిన శేషగిరి వుడ్డేగించి.

"సరవాలేదులే. ఆలస్యం ఎలాగా అయ్యిందిగా" అన్నారింటాయన. తత్సలితంగా భోంచేసి, శేషగిరి మిట్టమధ్యాహ్నానికిలాగా రూముకు చేరి సాయంత్రండాకా ఆనందించాడు.

* * *

అనాటినుంచి మరింత చమపుగా లక్ష్మీదేవి వాళ్ళింటకి వెళ్ళడం అలవాటు చేసుకుని, అంత కన్నా విరివిగా ఆమెను 'జాకో బానన' అనడం అలవర్చుకున్నాడు.

మొదట్లో ఏదోలే అనుకుని పూరుకున్నా, లక్ష్మీదేవికి జాకో బాననంటే ఏవిటో తెలుసుకోవాలని కుతూహలం పుట్టి, అది పెరిగి పెద్దదై, కోర్కె పాలి లావయ్యింది. ఒకనాడు యింటకి వచ్చిన శేషగిరిని అదే షెడ్యూం "అడుగుదాం, అడిగేద్దాం" అనుకుంటూ ఆమె సావిట్రికి వచ్చింది. శేషగిరి తలెత్తిచూసి, "ఏం జాకో బాననా, ఏవి కథ" అనేసి, చప్పున తనదన్నీ కుర్రాడివైపు తిప్పేశాడు. కుర్రాడు నవ్వేశాడు.

"పాన్న జాకోబా. . . ."

"భల్లి" అంది లక్ష్మీదేవి కసిగా.

"భల్లి—బల్లి—వ్స జాకో బాననంటే—ఆ పేరుతో ఎంత యిది వుంది" అన్నాడు శేషగిరి వ్యగతంగా, ఆ యిది ఏవిటో తనకే తెలియక. లక్ష్మీదేవి చిన్నపుచ్చుకుంది. వచ్చిన వని గుర్తు తెచ్చుకుంది. ఆనక గొంతు సవరించుకుంది.

"అలా నన్ను విడిచిస్తే మీకేం వస్తుంది" అంది.

అనుకోవి సంఘటనకు శేషగిరికి పరిజమారింది. నెత్తిమీద దబడబా బాదుకున్నాడు. కాని, మళ్ళీ తుడవడంవల్ల వెంటనే తేరుకుంటూ, "నన్ను—బల్లి అంటే మీకేం వస్తుంది—నేమో విడవలను"

అనేశాడు. అంతమాదోమా లక్ష్మీదేవి నవ్వేసింది. "బాగుంది" అనుకున్నాడు శేషగిరి.

"నాది తప్పే" అందామె రాణి కొన్నా.

"నాది తప్పే" అనేశాడు శేషగిరి.

ఓ నిమిషం పాపు నిశ్శబ్దం.

"జాకోబాననంటే ఏవిటో చెప్పరా" అందామె.

"నాకు తెలి—హ్వా నే జెప్పన్" అన్నాడు శేషగిరి తప్పు దిద్దుకుంటూ.

ఇంతలో యింటావిడ కాసే వట్టుకొచ్చియిస్తూ, "తాగు నాయనా" అనేసి వెళ్ళిపోయింది. పక్క గదిలోకి వెళ్ళిపోయిన లక్ష్మీదేవి మళ్ళీ యివతలకొస్తూ "చెప్పరా" అంది. శేషగిరి ఆనందంతో మొగ్గులు వేశాడు.

"చెప్పే నాకేమిస్తారు?" అన్నాడు. లక్ష్మీదేవి సిగ్గుతో మిలమిల్లాడిపోయింది. ఇంతలో యింటావిడ మళ్ళీ వస్తూ, "కాసో వంచదార వాలిం..అరే ఇంకా తాగలేదటోయ్. ఏదిలాతే—మళ్ళా వేడిచేసి యిస్తా" అని గొప్ప నట్టు తెచ్చిపోయింది.

* * *

అనాటి సాయంత్రం నరసింహాన్ని శేషగిరి వాటేనుకుని, "బాబ్బాయి, జాకో బాననంటే ఏవిటో చెప్పూ—నా పరువుపోతోంది" అన్నాడు. నరసింహం క్షణం ఆలోచించి, పరిస్థితుల గతులన్ని ఆకళింపు చేసుకుని, తల వంకించాడు.

"సుముహూర్తం సమీపిస్తోంది. అది వేరే సంగతి. ముందు పాత బాకీ అయిదూ—ఇప్పుడు అక్షరానికి రూపాయా కలిసి పది పానూ, అంటే రెండు పది రూపాయల నోట్లు యివ్వు" అన్నాడు.

"చవ్—ఏవిలా వేలంపాట. లెక్కలు బొత్తిగా రావా నీకు. పాత బాకీ మూడూ, యిది అయిదు కలిసి ఎనిమిది—అవుతాయి. పది తీసుకో నాకు చెప్పు" అంటూ శేషగిరి పది రూపాయలు యిస్తూ, నరసింహం గడ్డం పట్టుకున్నాడు.

"ప్రేమికులకు యిథో లెక్కా. అందులో వరించిన ఆమెను వివాహం మాడబోతున్నాన్" అంటూ అనలు రహస్యం చెప్పేశాడు.

"హర్షి—యిదా" అంటూ శేషగిరి తన ఆశ్చర్యాన్ని నరసింహం నడ్డిమీద చూపించాడు.

"తమ్ముకి రూపాయి అవుతుంది" అన్నాడు నరసింహం నడువంచి. శేషగిరి అట్టే వుండిపోయాడు.

* * *

"చెప్పే చెప్పారు. లెకపోతే మా గడవ తొక్కద్దు" అంది లక్ష్మీదేవి వంతంగా.

"నేను తొక్కతాను. మా మల్లపురాజాగారి అల్లుడు మీ అమ్మగారి మేనల్లుడికి. . . ."

లక్ష్మీదేవి పక్కన నవ్వేసింది.

"హత్తెరీ—నే చెప్పను. చెప్పే—నాకేం యిస్తారు" అన్నాడు శేషగిరి ద్విగుణీకృత పుత్రాహంసో. లక్ష్మీదేవికి సిగ్గు ముంచుకొచ్చి, ఏమీ మాట్లాడలేక, సిగ్గు అభినయించి, వోలో చెంగు నోట్లో పెట్టుకుని, తర్వాత వేలకు మట్టుకుని, సిగ్గును విరూపించి, నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

* * *

లక్ష్మీదేవి తండ్రి—దశరథరామయ్యగారు ఓ మారిరి స్థితివరుడై బా అర్థికకాన్తం బాగా చదవడంవల్ల ఇర్లువంతుడుకాడు. పైగా దూర

దృష్టికలవాడు. దాన్ని పోగొట్టడానికి దాక్షరు సంహరించాడు. కాని, కళ్ళజోడు కొని పెట్టుకున్నా దూరదృష్టి పోలేదు సరికదా, యిటీవల అది ఎక్కువయ్యింది కూడా. ఆయన దానికేసి చింతించలేదు. రెండురెళ్ళ నాలుగు" అనే లెక్కలు ఆయనకు బాగా తెలుసు.

* * *

కొన్ని రోజులు దొర్లి, ఒకరోజు అడ్డురావడంతో అగిపోయాయి. అరోజు "మేం వస్తున్నాం" అంటూ శేషగిరి తండ్రివద్దనుంచి ఓ టెలిగ్రాం వచ్చింది.

రానే వచ్చారు.

శేషగిరికి ఎందుకొచ్చారో అర్థంకాక, అడగలేక పూరుకున్నాడు. సాయంత్రం అయ్యింది.

"ఏరా చదువెలా సాగుతోంది" అన్నారాయన.

శేషగిరి వినవల విధేయతలతో, "బాన" అన్నాడు.

"అవా" అని, ఆయన, "దశరథ రామారావుగారి యిల్లెక్కడరా" అన్నారు. శేషగిరి పులిక్కివచ్చాడు. "ఆయన మున్న ముంటి కొచ్చారులే" అన్నాడాయన.

"ఆ పిల్ల—అదే. వాళ్ళకి అమ్మాయి వుండటం చూద్దావని వచ్చాం. రా—నిన్నూ చూసినట్టు వుంటుంది, అదీ అవుతుందని" అంది శేషగిరి తల్లి.

"వాతేభుతం" అని తోపల అనుకోబోయి, పైకే అనేశాడు శేషగిరి. వెనువెంట కుక్కిన పేనులా సిగ్గుతో ఒరిగిపోయాడు.

"వెర్రి బాగుం వెధవ" అనుకుంది యిల్లాలు.

"ప్రయోజకుడయ్యాడు" అనుకున్నా రాయన.

* * *

దరిమిలాను, పెళ్ళి చూపులియ్యాయి. తాంబూలాలు, పుచ్చుకున్నారు. ముహూర్తం పెట్టించారు. రోజులు దొర్లి ముహూర్తంరోజు దగ్గర కొచ్చింది. ముహూర్తం వచ్చింది.

"పెళ్ళన పెళ్ళయిపోయింది."

"హానందం" అనుకున్నారు నరసింహ, పాపి రావులు కొత్త బట్టలు చూసుకుని.

* * *

"జాకోబాననంటే యిప్పుడు చెప్పకుండా, ఎలా తప్పించుకుంటారు?" అంటూ లక్ష్మీదేవి శేషగిరి కాంతు సాగిడిసింది. "జన్మ తరించింది" అనుకున్నాడు శేషగిరి. వెనువెంట, "నీ కిష్టవయిన తినే చెల్లు పేర్లు చెప్పు" అన్నాడు నవ్వుతూ, ఆమె చెప్పింది.

"అన్నిటి మెతలుక్కురాలూ కలుపుకుంటే—జాకోబానన వస్తుంది జాకోబాననా" అని, "దిర్వాలు నమయోచితాలు" అన్నాడు. లక్ష్మీదేవి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆశ్చర్యంనుంచి తేరుకుంటూ, "హాలా గాండీ, బల్లిగారూ" అంటూ పారిపోబోయి, శేషగిరి చేతిలో చిక్కిన తన జడకేసం అగిపోయింది.

జడ వూడిరాకుండా ముప్పే దగ్గరకు వచ్చినందు వల్ల, "హా—నిర్లుం జడ" అనుకున్నాడు శేషగిరి. లక్ష్మీదేవి నవ్వుతూ—"ఏమండీ—ఐ. . . ." అంది.

"అ—ఏమండీ జాకో బాననగారూ" అన్నాడతను ఆమెను దగ్గరగా తీసుకుంటూ. ఇద్దరూ కిరికెలా దారు.

గనాన్న నెలతెడు గనం చాలుకుపోయాడు.★

వరివారములు వినయవిధియతలతో ఆయన సన్నిధికి కొనిపోయిరి.

డిండిము డంతకుముందే, మధ్యాహ్న విశ్రాంతి తాలింది లేచి వచ్చి గోష్ఠి కాలలో తనముందు వ్యాస మీమున గ్రంథమునుకొని విప్పబోవుచుండెను. వచ్చినవారిని చూడగానే ఆయన మర్యాదచేసి దక్కిని రత్నకంబళముపై కూర్చుండెడి అద రముతో "మీ దేయూ"రని ప్రశ్నించెను.

స్వసీంహభట్టు కొంచెము వదకుచున్న కంఠ ముతో "కొండవీడు" అనెను.

ఈ వేషములో శ్రీనాథుని జూడనందున శ్రీనాథుడే తన దర్శనమునకై వచ్చెనని భావించి డిండిముభట్టు వికసించిన వదనముతో "మీ నామ ధేయము శ్రీనాథులా?" యని ప్రశ్నించెను.

"కాదు. స్వసీంహభట్టు."

"ఏమి పనిమీద దయచేసినారు?"

"ఏదో వ్యాకరణశాస్త్రము కొంత అధ్యయనము చేసితిని. ఏదో కొంత కవిత్వము కూడ చెప్పి దను. విద్యత్కవిత్వరూపు తమ దర్శనార్థము వచ్చి తిమి."

"మీ రాజ్యములో మహాభాష్యము అధ్యయనము చేసిన విద్యాంసులెవరైన నున్నారా?"

స్వసీంహభట్టు : "ఇప్పు డెక్కువమంది లేరు. ఇప్పటి కొండవీటిరాజ్యములో మూలయేబది మందియే ఈ మధ్య లెక్కచేయుగా తేలిరి!

డిండిముడు నమ్మజాలక కన్నులు పెద్దవిచేసి కొంచెము తలయెత్తి, "అంత మంది యున్నారా?— మీ రెంతవరకు అధ్యయనము చేసితిరి?" అనెను.

"అ, ఎంత? నేనూ వారితోవి వాడనే."

"మీకు ఉపశ్రుతిలో ప్రవేశమున్నదా?"

స్వ. భ. : "పెద్దల ఆశీర్వాదమునచేత నా భాగ్య వశమున, తీయకుండ పదిమంది శిష్యులైనా ఇంత వరకు చెప్పుకొనుచున్నారు. మరపు రాలేదు."

డిండిముభట్టురకునకు విశ్వాసము కలుగక, అపైన సంభాషణము సంస్కృతభాషలో నారంభించి, వ్యాకరణశాస్త్రములో సూక్ష్మ విషయములపై ప్రసరింపజేసెను. స్వసీంహభట్టును అట్లే జేసెను. సందర్భవశముగా ప్రశంసలు చేయుచున్నట్లే, వారిద్దరు సగర్వముగా ఒకరి నొకరు వరిక్షించుకొనిరి. తుదకు డిండిముడు తప్పిస్తడి, "సంతోషమైనది. మీ రేమి కావ్యములు రచించితిరి?" అని, కాదంటరినాటకమునుండి కొన్ని ఘట్టములు వినిపించుకొనెను.

డిండిముభట్టు అనుగ్రహబుద్ధితో స్వసీంహాని కవిత్వము బాగున్నదని శ్లాఘించి, "మా దర్శనమునకు మీతో కవివందతలు వచ్చినందుకు సంతోషము. మాతో స్పర్ధ పెట్టుకొని శ్రీనాథుడను శ్రోతి కొండవీటినుండి వచ్చినాడట. ఆయనను పిరుగుదురా?" అని ప్రశ్నించెను.

"ఎరుగకేమి! వారే తమ దర్శనమునకై తన తాపమరదియైన ఈ కుర్రరానిని తోడిచ్చి పంపి తారు."

అంతవరకు కనబరచిన ఆదరము పోయి, ఆ మూలలు విసగానే డిండిముభట్టు ముఖము చిట్కించి, "మానద్యకా, ఏమి పనిమీద?" అని గర్జించెను.

స్వ. భ. : "చిత్తము. వారు మానసోత్థానముని

కవిసార్వభౌముడు

23-వ పేజీ తరువాయి

శ్రోతగా సంస్కృతకావ్యము వ్రాసినారు. తమరి అభిప్రాయ మర్థించుచు, దాని ప్రతిని ఈ పత్రముతో పంపినారు."

కవులు తమ కావ్యములను అభిప్రాయార్థము స్వయముగావచ్చి వినిపించుటకాని, ఇట్టింకొకరి కిచ్చి పంపుట డిండిము డెరుగదు. అందుచేత చిరాకు ఎక్కువై ఇట్లనెను: "ఈమధ్య తప్పులతడక కావ్య మొకటి బాలకవులకు వినిపించినాడని విన్నాము. అదేనా, ఇది?"

"అ బాలకవుల మూలం జేమిగాని, తమరుకూడ చిత్తగించండి!"

ఆ మూలంచే అది కొంచెము వినవలెనని డిండిము భట్టుకు కోరిక కలిగి, కొన్నిభాగములు వినిపింపుమనెను. గోష్ఠిలో శ్రీనాథుడు వినిపించినట్లు సంగీతమిత్రముగా స్వసీంహభట్టు కొన్ని శ్లోకములు వినిపించెను. అలవోకగా డిండిము డాలకించి వికృతముగా నవ్వుచు, "స్వసీంహభట్టు, మీతోటి వండి తులకు ఇటువంటి తప్పుల తడకను తెచ్చుట అగౌరవముగా తోచలేదా?" అనెను.

స్వసీంహభట్టు అవేమన డచుకొనుచు, వినయముతో, "ఇది వారి ప్రథమ సంస్కృతకృతికదా! రోపము లేమై నా నున్నచో చూసిన సరిచేసుకొందు నని తమకు మనవిచేయుమని చెప్పి పంపిరి. తమరు గ్రంథము తిరికగా చిత్తగించి అభిప్రాయమిచ్చింపుడు. మరల వారమువారికి తమ దర్శనార్థము వత్తును" అని గ్రంథము డిండిమునిచేతి కిచ్చెను. డిండిముడు విసుగుతో దుగ్గనను పిలిచి, కోళ సంభయములున్న దారులకములలో నొకడానినిజూపి దాని నక్కడ పెట్టించెను.

శ్రీనాథున కిప్పుడేమియు పనిలేదు. డిండిముని జవాబుకు వారమురోజులు గడుపున్నది. ఈమధ్య తానేమి చేయవలె! అంతరంగములో డిండిముని యుత్తరమునకై ఆరాటునున్నది. అసలు వచ్చునా, రాదా? ఏమని వచ్చునో ఎట్లు వచ్చిన తానేమి చేయవలె? రాకున్న నేమి చేయవలె? ఆ సాయంకాల మాత్రము దిట్లు మధనవడ నారంభించెను. అర్ధరాత్రమున మెలకువవచ్చి ఆలోచనలతో నిద్దుర పట్టలేదు. మరునాటి యుదయమున నతడు చిరాకువడ సాగెను. శ్రీదేవి వెంటనే గ్రహించి యిట్లు చెప్పెను.

"వృధా మధనవలన శక్తి క్షీణించును. ప్రాద్దుపోవుటకై విద్యానగరము వాలుగుమూలల చూచిరండి. శ్రీ గురువుల పాదసేవచేసిరండు. శ్రీ విరూపాక్ష స్వామిని సేవించండి. పెద్దలను చూచిరండి. బలవంతులతో మైత్రి చేయండి—ఏదో ఒక వ్యాసంగము పెట్టుకొండి!"

శ్రీనాథున కామె మాచన వచ్చినది. ఒకనాడతడు శ్రీ శంకరానందభారతీస్వాముల వరణ సన్నిధి కరిగి, వందన మాచరించెను. శ్రీవిరూపాక్ష స్వామి నర్పించెను. లింగవచయనులను దర్శించి ఆయన యిష్టలు సరిగా జరుగుచున్నవిగాయని ప్రశ్నించి, యజ్ఞ యాగాదిక గోష్ఠిలో ప్రాద్దువుచ్చి వచ్చెను. పంపన్న నాగకవేషము ధరించి అక్క

టాళుపై శ్రీ విద్యానగర రాజవీధులలో నిరంతర భ్రమణ మొనర్చుచు, చూడదగిన వింతలు చూచుచు, వానాదేశాగతులగు స్త్రీ పురుషులను, వారి వేష భాషలను చేష్టలను గమనించుచుండెను. నగరమండలి దేవాయతనములను దర్శించుచు, దేవరాయల సేనా విద్యాసములను తిలకించుచు, నగర ప్రాకారాదుల బలాబలాదుల పరీక్షించుచు తిరుగుసాగెను. ఒకనాడు తుంగభద్రానదినీ వంతెనమీద దాటి అనే గొందివరకు పోయివంపా సరోవరమును ఋష్యమూళాద్రిని అక్కడి గోష్ఠములను అంజనాద్రిని చూచివచ్చెను. ముమ్మడించి యింటి చాయలకు గూడ జోకుండ తప్పించెను.

అతనివెంట తరుచుగా వెవరో ఒకరు స్వసీంహ భట్టు, దుగ్గనయో, పోతనయో అనుసరించుచుండిరి. ఎన్నడూ ఒక్కరినికంటె వెక్కుపెరిసికొని పోలేదు. అతనిని రాత్రింబవళ్లు పసికట్టుచున్న రక్షక భటులు మాత్రము ఒకరో యిద్దరో, తప్పక అతని ననుసరించుచు, పై యధికారులకు నినాటి సమాచార మనా డందించుచుండిరి. ముఖ్యముగా రాజ ప్రాసాద సమీపమునను, ప్రాకార రేఖల ప్రాంతములను, అతని సంచారము లెక్కువైనకొంది రాజ భటుల సంతయమును ఎక్కువైనది. వారి గునగునలలన తాను గూఢచారుడను విశ్వయభావము వారికి కలిగినదని యాతడు గమనించెను. అది తుంచితేయక సాగివచ్చినచో, తన్ను నిశ్చంకముగా రాజపురుషులు బంధింప నాజ్ఞాపించురు. రాజ ద్రాహుని సందేహము కలిగినమాత్రముననే కఠినబుద్ధి వహించురుగదా! తాను తలపెట్టిన కార్యము సాధించుట దుర్బలమగును. తానెట్టి ప్రమాదావస్థలో వడకుండ వెంటనే జాగ్రత్తవడవలెను.

శ్రీనాథుడు తీవ్రముగా నాలోచించి వెంటనే కటకపాలుని దర్శింప నిశ్చయించెను. అతడు సాహిత్యాభిమానియు, కవి వండిత పక్షపాతియనియు, ఉద్యోగ ధర్మ విరహాణములో ఎంత సునిశితకత్తినుడో తక్కిన విషయములలో నంత సరసుడని సప్రదయమున కర్థాకర్థిగా తెలియవచ్చినది. రక్షకభటుల నడిగి కటకపాలుని ఊరు పేరు వంకాదికములు స్వభావాదికములు తెలిసికొనెను. తాను వారిని దర్శించుటకు యోగ్యమగువేళ యేదోకూడ విచారించెను. ఉదయమున ఆరు గడియల ప్రాద్యైక్కినప్పటినుండి పదిగడియల ప్రాద్దువరకు ధర్మింపవచ్చునని వారెరిగించిరి. అంతేకాదు. "కటకపాలురే మీము, చూడవలె ననుకొనుచున్నారని కూడ వారు తెలిసిరి:

డిండిములకు ప్రతీక పంపి సరిగా వారము రోజులైనది. ఈరోజే వారి యభిప్రాయము తెలిసికొనవలసియున్నది. అనాటి యుదయమున ఐదు గడియలు ప్రాద్యైక్కినదని శ్రీ గురువుల దివాణములో గడియారము (గడియలు తెల్పు ఘంటలు కొట్టు ప్రదేశము—ఘటికాగారము.) నుండి ఘంటా ఘటాత్కారములు వినబడువేళకే శ్రీనాథుడుముసాల్పై యుండెను. ఈనాడు మిక్కిలివినగల వేషము ధరించెను. కట్టిన శోవతి బంగారుజరితోనిండియుండెను. కూర్చానము దట్టమైన మెత్తని కాశీయముతో చేయబడి జరికట్టుచిత్రములతో ధగధగలాడుచుండెను. వదుమున చుట్టిన కోకకు రత్నములు

పాదిగియుండెను. మెడలో తారవారములేకాక, రత్న వారముకూడ వేసికొనెను. చేతుల పింపాతలాలు ములు, దండల కడియములు ధరించెను. చెవుల పచ్చలకుండలములు మెరయుచుండెను. నొసట కస్తూరిబొట్టు పరిమళించుచున్నది. శిరస్సుపై నవ రత్నములు పాదిగిన కరికితరాయిగల కుచ్చుల కుళ్లాయి పెట్టుకొనెను. పైని ఎర్రని కాశ్మీర తాలవ వేసెను. శ్రీనాథు డి వేషముతో బడన మంటానాదము మ్రోగుచుండగానే అశ్వరూఢు డయ్యెను. ఆ యశ్వము చిహ్న పట్టాంశుకముతో నలంకృతమై యుండెను. అతడు కులకపాలని మంది రమునకు దారితీయుచున్నంతనే, నగర రక్షకుడు భయ భక్తులతో దారి తీసెను.

కొండవీటి విడిదికి కులకపాలని మందిర మెంతోదూరములేదు. తలారి గట్టుమీదనే మహా వృక్ష స్థావమున నదియుండెను. విరానముగా, నెమ్మదిగా తన యశ్వమును నడిపించుకొనుచు అరు గడి యులు కొట్టుచున్నవేళకు నరిగా నాత డక్కడికి చేరికొనెను. కులకపాలని దర్శనార్థమై శ్రీనాథ భట్టు వచ్చియున్నాడని తెలిపినవెంటనే రోనికి రమ్మని యనుజ్ఞ వచ్చెను. వెళ్ళుచునే శ్రీనాథ భట్టు మణికంకణవిరాజితమగు దక్షిణహస్తము వెల్లి కులకపాలని ని బ్బాశీర్వదించెను :

“ధాటి పైలక రత్న పుట్టన మిత్ర
త్రాపిష్ఠ వర్తాణ మం
టా టంకార విలుంతలుం
మదన్కొత్తాహితక్కోణి భు
త్కోటిరాంకిత కుంభినీదర నమి
త్కూటాబవిరూఢ, క
ర్కాటాంధ్రాధిప, సాంపరాయని
తెలుంగా, నీకు బ్రహ్మయువో!”

ఆ పద్యమును విన్నదే తడవుగా కులకపాలను నిలుపున నిలుచుండిలేచివచ్చి వంగి శ్రీనాథుని రెండు పాదములు భక్తితోనంటి నమస్కరించి, నగర వముగా సుఖానానీనునిగావించి ఆయన అను మతితో తాను తన యాననమున నానీనుడయ్యెను.

కులకపాలని పేరు తెలుగురాయడు, సాంప రాయని కుమారుడు. శ్రీ విద్యానగర రాజ్యములో ఉడయగిరి పేరు, పెనుగొండపేరు ఇత్యాది ప్రదేశము లలో దుర్గాధిపత్యవదని, మండలాధిపత్యమునంటి ఉన్నతోగ్యోగములు నిర్వహించి, అతడు కొంతకాలము నుండి శ్రీవిద్యానగర కులకపాలక పదవి నధిష్ఠించి, శ్రీవిద్యానగర రాజ్య పక్షమున త్వరలో విజయ యాత్రలు చేయుటకు రహస్యముగా సన్నాహ ములుచేయుచున్నాడు. అతడు కర్కాటాంధ్ర మధ్యస్థ నంధి దేశములో జన్మించినందున, సంస్కృత ముతోపాటు, ఆ రెండు భాషలయందును విశేష దరము కలిగినవాడు. శ్రీనాథునియొడ ఒకవంక భక్తిప్రపత్తులు కలుగుచున్నను, తన చారులు తెచ్చిన వార్తలనుబట్టి మరియొకవంక గూఢచారు డేమో అను సందేహముగూడ పూర్వయాంతరమున వేధించుచుండెను. ఈనా డది తన సంభాషణములో ఉపాయముగా కొంతవరకైనా తేల్చుకొనదలచెను. భక్తిభావము కలిగించు మూర్తికల శ్రీనాథుడు వచ్చు చునే, తనకు సంగ్రహవిజయముతోబాటు దీర్ఘ యువు, నాశీర్వదించుటచేత ముగ్ధుడై, తా నాతని మంచిమాలల వలలో పడిపోవుచున్నాయని సందే హించుచుండెను. కుశలప్రశ్నాదికము కావించిన పిమ్మట శ్రీనాథుని యాశీర్వచనపద్యమును లీలా పరిహాసము చేయుచున్నవానివలెనే, “స్వామీ, మీ యాశీర్వచనముచే నే కృతార్థుడనైతిని. సరేగాని, అది యేమిభాష, కపింద్రా?” అని చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించెను.

శ్రీనాథుడు పాలగా మాటాడుచున్నట్లే ఈ పద్యము చదివెను.

“ప్రాధి బలికింప సంస్కృతభాషయంద్రుడు వలకు నుడికారమున సంధ్ర భాష యందు రెవ్వరేమన్న నంద్రుగా కేమి కొరత!” నా కవిత్వంబు నిజము కల్పాటభాష!”

పద్యోన్నూర్తితో చెప్పిన యా పద్యము విన్నంతనే, రాజనీతిధురంధరుడగు తెలుగురాయడు తికమకపడెను. ఆ పద్యములో వాచ్యముగా చెప్ప కుండగానే, తన యభిమానములే ఈ కవి తనకుగూడ గలవన్నట్లు ప్రకటించుచు, నూచనగా పొగడి నాడు. ఇతడు కేవల కవికాడు. మహా సామ్రాజ్యము నకు ప్రధాని వదవి నిర్వహించగల సామర్థ్యము కల వాడు. ఇట్లు కొనుచు, ఈపద్య శ్రీనాథుడు శ్రీవిద్యా నగర విధులలో సంవారముచేయుచుండెనని చారుల వలన విన్నందున, ఇతడు రాజధానిని కవి దృష్టితో చూచుచున్నాడో, చారదృష్టితో పరికించుచున్నాడో ఎరుగదలచి యుక్తిగా నిట్లడిగెను :

“కవీశ్వరా, మా విద్యానగరములో మీకు కన్నుల ఇందు కావించిన దృశ్యములు వర్ణించిన పద్యము లేవైన నున్నవా?”

శ్రీనాథుడు : “అయ్యో, లేకేమి? ఎన్నెన్నో ఉన్నవి” అనుచు చిరునవ్వుతో ముందీపద్యము చదివెను.

“పువ్వులు కొప్పునం దురిమి, ముందుగ గానసియాడుచుండగా జెప్పున జంగ సాచి యొకవేతను రోకలిజూని యొయ్యనన్ వప్యమొగుంబుతోడ దననందను బాడుచు, నాథు జూచుచున్ మువ్వియనువ్వియంచు నొక నుండరి వియ్యముదంచె ముంగిటన్.”

తెలుగురాయడు సంప్రీతుడై, వెంటనే ఆ వద్యము నోటబట్టి ఆనందపారవశ్యముతో దానిని రెండు మూడు మారులు రెండు మూడు తీరులలో కవికి విసిరించి యుగ్మించెను.

ఇట్లే శ్రీనాథుడు తాను నగరములో చూచిన విచిత్రవేషభాషలను, స్త్రీల అందచందములను వర్ణించువద్యములు విసిరించెను. తెలుగురాయ డా నమచ్చులములు విసిరి, “మరి కవీంద్రా, మీ సీస వద్యములు ప్రత్యేక శ్రాద్ధితో నుండునని జనశ్రుతి వింటిని. మా నగరములో సీసవద్యమేమియు చెప్ప లేదా?” అనెను.

“అయ్యో, చెప్పకేమి, ఒకటి వివరించు!”
 “శ్రీరస్తు, భవదంప్రీ చికురంబులకు మహా భూర్యబ్జములు నిలాంభోజనయన! వరకాంతరస్తు, తావక ముఖనఖముల కాచంద్రతారకం బబ్బవదన! మహిమాస్తు, నీ కటి మధ్యంబులకు మన్ను మిన్నుగలన్నాళ్లు మించుబోడి! విజయోస్తు, నీ గానవిక్షణం కా నీల శంత వారిస్థాయిగా లతాంగి! కుశలమస్తు, లనచ్చాత కుంభకుంభ జంభభిక్తుంధి కుంభభిక్తుంభమాణ భూరి భవదీయ వక్షోజములకు మేరు మండరము లుండువర్యంత మిందువదన!”

విసిరి తెలుగురాయడు, “మీ కీ మహానగర ములో భక్తురాండ్రగు నతివలె కవింపలేదా?” అని యడిగెను.

శ్రీనాథు డీ వద్యము చదివెను :
 “అధిషేక మొనరించు నలివీలకుంతల శంభు దుంగనరీత్యులధార, తెలత యభ్యర్థించు సీతోత్పలంబుల దరుణ నిర్మల సుధాదామమాలి, గరళకూట్రాగన కల్పాక్ష కంధరు మేన గండమలందు మీననేత్ర, యర్పించు దివ్యవహారంబు లెనాగ కుటిల కుండల రాజకుండలునకు తలిన తిరుగు బ్రదక్షిణం బభవుగడికి గుచభరంబున నరగొను గూనుగిలగ రవల మట్టెం మ్రోతతో రాయిడంబ జరణ మాపుర యుభయభం రుభరవంబు”
 తెలుగు రాయడు : “ముష్యమూకములో నేమే వాకర్చించినదా?”

శ్రీనాథు డీవద్యము చదివెను :
 “ఆనందంబున ద్రుళ్ళ బుచ్చములు వెల్లల్లార్చుచున్ లేగ లిక్కినన్ గోకులగోష్ఠదేశమున జంఘాలాఘవంబొప్పు హా మానుష్టాన విధిప్రకార పరతంత్రాత్మ ప్రసూ కామధు గ్దేహదవ్య సుధాప్రవాహలవారి తృప్తాంతరంగంబులై”

తెలుగురాయ డావర్ణనముచే అమృతాష్టాని తుడై, పాగడుచు, ఆకస్మికముగా, “కవితత్త్వమా, మా దేవరాయప్రభుస్వాములపై ఒక వద్యమైనా

కవిసార్వభౌముడు

చెప్పలేదా?” అని యడిగి శ్రీనాథుని ముఖవైఖరి క్రీగంట పరీక్షించుచుండెను.

శ్రీనాథుడు వద్యము చదువుటా వద్దా యని క్షణకాల మాలోచించి, విచార మాచకముగు ముఖ వైఖరితో, “వభూ, ఆ మహాసార్వభౌముల దర్శించు మహాభాగ్య మింకను నాకు ప్రాప్తంపలేదుగదా!” అనెను.

దానివలన శ్రీనాథుడు రాజ సందర్శనాకాంక్షి యై యున్నాడని నిశ్చయించుకొని, తెలుగురాయడు, పరీక్షించవలెనని, “అయితే నావలన మీకు కావలసిన పని యేమిటి?” అని చప్పున నడిగెను.

వెంటనే శ్రీ నాథు డిట్లర్చించెను :
 “అక్ష య్యంబుగ సాంపరాయని తెలుంగాధీశ, కస్తూరికా భిక్షాదానము చేయరా, నుకవి రాజ్యైందరాక స్వామికిన్ దక్షారామ చళుక్కు భీమవర గంధర్వావ్వరో భామిని వక్షోజద్వయ కుంభి కుంభములపై వాసించు దద్వాననలో!”

అది విని తెలుగురాయడు తెల్లవోయెను. తనకు కస్తూరియందుగల అభిమాన మీ కవి ముందుగా తెలిసికొనియే వచ్చినాడు. ఇంత భీమగా తన్ను కస్తూరి అర్చించుకవి ఎక్కడ నుండును? ఆతనిపై అంత రంగముతో ప్రేమ ఉప్పొంగినది. ఇట్టివానిని ఆద రింపకుండు టెట్లు? ఆతడు వెంటనే బంగారు పల్లెరము నిండ ఆకులు పోకలు తెప్పించి, తన నమీ వముననే గట్టి చందనపుటెట్టెలో గున్నమై యున్న ఉత్తమ కస్తూరితో రెండు తులముల, తీసి, రెండు వక్కుని దంతపు బరిణలలోనుంచి, పల్లెములోపెట్టి లేచివచ్చి శ్రీనాథునకు పాదాభి వందన పూర్వకముగా నమర్చించెను. “ధన్యస్మి, శ్రీరస్తు!” అని శ్రీనాథుడు ప్రతిగ్రహించెను.

కస్తూరీదాన ప్రతిగ్రహణములు గాఢమైత్రికి చిహ్నములు! వారికి పరస్పరానురాగములో నిక నెన్న టికి భంగము వాటిల్లరాదు. కస్తూరి మంగళ ద్రవ్యము!

అంత కొంతవడికి తెలుగురాయలు గంభీర ముద్ర వదలి “శ్రీనాథభట్టా, ఇది ఎక్కడినుండి తెప్పించిన కస్తూరియో చెప్పగలరా?” అని యడి గెను.

ఆ మాటలు వినగానే శ్రీనాథునకు అప్రయత్న ముగా కన్ను లొక్కించుక చెమరించినట్లు య్యెను. ప్రీతిగడ్డదమైన కంఠముతో, “ఇప్పటికి పాతి కేళ్ళనాడు చనిచూచిన కస్తూరీపరిమళముతో మిలితమైన స్నేహార్ద్ర పరిమళము స్మరణకు వచ్చి నది. ఇది స్వచ్ఛముగా చోడంగి కస్తూరి—నందే హము లేదు!” అనెను.

తెలుగురాయడు మరింత ఆశ్చర్యపడుచు, “మీ టెట్లు గుర్తించితిరి?” అని యడిగెను.

ఇంకను శ్రీనాథుడు పూర్వస్మృతులతో పర ధ్యానముగానే, “తెలుగురాయా, నాకు సువాస నలును, అప్పుం ప్రేమాార్ద్రవచనములును స్థిర ముగా స్మృతిలో నిలిచి యుండును. ఈ కస్తూరి తన పరిమళముతోపాటు, నా బాల్యనఖుడైన అవచి తిప్పియశ్రీష్టి మైత్రీస్మృతిని పరిమలంపజేసినది. ఆహా, ఆతనిని చూచి ఎంత కాలమైనది!” అనెను.

“శ్రీనాథభట్టా, అవచి తిప్పియశ్రీష్టిని చూడ వలెనని ఉన్నదా?—భర్తలో వాత డిక్కుడికి రాను న్నాడు. మా రాజ్యములోని ప్రాచీనముద్రద్రవు రేవుల వ్యాపార మెక్కువ భాగము ఆయన కుటుం బమువారే చేయుచున్నారు. ఏదో పెద్ద వ్యాపార వ్యవహారముమీద దయచేయుచున్నారు.”

“ఎంతటి శుభవేళ మీ దర్శనమునకు వచ్చితిని! ఎంతటి కల్పాణ వార్త వింటిని! ధన్యడను—అత డెప్పుడు వచ్చునో తెలుపవచ్చునా?”

“అదేమీ రాజరహస్యముకాదు. వారు పరిపూర్ణ పరిభవముతో యాత్ర చేయుచున్నారు. వై శాఖ పూర్తిమకు వారిని నగరంపముగా నెదుర్కొని తెచ్చుటకు రాజపురములు నియుక్తులైనారు— మీ కింకొక శుభవార్తకూడ చెప్పగలను. రేయిం బవళ్ళ మీ వద్యములే మననము చేయుచుండు వినుకొండ వల్లభరాయలను, కందుకూరు మండ లాధిపతి వంటమైలారరెడ్డియు గూడ నప్పటికి రానున్నారు.”

శ్రీనాథుడు మరింత ప్రీతితో మైలారరెడ్డి విశేషములు తెలిసికొనెను. మరికొంత సేనటికి తెలుగురాయడు తన గొంత బాగుగా తగ్గించి, “కొండ వీటి ప్రభువులుగాని, ప్రధానులుగాని శ్రీరాయలవారికి విమైన రహస్య సందేశము మీ ద్వారా వంపియున్నవో, రాజదర్శనమునకు అనకాళము కల్పించగలను.” అనెను.

శ్రీనాథుడు చిరునవ్వు నవ్వుచు, “అట్టి రాజ కార్యములేనైన నున్నచో ఆనవి కొండవీటి స్థానావతు లిది. విద్యాధికారికి రాజకార్యభార మవ్వగించుట అక్కడి యాచారముకాదు” అని సెంపు తీసికొని వెళ్ళిపోయెను.

శ్రీనాథుడు తన వనతికి వచ్చుచు, తాను కటక పాలని దర్శింపబోయిన పని నసంపై నట్లా కాదా యని తరచిచూచి చూచెను. అట్లే తెలుగురాయ డును తన సంభాషణవలన శ్రీనాథుడు రహస్య పరుడవునోకానో గ్రహించితివాలేదా యని తన్ను దాను మరింత మరల ప్రశ్నించుకొనెను.

ఇద్దరికిని సంపూర్ణముగా సందేహములు తీర లేదు. అయినను వారిద్దరిమధ్య అనాడు దాన ప్రతిగ్రహణము జరిగిన చోడంగి కస్తూరి గాఢ పరి మళము పరస్పరయోగమునొంది వారి హృదయ ములకు హత్తుకొనెను. (నశీం)

“ఒరేయ్ మోహన్! నీతో కాస్త మాట్లాడాలి. నీలు చూసుకొని నా గదికి రా. . .” అని చెప్తూ పోయాడు ప్రసాదరావు.

ఆ మాటలు విన్న సరళ గుండెలు నీరయ్యాయి. ఆమెలో నీ విధమైన భయం ప్రవేశించింది. భర్త నెనకాలే నడిచి, “ఏమిటండీ, మీ బాబుగారు మాట్లాడాలంటున్నారు? నాకు యిందుకో భయం వుంది” అంది మెల్లగా రహస్యం చెప్పన్నదానిలా.

మోహన్ మాత్రం చెక్కు చెదరలేదు. “అదిగో నేను చెప్పినాగా, నువ్వు పక్కీ పిరికిదానివి. నీకు తెలియ సరళ! మా బాబుగారిలాంటి వచ్చాడయ్యెలు, నీమ్యలు మరొకరి జన్మించాలేగాని, ప్రస్తుతం ఈ విశ్వంలో యెవరూ లేరేమో నవ్విస్తుంది. మనం వచ్చి కొద్ది గంటలే అయినా, “నువ్వు ఆయన మన దత్తాన్ని ఆకళింపు చేసుకుంటావనుకున్నాను” వచ్చుతూ అన్నాడు.

“ఆయన మనస్తత్వం అర్థం చేసుకోక కాదండీ! ఆయన నిర్దిష్టత, గంభీరత చూస్తే నాకు యిందుకో భయం వుంది. అగ్నివర్షతం యెప్పుడు బ్రహ్మలవుతుందో యిలా చెప్పలేమో, యిటువంటి మనుషుం మనస్తత్వమూ అలానే వచ్చిన గ్రహించలే” తన మనసులో అణగివున్న అనుమానాన్ని వెల్లడి చేసింది సరళ.

“నీ ఉపమానం బాగానేవుందిగాని, మా బాబు విషయంలో నువ్వు పీరబడుతున్నావనే చెప్పాలి. ఆయన సంగతి నీకు బాగా తెలియదు. కొంత స్వరూపుడు. పైగా నేనంటే వంచప్రణాళి. అందుకే, మనం, అంటే నేను అడిగిందంతా ఆటగా వుంది. మమ్మే అపహసాదీ, అద్భుతం పెంచుకోకు. . . వస్తామందు” అంటూ తడవున్న గదిలోనికి త్రోవ తీశాడు మోహన్. సరళ భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ, వంట గదివేపు నడిచింది.

“కూనా” అన్నాడు ప్రసాదరావు గంభీరంగా. మోహన్ రావు యాంత్రికంగా తండ్రి యెదురుగావున్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

కాస్తేపు యిద్దరి మధ్య, మౌనం నిర్వహించుకుంటుంది.

“నీ చదువు యిలా సాగుతుందోయ్?” ప్రశ్నిం తాడు ప్రసాదరావు.

మోహన్ చప్పున జవాబియ్యలేదు. ఇంత దైర్ఘ్యంకే మనిషి, యేం చెప్పడమో అని లెకమక నడ్డాడు.

“మాట్లాడవేరా?” మళ్ళీ అన్నాడు ప్రసాద రావు. ఆ గొంతులో అధికారంలేదు. . . కోపం అంతకంటే లేదు.

“నాకింక చదవాలని లేదు వాన్నా!” అన్నాడు మోహన్ రావు తలదించుకుంటూ.

ప్రసాదరావు తలపై పిడుగు పడినట్టయ్యింది. తను యేమిటి వింటున్నాడు? అన్న కలవరపాటుతో, కాస్తేపు మాట్లాడలేకపోయాడు. అతని కుమారులు అప్రయత్నంగా ముడిపడ్డాయి. సారి భాగం స్వేదంతో నిండిపోయింది.

“ఏమిటా నువ్వంటున్నది? చదవాలన్న అనక్తి లేకపోవడమేమిటి? ఎందుకో నీకు లోటు కలిగింది? నువ్వు కోరినప్పుడంతా డబ్బు పంపిస్తున్నావే. ఎందుకు? నీకు అనంతప్రతి కలిగించడం

సహనశీలి

17-వ పేజీ తిరువాణ్ణ

నాకు యిష్టంలేదు. నిన్ను ప్రయోజకుణ్ణి చేయాలనే నా తాపత్రయమంతాను. బి. ఇ. పూర్తవుతే, నువ్వు అసినరు హోదాకి పోతావని యింత ఆశతో వున్నానో నీకేం తెలుసు? నా ఆశలన్నీ చెదరగొడు తున్నావా? ఇన్నేళ్ళి క్రమా వృథా చేసుకుంటున్నావా? ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించావని, నేను విన్నేటి అనను. కాని, అంతకంటే ముఖ్యమైనది నీ చదువన్న విషయం విస్మరిస్తున్నావు. ఆమెను నువ్వు పెళ్ళి చేసుకున్నా, నాకు అభ్యంతరం వుండదు. నీ అనందంకంటే నాకు కావల్సింది యేమింది గనుక. కాని, నా ఆశయం నెరవేరాలి. నువ్వు చదువు తుని ప్రయోజకుణ్ణి మార్చి. నేను విర్నించుకున్న పూహ సాధాలు విజయ కావాలి. . . అదే నా వాంఛ” సోమ్యంగా, చిన్న ఉపన్యాసం యిచ్చాడు. అతని గొంతులో బాధ ధ్వనించింది.

తండ్రి సహనం, మోహన్ రావుకి తెలియండేమీ కాదు. తను చేసిన తప్పికి ఆయన చిందులు త్రొక్కుడంటేడు సరిగదా! సోమ్యంగా చెప్పన్నాడు. అవుతే యేం లాభం? తనకి చదువుకోవాలన్న అనక్తి లేదు. సరళను విడిచి ఒక్క క్షణం వుండలేదు. వున్నకం విప్పితే చాలు, సరళే లీలగా అగపిస్తుంటుంది. ఆమె ప్రేమతో తను పూర్తిగా యిరుక్కున్నాడు. ఇంక, తను చదివేదేమిటి? తన భావం యిలా వ్యక్తం చెయ్యడం? . . . అయినా తప్పదు.

“చదువుమీదికి ధ్యాన పోవడంలేదు వాన్నా! వించెయ్యను?” అని మాత్రమే అనగలిగాడు.

ప్రసాదరావు హలాశుద్ధి పోయాడు. కొడుకు, ఆ అమ్మాయి ప్రేమతో కొట్టుమిట్టాడుతూ చదువులో అనక్తి కనబర్చలేకండా వున్నాడన్న విషయం గ్రహించడానికి అతనికి అక్కై సమయం వట్టలేదు. ఇక తను బలవంతం చేసినా, ఫలితం మాత్రం కూన్యం. పాడింక చదువు పొగించలేదు. తన స్వప్నం ఒక రూపానికొచ్చింది. తన ఆశయం నెరవేరదు. వాడు ప్రభుమంలోనే తప్పుడటుగు వేశాడు. ఆ అడుగును యింక వెనక్కి తీసుకోలేదు. తీసుకున్నా, ప్రమాదం తథ్యం. అప్పుడు యెవరికి అనందం లభ్యంకాదు. ఇంతకీ, కొడుకుని ప్రయోజకుణ్ణి చేశాడన్న మాట డక్కించుకునేందుకు తనకి అదృష్టంలేదు.

ఏనాడూ కోపం యెరుగని ప్రసాదరావుకి, ఆ రోజు కూడా కోపం రాలేదు. బాధ మాత్రం గుండెల్ని రగిల్పేసింది. కళ్ళు చెమ్మిల్లాయి. తండ్రి అనేదన అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు మోహన్. అతడు ప్రేమికుడు. ఆ ప్రేమ పిచ్చిలో, ఆ అనందంలో మరొకరి అనేదన అర్థంకాకపోవడం నవజం. మౌనంగా నుంచున్నాడు మోహన్.

“సరేలేరా! నీకు యిష్టం లేనిది, నేనేం చెయ్యగలను? నిన్ను వున్నతన్నాయికి తీసుకుపోవాలని నేను ప్రయత్నించాను. కాని నా ప్రయత్నం సఫలీకృతం కాలేదు. అది నా దురదృష్టమో, నీ దురదృష్టమో యెవ్వరూ చెప్పలేదు. వెళ్ళి. . . నీ అనందవాసానికి అనకట్ట కట్టడం నాకు యిష్టంలేదు. మీ

యిరువురికీ దైవ సిద్ధిధ్యంలో విశ్వాసం యేర్పాటు చేస్తాను” అన్నాడు మెల్లగా.

మోహన్ రావు అనందంతో పుక్కిరి చిక్కి రయ్యాడు. అనలు ఆ ప్రయత్నమే అతనికోలేదు. బాధంటే యేమిలో అనుభవించని వాడికి, యితరుల బాధ యిలా తెలుస్తుంది?

“మీరు బాలా. మంచివారు వాన్నా!” ఉల్లాసంగా అంటూ, సరళకి ఈ శుభవార్త అందించాల్సన్న అల్పతతో గది బైటికి నడిచాడు.

ప్రసాదరావు కుర్చీలో వెనక్కి చేరబడిపోయాడు. అతనికి నడుం విరిగిపోయినట్టయ్యింది. తను నీటి తంతో యెవరికీ అన్యాయం చెయ్యలేదు. అయినా సరే, తను చేసే ప్రతి ప్రయత్నమూ విఫలమవ్వడానికి కారణం యేమిటి? విధి వైచరిత్యమే!

ప్రసాదరావు మళ్ళీ అలోచనకు గురిఅయ్యాడు. మోహన్ ఈ విధంగా తయారవ్వడానికి, వాడి భవిష్యత్తు వాశనమవ్వడానికి బాధ్యులెవరు? తన? మోహనా? లేక సరళ? అతని కల్పిద్దట ఈ ప్రశ్నలని వికృతరూపంలో నిల్పున్నాయి. అప్పుడు యెవరు బాధ్యులు? సరళ యేదిదంగానూ బాధ్యురాలుకాదనిచింది. ఆమెను తన ప్రేమ సలంకీ లాగినవాడు మోహన్. సానం, ఆమె అనవాయురాలు. అమాయకురాలు. ప్రేమ మైకంలో వచ్చినదింది. అందులో ఆమె తప్పేముంది? . . . అవుతే వాడి తప్పి? . . . వాడు యువకుడు. . . మొదట్టుంచి జల్నగా కాలం గడుపుకొచ్చాడు. తన కళ్ళముందు వున్నంతకాలం ఫరచాలేకపోయింది. తనకి దూరం పోయాడు. . . వాడేం చేస్తున్నది, తను చూడలేదు గదా! జల్నలు అధికమయ్యాయి. ఈ జల్నలో వదువు మిస్మరించి, సరసాలు ప్రారంభించాడు. వాడి తప్పేముంది? కష్టం, బాధ, లేమి, అంటే వాడికి నిర్వచనం తెలియదు. డబ్బు లేకపోతే మనిషి యెంతగా కృంగిపోతాడో, ఒక్క క్షణం కూడా ఆ అనుభూతిని అనుభవించలేదు వాడు. పాతిక రూపాయలు చేతిలో వుండగానే, డబ్బు పంచమని పైలిగిగనో యివ్వడమే వాడి పని. ఇక వాడికి డబ్బు విలువగాని, లేమి విక్రత రూపం గాని యిలా తెలుస్తాయి? అందుకే ప్రేమలో పడ్డాడు. అదే వీరిత మూఢుక మని మమ్మాడు. సరళ అందాన్ని చూసి చదువు విస్మరించాడంటే, వాడి తప్పుకాదు. . . పైసా చేతిలోవుండి, ప్రక్కను చక్కపై చుక్కవుంటే వాడింక యేం చదువుతాడు?

‘మరవుతే ‘తప్ప’ యెవరిది?’ అని మళ్ళీ తనలో తనే ప్రశ్నించుకున్నాడు ప్రసాదరావు. తప్ప తనదేనా? కోరినప్పుడంతా డబ్బు పంపించి, అతి గౌరవంగా చూసుకొచ్చి, వాడి జల్న తిరుగుగట్లకు దోహద మిచ్చింది తనేనా! వాడు చెడిపోవడానికి కారకుడు తనేనా? తను అంత గౌరవంగా చూడకండావుంటే బాగుపడేవాడేమో! అయినా లేక లేక పుట్టినవాడు, తల్లి లేనవాడని ప్రేమతో మార్డం తన తప్పి? తన వాత్సల్యాన్ని వాడు అర్థం చేసుకోపోతే, తనదా తప్పి? . . . ఎలాగవుతేనో, యెవరి తప్పవుతేనో— వాడి భవిష్యత్తు పాడయ్యింది. తన ఆశయం అడుగంటింది. తనలానే వాడూ యే గుమస్తాగిరియో వెలిగించవల్సిందే. తలచింది ఒహటి, జరిగింది ఒహటి అయ్యింది. వాడి నుదులు అంతే రాసిపెట్టివుంది

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అధికమైనది

మీ అందానికి మంచిదా?

మీ జీవిత విజయాలకు అందం అప్పుసరం. ఎండవేడికి యింకా యితరకారణాలవల్ల ముఖం క్రమేపి నల్లబడి, ముది రూపువస్తుంది. గ్రోజియా ఆనేడ్రవముయొక్క అద్భుత సౌందర్య పోషకశక్తి మీ ముఖంలోని అసహ్యమయిన ముదిరూపును పోగొట్టి ఆకర్షణీయమయిన లేతదనాన్ని తెస్తుంది. మీ అందం దినాదినాభివృద్ధి అవడానికి వెలకు అధమం కొన్నిసార్లు అయినా గ్రోజియా అనే సౌందర్యపోషక ద్రవ్యాన్ని వాడండి. ముఖంమీద మొటిమలను వాటి మచ్చలను, ముడతలను, నప్పుకంగా పోగొట్టి ముఖాన్ని తెలుపుచేసి, కాంతి ని, అందాన్ని తెచ్చును. మొదటి పూతకే మీకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించే అందాన్ని యిస్తుంది. ఒకసారి వాడి చూస్తే మీరెప్పుడూ విడువరు. అవ్వేసాపులలో దొరకును

జనితా ప్రొడక్టుస్ - ఏలూరు. (ఆంధ్ర)

రుద్ర షెడె

ఆంధ్రా కాఫీ రకములు

గోల్డెన్ బ్లెండు
పాపులర్ బ్లెండు

హోటల్స్ బ్లెండు
రెడ్ లేబుల్ కాఫీ

ప్రశస్తమైన కాఫీ పాడరు.

అద్భుతమైన
రుచికి, సువాసనకు,
ఆంధ్రా కాఫీ
పాడరు.

ఆంధ్రా కాఫీ యిండస్ట్రీ.

హెడ్ క్వార్టర్స్ :- గుంటూరు - 2.

(రాంచీలు :- పట్టుంబపాడు, బ్రాడీపేట (గుంటూరు)

బాపట్ల, నత్తెనపల్లి, నర్సరావుపేట & హైదరాబాద్ - 20.

సహనశీలి

గామాను. లేకపోతే, యిలా యెందుకు జరుగుతుంది. అనుకుంటూ నిశ్చయంతో నిట్టూర్చాడు.

తమ పెళ్ళి విషయం, ప్రియుని ద్వారా విన్న సరళ మురిసిపోయింది. ఆమె హృదయం పురివిప్పిన వన మయూరంమల్లే పాట్యమోడింది. మునలాసిన తమ వివాహానికి అనమ్మతని తెలియజేస్తాడేమో నన్ను ఆమె అంతర్గత నీతి నెలూసంచలయింది.

"ఎలాగైనా, మీనాన్నగారు చాలా మంచివారండి" అంది.

"నేను మొదటే చెప్పినా? విజంగా మనం చాలా అదృష్టవంతులం" అన్నాడు మోహన్.

మోహన్, సరళల వివాహం ద్వైవసాన్నిధ్యంలో స్వయంగా జరిపించాడు, ప్రసాదరావు. కొద్దిపాటి బంధువులు వచ్చారు వివాహానికి. మోహన్, సరళల్ని చూసి, అంతా యాడూ, జోడూ బావుందన్నారు. మోహన్ చదువు అగిపోయినంతకు యెవరూ యెక్కువగా బాధపడలేదు. "ఇంత సరళైనా చదివాడు... సంతోషం" అన్నట్లుగా అందరూ అభిప్రాయం వెల్లెబుచ్చారు. కాని ప్రసాద రావు మనోవేదన యెవరికీ తెలియదు. అతని నహనాన్ని యెవరూ గుర్తించరు.

కొడుకుమనసుకి కష్టం కలిగించడం ప్రసాద రావుకి యెప్పుడూ మనస్కరించదు. అందుకే అతడు చదువు చాలించినా, బాధ పడ్డాడేగాని, పుడ్రేకం తెచ్చుకోలేదు. ప్రేమతోపడి ప్రియురాలిని వెంట జెట్టుకువస్తే పెళ్ళి చేశాడేగాని, తిరస్కరించలేదు. అటువంటి సహనశీలి ప్రసాదరావు. ఇప్పుడు ఒక్క బాధ్యతే అతని తలపీచుంది.....కొడుక్కొ పుద్యోగం వేయించడం!

ఎంతో ప్రయత్నమీద రైల్వేలో కమర్షియల్ క్లర్కుగా పుద్యోగం వేయించి, విజయ నగరంలోనే హిస్టంగ్ వేయించాడు మోహనరావును. తండ్రిగా తన బాధ్యత తీర్చుకున్నాననుకొన్నాడు. కాని, అతనితో తప్పలేదు. ఉన్న బాధను యెవరూ అర్థం చేసుకోరు....

మోహన్ రావు ఉద్యోగంలో చేరాడు. మొట్టమొదటిరోజు ఉత్సాహంగా ఉద్యోగానికి వెళ్ళి, సాయంత్రం ఉత్సాహంగానే తిరిగి వచ్చాడు. అనాడు తిరిగి వస్తున్న కొడుకును చూసి ప్రసాదరావు అనుభవించిన వ్యధ వర్తనాతీతం! టైటానిక్ గా తయారై, కారులోవో, మోటారు సైకిల్ వో యింటికి తిరిగి రావల్సిన మోహన్ సామాన్యుడిగా కాలినడకను తిరిగి వచ్చాడు. ప్రసాదరావు గుండెలు కంచివేసినై. కళ్ళు నీళ్ళ వర్షంతమయ్యాయి.

"ఏమిటాన్నా! కన్నీరు పెట్టుకుంటున్నా?" అశ్రురంగా అడిగాడు తోవరికి వచ్చిన మోహన్ తండ్రి కన్నీరు చూసి.

"ఏమీ లేదురా! ఆనందబాష్పాలు" అని మాత్రం అనేసి, చిరునవ్వు పెడతాపై చిందులాడిస్తూ, కళ్ళు ఒత్తుకున్నాడు ప్రసాదరావు. మోహన్ నవ్వు కుంటూ తోవరికి పోయాడు.

కొడుకును యేవిధంగానూ గాయపర్చడం ప్రసాదరావుకి యిష్టంలేదు.

బోదల్ని కొట్టలే తాడు. బోదని కొట్టలే నెట్టు తిరిగి చిగిల్చే అవకాశమువుంది. అందువల్ల మూలా శ్చుంది, చిన్న చిన్న నేళ్ళతో నవ పెకలింపవేయాలి.

పెద్ద అవని అడవిల్లో వంకరెన్నడం ముందర నూనాలి. ఇది అడవారు చేసేవని. అడవారే ముందర పెద్దకాని అడవిల్లోకి వంకలు వెట్టుతారు. అడవారి తాగిన కొంతమంది మగవారు కూడా ప్రతి అడవిల్లోనీ వేంకోరంపేసి, పెద్దకాలేదనడానికి వంకరెన్నేవారుంటారు. వారంతా కూడా తమకే అడవిల్లోళ్ళనెల్లెళ్ళో, వదనలో, మరదళ్ళో వున్నారనీ, బాన్సీ మిగతావారు ఏమైతాంటే వారికెంత కష్టంగా వుంటుందో ఆలోచించుకొని, మిగతావారికీ కూడా తాటాకులు కట్టడం, ప్లేట్లు ఫిరాయింపడం మానుకోవాలి.

రెండోది అడవిల్లోకి వారి తల్లి తండ్రులు పెళ్ళవ వంతమాత్రం, వారిలో ఏదో లోపం వుందని, ఆ పిల్లలు అనుకుని వ్యభిచారం చేసుకుంటా చూసుకోవాలి. ఇది తల్లి తండ్రులపై నిపున్న పెద్ద బాధ్యత. నలుగు రైదుగురు చూసుకుని వద్దనగానే అభిమానం వున్న అడవిల్లో క్రుంగిపోతుంది. అలా క్రుంగిపోకుండా చూసుకునే బాధ్యత ఆ కుటుంబంవారిది. అలా

వ ర క ట్టా లూ

22 వ పేజీ తరువాయి

క్రుంగిపోతే ఒక్కొక్కప్పుడు అనేక అనర్థాలకు దారితీస్తుంది.

అడవిల్లోలకు కడువో, మరేపొత్తులా చిత్ర లేఖనమైనా నేర్పింది వారు దానిపై మనస్సు లగ్నము చేసుకునేట్లు చేయాలి. తమంతట తానే పోషించుకోగలిగే దారి చూపాలి. ఆ దారి ఏమిటి అనేది వ్యక్తి ననుసరించి వుంటుంది. కడుపుకు ఉద్యోగమూ, మరేదైనా నేర్పుకుని నలుగురి పోగుచేసి నేర్పడమూ, లేదా మరింకేదైనా అనేది వ్యక్తిగతాభిప్రాయానుసరంగా నిర్ణయించుకోవాలి. కానీ కొంత మంది ఇలాగా వుండటం కాలే పెనంలోంచి నిప్పు లోకి పడ్డట్టు అనుకుంటారు. కన్యలలాగా వుండి పోకూడదు. కానీ ఆ పరిస్థితి దైవ లిఖితమై వస్తే మానవమాత్రులం ఏం చేస్తాం చెప్పండి. అందుకే కాలే పెనంలోంటి కట్నాల బాధ తప్పుకోడానికిగాను, కన్యలలాగానే వుంటామనేది నిస్సతా దూకడమవుతుందని అంటారు కొందరు. మరి ఈ రెండింటితో

బిది ఎక్కువ బిచ్చమేనది, బిది ఎక్కువ ఖర్చు వచ్చే లిస్తాయనేది ఎవరికీ వారే నిర్ణయించుకోవాలి.

ప్రభుత్వం కట్టు నిషేధాలకేసం చాలా పాట బడుతోంది. అందులో ఎంతవరకు కృతకృత్యాలేదా రనేది చూడాల్సిన విషయం. నిజంగా కట్నాల బాధని అరికట్టాలంటే యువకులు, యువతులు అందరూ శ్రమ పడాలి. మగవారు కట్నాలు తీసుకో కూడదని నిర్ణయించుకోవాలి. సంఘంలోనివారందరూ మారాలి. ఇది ఐక్యత్యంతో చేయ్యల్సిన పని. అందరూ శ్రమ పడలేనేగాని, శ్రమకీ తగిన ఫలం దక్కదు. పిల్లల్ని కన్న తల్లిదండ్రులు కూడా ఈ విషయమై శ్రద్ధ తీసుకోకుంటేనేగానీ, ఇది నిర్మూ లించనేరదు. ప్రభుత్వం కట్టు నిషేధంతో నిజయం సాధించాలంటే పిల్లని కన్నవారూ పిల్లవానిని కన్న వారూ, పిల్లవాడూ కూడా కట్నం ఇవ్వకూడదని కట్టుం వుచ్చుకోమని నిర్ణయించుకోవాలి.

అయితే ఇంతకీ ఇది చదివిన వారైనా ఈ దిగువ రెండు ప్రశ్నలు వేసుకుని, ఆలోచించుకొని, లేదు అని జవాబు చెప్పుకుని ఆచరణలో పెట్టాలి! అవి ఈ రెండునూ. ఇంతకీ మీరు కట్నం ఇస్తారా? వుచ్చుకుంటారా? ★

కొన్నెళ్ళు దేశాన్ని నాలుగుభాగాలుగా విభజించారు. మేము అప్పటికే 'సుడె ఫెన్డర్ ఫ్యోర్డం' (గ్ర) ప్రదేశం మీదుగా ప్రయాణం చేస్తున్నాము. ఇది ద్వీపానికి వైఖుతి దిక్కుగా ఉన్నది.

హాన్స్, రైక్ యానిక్ దాటగానే నముద్రతీరం మీదుగా వెళ్లే దారి తీశాడు. అక్కడ పైరు కూడా తుప్పించి ఉన్నది. తూర్పున అగ్ని పర్వత శిఖరాలు మనకగా కనిపిస్తున్నాయి. కొన్నిటిపీడ మంచు మెరుస్తున్నది. మరికొన్ని శిఖరాలు మేఘాలలో నుంచి చొచ్చుకుపోయి నముద్రంపైన కనిపించే రాయి ద్వీపాల పాడుచుకువచ్చినట్లు పోగుంచు మనకమీదకి పాడుచుకు వచ్చాయి.

నముద్రంలోనికి ఉన్న రాతి గుట్టలు చాలా అగు పించినా మా దారికి అడ్డురాలేదు. మా ఆళ్ళలు కూడా తప్పకుండా వేయకుండా ముందుకు సాగిపోయాయి. పాపం మా పెదనాచ్చకు తన గుర్రాన్ని కొరడాతో గాని, అరుపులతోగాని తొందరపెట్టే అవకాశ ముంనా లేకపోయింది. అంత పొడుగాటి మనిషి ఒక చిన్న గుర్రం ఎక్కటంచూసానా వాకు వచ్చు వచ్చింది. కాళ్ళు భూమిని రాసుకుని ఆరుకాళ్ళ "సెంటార్" (కింపురుషుల వంటివి) లాగ ఉన్నాడు.

"బలే జంతువు! బలే జంతువు!" అన్నాడు. "చూడు ఆక్సెల్ అయిస్లాండ్ గుర్రం చాలా తెలివి కల మృగం. మంచు తుఫానులు, గాలివాన, దుర్భర మైన రోడ్లు, గుట్టలు—ఇన్నీ దాన్నీమీ చెయ్య లేవు. ధైర్యం కలది. నెమ్మదిగా ఉంటాయి. మనం వాటిని నమ్ముకోవచ్చు. ఒక్క తప్పకుండా గుట్టలు వెయ్యదు. దేనినిచూసా బెడరదు. ఏదైనా వాగు అడ్డంపెస్తే వెనుకాడకుండా అవతలి గుట్టకి ఈడుకుంటూ పోతుంది. కాని తొందర పెట్టకు. దాని సంగతి అదే చూసుకుంటుంది. మనం రోజుకీ ముప్పై మైళ్ళు ప్రయాణం తప్పదు."

"అయితే అవచ్చుగాని మన గైడ్ సంగతేమిటి?"

"అతన్నిగురించి బాధపడనక్కరలేదు. ఎంత నునా యాసంగా నడుస్తాడో చూడు. అసలు అలిసిపోయే

భూ గర్భం లో ని కి సాహసయాత్ర

25 వ పేజీ తరువాయి

అవకాశమేలేదు. కాని కాలంటే నా గుర్రం ఎక్క మంటాను. ఇలా వూరికే కూర్చుంటే నా ఒళ్ళు పట్టుకుపోయేట్లుంది. చేతులు వర్షాలేదు కానికాళ్ళే!"

చకచక ముందుకు సాగిపోతున్నాము. మా పరి సరాలు అప్పటికే ఇంచు మించు నిర్మానుష్యంగా తయారయిపోతున్నాయి. ఎక్కడో ఒక 'బూర్' (Boer) — అంటే స్వసహాయదారుని ఇల్లు — కనిపించేది. మాను, మట్టి, కొండరాయి వాటితో కట్టబడిఉన్నదేమో వల్లెటూరు పోయేదారిలో హతా తుగా ఎదురయ్యే ముష్టివాడివలే కనిపించేవి. అట వెళ్లేవారిని యాచిస్తున్నట్లు ఉండేవి. ఎక్కడ రోడ్డుకాని, బాటకాని లేదు. అంతకుముందు అటు ఎవరైనా నెట్టిన జాడ తెలియలేదు.

రాజధానికీ దగ్గరకాకన్న ఈ ప్రదేశం అయిస్లాండ్లో జనాభా అధికంగాకల వాటిలో ఒకటి అని ప్రసిద్ధి. ఈ ఎడారికన్నా తక్కువజనంఉండే ప్రాంతాలు ఇంక ఎలాఉంటాయో? అరమైలు ప్రయాణం చేసినా ఒక కర్ణకుడు కనిపించలేదు. గొర్రెలమంద కానీ గొల్లవాడినీ చూడలేదు. అక్కడ క్కడ కొన్ని మందలు వాటంతట అనే మేస్తు న్నాయి. అగ్ని పర్వతాల పరిసరాలు ఎలాఉంటాయో? మాదగ్గరవున్న ఓల్ఫెన్ మాప్ (Map)నుబట్టి పిటికీ దూరంగా, పముద్రతీరం వెంబడి వెడుతున్నా మని గ్రహించాను.

రైక్ యానిక్ పదినిన రెండు గంటల తర్వాత 'గుస్సాన్' అనే ఊరుచేరుకున్నాము. దీనికే 'అవోల్ కిర్ చ్యూ' (Head church) అనే పేరు కూడా ఉన్నది. చూడటానికి విశేషంగాలేదు. జర్మనీలో ఒక పల్లెటూరుంటే చిన్నది.

హాన్స్ ఇక్కడ అరగంట ఆగిపోయాడు. మాతో బాటు భోజనం చేశాడు. మా పెదనాచ్చ అడిగిన ప్రశ్నలకు, 'అవును', 'కాదు' అన్న రెండు మాట లతో జవాబులు ఇచ్చాడు. రాత్రి ఎక్కడ మకాము వేసేది తెలుసుకొనటానికి మా పెదనాచ్చ వేసిన ప్రశ్నకు, "గర్డెర్" అని మ్రాతం అన్నాడు. గర్డెర్ ఏమిటా అని మాప్ చూసాను.

రైక్ యానిక్ సాలుగు మైళ్ళ దూరంలోఉన్న ఒక చిన్న వూరు అని తెలిసింది.

"సాలుగు మైళ్ళేనా! ఇరవై రెండులో సాలుగు మైళ్ళా! అసో ఏమి పికారు!" అన్నాడు మా పెద నాచ్చ.

తన అసంతృప్తి ఈవిధంగా ప్రదర్శించే బోయాడుకాని మా 'గైడ్' మాట లేకుండా ప్రయాణం తిరిగి ప్రారంభించాడు.

మూడు గంటలు గడిచాయి. మేము ఇంకా 'కొల్లా ఫ్యోర్డ్' (Kolla Fjord) అంచుం మీదుగా చుట్టి చుట్టి వెడుతున్నాము. మాకాతి క్రింది గడ్డి వచ్చగా లేదు. దారిలో 'ఎయర్ బర్గ్' అనేపూరిలో 'సింగ్స్టావర్' అనే కట్టడం చూశాము ఇది ఒక రకమయిన న్యాయస్థానము. అయిస్లాండ్లో చర్చిలకు గడియారాల ఉండవు. ప్రజలు కూడా చాలా మట్టుకు ఇవి లేనట్టే కనిపిస్తారు. ఇక్కడ గుర్రాలకు విశ్రాంతి ఇచ్చాము. ఆపై న సాలుగు గంటలకు 'నాస్రెల్ బూర్' అనే పోటు చేరుకున్నాము. సరిగ్గా సాల్వి దానివ్ మైళ్ళ ప్రయాణం చేశామన్నమాట.

ఈప్రదేశంలో 'హోల్ ఫ్యోర్డ్' (Hoal Fjord) విశ్రాంతిగా ఉంటుంది కనీసం అరమైలు; తీరంపీడ రాళ్ళకీ అలలు కొట్టుకుని పెద్ద శబ్దం చేస్తాయి. నముద్రం భూభాగంలోనికి బాగా చొచ్చుకుపోయి ఉన్నది. పిటికీ ఇరువైపులా కొండలు మూడువేల అడుగుల ఎత్తు ఉన్నాయి. నా అశ్వం తెలివైనదే కావచ్చుకాని పిటినిదాటి పోవటం వూహించలేక పోయాను.

మమ్మలను రోవలకు అప్పనిస్తుందా అని ఎదురు చూశాను.

“అది ఒక రైలు యిల్లు. కాని ఒక రాజు లాగ సత్కరించాడు. మేము రావటంతోనే ఇంటి పెద్ద బయటకు వచ్చి మాతో కరచాలనం చేశాడు. రోవలకు రావచ్చునని సంజ్ఞ చేశాడు.

షీకటిగా, ఇరుకుగా ఉన్న ద్వారం ఒక్కొక్కరూ ప్రవేశించాము. రోవల గదులన్నీ కొయ్యతో నిర్మించినవే. ఇవి మొత్తం నాలుగు ఉన్నాయి. వంటగది, మగ్గం ఉన్న గది, కుటుంబం అంతా వడుకునే ‘బాక్ స్టోప్’ గది, తక్కినవాటిలో పోల్చి చూస్తే చక్కగా అలంకరించి ఉన్న ఆతిథ్య గది. ఇల్లు కట్టినవారు మా పెదనాన్న వంటి పాడుగాటి మనుష్యులనంగతి అలోచించలేదు. మూడు, నాలుగు వర్షాలు ఇంటి దూరాలకు ఈయన తల కొట్టుకొచ్చింది.

మా గది ప్రవేశించాము. మట్టినేల కిటికీలకు గజాబదులు గొర్రె చర్మం వాడారు. రోవల అంత వెలుతురుగా లేదు. రెండు కొయ్య మంచాల మీద ఎండుగడ్డి వరచి ఉంచారు. ఇవే మా పావులు. వీటికి ఎర్రరంగు పూసి, ఐస్లాండ్ కి సామెతలు వ్రాసి ఉంచారు. ఇటువంటి మంచి ఏర్పాట్లు సిద్ధంగా ఉంటాయని నేను ఎదురు చూడలేదు. నాకు నచ్చినది, ఇంటినిండా ఉన్న వానన—ఎండ బెట్టిన చేపలు, మాంసం, పులిసిన పాలు వీటివి.

మా సామాను దించగానే ఇంటి యజమాని వంటగదిలోకి రమ్మని పిలిచాడు. ఇంటిలోకల్లా ఇక్కడే నిప్పు రాజీసి ఉంటుంది. మా పెదనాన్న వెంట నేనూ వెళ్లాను.

మంటచేసేచోటు అతి పురాతనపద్ధతిలో నిర్మించారు. గది మధ్య ఒక పెద్ద రాయి, దానికి నరిగ్గా పైన పొగ బయటకు పోయేందుకు కచ్చురో ఒక చిల్లు. భోజనం కూడా ఈ గదిలోనే.

మేము ప్రవేశించగానే ఇంటి పెద్ద, “సోల్ పెర్స్” అని పలకరించాడు. (“సంతోషంగా ఉండు!” అని దీని అర్థం). తర్వాత మమ్మల్ని బుగ్గమీద ముడ్డు పెట్టుకున్నాడు.

ఆయన వెంట ఆయన భార్య కూడా అదే మాట పలికి, ఆయనను అనుసరించింది. ఆపై ర ఇద్దరూ తమ గెర్రం తెలపటానికి ముందుకు వలిగి తిరిగి నేరుగా మంచువ్చారు.

ఇంటావిడకు పండ్లమ్మిదిమంది పిల్లలు. గది విండా మునురుకొని ఉన్నారు. మంటలనుంచి వస్తున్న పొగలో వారు మొదట నరిగ్గా కనిపించ లేదు. మనక తగ్గిన తర్వాత ఒక్కొక్కరూ మానక గంభీరంగా చూడడం గమనించాను.

వీరు ముందు మమ్మల్ని వివరంగానే పలక రించారు. ఇంతలో ముగ్గురు, నలుగురు చిన్న వేద వలు మా భుజాల మీదకి ఎక్కి కూర్చున్నారు. మిగిలినవారు మోకాళ్ళమీద, మధ్యా ఇరికారు. మాటలు వచ్చినవారు, “సోల్ పెర్స్” అని వదే వదే అన్నారంతా మాటలురానివారగుట్టిగా అరిచారు.

భోజనం రాగానే ఈ గందరగోళం తగ్గి పోయింది. నరిగ్గా ఈ వసుధానికి మా వేటగాడు రోనికి వచ్చాడు. గుర్రాల గ్రానం వివరం గమనించి తిరిగి వస్తున్నాడు—వాటిని పాలాలు వదిలి వస్తున్నాడప్పునూలు. రాళ్ళ, రప్పం మధ్య వాటికి కొరికన గడ్డి మేయాలి సావ్య ఈ మృగాలు. కాని

మర్నాటికి తమంతట తామే వనికి తిరిగి వస్తాయి.

“సోల్ పెర్స్” అన్నాడు హన్స్.

తర్వాత సావకాళంగా, ప్రయత్నం లేకుండా ఇంటి యజమాని, ఆయన భార్య, వారి పందొమ్మిది మంది పిల్లలూ అందరినీ ముడ్డు పెట్టుకున్నాడు.

ఈ కార్యక్రమం పూర్తి అవగానే ఇరవై నాలుగు మంది బల్లమట్టు ఇరికి కూర్చున్నాము. మాలో అచ్చవ్వవంతులైన వారికి ఒక్కొక్కరి ఒక్కో ఇద్దరు పిల్లలకు మించి లేరు.

“మూక్” రావడంతోనే మా ఈ చిన్న ప్రపంచం మవునంగా తయారు అయినది. అయిన్లాండ్ లో చిన్న పిల్లలు కూడా ఎప్పుడో గాని అదికంగా మాట్లాడరు. ఈ మూన్ “మూన్” గడ్డితో చేసినది. వా గొంతుక దిగలేదు. దానివెంట ఇరవై సంవత్సరాలు మురగబెట్టిన వెన్నలో తేలుతున్న ఎండు చేపలు వడ్డించారు. అయిన్లాండ్ లో ఈ వెన్న లాజాగా తీసిన వెన్నకన్నా రుచికరమైన దనుకుంటారు. విరిగిన పాలకు “బెర్రి” పళ్లరసం కలిపి తయారుచేసిన “స్కెర్” అనే వంటకం, లాగే టానిక్ “బ్లాండా” (విరిగిన పాలకు పిళ్ల కలిపి తయారు చేసినది) రుచి చూశాము. ఈ వింత భోజనం మంచిదే కాదో చెప్పలేను కాని తీవ్రమయిన ఆకలిమీద ఉన్న నేను ఆభయన వడ్డించిన గోధుమ జాన కూడా వదిలిపెట్టలేదు.

భోజనం అవగానే పిల్లలు మాయమయ్యారు. పెద్దవారు చలిమంట చుట్టూ కొంతసేపు కూర్చుని ఎవరికీ వారు తమ వడక గడికి వెళ్లిపోయారు. ఇంటి యజమాని భార్య మా కాలిమేజోళ్ళ పూడదీయటానికి నహాయవడతానన్నది. ఇది అక్కడ “మర్నాడ”లో ఒకటి. కాని మేము పిల్లలంత తొక్కుంగా అక్కరలేదని చెప్పినరికి ఆమె పట్టించు లేకుండా వెళ్లిపోయింది.

మర్నాడు పొద్దున అయిదు గంటలకు మా అయిన్లాండు రైతువద్ద సెలవు పుచ్చుకున్నాము. అతి కష్టమీద మా పెదనాన్న డబ్బు పుచ్చుకొంటానని ఒప్పించాడు. హన్స్ ఇక బయలుదేరా లన్నట్లు సంజ్ఞ చేశాడు.

గర్లెర్లకు మారు అంగలకు అవతల నేల మారి సోపటం మొదలుపెట్టింది. కొంచెం పూదిగా తయారయింది. ముందుకు వెళ్లటం కొంచెం కష్టం అయింది. మా కుడివైపు కొండలు కోట గోడలవలె ఉన్నాయి. ఈ గోడ వెంటనే అంతం లేకుండా ప్రయాణం చేస్తున్నట్లున్నది. అక్కడక్కడ తలుస్తొంది వాగులు మా సామాను తడిసి పోకుండా వాడగలిగాము. ఎక్కడా సరసంచారమే కనిపించలేదు. మా కాళ్ళక్రింద గడ్డి కూడా తగ్గి పోయి రాతినే ప్రారంభ మయినది. అక్కడక్కడ పాదలు తన్న పుక్కులు కనిపించలేదు. తిండి పెట్ట లేక వదిలివేసిన గుర్రాలు మేతకోసం తిరుగు తున్నాయి. ఇవి తన్న వేరే జంతువులు లేవు. ఎప్పుడయినా ఒక గడ్డపైన బూడిదరంగు మేపూ లలో డక్కిణం వైపుకు ఎగురుతూ వెళ్లేది. మనస్సు ఉల్లాస పరచేది ఒక్కటి కూడా లేని ఆ ప్రాంతంలో కొంత ప్రయాణం చేసేసరికి మా స్వంత దేశానికి తిరిగిపోవా అనిపించింది.

కొన్ని చిన్న ‘ఫ్యోర్డ్’ (Fjord) లు, ఒక భారతం దాటి త్వరలోనే ‘అల్ఫ్టాన్స్’ అనే పల్లెటూరు చేరుకున్నాము.

ఆ రాత్రి, ఆల్ఫా, హెలా అనే రెండు నదులు దాటాము. ఒక పాత గుడిసెలో గడప వలసి వచ్చింది. ‘నార్స్’ (Norse) కథలలో దెయ్యాలన్నీ మాతోనే ఆ రాత్రి గడిపాయా అనిపింపించేటట్లున్నది ఆ గుడిసె. దెయ్యాల మాట అట్లా ఉంచి ‘చలిదేవత’ అక్కడ వివాదము ఏర్పరచు కున్నది.

మరునటి దినం, విశిష్ట తేమి లేకుండా సాయం కాలానికి ‘క్రూసేర్స్’ అనేచోటు చేరాము.

జూన్ 19 వ తేదీ ప్రయాణం తిరిగి ప్రారంభించాము. లావా (Lava) తో కప్పబడిన భూమి ఒక మైలు వరకు ఉన్నది. అయిన్లాండ్ లో ఈ రకమయిన నేలను ‘హ్రాన్’ (Hraun) అంటారు. ఎప్పుడో అరిపోయిన అగ్నివర్షతాలలో నుంచి పారి పునీభవించిన ఈ రాతి వదార్థం చిత్ర విచిత్రాలయిన ఆకారాలను దాల్చి ఉన్నది. కొన్నిచోట్ల భారలు భారలుగా పరచిన త్రాళ్ళవలె, మరికొన్ని చోట్ల చుట్టబెట్టిన వాటివలె కనిపించింది. అక్కడక్కడ అది వచ్చే వేడినీటి పూటలు చూశాము.

ఇవన్నీ సరికిలింపే వ్యవధి మాకు లేకపోయినది. ముందుకు సాగిపోయాము. త్వరలో పూదినేల తిరిగి ప్రారంభమయింది. చిన్న నరన్నలు ఎటువైపు చూసినా కనిపించేవి. ప్రస్తుతం వడమటి వైపుగా ప్రయాణం చేస్తున్నాము. పొక్తాబే టుట్టి వెళ్లిపోయాము. అయిదు మైళ్ళకు ఇంతలే ప్లిఫెర్స్ వర్షతం ద్వంద్వ శిఖరలు మేఘాంశ అంటుతూ కనిపించాయి.

నేల ప్రయాణానికి కష్టంగానే ఉన్నా గుర్రాల వేగం ఏమాత్రం తగ్గలేదు. నేను బాగా అరిసి పోయాను. కాని మా పెదనాన్న ముందు రోజు ఎంత భీమాగా, నిటారుగా ఉన్నాడో ఇప్పుడూ అలాగే ఉన్నాడు. ఆయననూ, మా వేటగాడినీ చూస్తే కావలసినంత అభిమానం పుట్టుకు వచ్చింది. హన్స్ కు ఇదిఒక ఏకారులాగ ఉన్నట్లున్నది.

కనివారం, జూన్ 20 వ తారీఖు సాయంత్రం ఆరు గంటలకు ‘బుడిర్’ అనే పూరు చేరు కున్నాము. ఇది నమ్మద్రతీరం దగ్గరగా ఉంటుంది. పంతలు జరుగుతూ ఉంటాయి. మా గైడ్ తన ‘వేతనం’ ఇమ్మని అడిగాడు. మా పెదనాన్న అతనికి ఇవ్వలసినది ఇచ్చేశాడు. హన్స్ కి ఈ పూరిలో చుట్టాలు ఉన్నాయి. వారు తమ అతిధ్యం స్వీకరించమని బలవంతం చేశారు. నాకు బడలికమీద కొన్ని రోజులు అక్కడే ఆగిపోదామని అనిపించినా మా పెదనాన్న ఒప్పుకోవలేదు. మర్నాడు మళ్ళీ మా ఆశ్వలను ఆరోపించాము.

నేను మాస్తే పర్యటనదేశమని తెలిసి పోతున్నది. పెద్ద చిట్ట వేరు నేలపైకి పాడుచుకు వచ్చినట్లు రాతి ‘వేళ్ళ’ అక్కడక్కడ కనిపించాయి. అగ్నివర్షతం చుట్టే వెదుతున్నామని గ్రహించాను. ప్రాశస్త్యగారు ఎప్పుడూ దానినక దీక్షగా చూస్తూ ఉండేవాడు. ఏవో సంజ్ఞలు చేసేవాడు. “నేను జయించబోయే రాక్షసుడినిగో!” అని నవాల చేస్తున్నాడా అనిపించేది. నాలుగు గంటల గమనం తర్వాత గుర్రాలు వంటంతటవే ‘స్టాప్’ (అనే పూరు) లో ‘పాదర్’ ఇంటిముందు వెళ్లి మంచున్నాయి. (నవం)

గడ్డి పచ్చడి

27వ పేజీ తరువాయి

పాప పిలుపు

మానేపల్లి సత్యనారాయణ

మెల్లగా సూర్యుడు

అస్తమించాడు!

చల్లగా చంద్రుడు

ఉదయించినాడు!

చెఱుపులో కలువలు

వికసించినాయి!

చంద్రుణ్ణి చూచాయి

నంతసించాయి!

కలువరేకులు విచ్చి

కలకలా నవ్వాయి!!

పాపాయి చూచింది

దూరంగ చంద్రుణ్ణి-

అడుకుంటా నీతో

రమ్మరమ్మన్నది!

అమ్మకు తెలీకుండ

అరువబోకుండ

పాపాయి తనదరికి

పిలిచింది రమ్మని!

వచ్చేటప్పుడు కూడ

వెన్నెలల తెమ్మంది

వెన్నెలలలో వెలుగు

నింపుకొని రమ్మంది

విన్నాడు జాబిల్లి

ఆ పాప పిలుపు,

పకాపకా నవ్వాడు

పరచాడు వెన్నెల

విరిసింది వెలుగు!

మళ్ళీ పచ్చడితిని, గంజి పోసుకుని, తినిలేచి బ్రేవున తేన్చి, “అవ్వా-భుక్తాయానంగా వుంది. కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకుంటాను” అన్నాడు.

“అలాగే బాబూ” అంటూ అవ్వ వంటింట్లోకి వెళ్ళి-తనకి అన్నంలేనందుకు మండినీళ్ళు త్రాగి, కూర్చుంది.

ఓగంట పోయాక రాజుగారు నిద్ర లేచారు. లేచి అవ్వను పిలిచి, “అవ్వా నువ్వు నాకు చాలా సహాయం చేశావు. అన్నంపెట్టి, విశ్రాంతికి అవకాశం ఇచ్చావు. నీకేం కావాలో కోరుకో-అన్నట్టు-ఆ పచ్చడి పేరు ఏమిటి-చాలా బ్రహ్మాండంగా వుందిన్నా” అన్నారు. అవ్వ గజగజలాడిపోయింది. “గడ్డి పెట్టాను బాబూ” అని ఎలా చెప్తుంది మరి...

“అవును-గడ్డి పెట్టేనంటే-రాజుగారికి కోపంరాదూ-చంపేస్తారు.” అన్నాడు నటరాజు.

“అవును” అంటూ అవ్వ మళ్ళీ ఆరంభించింది “...అవునుకదా-మరి చెప్పకపోతే... కోపంవచ్చి చంపేస్తాడేమో” సరే-ఏవయితే అయ్యిందని ధైర్యంచేసి చేతులు జోడించి, “ప్రభూ-మన్నించాలి. బీదదాన్ని-ఏవీలేనిదాన్ని-తమరు ఆకలి అంటే-యింట్లో ఏవీలేక, పెరట్లో లేత గరికకొసి పచ్చడిచేసి పెట్టాను” అంది రాజుగారికి ఆశ్చర్యం వేసింది. “ఏవ్వి గడ్డి-గడ్డా-ఏదీ, ఆ పచ్చడి యిలాతే” అన్నారు. అవ్వ కుండలో వున్న కొంచెం పచ్చడియిచ్చి చేతులు కట్టకునిచుంది. రాజుగారు ఆ పచ్చడినితిని ఎక్కువ నవ్వారు. “ఆహా-అవ్వా నీ చేతిలో అమృతం వుంది. గడ్డి పచ్చడితోనూ, గడ్డి

గరుభతోనూ నన్నింత ఆనందం పెట్టావు గనుక నీకేం కావాలో కోరుకో” అన్నారు రాజుగారు ఆనందంతో. అవ్వ నమస్కారం పెడుతూ, “ప్రభూ, నాకేంకావాలి, మమ్మల్ని పాలింకో మీరు చల్లగా వుంటే అదేచాలు” అంది. అవ్వ గొప్పగుణానికి రాజుగారు చాలా ఆనందించారు. “అవ్వా, నీ యుక్తికి, భక్తికి మెచ్చుకున్నాము. గరికతో మాకు యింతఆనందాన్ని ఇచ్చావు గనుక యీవూరు నీపేర రాసి, యీ వూరికి గరికపాడు అనే పేరు పెడుతున్నాము. నాలా ఆకలి అని వచ్చిన వారికి కాస్త అన్నం పెడుతూ, నువ్వు హాయిగావుండు. నీకు యిక్కడ పెద్ద మేడకట్టించి ఇప్పిస్తాం” అని అవ్వకి నమస్కరించి వెళ్ళిపోయారు. తర్వాత అవ్వకి మంచి మేడ కట్టించి, ఆ వూరుకు గరికపాడు అని పేరుపెట్టి అవ్వకి ఇచ్చారు. కూశారా-మరి గడ్డి అవ్వకు ఎంత మేలుచేసిందో-” అంటూ అవ్వ కథఆపి, నిద్రపోతున్న మనవలకేసి చూసి, ఆనందంగా నవ్వుకుంది. ★

“పంధొమ్మిదివందల థరవై నాలుగు నుంచి నాకొక కోకిల ఉండేది. అది ఇవాళ తిరింది!” అన్నాడు రాజుగారు.

“ఏమిటది!”
“1924 మాడలు కాగు కొన్నాను!” అని రాజుగారు సంబర పడ్డారు.

జి. యస్. రెడ్డి, (కర్నూలు)

అన్న తూర్గ్లాహరి 'ఇద్దరు మిత్రులు'లో నా గజ్వలరావు, శ్యాం.

చిత్ర సమీక్ష:

నరసాల విరసాల పరదాల నరదారులు "ఇద్దరు మిత్రులు"

చిత్రనిర్మాత ప్రత్యేకత, చిత్రీకరణ నిపుణుల (డైరెక్టర్, కెమెరా, సంగీతం వగైరా) విశిష్టత నటీనటుల ప్రతిభ, సాహితీపరుల (కథ, మాటలు, పాటలు) సత్వసాస్త్రం చక్కగా మేళవించిన సరికొత్త చిత్రం—అన్నతూర్గ్లా పేర్కొనదారి "ఇద్దరు మిత్రులు."

నిర్మాతకు తన చిత్రానికి సంబంధించిన విరుద్ధమైన వాదా చిత్రం ఉండడం కష్టం. ఉన్న అందుకు అనునైన సన్నివేశాలలో, బంద మైన సంఘటనలలో, అకర్మణ్యమైన పాటలలో, మాటలలో, నృత్యాలలో కథ కట్టి, ఇవ్వడం కష్టం. ఇప్పటికే ఆ కథలోని పాత్రలకు జీవం పోయిన గల నటీనటుల వర్గం లభించడం, లభించిన వారిని జన్యంగా చిత్రీకరించడం సులభంకాదు. కాని అన్నతూర్గ్లా పేర్కొన్నవారు మాత్రం తెలుగులో తమ అయిదవ చిత్రం ద్వారా, ఇది కూడా సులభపర్యమేనని నిరూపించారు. తెలుగు చలన చిత్ర పరిశ్రమలో కొత్త ఘట్టాన్ని సృష్టించారు, అందుకు అన్నతూర్గ్లా నిజాయితీగల శ్రీధర్. మధు మాధవరావుగారిని ముందుగా అభినందించాలి.

"ఇద్దరు మిత్రులు" చిత్రంలో చెప్పుకోవలసిన కొత్త అంశాలు చాలా ఉన్నాయి. అందులో మొదటిది, నటీనటులకు సంబంధించినది. మన నటీనటులు ప్రేక్షకుల మనస్సులో కొన్ని రకాల నలున తమదిగా, అది తమ ప్రత్యేకతగా ముద్రవేసి ఉంచారు. కాని ఇప్పుడా ముద్రను తొలగించింది "ఇద్దరు మిత్రులు". తమ అభిమాన నటీనటులను పూర్తిగా విడిచిపెట్టిన పాత్రలలో ప్రేక్షకులు ఈ చిత్రంలో చూడగలరు. అనందించగలరు. హర్షించగలరు.

ముఖ్యంగా శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు ద్వితీయాభివయం ఈ చిత్రానికి తమనానకం. ఒకే పాత్రలో కథాగమనంలో వచ్చే పరిణామానికి నటనాభాస మివ్వడానికి, ఒకే సమయంలో రెండు విధిపు మనస్తత్వాలు వ్యక్తీకరణకు చాలా తేడా ఉంది. ఆయా సన్నివేశాలు నటుణ్ణి నరిలిలి చేస్తాయి. కాని పరిణామి చేసినది నటుడు ఇలాంటి సదవకాశాన్ని కోరతాడు. తన ప్రతిభ చూపడంపై. శ్రీ నాగేశ్వరరావు ఈ చిత్రంలో తన ప్రతిభను చూపడమే కాదు. నటుడుగా సిద్ధహస్తుడని నిరూపించుకున్నాడు.

ఇలాంటి మరొక మహాదశకాం మరొక ఉత్తమ నటుడు శ్రీ గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావుకు లభించింది ఇదే చిత్రంలో. మూల విరుపులో, కంటి చూపులో, నడకలో, ఉచ్చాసన విశ్వాసాలలో, చేతికర వాతంలో, కళ్ళలోడు పట్టులో "తనెవ్రాసిన కత్తి" లాగా ప్రవర్తించడానికి కళ్ళకు కట్టినట్లు చూసిన ప్రత్యేకత శ్రీ గుమ్మడిది. ఇలాంటి నటనలో ఆయనకు అయిన పాట అని పించా డి చిత్రంలో.

ఇక శ్రీ రేలంగి రంగేలీరాయుడు కాదు. రంజెలు వేసే బుర్రపిసాని వెరంధామయ్య. సూర్యకాంతం గయ్యూని గవరమ్మ కాదు. భర్త అగడాలకు సమాధానంగా తన పెడనరితవాన్ని "పిట్టు"గా మార్చి పంపం వెగ్గించుకునే పల్లెలూరి ఇల్లాలు. శ్రీ తమరాజ్జి ముమ్మూర్తూ నట్టి రామభజన

రామదాసు, వడ్డనాభం "కుండలు తీరిన కొండ చిలువ" రూపంలో ఉన్న సుపుత్రుడు. ఇంకా ఈ నలుగురు హాస్యనటులు సరికొత్త రూపంలో కనిపించడం ఈ చిత్రానికి కొత్తదన మిచ్చింది. పల్లె జీవితంలోని హాస్యం, దాని ఆయువుపట్టు సీరా చక్కగా చూపుతారు. చుట్టూ విస్తూ దగ్గర నుంచి వేడివేడిగారేల విందు భోజనం, విద్యులకుళ్ళ సరసాలు, విరసాలతో ఈ చిత్రంలో కల్పించిన సన్నివేశాలు కడుపుబ్బ నవ్విస్తాయి. అన్నతూర్గ్లా వారి ప్రత్యేకతను నిరూపిస్తాయి.

కెమెరాకు కొత్తదాని కాకపోయినా, కొత్త నలులుగా చెప్పుకోవలసిన శ్రీయూయూ కె. నెంకటేశ్వరరావు, నందూరి మురళీకృష్ణ, శ్రీమతి శారద ఈ చిత్రంలో ప్రముఖ పాత్రలు నిర్వహించారు. వీరింటి సృష్టిత ఆదానిట్లగా శారద, గొప్పవారింటి మూగ నౌకలుగా శ్రీ వెంకటేశ్వరరావు ప్రేక్షకుల మనస్సుల పొందారు. అనారోగ్యం లభించే ఉత్తమ నటులు కాగలరని విరూపించు కున్నారు.

కథానాయికలని చెప్పుకోవలసిన రాజసురీదన, 4 మి. సరోజ విద్యారంభులైన, అభ్యుదయ భావాల ఉన్న సిరి—విజయలక్ష్మిలకు కల్యాణానికి ఉండాలనే దీక్ష గల, అదర్శ మదనమరణంగా నటించారు. కమ్మల పెంతుపూ నృత్యాలు నేకారు. తమ పాత్రలను చక్కగా పోషించారు. గుడ్డి మేనత్తగా శ్రీమతి జి. పరంజ్యో నటులలో కొత్తదనం చూపింది.

ఇలా నటీనటులందరూ తమ తమ ప్రత్యేకతలతో, సైద్ధ్యంతో చక్కగా సజీవ పాత్రలుగా ఈ చిత్రంలో కమించడానికి కారణం—ఇద్దరు మిత్రుల కథలోను, సన్నివేశాల కూర్పులోను ఉంది.

ఈ కథలో మూడు రకాల భండ్రులు ఉన్నాయి. ఒకరు. జమీందారు మేనేజరు. తన కూతురను ఆ జమీందారు దిద్దకు ఇచ్చి సంబంధం కలుపుకోవా లనుకునే కుట్రదారు. రెండవవారు వట్టి డబ్బు మనిషి, కోడలు వగలతో వస్తేనే ఇంటిలో కాలు పెట్టాలని రంజెలువేసే పెంకి. మూడవ వారు నిన్నునొడుదైన వట్టి రామభజన రామదాసు.

ఈ చిత్రంలో ముగ్గురు చెడ్డెళ్ళు ఉన్నారు. ఒకరు ధనికుల బిడ్డ. కాని మనస్సులో ధనికతయ్యం లేదు. రెండవవారు వడ్డమ తరగతి ఆడ బిడ్డ, విద్యవతి, నీతికి నిలయం. మూడు. పేదంటి ముద్దుబిడ్డ. కుటుంబ గౌరవ, ప్రతిష్ఠలకు పొదాన మిచ్చే ఆడబడుడు.

ఈ సిల్వర్లో ముగ్గురు కుమారులు ఉన్నారు. ఒకరు. జమీందారు కొడుకు. విద్య జేసి. పేదంటి లోతుపాతులా తెలియపు. రెండవవారు. పేద బిడ్డ, విద్యావంతుడు. పరుబొట్టి. తీవ్రతతో వ్యసన్నిలు పనిచూచినవాడు. మూడవవాడు. వట్టి వాణమ్మ. తండ్రివేలి కీలుబొమ్మ. అమ్మపేలి అటబొమ్మ.

విధిన్న మనస్తత్వాలకు కల ఇలాంటి పాత్రలతో కూడిన "ఇద్దరు మిత్రుల" కథకు సూరం "లాషిరేఫురి" అనే బెంగాలీ పినిమా కథ అయినా దానికి గతకాల సాగులు పెట్టి, కొత్త

ప్రతివారం ఆంధ్ర దేశమంతటా లక్షలమంది ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికను చదివి ఆనందిస్తూ ఉంటారు. మీ స్థానిక ఏ జేంటు ద్వారా చందాదారులయితే మీ కాపీ మీకు వారం వారం నిశ్చయంగా చేరగలదు.

పొదుపైన ధరలతో శ్రేష్టమైన నూలు బట్టలు

దుప్పట్లు • తెలగదగలేబులు • నూలు బ్లాంకెట్లు • మాలెస్ గుడ్డలు • కువ్వట్లు • చేతి రుమాలలు • టాక్ షేట్స్ • డమస్క్ టేబిల్ గుడ్డలు • డ్రీర్స్ • కోటింగులు • పర్చింగులు • ప్రింటులు • అన్నియు బాంబే - డ్రెయింగ్ పొందనదాయకంగా శ్రేష్టమైనవి • ఉతుకుటకు, దరించుటకు మేలైనవి • తెలుపురోసు, చాలారకముల వివిధ వర్గా-రంగులతోను గలవు.

బాంబే-డ్రెయింగ్

4110 లక్షలమంది పోల్ ప్రియార్స్
చెల్లారామ్స్ 314 గోడ స్టాల్ ముం. 5-14
ఎల్. 8-1, హైదరాబాద్.
మరియు ఎల్. 8-1 రోడ్ హైదరాబాద్ లోని ఉంటున్నది.

CBSD-54/TEL

చిత్ర సమీక్ష

దనం తెచ్చిన "సినిమా అనుకరణ" దారులు శ్రీయుతులు డి. మధుసూదనరావు, (నిర్మాత) ఆదుర్తి, (దర్శకుడు) గో.రా. శాస్త్రి, కె. విశ్వనాథ్.

కథకు తగిన మాటల కూర్పు: దాక్టరు. కొరపాటి గంగాధరరావు. చక్కని, చిక్కని తొమ్మిది పాటలు గుదిగుచ్చింది శ్రీయుతులు ఆరుద్ర (4), శ్రీ శ్రీ (2), రాశరది (2), కొనరాజు (1). వీనిని కమ్మని పంగితంతో నింపింది శ్రీ ఎన్. రాజేశ్వరరావు. వాటిని వీనుల విందుగా వినిపించింది సుశీల, ఘంటసాల, మాధవ పెద్ది, పి. బి. శ్రీనివాస్. ఆయా సన్నివేశాలను కమ్మల పండువుగా అమర్చింది (కళ) శ్రీ జి. సుబ్బారావు. నృత్యంతో నింపింది శ్రీ హిరారాజ్ (కవాలి నృత్యం నరోజు గ్రూపుద్వారా), శ్రీ మమమరి.

పోతే ఈ కథను చిత్రీకరించడంలో దర్శకుడు, శ్రీ ఆదుర్తి సుబ్బారావు, అసిస్టెంటు శ్రీ కె. విశ్వనాథ్, కెమెరా శ్రీ పి. ఎన్. వెల్మరాజ్ చూపిన ప్రత్యేకతలు చిత్రానికి నిండుతనం తెచ్చాయి. శ్రీ నాగేశ్వరరావు ద్వితీయాభినయానికి ప్రాణం పోసింది శ్రీ శైలరాజ్ కెమెరా, చూస్తున్నంతసేపు ప్రేక్షకుల్లో గిలిగింతలు పెట్టించింది శ్రీ ఆదుర్తి దర్శకత్వం. ప్రతి వది నిమిషాలకు ఒకమాటో, ఒక పాటో, ఒక నృత్యమో, ఒక హాస్య సన్నివేశమో ప్రత్యక్షమై, ప్రేక్షకుల్లో జీర్-జీర్ అనిపించే ఈ చిత్రం అన్నపూర్ణావారికి "గర్-గర్" చిత్రం. (ఎన్)

తెలుగు వారపత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది. ప్రకటనలను ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో వేసి మీ వ్యాపారం అభివృద్ధి చేసుకొనండి. వివరాలకు అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ మేనేజర్ 'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక' 7 లంబుచెట్టిపేది, మద్రాసు-1 కి వ్రాయండి.

విక్రం ప్రాసెక్యూట్స్ 'పెర్మిటంబూలు'లో జమున, రమణమూర్తి.

సి నీ వి హారం

15-వ షేజీ తరువాయి

రోజు. అనాడే అమెకు కన్నెరళు వదిలి ప్రితి అంబుంది. కళ్యాణం జరిగిన తులదివనం, అదే దంపతుల నివాసానికి తొలిరేయి. వందిరి మంచం, పూలపావు, మధురమైన తిమమందా రాలూ ఏమీ అమెకు కిందితయివా ఉషిరివ్వలేక పోయాయి.

ఏదో సమస్య అమెతలను తొలచేస్తున్నట్లున్నది. అదేమిటో ఆ అబ్బాయికి తెలిసినట్లే ఉంది, కానీ, ఏమీ ఎరగనట్లు అమాయకుడిలా నటిస్తున్నాడు.

అమె రాగాడే "సరోజా! పిగరల్లేనీ?" అని ప్రశ్నించాడు అబ్బాయి రాజా.

"లేవు" అని దీనంగా సమాధాన మిచ్చిందామె.

"లేకూ? కంటేమిట్లో వెతికావా?" అని అమెనైపు చూశాడు. అమె "ఊ" అనగానే ఏదో భావనకం వచ్చినట్లు తన జబ్బు జేబుల్ని తిడుముక్కగానే పిగరెట్టు, అగ్గిపెట్టె చేతికి అందాయి. "అరెరె! వా జేబులోనే ఉన్నాయో! మరే జోయాను" అంటూ అమెనైపు చూశాడు రాజా. తన సరోజముఖారవిందంలో మచ్చుకైన ఉత్సాహము కనబడకపోవడం గమనించి రాజా "ఏం? అలా ఉన్నావేం? ఒంటల్లో జాగలేదా?" అని అని అడిగాడు అమెను.

"పైకం వస్తోంది" అని మాలిలో స్వరంలా జవాబిచ్చింది అమె. అంతే అమె వెంటనే కర్ణులిగి కదిపోతోటామే రాజా అమెను పట్టుకుని "ఇప్పుడు మైక్రిగానే ఉంటుంది. అనందం ఏక్కున్నైతే అరోగ్గం కోంటెం అయీ ఇబ్బాగానే ఉంటుంది" అని హెచ్చరిస్తూ అమెను పెదకగిడిలోనికి తీసుకువెళ్లాడు.

ఇది విజయా చిత్రం "గుండమ్మ కథ" కు చెందిన సన్నివేశం. రాజా సరోజులుగా వాగేర్వర రావు, జమునలు చక్కగా నటించారు. ఈ చిత్రానికి నిర్మాతలు వాగరెడ్డి, చక్రపాణి. కథకుడు : చక్రపాణి, కవి : పింగళి వాగేంద్రరావు, పాటలు : డి. నరసరాజు, కళ : గోఖలే మరియు కళాధర్, సంగీతం : ఘంటసాల.

ఈ చిత్రంలో వాగేర్వరరావు, ఎన్. టి. రామా రావులు అన్నదమ్ముల్లాగాను, సావిత్రి, జమునలు అక్కవెళ్ళిళ్ళగాను నటిస్తున్నారు. పిరుగాక ఎన్. వి.

అన్ని ప్రార్థనావారి 'ఇద్దరు ముగ్గులు'లో వాగేర్వర రావు, డి. వి. సరోజు.

'ఆంధ్రసచి తవారకు తిక'లో
ప్రవేశించి మీప్యాపానివిప్రదికే
వోద్యమతాయి.

LEUCODERMA

(శేషి త కు మ్మ)

వలన యంత్రాంగం ప్రయోజనం కలిగి
లేదు. మామిడి కల ప్రభావంతో ఆయా
ర్వం బోమగములు మురిగిముగా. ఇమె
కంగా కెల్ల, ఎటు మురిగి మురిగి
సెవి, కిరింగో యేభాగమునంగున్నా
పోగొట్టును. వీరికు జేలు మా మురిగి
విజయమునుగూర్చి తళింపేనున్నారు.
ప్రేమాతి. నోటికి ముగ్గు కేవల బికి

రు. 15/- మాత్రమే.

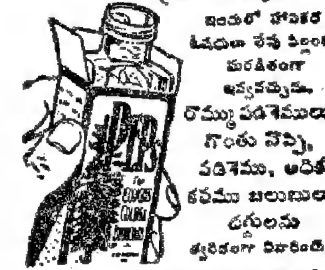
Vaidyaraaj Ramsharan Lal Gupta
(AP)PO. Rajdhanwar(H.Bagh)

పెన్స్ గెంతు మరియు

గుండె బిట్టలను మీరు సేవించేయడం మీ దగు త్వరితంగాపోవును

ఇప్పుడు త్వరితంగా, తాము విచారించే కళ్ళు
అందరికీ అందరి కంటకర అందుకు
అప్పురించండి, అవి గొంతి పొప్పి, రామక
వడికను, దగు త్వరితంగా అందుకు
అమె రంపును. పెన్స్ తగ్గి విచారించండి

గుండె బిట్టలను సేవించేయడం మీ దగు త్వరితంగాపోవును

మీ. వి. ప్రతాప్ (ఇందియా) (ప్రెవల్ టి.)

పోల్ విజంటు : దాదా టి కంపెనీ
86, నైసర్వ నాయక వీధి, మద్రాసు-8

కీళ్ల నొప్పులా?
రవ్వంత

అమృతాంజనము

రాయండి

విమిషంలో నొప్పి తగ్గుతుంది

జలుబు, జ్వరాలు, ఒళ్లు నొప్పులు - వీటన్నిటికీ
అమృతాంజనం ఉపయోగించండి. మీ కుటుంబాని
కది శ్రీరామరక్ష. నొప్పి కలిగినప్పుడు ఒక్క-
వినరు రాస్తే చాలు. ఇంట్లో ఒక్క పీపా ఉంటే
వైద్యుల కరణి అదేవస్తుంది.

అమృతాంజనం లిమిటెడ్, మద్రాసు - 4
బొంబాయి - 1, కంకణ - 1, న్యూఢిల్లీ - 1

JWT AM-1425

హృదయ పూర్వక సంక్రాంతి అభినందనలు

దృఢమైన తయారిక
శృంగారమైన చూపు

Agarwal's

Rajdoot

అగర్ వాల్స్
రాజ్ దూత్ షూస్

శయ దీచే యువాదు :

అగర్ వాల్ ఫుట్ వేర్ కంపెనీ, జస్ వన్ థ్ బిల్డింగ్, అగ్రా.

స్థా కీ స్థులు

వైజాగ్ షూ మార్కెట్, విశాఖపట్నం. బోనో షూ స్టోర్స్, మెయిన్ రోడ్డు, కాకినాడ.
సెంట్రల్ షూ మార్కెట్, అరంజేల్ పేట, గుంటూరు.

శ్రీ కృష్ణబాలాజీ ప్రాజెక్టు వ్యవారి 'అదర్బహులు'లో పనిచేసి ప్రేమదర్శిని.

నీ నీ వి హారం

కంగారావు, రమణారెడ్డి, సూర్యకాంతం, హర
సాథ్, విజయలక్ష్మి, మిక్కిలినేని, ఛాయారేవి
కట్టపర్తివారు.

అక్కినేని కళాశాల భవనాలు

డిసెంబరు 20 వ తేదీన గుడివాడలో నిలిపిన
శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు కళాశాల మాతన భవనా
లను మన విద్యమంత్రి శ్రీ వల్లభుని రామారావు
కరవభోతున్నారు. ఆ మహాసభకు మంత్రి శ్రీ
బద్రి నెల్లూరాయణరాజు అధ్యక్షత వహిస్తా
నని, ఆ కళాశాలభవనం శైలిబోర్డులో చిత్ర

కారుడు చామకూర్ రవింధ్రుల అక్కినేని శైలి
వర్ణ చిత్రాన్ని విజయా వాహినీ అధినతి శ్రీ నాగి
రెడ్డి ఆవిష్కరిస్తారని ముందుగానే నిర్ణయమైన
కార్యక్రమం వినరాలు నాకు అందివని. దానితో
బాటు నాగేశ్వరరావు నన్ను గుడివాడకు రమ్మని
ఆహ్వానించగా, అంగీకరించాను.

ఒకరోజు ముందుగానే నాగేశ్వరరావు గుడి
వాడకు చేరుకున్నాను. నేం ఆయన్ని సభావేదిక
ముందు పోగైతే ఆతిథ్యమానం మధ్య కలుసుకుని
పలకరింపాం. ఒకసారి ఆ స్థలిలో ఆయన్ని జామ్
లెన్స్ ఫోటో చూడగలిగివల్లు ఏవేవో భావాలు
మాతో పరుగెత్తినవి.

నాగేశ్వరరావు నేనూ మిత్రులూ కలిసి కళా

జగపతివారి 'అదర్బహు'లో నాగేశ్వరం లు, సోమలత.

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

ప్రీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలరానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) ఇమిటెడ్
మదరాసు-17

నెర్వి టాల్

వరి ముల బలహీనతను, రక్త
బోటును, రామ బాగాము, అనుభవ
యుక్తముగా చేయబడినది.

8 డౌ. సీసా 5-75, బోటీజ 1-75.

ఇండియన్ మెడిసన్ హాస్,

విజయవాడ-2.

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!

ఇంటిలో విరామంగా కూర్చోని
పుంజేయ్యవారు వ్యాధి బుద్ధులను వ్యాధి
దోషమును పరిచి వసువులను, అవర్తి
మందులను వ్యాధి వ్యాధి దోషము
సాగించండి. ప్రాప్తికన్ తిరిగి.

చివరములకు వెంటనే వ్రాయండి.

INDIAN
HOMOEOPATHIC
COLLEGE
(APW) Jullundhar City.

RATNAM'S N-OIL

అంగురముల బలహీనతను చివరి
పుంజేయ్యవారు వ్యాధి బుద్ధులను వ్యాధి
దోషమును పరిచి వసువులను, అవర్తి
మందులను వ్యాధి వ్యాధి దోషము
సాగించండి. ప్రాప్తికన్ తిరిగి.

డాక్టర్ రత్నం నెన్ (Estd 1904)

ముఖ పేటెన్టింగ్, అజంబాగా నాగార్జున
నెన్, హైదరాబాద్ 24 (ఆంగ్లప్రదేశ)

కొనుంచి వారి స్వగృహానికి వెళ్ళాం. అక్కడ ఆయన విందు ఏర్పాటు చేశారు. చెన్నపురి నుంచి వచ్చిన పెద్దలు, విజయవాడ నుండి నవ యుగా, విజయా డిస్ట్రిబ్యూటర్ల అధిపతులు పెద్దలు విందుకు ఏతెంచారు. విందు అనంతరం ముచ్చాపూం మూడు గంటలకు మహాసభ ప్రారంభమైంది. వేలాది సంఖ్యలో సభికులు హాజరయ్యారు. మంత్రు లిద్దరూ ఏతెంచగానే కార్యక్రమం ఆరంభమైంది. మంత్రు శ్రీ పట్టాభి రామారావు కళాశాఖ భవనాల రిబ్బన్ కత్తిరించి ప్రవేశ మహోత్సవం జరిపారు. తైలరీ హాలులోకి అంతా వచ్చారు. విజయా వాహినీ అధిపతి నాగి రెడ్డి నాగేశ్వరరావు తైలవర్ణ చిత్రాన్ని ఆవిష్కరించారు. ఆ చిత్రాన్ని బీవకళతో ఉట్టిపడేటట్లు ఎన్. ఎన్. చామకూర్ వ్రాశారు.

ని నీ వి హా రం

వేదికమీద రాజకీయ రంగానికి చెందిన పెద్ద లిద్దరు, చిత్ర పరిశ్రమకు చెందిన పెద్దలు, అల్లూరి, పట్టాభి రామారావు, నాగిరెడ్డి, నాగేశ్వర రావుగార్లు ఆసీనులయ్యారు.

మంత్రు శ్రీ అల్లూరి నత్యనారాయణకు ఈ సభకు విచ్చేసిన చలనచిత్ర పరిశ్రమతోని పెద్దల్ని చూడగానే చలనచిత్రాల కథనం గురించి ఆయనలో చిరకాలంనుంచి పెరుగుతున్న ఫిర్యాదును చెప్పి య్యాని ఉత్సాహం కలిగింది. మన చలనచిత్రాలలో ప్రేమతోనడిచిన యువతీ యువకుల అనందంగా వనవిహారం చేస్తూ నవ్వుపాతంగా సర సాలు చేసుకుంటూ, వారితోబాటు ప్రేక్షక లోకాన్ని కూడా ఏవో మధురస్మృతుల వైపునకు లాక్కుని వెళ్ళుతున్న మధుర ఘట్టంలో ఒక

పాటను ప్రవేశపెట్టి, పాట కంటే బిక్కువగా రాండోళ్ళతో నేపథ్య సంగీతం ప్రవేశపెట్టి సహజత్వానికి దూరంగా ప్రేమ సన్నివేశాల్ని చిత్రీకరించే అచారానికి స్వస్తి చెప్పమని ఆయన కోరాడు. ఏకాంతంగా గడిపే ప్రేమికుల జంట పాటలు పాడరనీ, అది సహజ విరుద్ధమనీ, ప్రతి హిరో హిరోయినూ, కవులూ కవయిత్రులూ కారనీ, ఆ మధురసన్నివేశాలలో వారి ప్రణయభావాన్ని పెంచగలిగే సాధనగా ఏ రేడియో, ట్రాన్స్మిటర్ నుంచో వెలువడే సన్నని సంగీతమే కాని, రాండోళ్ళ వాయిద్యాలతో వారు ప్రేమను పెడబొబ్బలతో ప్రదర్శించుకోరని మంత్రు శ్రీ ఆవేదన, విమర్శ కూడా.

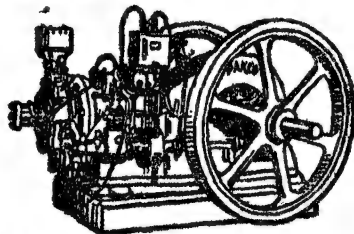
నిజమే, ఆయన ప్రతిపాదనను ముందుగా మేం 'సెకండ్' చేస్తాము.

PAKCO పాకో స్టో-స్పీడ్, కోల్డ్ స్టార్టింగ్ క్రూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * బాప్ స్క్రూయిల్ ఇంజన్ పరికరములు

మైదాను, ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు ఏజెంట్లు:

Grams: LAMP **K. S. SHIVJI & CO.** (Estd. 1903)
Phone: 22017 పోస్టుబాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాశ్ వ్రాశ్, మద్రాసు.

వనితలకు మనవి

వనితావానికి మంచి ఉత్తరాలు క్లుప్తంగా ఉండాలి. వీలైనంతవరకూ పత్రికలో సగం 'కాలం' మించకుండా ఉంటే బాగుంటుంది. వ్రాసినవారి పేరు వచ్చే రాత్రేలుగులోనే వ్రాయాలి. ఇంగ్లీషులో ఉండకూడదు.

ఆడవారికి గర్భిణీలకు ముందుగా తెలుసుకోవలసిన సమాచారం

పాపా, రేపటి పాపీ విషయమే నాకు చాలా అందోకన కలిగివున్నది. ఆడేమి అర్థమైనది, వా వెంట ఎప్పుడూ బాగుండదు.

అంగారు వడకు వరమూ, నేను చచ్చి పోయాను చెప్పానుగా. ఈ రోపు వెంటకు కావలసినంత తుషార్ తెప్పించి వుంటు.

మరునాడు పాపా చేసిన సహాయానికి ధన్యవాదాలు

మీ దిద్దివ పాపీకి నా హృదయ పూర్వక ధన్యవాదాలు. అహోర పరాధాలన్నీ ఆమెపంగా నెన్నాయి.

చాలా సంతోషం మధుర మైన పండ్లకాం తయారీలో గం రహస్యాన్ని పాపా నాకు నేర్పింది. ఆడే తుషార్

తుషార్

విజయవాడ కలిగివున్న వనస్పతి (పి.డి. విజయవాడ కలిగివున్నది) తల్లికరించిన తుషార్ మన

తండ్రిగారు యాండ్లస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, కర్నూలు.

గళ్లనుడికట్టు - 86

అడ్డం

1. వాడి గుణము !
5. దీటివలె చెలికత్తెల కాళ్ళక్రింద.
7. తాళపుక్తము, ఫణము, తృటియ పురుష—ఇవి కలిస్తే బలరాముడు, భీష్ముడు !
9. ఒక నదిపేరు శరత్ నవల పేరు ఒకటి.
10. నడవక సేతువుకోసం చెతకాలి.
13. శబ్దము.
15. చిందరవందర అయిపోయిన కాలు, బంతి.
16. తిరిగి గానం చెయ్యము, అనే మాటకలగా పులిగ మయిపోయింది !
19. బోడి కలిస్తే సేవకుడు దొరుకుతాడు !
20. ఇంట.
21. ఈ తూకము చిందరవందర అయిపోయింది. రూపాయి ఎక్కు.
23. మొనలి ముఖ మేర్పడజేసిన పురుషుని కర్మ భాషా విశేషము, అది శబ్ద రత్నాకరము. ఒక రాశి పేరు, కుండ కలిపితే తెలుస్తుంది!
26. అఖరున.
- 27: మన వంగిన మాటలో ఒక ఇంటిపు.

నిలువు

1. దూది.
2. క్రిందనుంచి చుట్టవత్తం.
3. ఒక యుగం !
4. రాకను రావద్దనము.
5. మంచి కాదు.
6. ఖడ్గము.

85-వ గళ్లనుడికట్టుకు జవాబు

అ	య	స		ద	లు	కు		జ	న	వీ
పు		య		ర	లు	ల				ద్దు
	అ	న	ద	ము		కు	ట	జ	ము	
ప	రు		రు			ము		జ్ఞ	ప్ర	
కు		అ	పు	స		శ	కు	నీ		జ్ఞి
	పా	ట		ల	వ	న		జ	ద	
నీ	నీ	నీ	క		క	జ	ము		నా	
వ	ల		ను			పు		హో	కం	
	ను	ను	పు	రి		మీ	ళి	త్రే	ము	
ల		లు		నా		త		ది		నా
ల	పు		ల	అ	ము		క	నా	పు	

1		2		3		4		5		6
		7								
8		9				10		11		12
13						14		15		
16				17		18		19		
		20				21				
22		23						24		25
26								27		28

8. వ్యంగములు.
9. 13. అడ్డంకో మధ్య పీసే, తలక్రిందులయిన వడ్డకు చేరిస్తే హంస !
11. ఎక్కువగా మాట్లాడేవాడు.
12. కలిగించేది ఆపదమస్తకముతోనే !
17. గురువులు.
18. క్షీరసాగరము.
22. 'బొబ్బిలి యుద్ధం'లో ఒక వ్యక్తి పేరు వం భూతము !
23. కీలు.
24. రాము పిర మరకతో బొంతు.
25. తామ్రము.

పొరుగింటాయన తన మీదకు అనవసరంగా కజ్జాకు వస్తున్నాడని ఒక పెద్దమనిషి పోలీసు అధికారులకు ఫిర్యాదు చేశాడు.

పోలీసు అధికారి : మీ పొరుగింటాయన ఎలా ఉంటాడండీ! మీనం ఉంటుందా?

ఫిర్యాది : ఏమోనండి గట్టిగా చెప్పలేను. అతడికి మీనం ఇది వరకు ఉన్నా ఇప్పుడు ఉంటుందని నమ్మకం ఏమిటి?

ఆరోగ్యం బాగుపడటానికి యోగాసనాలు వేయమని ఒక త్రాగుబోతుకు ఒక నన్యాసి నచ్చచెప్పాడు. ఏ కళనా ఉన్నాడో అతడికి ఆ సలహానచ్చింది. కొంతకాలం తంటాలుపడి యోగాసనాలు వెయ్యటం నేర్చుకున్నాడు.

ఒకరోజున ప్రక్కఇంటి పిన్నిగారు 'యోగాసనాల వల్ల మీ ఆయన ఆరోగ్యమేమన్నా బాగుపడిందా అని' ఆయన భార్యను అడిగింది.

'ఆరోగ్యం బాగుపడటం మాట చేపుడరుగు! ఇప్పుడాయన శీర్షాననం వేసికూడా త్రాగుతున్నారు.' అని ఆమె నిట్టూర్చింది.

ఆ కాంతులు గూడ చీకట్లను అంతుకొని మనక మనకగా మున్నవి. కాల మెట్లు గడచుచున్నదియు తెలియుటలేదు. మార్పుడున్నమించెనో, లేదో తెలియుటలేదు. ఆ వర్షావేళ వగటివేళను రాత్రి వచ్చి గడించినట్లు లున్నది. సుదక్షిణ ఎప్పుడో తండ్రిదగ్గరనుండి లేచినది. ఎప్పుడో వేడినీటి స్నాన ముడిసినది. తండ్రి ఆ దినమున నిద్రును వాసము. తానును ఉపవాస మున్నది. మధ్య నెప్పుడో అకాశము తెరచి యుచ్చి, అంతలో మరల మూసుకు పోయినది. పొండ్రుకుడు, వాచాలుడు ఎవ్వట మన్నారో ఆమెకు తెలియలేదు. ఆమె అతని మందిరమునకుపోయి చూచినది. ఆ మందిరముతో బంగారముతో చేయబడిన ఒక లేడి యొక్క ప్రతి రూపము తప్ప మరల ఎవ్వరను ఆమెకు కన్పించ

హరివంశం

11వ పేజీ తరువాయి

లేదు. ఆ స్వర్ణమృగమును గూర్చి తన స్వామి తనకు చెప్పలేదు. సుగక్షిణ దానిని పరీక్షగా చూచినది. అది సాందీపని ఆశ్రమ మృగమును పోలి ఉన్నది. దానిని చూడగా వామెకు పొండ్రుకుని యెడ ప్రేమయు, సానుభూతియు పుక్కిలింత లయినవి.

ఆమెకు ఒకసారి తన స్వామియొక్క ఏదో భృషణ వర్తతి యంతయు కన్పరించుచుండెను. అంతలో వామెకు ఏదో ఆలోచనయు కల్గినది. తన స్వామి యిప్పుడు ఏమి చేయుచుండును ?

బయట వర్షము. బృందావనమున ఇంద్రుడు శ్రీ కృష్ణదేవునిపై కనిపి కురిపించిన జడివతె ఉన్నది. అప్పుడు స్వామి గోవర్ధనము నెత్తి బండ రను రక్షించెను. ఇప్పుడు తన స్వామి ఏమి చేయుచున్నాడు. ఆమెకు పొండ్రుకు డెక్క డున్నాడో వెదుకవలయు ననిపించినది. ఇంత వర్షము వడుచుంజగా ఎవ్వట నుండును ? ఏమి చేయుచుండును ! వాచాలుడు కన్పించినను బాగుం డును ! ఏ విషయమును సేకులతో, దాసీలతో, చెలికత్తెలతో మాటాడరాదు. ఆమె మాటాడ లేదు. వాచాలు డామెకు కనుసరించలేదు.

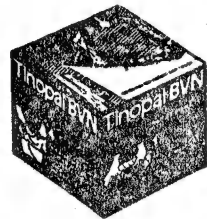
ఆమె తిరిగి తన తండ్రి మందిరమునకు వచ్చి నది. అప్పుడు ఆచ్యటి దృశ్యమును చూచి ఆమె అప్రతిభురాకై పోయినది. ★

తెలివైన
గృహిణులు
విల్లప్రుడూ
టివోపాల్

వాడి

దుప్పట్లు, తువ్వొట్లు మరియు యింట్లో గుడ్డలను ఉతుకుతారు మీ యింట్లో గుడ్డల నూరి పెడితే ! అవి నెలనెలపోతూ బాడిదరంగుగా ఉన్నాయా ? ఈ టివోపాల్ మాత్రమే యిప్పుడం తెల్లదనముతో పెడుస్తూ ఉన్నాయా ? తెల్ల బట్టలను ఉరికి ఉతుకుతే తాండు. మీరు వాటిని ఉరికివ తరువాత టివోపాల్ పెట్టి వచ్చే మా ట్టును చూడండి. టివోపాల్ ఎంతో పొదుపు చేశారునుండి. ఇంట్లోవారి బట్టలన్నిటికీ తెల్లదనమును చేశారుకుట కొంచెము టివోపాల్ పరిపోతుంది. శ్వాసకముండుకోండి... అందరూ టివోపాల్ ఉపయోగిస్తున్నారు !

టివోపాల్ జె. ఆర్. గెయిగ్.
ఎస్. ఎ. తాల్, విల్లప్రుడ్
వారి రిజిస్టర్ చేయబడిన
ప్రతి మాత్రం

టివోపాల్

కొంచెము తెల్లని దుస్తులను అన్నిటికన్న తెల్లగా చేయును

తయారీచేయవారి :

పత్తెక పిల్లూంపల్ల :

మహ్మద్. గెయిగ్ రిమిటెడ్, వారి వారి ఎస్.కా. మహ్మద్ గెయిగ్ ప్రైడింగ్ గెయిగ్ పెడ, ఎ. ఎ. థర్ 965, బొంబాయి 11

TEL

GSTA 7-5G-148

• నీ బట్టలన్నీ మించి దింకొంటుంది. మామయ్య జగ్గర నలుదు, భీముడు లాంటి యిదివఱ నాడు భలం వంశంలో వుట్టాల్సిన మాంచి ఒకటే రకం వంటవాడు కిష్టయ్య ఉన్నాడు. కిష్టయ్య గోపాలానికి మరీ యిష్టమయిన తెల్లనడం పెప్పరిస్తూ! కిష్టయ్యలాగ వంట చెయ్యడం అడవాళ్ళక్కూడా రాదంటే రాభికి కోపం వస్తుంది.

కాంటే తెల్లనడలు తిహాలంటే, కొవ్వుకాబోయింది. పొట్టినిచ్చేసి టకు చిట్టమాను డగ్గరికి వెళ్లిపోదమే కర్తవ్య మనిపించింది గోపాలానికి.

గోపాలం, మామయ్య ఇంటిలో కడుగు పెట్టగానే, పొట్టి మొదటగా కనబడింది, తామయ్య గారు. తామయ్యగా రక్కడో దూరపు బంధువు. నుమారు ఎవరైతే వయస్సు, ఇద్ద ప్రవర్తన. ముక్కుమీద కోపం, తనవ్వుతో వెలిగించిన తానీ ల్లాదు గిరి నాటి మధురస్వరాలు. మొండి పట్టుదల, కొద్దిపాటి అపరాధం—అవీ ఆయన అస్త్ర.

“ఏరా, గోపాలం! కులాసాగా ఉంటున్నావా! రా.... రా!” అంటూ అవ్వించాడు మునలాయన. తనంతటివాడిని పట్టుకుని యిలా ఏకవచన ప్రయోగం చేసేయ్యడం గోపాలానికి, తేలిగ్గా చెప్పేంటే రుచివలెదు.

“చిన్నప్పు డింతుండేవాడివి. ఇప్పుడు లాటి చెట్టులా గెదిగిపోయావు!” చేరిన కన్నులా ముడిచి నేలకి జానె డెత్తున ఒకపారి, పొగింతల ఎత్తున ఒకపారి మాబెట్టి అభినయిస్తూ మరీ చెప్పాడు తామయ్యగారు.

చెట్టుంతటి మనిషిని, చెట్టులా గెదిగవడం, యింకా అనలే బాగోలేదు. ఇదిగాదు వనసుకొని రోవరి తెల్లాడు గోపాలం.

మామయ్య మేడమీద కనబడ్డాడు గాని, ఆ మొగంలో యిదివరకటి కళ్ళ, ఉత్సాహం వగైరాలు లేవు. కళ్ళ చుట్టూ నల్లగీతలు, తూన్యంలోకి చూడడం, బుగ్గలు పొలిపోయి దిగజారడం, పెదిమలు వాలిపోవడం లాంటి మహా బాధితలం భక్తలాలు ఏవీ లేకపోయినా, మామయ్య మనసులో ఏదో పెద్ద నమస్క జారబడి దొలవేస్తోందని గ్రహించాడు గోపాలం. గోపాలానికి పరిస్థితి అంతగా అర్థంకాలేదు. బోలెడు అస్త్ర, పెద్ద మేడ, చక్కటి పల్లెలూర్లో రాజాలాగ జీవనం, కిష్టయ్య, యిన్ని సదుపాయాలున్న మానవుడెవడూ అలా ఓలాపడిపోవడాని కర్తవ్యం గాదు.

“ఏరా! వచ్చావా!” ఉత్సాహం తెచ్చుకుని మామయ్య పలకరించాడు. ఆ పలకరింపులో ఉత్సాహా ము కన్నా నీరసం, అనందం కన్నా విచారం, సంకోచంకన్నా దుఃఖం, సుఖంకన్నా బాధ ఎక్కువగా కనిపిస్తూంటే, గోపాలం కొంచెం తేలిగ్గా మాట్లాడి, మామయ్య గుండెల్లో బాధ బరువుని దించాలనుకున్నాడు.

“నీ దగ్గర కిష్టయ్య ఉన్నంతకాలం, నెలకొకసారి యినా రాకుండా ఉంటానా మామా!”

“ఇంతెక్కడి కిష్టయ్య గోపీ! వాడశ వదులుకో తలసిందే!”

“ఏం, టపా కట్టేస్తున్నాడా? హేమరేణి? శ్రాంబాసిని?”

2-వ పేజీ తరువాయి

“నీ మొహం! హేమరేణి, శ్రాంబాసిని అయితే నాని బావరేణి ముమ్మయలు? ఇంతటి చిట్టి పాపిడి! క్రింద నుండా!” నిరసంగా వచ్చి అన్నాడాయిత.

“చిట్టి లేడు, పిట్టి లేడు! నే నొక్కళ్లే వచ్చాము.”

“ఏన లేకుండా ఏం చేద్దామని వచ్చావురా ఒక్కడివి, చేతు లొగించుకుంటూ! తెల్లనడలు తినడానికా!”

మామయ్య వచ్చుతూనే అన్నా గోపాలానికి సవాలని కంటింది.

“మొత్తానికి కష్టపడి ఎలాగయితేనేం, ఆరు గురూ కలిసి వో పోయింది కన్నాదు గాని, దాని కొక్కలైతే లేదు బుర్ర! నాకూ ఉంది!”

ఒక ప్రఖ్యాత రచయితకొక ఉత్తరం వచ్చింది. దానిపైన అతని పేరేగాని చిరునామా లేదు: “ఎక్కడున్నాడో దేవుడి కేరక!” అని వ్రాసివుంది, ఉత్తరం పంపినాయనకు రచయిత సమాధానం పంపాడు. “దేవుడి కేరకే!”

లి.సి. చాదరి, (తెనాలి)

“ఒరేయ్! నువ్వలా రెచ్చిపోకు. వెప్పేది విను” అంటూ సంగతి నెమ్మదిగా చెప్పకొచ్చాడు మామయ్య.

తామయ్యగా రిక్కడికి వచ్చి వారంరోజులయింది. సరిగ్గా రెండు నెళ్ళ విశ్రాంతి తీసుకోవాలనే తలపుతో ఉన్నవాడు గాబట్టి, ఇంటిలో యిద్దరు అడివికేతుల్లాంటి పిల్లకాయల్ని చూడగానే భీజారెత్తిపోయాడు. వీల్చిద్దరూ కలిసి ఏదన్నా అపూయిత్యం చేస్తే తన గతేంకాసు రక్తంపోటు ఎక్కువై అసలేకే మోసం అవుతుందేమో!

“ఇద్దరెవరు? బుజ్జి ఒక్కడేగా!”—గోపాలం వందేపాం.

“‘నానీ’ కూడా యిక్కడే ఉన్నాడంటే ప్రస్తుతం. కాలేజీకి వెంపులుగదాని వాళ్ళీ రమ్మన్నాను.”

గోపాలాన్ని యెవరో ఏవు బాది లేపినట్టు యింది. అతనికున్న సుమారు డబ్బెళ్ళ పైచిలుకు

కాశల్లోనూ ‘నానీ’ ఒకటే రకం పిండు. నానీ తుట్టువల్ల కృష్ణుడన్నా ఉన్నాడంటే, గోపాలం అటు భూమిలోకో యిటు అకాశంలోకో పోవాలాడు. వాడికి తెలియని, రాని సాహస కృత్యాలు భూతుకవర్ణలు వగైరా ఏం లేవు. ఉన్నా, లేటన్ను చెత్త కామిక్సు, టార్జన్ సినిమాలు చదివి, మానవ శ్రేయకుంటాడు.

“నానీ యిప్పు డిక్కడున్నాడా!” మామకంబుని బావాన్ని బయటపెట్టా తిరిగి అన్నాడు గోపాలం.

“ఏం, అలా తెలవాలి పడిపోతావు? పిల్లి డ్డర్నీ గోం చెయ్యకుండా అదుపులో ఉంచే దుతు మునలాయనో పిల్లను వేకాడు. తనిక్కడున్న రోజల్లో ఎవ డెక్కువ మంచబ్బాయి అనినందుకుంటే వాడికో వంద రూపాయలు బహుమానం.”

“దానికేం! నిక్కేవంలా ఆ వంద రూపాయలు తనవే ననుకొని బుజ్జిగాదు బడ్డెట్టు వేసేసుకోవచ్చు. లేకపోతే అది చూడెట్టి అడ్డవ్వనగా అప్పుచ్చుకోవచ్చు!”

“అలాగే అనుకుని నేను గడ్డి తిన్నాను. బుజ్జిచేత ఎవడూ గోం చేయించలేదు. నానీ గోం తగ్గించలేదు. అందుకని, ఆ యింటి నక్క మాతే సర్దిల్ల యినప్పట్లో రోహయన తీరికగా గూర్చుని పందెం కాయమంటే, కాకను. నానీ నెగ్గులాడ నాయన! బుజ్జి అని నేను! పరకు లేమిటో తెలుసా! నే నోడిపోతే కిష్టయ్యని మనం పదులు కోవాలి! కిష్టయ్యంతటి నమ్మకస్థుడూ, మంచి వాడు యింతెక్కడా దొరకడు. అతనిమీ దెప్పటిసుంచి కన్నేసి ఉంచాడో! యిప్పుడి కన్నాగం వన్నాడు!”

“అయితే నేంలే! బుజ్జిమీద పందెం కాయడం అంటే, నెచ్చూ ఎంక్వన్నో నెగ్గులాడని కాసివట్టే! మీ పొరుగాయన యిస్తానన్న వెయ్యి రూపాయలూ కృష్ణార్థా మనుకోవచ్చు!”

“సరిస్థితు లంత ఆకాశనకంగా లేవురా, గోపీ!” అన్నాడు మామయ్య, దుఃఖాన్ని ఉబకకుండా దిగమింగి. “నానీ మంచివాడయి పోయాడు! వాడలా ఉన్నట్టుండి మారిపోతా డనుకోలేదు! కిష్టయ్య యింకా మనకి కానట్టే!”

“అదేమిటి మామా, అలా గాభరాపడిపోతావు! నేనొచ్చాగా! అంతా రైటయిపోతుంది చూడు.”

“నువొచ్చావని సంతోషించాను, చిట్టి పాపని కూడా తీసుకొస్తా ననుకొని! యిప్పు డింక ఆ అశో లేదు!”

“అది లేకపోతే పోయిందేం లేదు! అసలు మీరంతా దాన్నలా నెత్తి కెక్కించుకోబట్టే ఇప్పుడు నామాట వివకుండా పోయింది!”

“ఏమిటా అది చేసిన అపరాధం!”

గోపాలం టే చక్కటి సాయంకాలం, అకాశంలో మేఘాలు ఎరుపురంగు దిద్దుకుంటున్నప్పుడు, రాధతో కలిసి సినిమాకి తయారయి ఎప్పుడో కొన్న ముదురు ఎరుపు వారల ‘క్రిం’ రంగు పై

దిగింజడం మొదలైపోయింది. అది బాగోలేదు, తీసెయ్యమని రాధ అనడంతో రాజాకొంది సేసి. ఈ తరీదమీద, బట్టలమీద అధికారం చలాలుంచ తానికి అమెకేం హక్కుందంటాడు గోపాలం. గోపాలం అది తగిలించుకుని పోతూంటే, నలు గురూ నర్కం నంటున్నది మానీనట్టు వెక్కిరించగా మామూంటే వక్కమండి, తను భరించలే వంటుంది రాధ. అదలా చినికి చినికి గాలివా నయింది.

“వా వక్కిగతస్వేచ్ఛని, స్వీతంత్రాన్ని అమె నియంతలాగ అక్రమించ జాడ్డం, ఒక పీరుడిగా వా ప్రాభవమక హక్కులికే భంగం!” అని బల్లగుద్ది చెప్పేవాడు గోపాలం.

“ఏడికావులే గాని, క్రిం రంగుమీద ఎర్ర గీతలు ఏమిటా, వగటి మేగడాలాగ!” మామయ్య కెరటాల్లా వస్తున్న నవ్వు నావుకో లేక మధ్య మధ్య వదిలిన మాటల పొరాళం అది.

ఏవరికీ గోపాలం ఆయన్ని ఒప్పించలేనని ఒప్పేసు గుని, అనలు ఎడయం పొధించడానికి కంకణం గట్టుకుని, పొదిస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

మర్నాడు పొద్దున్నే వెమ్మడిగా రామయ్యగారి దగ్గర జేరి, ‘తాతయ్యా’ అంటూ కుశలప్రశ్నలు వేసి ఆయన నడవబోతున్న మంచితనం పోటీ వివరాలు సేకరించాడు గోపాలం. గోపాల మంతటి వన యువకుడు తన అద్భుత ప్రణాళికతో ఉత్సాహం చూపెట్టడం చూసి మురిసిపోయాడు మునలాయన.

“నీకేమన్నా జడియాలుంటే చెప్పు నే నను కున్న దిదీ. ప్రతిరోజూ పొద్దున్నే లేవగానే యిద్దరికీ చెరో పాతక మార్కులూ యిస్తాను. అతర్వాత రోజంతా వాళ్ళ చేసే పనులు గమనించి, కానిదే దన్నా చేస్తే కొన్ని మార్కులు తీసేస్తాను. మొత్తం ఎవ రెక్కువ మార్కులు తెచ్చుకుంటే వాళ్ళ న్నెళ్ళు! ఒక్కటి చెప్పిరోయ్ గోపాలం! యీ పోటీ పుణ్యమా అని పాపం నిర్లకాయు రిద్దరూ వోరత్తడం లేదు నలిగదా, వట్టి సాధువు లయిపోయా రనుకో!”

“‘కాని పనులు’ అంటే ఏమిటో నిర్వచించండి.”

“వా మంచంకింద కుక్కచేత మొరిగించా డనుకో, లేకపోతే ఏ మధ్యపాపాల్లా వేసు కాస్త కునుకుదీసేవే నినారేకు - డబ్బామీద వాయించా డనుకో! అసని వా క్కలిగించిన చికాకును బట్టి అయిదో, పదో విరగోస్తాను.”

“మీకు చికాకు కలిగిస్తేనే తీసేస్తారా, లేక పోతే నాలంటివాడికి కలిగించినా! ‘నపోజ్!’ ఏ కాంపద్దునో కూర్చున్నప్పుడు నన్ను ఉన్న వరాన నిక్కల్లోకి తోసేతా డనుకోండి. ఎన్ని మార్కులు తీసేస్తారు?”

“అఁ! అంతవనే! అలా చేసినవాడికి నిరా క్షణంగా పూరా పాతక మార్కులు విరగోస్తే ప్తాను. నాకుజిగితే ఒకటి, నీకు జిగితే ఒకటినా! విన్నోదన్నా ఎవడన్నాచేస్తే వెంటనే నాకువచ్చు. అసంగతి వేసు చూస్తాను. యిదుగో, గోపాలం! ఈ పోటీ విజయ వంతం కావాలంటే, నేనేదో పక్షపాతంతో ఆ వంద రూపాయలూ ముట్టజెప్పినని నలుగురూ అనుకో

తీయనిబాధా తొలప్తేమా

కుంజా ఉండాలంటే, నీ నూతనం, నూతనం తాత అనవరం. కాకు చాలా తోడ్పడాలి నువ్వు!”

తప్పకుండా అలాగే అంటూ బయటనద్దాడు గోపాలం.

గోపాలం అనుమానాలు విడిపోయాయి. ఇంక జరగాల్సింది కార్యాచరణే. నానీ తనని చూడగానే ఎలాగా పూరుకోడు. ఏదో కొంటెనని చేస్తాడు. చెయ్యకపోయినా రెచ్చగొట్టి చేయించవచ్చు. దాంతో వానీ మంచితనం కాస్త గుడ్డుసున్నా చుట్టినట్టే! వెమ్మడిగా అలా తోటలో నడిచి వెళ్తుంటే దూరంగా వానీ ఒక్కడూ అటు తిరిగి కూర్చుని కనిపించాడు, మోటావాని అంచన కూర్చుని ఆకాళం లోకి చూస్తూ. వక్కనో పున్నకా లున్నాయి. దగ్గరకి రాగానే ఏదో నలుగుడు వినిపించింది గోపాలానికి. వెమ్మడిగా పొంచుండి విన్నాడు.

“రాత్రే నీ మునుగు. వక్కిరాత్రే నీ దీపాలు. భూమే నీ ఉద్యారం. నేనే అటబొమ్మ. నీ గుడి

“మేనేజరుగారిని చూడటానికి వీల్లేదు,” అన్నాడొక అటెండరు “ఆయన నిద్రపోతున్నారు.” ఎ. వి. ఆర్, (మద్రాసు)

మాత్రం నా కంట్లో! నీతోనే నా అటలు, మాటలు. నీకోసమే నా కోపం, కన్నీరు! నువ్వే నా గర్వం, నువ్వే నా నిరాశ! ఈ ఉదయాలు, అన్నమయాలు అన్నీ నీకోసం! ఈ విశ్వమంతా నీ హృదయంలో, నువ్వు నా హృదయంలో!

“అగాధ జలాంధకార తరంగాలమీద తేలివచ్చే పీలచ్చాయలు, శీతల వాయు నంచలనంతో కలిసి తాకే మృదుకాంత కీటకరవాలు, విశ్వబ్ద విబిడ ప్రకాంతిలో పూగే జలజవత్ర నుగంధాలు, నిఖిలం, విర్బిద్ర విశ్వానరహిత నిరీక్షణావస్థలో వేచి ఉన్నాయి. భవదీయకరుణ ర్మూర్ఖూ ప్రళయా విలం కోసం, నీకై, ననుస్తం నీకోసం!”

“దిక్కులు నిశ్శబ్దంగా మారుమోగానే అవ్వే వణ ఫలితంగా చూశాను నిన్ను. నీ తెల్లటి నుదుటి మీద పడే నల్లటి కుంతలాం కోసం, కార్మిక ఆకా కాన్ని ధిక్కరించే నీ మెడకింద నునుపుకోసం, మధ్యాహ్నపు కొండపీడల చీకట్లనంటే నీ వక్షపు చాయలకోసం, నే నెంత తపించాను! ఎన్ని గీతాలు కీర్తించాను! నీకోసం! నీకోసం నీ ముందు మోక రిస్తున్నాను. నా చేతుల్ని కాదని తప్పించుకొని అంధ కారంతోకి జారి నానుంచి దూరమైపోకు! నన్ను నిరాకరించకు!

“నీయాలింగనం తర్వాత అనందపు బాకా శంకో తేలిపోయే మందరివదనలంటి గాలిరో? కొత్త చల్లదనం శరీరమీద తగిలి హృదయంలో! దూసుకుపోతూంది. అకాళం ముఖ్యం వెనుక మోడు మైంది. విశ్ర కమ్మిన జమ్మలొగ ఒక్కగా నొక్క నక్షత్రం మిలుకు మంటోంది. క్రవంతాన్నే తుడిచేద్దా మున్నట్టు పిస్తోంది గాలి. నల్లని నందె యింకా నల్లని మబ్బు వస్త్రాలు కప్పుకుని ఏడు పోంది. పొరుగుమని అరుస్తో వానలోపలికి వస్తానని వంతంపట్టి, మూసిన నా తలుపుల మీద యాద్య కొడుతోంది తెరవమని. కొంచెం మరిచి పోతుంది. మళ్లా నేను జ్ఞాపకం వస్తాను గావును, దబదబా బాదుతుంది. యీ గోలలో, గాలిలో పాపం ఏదో పిట్ట లేచి అరుస్తోంది. చప్పున గాలి అగింది. చచ్చిపోయినట్టు నది కూడా నిశ్శబ్దం అయింది. చీకటి! నిశ్శబ్దం! నువ్వు లేవు!”

“నువ్వు రావు! నన్ను రావీవు! మరల్చి మత్తై క్కించి, కలలతో తాలించి, మధుర గానంతో పూగించి, రోకానికి పనికిమాలినవాడ్ని చేశావు! దిగులు కళ్ళతో, వెర్రిచూపుల్తో, మరపు మాటల్తో, అన్ని విశ్వాసాలు నశించి తిరుగుతున్నా ఓ జైరాగి. అనాదిగా విన్న నీ పిలుపు, స్వప్నంలో అనుభవించిన నీ కుంతలాం కొనల స్పర్శ, ఏ యుగాల ఆవలి తీరాన్నో అలింగనమనే నమ్మిక—ఇంతో నాకు మిగిలిన ఆశలు. నీకోసం వెలికి అలిసి నా చూపులు తమలోకి తామే చూసుకుంటున్నాయి. హృదయం తనలో తానే గొణుక్కుంటోంది. ఎండమావుల బొందరాన్నికై తపించి, ఎండి, ఒడిలి లయమయ్యే యీ నిర్మాగ్యణ్ణి చూసి దిక్కులే నవ్వాలు, చుక్కలే ఏడ్వాలు.

“రాతేవా! ఒక్కసారి యీ రాత్రికి రాతేవా! నీ కిటికీలోంచి, నమ్రదంబించి ఎగిరి, అద్భుత మహిమావంతమైన యీ రాత్రిలో వక్షత్రాల కింది వెలుగులో రాతేవా! ఒక్కసారి యీ రాత్రికి! విన్ను తలుపుకుని నీకోసం, శూన్యంవైపు చేతులు జాచి జాచి నా మనోవేదవక్త యేడ్చి యేడ్చి గతి లేక ఎక్కిళ్ళను రోపలే కుక్కుకుని పడుకుంటాను ప్రతి రాత్రి.

“నీ కోసం ఏద్రో వెతుక్కుని చేతులు, నవ్వు ఏద్రనుంచి లేచి ‘ఎక్కడ’ అని అడుగుతాయి. నమ్రదంతోకి ఎంత ప్రవహించి విసుగుచెందని నదిలాగ, విన్నున్నేషించే గుణాన్ని మనసు మానుకో లేదు. ఇట్లానే రాత్రులు వక్కమీద ఒంటరిగా పడుకోని, ఉత్తచేతుల్ని శూన్యంవైపుకి జాచి, శుష్కించి మరణించడంలోనే అంతమా! ఇట్లా నీనుంచి వేరువడి చివరికి నువ్వు వచ్చినప్పుడు మాడి బొగ్గునై ఉంటావేమో! ఈ కలలు కూడా మిగలవేమో!

“నే నెట్లా మరువను నిన్ను! మబ్బులం వెనుక నుంచి నీ దోబూములు, పువ్వులం వెనుక నుంచి నీ నవ్వులు, నా కళ్ళలో నీ నీడలు, నా నుఖాలలో నీ స్పర్శలు, నిద్రట్లో నీ రహస్యాలు! ఎట్లా మరు

జను నిన్ను. చిక్కల్లో ప్రతి మూలా నీ చేతులే ! ప్రతి శబ్దంలోనూ నీ కంఠమే. ప్రతి ఆశలోనూ నీ సహాయమే ! ప్రతి దిక్కునా నీ చూపులే ! ఎట్లా మరుచును నిన్ను.

“రాత్రి రాత్రి నీకోసం వెయ్యి కళ్లతో అడిగే జ్ఞాత్రం నడుగు. ఏడుస్తే ప్రవహించే నదుల నడుగు. వెదుకుతో పరుగులెత్తే గాలి నడుగు. నీ ప్రోహాన్ని నమ్మలేక వెలంబోయే చందమామ నడుగు—ఎట్లా మరుచును నిన్ను ! ఏంచెయ్యను.”

చాలునుండి వింటున్న గోపాలానికి యీ మాటలు అంటు చిక్కలేదు. అనంతమైన విరహాలతో అది.

“హలో వోల్ట్ బాయ్ ! యిలా ఒక్కడిని కూర్చుని ఆకాశం, మబ్బులు, గాలి, ఉడతలు, కొంగలు అంటూ ఎంగిలిమాటల లచ్చజెప్పుతున్నా వెనడికివోయ్ !” యిదేమన్నా నీరియల్ ప్రేమపురాణ మేమిటి ?

“ఎవరది, మవ్వా బావా ! ఎప్పుడొచ్చావు ?” బావీ మాటలు చాలా శాంతంగా, నెమ్మదిగా, గౌరవంగా మరో లోకం నుంచి అన్నట్టు వినుపట్టాల్సి వచ్చాయి. గోపాలాని కాళ్ళర్యం, జాలి, పానుభూతి థాంటి వెన్నే కలిగాయి.

“ఏంరా ! నిక్షేపంలా బతుకుతున్నవాడిని యిలా గయిపోయావు ! ఏమి టడంతా ! మన్నింకా ఆ తడి కం కాలేజీలోనైనా చదివేది ?” నానీని రెప్ప గొట్టే మార్గాల్లో అదొకటి. ఉత్తన్ను డెప్పుడన్నా అమాట గోపాలం అంటే, దారుణమైన ప్రతికార మేదో ఒకటి చేసితిరాడన్నమాటే ! యిప్పుడు మాత్రం నానీ సినలయిన వేదాంతి లాగా మందహాసం చేశాడు..

“ఈ ప్రపంచమే వో పెద్ద తడికల గూడు బావా ! కాలేజీ ఎంత అందులో ! ఎక్కడ చూసినా కన్నాలు, కంఠలే ! వీటి నవవ్యాసులకొని పారిపోయి చేసేదేముంది ? వీటికి బదులు వీటికన్నా పెద్దవి నిదురవుతాయి, అంతే !”

“నీ కి రోగం ఎప్పట్నుంచిరా ! ఏమి టనలు నీ బాధ ?”

“ఏమని చెప్పమంటావు ! మదియ మానసో ద్వానము నిండ రక్కసిపిదల్, చిగిరింతలు, గార కంఠలే గాని పడేపడే పయిరు గాలికి నూగు గులాబి పుతులే కానగరావు ! మదియ జీవితాశ్వాసము కందు క్షిప్త్యగతి కష్టమనువ్వయ దుష్టనందులే గాని మగవ్య సుందర సుఖంకరమాక్తి మవర్ణనక్తియే గనగరాదు. నా విపంచిపై దీనగళములతో తెగిన తిగలమీద విషాదగీతులే కాని రనంబు పొంగి పులకల్ మొలిపించు ప్రమోదగీతియే కానగ రాదు. మదియ భావాంభోనిధిలో మహా మకర డుల్, సుడిగుండములున్ తుపానులే గాని, పుడాకిరణ కల్పక దివ్యమణి విరామమే కానగ రాదు ! మదియ సంతత ధ్వాన సమాధిలో వెకిలి దయ్యపు యూకల వెక్కిరింతలే గాని ప్రసన్నభావ కలికా రవలేక విరాస మేనియున్ కానగరాదు !”

“ఒరేయ్ ! కొంద మర్ద మయ్యేట్టు స్వంత రాషోతో చెప్పరా !”

“ఏం చెప్పను ! పుష్టిదైన విరహబాధ తన మాధుర్యభారంవల్ల తనే పులి మా యిద్దర్నీ బింది. పుట్టినప్పుడు మాత్రం—ఒ ఒక్క క్షణమే మీ కలిసి ఉన్నది. జన్మ మాధుర్యంలో పోలిన

మా చేతుల్ని చిరునవ్వుతో విడదీసి, మేఘశయ్యం మీద పండబెట్టి, ప్రేమగీతాలు పాడుతో తారా వథాం సూరేగించి యిద్దరి మధ్యా అగాధమైన వ్యవధి కల్పించి యీ లోకంలో వెరో మూలకి విసిరేశారు. నా వోటి నుంచి వచ్చిన మొదటి శబ్దం పేరులేని ఆ పేరే !

“అది మొదట నీకోసం వెతుకుతున్నాను. నే నాడుకున్న బొమ్మల్లోను నువ్వున్నావేమోనని వెది కాను. నేను తదుపుకున్న పుస్తకాల్లో నీ రూపం ముద్రించారేమో నని చూశాను. కవులు నీ అందాన్ని పాదారేమోనని చదివి, నీకూ నాకూ అతికిందల్లా బట్టేనట్లాను. నీ వెక్కడన్నా కనబడతావేమోనని మొహాలు వెతుకుతూ దేశదేశాలు తిరిగాను.

“కనబడవు కాని, నీవు నాకు చిరవరిచయవు. నీ రూప మగోచరం. నీవ్విభావం మనోభావాని కలితం. నీకన్నా నాకు పూదయానుగత మేదీ లేదు. నీ నామ మనుశుతం. కంఠో విన్న గానవలె అనుక్షణం నా చెవుల్లో ధ్వనిస్తోంది. నావైపు నడిచివచ్చే నీ మృద

“ఏమి వోద్యమండీ ! నిన్న, మొన్న, అటు మొన్న లొట్టలు వేసుకుంటూ తిన్న వంకాయ కూర ఈ వేళ మీకు సొక్కటం లేదు.” అని అన్నది ఒక ఇల్లాల భర్తమీద విరుచుకుపడుతూ.

కె. ఎన్. రావు (గుంటూరు)

పాద రణము అస్తమయ మేఘానికి ఎర్రని రంగు పూస్తోంది. నన్ను వెతుకుతూ వచ్చే నీ అడుగుల చప్పుడు నా పూదయంలో ప్రతి నిమిషం ప్రతి ధ్వనిస్తోంది. నా పరమావధిని నీవు.

“కాని, నిరాశ ! యివన్నీ మవ్వలా కాగలవు ! ఇదంతా నా వెర్రి భ్రమయేమో ! మృణ్మయ మైన ఆత్మలూ, తమో నిర్మితాలయిన మేధస్సులూ నిన్నూ నన్నూ అర్థం చేసుకోగలవా !”

గోపాలానికి చిగురు మాటలు మాత్రం తనని గురించి అప్పనే పనిపించి మాట్లాడకుండా లేచి వచ్చేశాడు.

మరో రెండు రోజులు గడిచాయి, మార్చేసి లేకుండా. ఒక ఉదయాన్నే ఎటో పోతున్న గోపాలాన్ని రామయ్యగారు పిలిచారు. “ఇదుగోవోయ్, గోపాలం, మాట ! మొన్న నీతో అల్లరి చేసి నందుకు మైనే మార్కు లిస్తానని చెప్పాను గదూ ! పైగా నీకు జరిగినా నాకు జరిగినా ఒకటే అని కూడా అన్నాను. సరే, అని దృష్టిలో పెట్టుకొని వోపని చెయ్యాలి వచ్చింది.”

ఏమి టన్నట్టు తెల్లబోయి చూశాడు గోపాలం.

“ఏంలేదు ! నిన్న రాత్రి చీకటిపడి చాలా సేపయినా, నానీ యింటికి రాలేదు. ఏమయినాడా అని తోటలోకి వెళ్లి చూస్తే అక్కడా లేడు. సరే, మీ మామా, నేనూ కాలవగట్టుంటే నడక చుట్టుకున్నాం, వెన్నెట్లో. కాసేపటికి ఎదు రొచ్చాడు. అలసిపోవటాన్ని కాళ్ళు నీరసంగా వడు తున్నాయి. నంగ లేమంటే, నీకు పల్లికంటేనే గాని కాలక్షేపం కాదని, పాపం మూడు మైళ్ళు నడిచెళ్ళి వల్లూరు నుంచి పల్లిక కొనుక్కొచ్చాడు. నాకోసం వక్కపాడి కూడా తెచ్చాడనుకో. చెప్పారూ ! నాకు వాడ్ని చూడగానే జాలేసింది.”

“ఏం జేకా రేమిటి ?”

“పదిహేను మార్కులు బోసేసిన్నాను. ఏం పరిపాలనావా ! అవున్నే. అంత మంచి పనికి పాలికేనా యియ్యాలి !”

గోపాలం బారుమన్నాడు. నానీగాడికి మార్కులు తగ్గడం మాట అటుంచి ఎక్కువై పోతున్నాయి. గణగణ పరుగెత్తి మామయ్యకి జేరేశాడు.

“నేను మొదట చెప్పినాగా నీకు చేతకాదని ! యిప్పుటికైనా పాపని రమ్మని ఉత్తరం రాయి !”

గోపాలం రాశాడు. రాధ వచ్చేసింది, వోడిపోయిన రాశా కోటలోకి అడుగుపెడుతున్న చక్రవర్తిలాగా.

“రాధో ! గతం మర్చిపో ! ఆ టై, బూట్ పాలిష్ వాడేస్తున్నాన్నే ! యింక అది కట్టు కుంటానని నువ్వు బెంగెట్టుకోళ్ళార్లేదు.” గోపాలం ఏకాంతంలో రాధ చెవులు మెలేసి నంది చేసేసు కున్నాడు.

“ఏమిటో వెర్రిదాన్ని ! మీ ఉత్తరం ఎప్పుడొస్తుందా అని ఎంత యిదిగా చూశా నను కున్నారు ! మీరు రాకపోయినా, యివాళో, రేపో వచ్చేద్దా మనుకుంటున్నాను.” తన వంతు తాను పక్కతాన పడిపోయింది రాధ.

“ముష్టి వందరూపాయల కాశపడి మీ తమ్ముడు మంచివాడై పోయాడు. ఎంత ఘోరంగా ఉందో చూడు లోకం ! మీ తమ్ముడు బాగుపడ్డాడని కాదు ఏడిచేది. కిష్టయ్య మీ బాబాయిని వదిలి పోతాడు. నే నింక యిక్కడి కెందు కొచ్చేట్టు”

“పంద రూపాయలకన్నా పెద్ద కారణ మేదో ఉండాలి. చూద్దాం ఉండండి !” అంటూ రాధ రంగంలోకి దిగింది.

ఆ మధ్యాహ్నం, పాయంకాం సప్తెస్మిలో గడిచిపోయాయి గోపాలానికి. రాత్రి రాధ తన పరిశోధనా ఫలితాలేం చెప్పలేదు. ఏకార్చయిన డిటెక్టివ్ లందరిలాగే.

“ఎందుకంత కంగారు ! రేపు రాత్రితో నవ పని అయిపోతుంది చూడండి !” అంది తానీగా రాధ, మరి వేధించిన గోపాలా మూరుకోబెట్టడానికి.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం. పన్నెండు గంటల వేళ. అంతా భోంచేశారు. మామయ్య మేడమీద గదిలో తాతయ్య మెట్టుపక్క వోల్లో విశ్రమించారు. నానీ పైన గదిలో చదువుకుంటున్నాడు. బుక్స్ రెక్కలు చేసుకుంటున్నాడు. ఇంతలో ఉన్నట్టుండి పెద్ద హెష బయల్పడింది మేడపైన. కుక్క

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అధికమైనది

"మన ప్రైవేట్ మరియు వర్తక జీవితంలో వలెనే మనము నిర్మించే వరకుం యందునా తగినట్టి మరియు సరియైనట్టి ప్రమాణమును నిరసించుట చాలా ముఖ్యం..."

జనహితార్ వెహ్రా, రాకడేశ ప్రధాన మంత్రి.

ది ఇండియన్ స్టాండర్స్ ఇన్స్టిట్యూషన్ (ఐ.ఎన్.ఐ.) ఈ మనోరథ సృష్టివల్ల శ్రద్ధ వహించియున్నది. జాతీయ మరియు అంతర్జాతీయ మూలధారం మీద ప్రమాణములను వృద్ధి గాంచుట దాని బాధ్యత. 1947లో స్థాపించబడిన, రాకడేశపు నేషనల్ స్టాండర్స్ సంఘం, ప్రభుత్వ మరియు పరిశ్రమల సమిష్టి సహజ కృత్యం.

వైద్యనిక, సాంకేతిక విశులులు మరియు పారిశ్రామిక, ప్రభుత్వ, రదిరక సంస్థలనుండి పేకరించబడిన ప్రతినిధులయొక్క కమిటీల ద్వారా ఐ.ఎన్.ఐ. కార్య నిర్వహణ జరుపు తున్నది ఐ. ఎన్. ఐ. యొక్క నిబంధి ఈ కమిటీలకు సంబంధించి నియమా సహక రించుచున్నాడు.

ఇప్పటివరకూ, బరువైన పారిశ్రామిక వస్తువులు, దిన్న వాడుక వరకులనుంచి ఆవరణ తర్జుమలు, వరకుల విమంబువులు వగైరావరకూ గల ఆంశములలో గూడిన 1800 కు మించిన ప్రమాణములు ఐ.ఎన్.ఐ. చేత క్రమ విధానములు నిర్ణయించ బడినవి. ప్రణాళికా మసాదం అభివృద్ధి బొందుచున్న రాకడేశంయొక్క పెంపొందుచున్న అగత్యలను భారించే నిమిత్తం ప్రమాణ నిర్ణయంకోసం కొత్త విషయములు విడువకుండా చేర్చబడుచూ వే యున్నవి. ఎందుకనగా, ప్రజల అధికాభ్యుదయానికి ప్రమాణములే మూలధారం.

ఇండియన్ స్టాండర్స్ ఇన్స్టిట్యూషన్

మ్యూ రిల్లీ . బొంబాయి . కలకత్తా . మద్రాస్ . కాన్పూర్

ఈ సం రాకడేశం, రి అటర్ ప్రోడక్ట్స్ రిమిటెడ; బోస్టు; అటర్ : వెస్టర్న్ రైల్వే; జిల్లా; సూరత్

తీయనిబాధా తొలిప్రేమా

భోయమని మొరుగుతోంది. బూట్లలో దబ్బు దిబ్బు మంటూ పరుగులు, కుక్కలూ, బల్లలూ నేలమీద లాగిన చప్పుడు కిందికి ఘోరంగా విస బడుతోంది. బీహాయిలు, స్వాల్పు, పూలకుండీలు మీద విసురుకొని కింద పగలిన చప్పుడు. ఇదంతా మేడమీద పాపుగంటుసేపు జరిగాక మెట్టమీదకి వచ్చాయి ధ్వనులు. "ఇడియట్", "స్క్వాండ్రల్", "రాస్కల్", "బ్రూట్", "స్టూపిడ్", "యాప్" "పిగ్", "గూస్" లాంటి ముచ్చట మాటలు కలుపుగా విసబడుతున్నాయి. అరస సినిమాలో వ్వంటులాగ "తాం", "తాం" అని మేడంతా దద్దరిల్లుతోంది. చివరికి కుక్క మెట్టమించి పరు గెత్తుకుంటూ వచ్చి సగంలోంచే దభీమని క్రింది కురికింది. "భౌ, భౌ" మని పెద్దగా అరుస్తూ ఆ కుక్కతో కొంచెం సుళువుగా క్రింద వడ్డానికి గాను తాతయ్య మంచంమీద కురికి మరో లింగోతో కిందపడి పరుగెట్టింది. ఆ వెనకే వో వదేళ్ళ కుర్రాడు, నానీ క్యూలో తాతయ్య మంచంమీద వో కాలు వేసి మరో అంగలో వేలమీద అని బయ లకి పరుగెత్తారు.

మంచం బోలగింపడి తాతయ్య అడుగున మంచం పైన వడ్డారు. ఆ తర్వాతే జరిగిందీ వివరించక్కర్లేదు. నానీ పేరు స్క్వాన్ చేసేసి బుజ్జి నిస్సంశయంగా గెలిచినట్టు ప్రకటించాడు తాతయ్య ఇర్రఫ్ రామయ్యగారు.

"అస లిదంతా ఎలా జరిగిందే పాపాయి!" గోసాలం గోముగా రాధ చెంపలు విమిరి అడిగాడు.

"అదికాదు బావా! నానీగాడికి ఎన్నేళ్ళు చెప్పు. నదివారు. అవునా! మొన్నే కాలేజీలో చేరాడు. కాస్తా కూస్తా ప్రేమ కవిత్యం వర్ణించాడు. తర వాలి మెట్టమీద కూడా యిటీవలే అడుగు పెట్టే కాదు. ప్రేమపిచ్చి బాగా బుర్రలో కెక్కిన వాళ్ళ అమాంతంగా వేదాంతు లయిపోయి వరమ సాధువు లయిపోతారు. ఈ రోకం విషయాలు ఆట్టే వట్టువు!"

"మా గొప్ప నిద్దాంతం కనిపెట్టావులే గాని, సంగతి చెప్పు?"

"అలా వేళాకోళం చేశావంటే అనలేం చెప్పును సో! అయిందా! ప్రేమించినవాళ్ళకి—అందు రోనూ తొలి (కుర్ర) ప్రేమికులికి—ఇంకో చిల్లు లుంటుంది. తమ ప్రేయసి ఎవతో అప్పరన వ్వుట్టూపించుకుని, దానిమీద యాగ వాలనివ్వరు. నానీగాడి ప్రేయసిమీద దుమ్మెత్తి పోయడానికి మన వక్కింటబ్బాయికి నాల్గుగు మినపసున్ని ఉండ లిచ్చి వస్సించాను. దాంతో పులిలా మీద వడ్డాడు నానీ. కుర్రాడికి ఉండలమీద మోజా ఎక్కువై మోతాదు ఎక్కువ చేశాడు. అంతే."

"ఇంతకీ ఎవరేమిటి, ఆ ప్రేయసి! వాళ్ళ కాలేజీ అమ్మాయా?"

"అలా అయితే బాగానే ఉండును. అమధ్య కొత్తగా ఓ ప్రెంత్రి సినిమా చూశాట్టా! అప్ప ట్టుంచి బార్డో అంటే బూటే ప్రేమ!" ★

పారిశ్రామిక ప్రదర్శనలో అమెరికన్ కాం నెండ ల్పిస్తే, అమెరికన్ శక్తి సామర్థ్యాలు కొంతవరకు అర్థం చేసుకోవచ్చు. ప్రదర్శనలోగల మిగతాకాలం బ్రిటిష్ కి ఇదేపద్ధతి. రిక్త ఎకరాల విస్తీర్ణం గల ప్రదేశంలో 1959 వ్యవసాయ ప్రదర్శన ముప్పుడు నిర్మించిన స్వర్ణ గోపురాల భవనంలో దీనిని ఏర్పాటు చేశారు. అమెరికాలోని 118 పారిశ్రామిక సంస్థలు, సుమారు కోటి రూపాయల విలువల వెయ్యలమ్మల యంత్ర సామాగ్రి ఇందులో పెట్టారు. ఇంత పెద్ద ఎత్తున వారిదవరకు ఎక్కడా ఏ ప్రదర్శనలోనూ పాల్గొనలేదు. అయితే దీన్ని ప్రదర్శనశాల, మాదిరి, ఆదంబరంకొనమని, తమదేశంలో తయారయ్యే సర్వ వస్తు వివరాలన్నీ ఇందులో పెట్టలేదు. ప్రస్తుత ఘట్టంలో భారత అభివృద్ధి కృషికి యే యే యంత్రాలు ముఖ్యంగా ఉపయోగపడతాయో వాటిని ప్రదర్శనలో పెట్టారు. ఈ యంత్రాలను కేవలం బొమ్మలు మాదిరి గాకుండా కొన్ని అసలు యంత్రాలను, కొన్ని నమూనా యంత్రాలను, శిక్షణ పొందిన భారతీయులచే వాటిని నడిపించి ఎలా పని చేస్తాయో, వాటి ఉపయోగమేమిటో ప్రేక్షకులకు చూపేదురు వ్వారు. రష్యన్ కాల ప్రక్కనే ఉన్న తూర్పు జర్మనీ కాలంలో అత్యధునికమైన రకరకాల యంత్రాలు అమర్చారు. జెవోగేర్ హాబిగ్ యంత్రం, టిగ్ అల్లకపు యంత్రం, టిగ్ మగ్గం, మార్టింగ్ పెన్, బ్రహ్మాండమైన పాటి గ్రాడ్ కెమెరా, నవీనమైన రెటర్ పెన్ ప్రింటింగ్ యంత్రం, నేత లేకుండా బట్ట తయారుచేసే యంత్రం, ప్లాస్టిక్ వస్తువులు తయారుచేసే యంత్రం. ఇలాంటి వెన్నో ఇందులో చూడవచ్చు. ఈ కాలంలో అత్యుత్తమమైనది 'గాజు పనిత' స్త్రీ శరీరంలో సర్వ అవయవాలు, ప్రత్యక్షంగా చూచేందుకు వీలుగా గాజుతో డ్రెస్సెస్ లోని ఒక జర్మన్ మ్యూజియం తయారుచేసింది. దీన్ని అక్టోబర్ 2 నుంచి 16 వరకూ కలకత్తాలో ప్రదర్శించారు. 1955లో జరిగిన భారత వస్తు ప్రదర్శనలో "గాజు పురుషుణ్ణి" 1959 లో జరిగిన ప్రపంచ వ్యవసాయ ప్రదర్శనలో గాజు గోవును ప్రదర్శించారు. గాజు ప్రతిమలు కేవలం వివరం కోసం గాక, శరీరంలో ఆయా అవయవాలు ఎలా పనిచేస్తాయో చూచి తెలుసుకోడానికి ఉపయోగిస్తాయి. తూర్పు జర్మనీ కాలంలో భారత తూర్పు జర్మనీ సంస్థల సహకారంతో తయారైన హిందీ టైన్ రైల్వర్ కూడా ఉంది.

పశ్చిమ జర్మనీ కాలంలో 12 బస్సుల డైనింగ్ ఉక్కు గోళం చూడవచ్చు. ఈ పశ్చిమ జర్మనీ కాలంలో 12 బస్సుల డైనింగ్ ఉక్కు గోళం చూడవచ్చు. ఈ లోహ గోళంతో 12 సంవత్సరాల క్రితం ఒక కొస్త్రబ్లాడు 7 మైళ్ళ నమూద్ర గర్భంలోకి వెళ్ళగలిగాడట. ఇంకా క్రుప్స్ పారిశ్రామిక పాత్రాభ్యుదయ భవనం ఎలాంటిదో దీక్షిత్రంగా తెలుసుకోడానికి ఈ కాల ఉపకరిస్తుంది.

బ్రిటిష్ కాల రెండు భాగాలుగా ఉంది. ఒక భాగంలో బ్రిటిష్, భారత దేశాభివృద్ధి కోసం, ఆయా భారత పరిశ్రమలలో భాగస్వామిగా ఎలా తోడ్పడు

పారిశ్రామిక ప్రదర్శనం

7-వ పేజీ తరువాయి

తున్నది ప్రదర్శించారు. రెండవ భాగంలో, రకరకాల జెట్ విమానాల నమూనాలు ప్రదర్శించారు.

ఇందులో ఆకర్షణీయమైనది సైలాన్ భవనం. రెండు పీఠాలుగల సైలాన్ వస్త్రంలోకి గాలిని పంపే చేపి పెద్ద గోపురాకారంలో భవనం మూడిరి తయారుచేశారు.

హంగేరియన్ కాలంలో 196 రకాల పారిశ్రామిక యంత్రాలు చూడవచ్చు. ఇందులో విచిత్రమైన యంత్రం ప్రోగ్రాం కంప్యూటర్ వర్షిక్ మిల్లింగ్ మెషిన్. ఇది ఏ యంత్ర పరికరాల్నియినా నిర్మితమైన వర్షతీన తయారుచేయగలదు.

బల్గేరియా కాలంలో అనేక రకాల లేవోలు, బట్టల యంత్రాలు, ఎలెక్ట్రానిక్ సామగ్రి, యంత్రపు పరికరాలూ మన దేశానికి విరివిగా ఎగుమతి చేయగలమని ఆశిస్తూ మోటార్ బైసిక్లెట్ వగైరా చాలా ఉన్నాయి.

జెక్స్లావేకియా కాలంలో, మన దేశంలో ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న జెక్ యంత్రాల నమూనాలున్నాయి. 13 జెక్ వాణిజ్య సంస్థలు ఈ కాలంలో తమ యంత్రసామగ్రి ప్రదర్శించారు. ఒక పరిశ్రమకు కావలసిన యావత్తు యంత్రాలు సప్లయచేసే టెక్స్ టెక్స్టైల్స్ సంస్థ 100 మెగా వాల్ట స్ట్రీంట్ బైల్డ్, జలవిద్యుత్ యంత్రం, 220 కి. వాల్ట స్పిక్ యంత్రం, రాంచీలో నిర్మిస్తున్న లోహ పరిశ్రమ నమూనా ఇందులో ప్రదర్శించింది.

ఫ్రెంచి కాలంలో, తక్కువ ఖరీదుగల రీనాల్డ్ కారులు ప్రదర్శించారు. ఈ కారు ఖరీదు సుమారు 6 వేలు. చూడ ముచ్చటగా ఉంది. భారత ప్రభుత్వం జనతాకారుగా దీన్ని ఇక్కడ తయారు చేయించాలని అనుకుని ఫ్రెంచి సంస్థతో సంప్రదింపులు జరిపారు కాని, ఇదేమంత వారికి వచ్చినట్లుగా లేదు.

ఈ కాలాన్ని చూసి, మన ప్రైవేటు, పబ్లిక్ రంగాల కాలలు చూస్తే మనం ఎవరికీ తీసిపోమనీ, 200 సంవత్సరాల దాస్యంనుండి బయటపడి, గత 15 ఏళ్ళలోనే శాస్త్ర సాంకేతిక రంగాలలో ఇంత పురోభివృద్ధి ఎలా సాధించగలిగామా అని ఆశ్చర్యం కలగకమానదు.

ముఖ్యంగా అణుశాస్త్రంలో, రక్షణ పరికరాల ఉత్పత్తిలో, రైల్వేలలో మనం సాధించిన అభివృద్ధి అద్భుత మనిపిస్తుంది. రైల్వే కాల, ప్రదర్శనలోని పెద్ద కాలల్లో రెండవది. ఇందులో మనం తయారు చేసిన రైలు ఇంజన్లు, రైలు పెట్టెలు, వాగన్లు ప్రదర్శించారు. రైల్వేలో జరుగుతున్న అభివృద్ధి యావత్తు, ఫోటోగ్రాఫ్ ల ద్వారా, నమూనాల ద్వారా చూపెట్టారు.

దీని తరువాత చెప్పుకోదగింది రక్షణశాఖ. ఇందులో అనేక రకాల ఆయుధసామగ్రి, లోహ పరికరాలు, మన స్వాక్షరీలు తయారు చేస్తున్నవి ప్రదర్శించారు. వీటిలోనూ, నేలమీద నడిచే ఉభయ చర శకటాలు కూడా ఏర్పాటు చేశారు. జబల్

పూర్ తయారైన 4 బస్సుల మీలిటరీ ట్రక్కు కూడా ఒకటి ఉంది. వైమానిక విభాగంలో బెంగుళూర్ హిందూస్థాన్ స్పాక్స్ లో తయారైన సూపర్ సానిక్ జెట్ సైటర్ విమానం, కాన్పూర్ లో తయారైన ఎన్ 748 విమానం, కాన్పూర్ 1, 2 మోడల్ విమానాలు రకరకాల విమానాల ఇంజన్లు ప్రదర్శించారు. ఇంకా అనేక రకాల సున్నితపు పరికరాలు, బ్రాసిన్స్టర్ రేడియోలు, ఎలెక్ట్రానిక్ పరికరాలు — ఈ వివిధ రంగాలలో మనం సాధించిన అభివృద్ధికి తార్కాణాలుగా ఉన్నాయి. అన్నింటిలో అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఒక కెమెరా ఉంది. ఇది ఒక సెకండుకు 20 నేల ఫోటోలు తీస్తుందట. దీనితోపాటే ఒక అద్దం, దాని చుట్టూ 20 తేళ్ళు అమర్చారు. ఆ అద్దం సెకండుకు వెయ్యిసార్లు తిరిగితే, చుట్టూ ఉన్న లెన్సులద్వారా 20 వేల ఫోటోలు వస్తాయట. తరువాత చూడదగినది అణుశాస్త్రానికి సంబంధించిన కాల. ఇందులో బ్రాంజేరియాక్స్ నమూనాలు, తాత్కాలిక అణువిద్యుత్ కేంద్రం నమూనాలు, అనేక డయాగ్రాం లో చార్టులు, పిలులులు ఉన్నాయి. అణువు అంటే ఏమిటి, దానివల్ల ఉత్పన్నమయ్యే శక్తి ఎలాంటిది, దాన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు — ఈ విషయాలన్నీ వీలన్నింటి సహాయంతో తెలుసుకోవచ్చు.

ఫిలిప్స్ కంపెనీకాలంలో, ఫ్లోరెస్కెన్ట్ ప్లూమెంట్, ఒక మాజిక్ గార్డెన్ ఏర్పాటు చేశారు. రెండు బ్యూటీఫుల్ లైట్లు కాగితపు పూలచెట్లపై ఫోకస్ చేసి రంగురంగుల పూలు కప్పించేట్లు చూపారు. ఈ అద్భుత ఉద్యానవనం, ఆ దీపపు కాంతితో తాస్తే అతి రమణీయంగా కన్పిస్తుంది. ఈ కాలానికి వెలుపల ఉన్న పరస్పరలో 'ఎలెక్ట్రానిక్' ఏర్పాటులో నీళ్ళతో సృష్టించేయించి ప్రేక్షకులను విశేషంగా ఆకర్షిస్తున్నారు.

బిర్లా, తాతా, ప్రదర్శనశాలలు కూడా చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉన్నవి. బిర్లా కాలంలో హిందూస్థాన్ మోటార్స్ (ఎంబాసెడర్ కారు) నమూనాలు బిర్లా కేంద్ర అనేక సంస్థల తాలూకు వస్తువులు ప్రదర్శించారు. తాతాకాలంలో తాతా కంపెనీల సామగ్రి చూపెట్టారు.

ప్రభుత్వ రంగంలో మానె పరిశ్రమకు సంబంధించిన ప్రత్యేక కాల ఒకటి నెలకొల్పారు. ఇక్కడ మానె అన్నేషణ కృషి ఇంతవరకు సాధించిన విజయాలు చూడవచ్చు.

ఎగుమతుల కాల అంటూ మరొకటి ఉంది. భారతదేశం విదేశాలకు ఎగుమతి చేయగల సామగ్రి యావత్తు ఇందులో ప్రదర్శించారు.

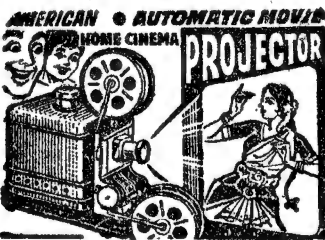
ఆంధ్ర శాల

దేశంలో గల 15 రాష్ట్రాలలో 11 రాష్ట్రాల కాలలు ఏర్పాటుచేసి తమ తమ పారిశ్రామిక వస్తు సంపద కళాఖండాల ఇందులో ప్రదర్శించాయి. ఈ కాలల్లో అంద్ర శాలే కొంత ముచ్చటగా ఉంది. దీన్ని ఇప్పటికప్పుడే 2 1/2 లక్షల మంది దర్శించారు. అమరావతి స్థూపం ఆకారంలో నిర్మించారు. ప్రవేశ ద్వారంవద్ద వరంగల్ గేటు నమూనా పెట్టారు. లోపలికి వెడుతుంటే, ప్రేక్షకుల సంఖ్య నమోదు

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యములు:- మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు:- రూ. 3-50
యువ తీ:- స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు:- రూ. 3-50
సంతానము:- గర్భనిరోధానికి 60 సవిన సులభ మార్గాలు:- రూ. 3-50
బిచ్చుక రహస్యములు:- వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కౌతూహలములు:- రూ. 6-00
ఉద్యోగదర్శి:- మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు, రూ. 5-00
ఈశ్వరజ్ఞానము:- శరీరానంతరం, ఆత్మను- గురించిన నవీన శాస్త్రపరిశోధనలు, రూ. 2-50
బాహు భక్తులు చిత్రం. క్రింది ఎడస్సుకు బ్రాస్ వీ. పి. బాహుద్యారా మీయింటికి పంపబడును.
దేశీయ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర

గృహములో వాడదగు సినిమా ప్రొజెక్టరుకు ఆర్డరు యివ్వండి

అనందదాయకమైన సినీ చిత్రాలను, అద్భుతములు, సాహసములు పిఇంటిలోనే మా ప్రొజెక్టర్ తో చూడవచ్చును. ట్యూబ్ లో గాని లేక టి.సి/డిసి ఎలెక్ట్రిసిటీతో పని చేయించవచ్చును. 35 ఎం. ఎం. సిలింవాడవచ్చు. సినిమావలె చిత్రములు తమంతటామే వివిధ రంగులలో కదలుచుండును. ఖరీదు రు. 15/-; 40' పిలిం & 4' X 3' స్క్రీను & ఇన్ ప్రెక్షన్ పుస్తకం ఉచితం. పోస్టేజి రు. 4-50
ఓంక్స్ పుస్తకం రు. 25; 60' పిలిం, స్క్రీను & ఇన్ ప్రెక్షన్ పుస్తకము ఉచితం. పోస్టేజి రు. 5/-
పూర్తిత్వపై రేపిచ్ డబ్బు వాడును. కొద్దిసేపు వున్నది. నేడే ఆర్డరు పంపండి.
Hollywood Cinema Corp (Regd)
(WAM), 2194, Kalyanpura.
Delhi - U.

టెటెక్

(కొలుక) ఆయుర్వేద కౌశ్యమధుని తయారైనది. అరవింద్ బింది కుంకుమ చాధు 6 ఆకర్షణీయ

మైన రంగులలో లభించుచున్నవి. అరవింద్ లేబరేటరీస్. పి. డి. 1415, మద్రాసు-17. తెలంగాణ జిల్లాలకూ హైదరాబాదుకూ మినహా ఆంధ్రప్రదేశ్ కు విశెట్టు. ప్ర గ తి ఏ జె స్సీ స్, పులిపాటివారి వీధి, విజయవాడ-1.

పారిశ్రామిక పదర్శనం

చేసి ఎలెక్ట్రానిక్ యంత్రం పెట్టారు. మంట నంలో ప్రవేశించగానే ఆంధ్రుల ప్రాచీన చరిత్ర తెలిసి చిత్రపటాలు కనిపిస్తాయి. తరువాత నందా యతీరాజ్యం ఎలా సాగుతుందీ, కొండవల్లి బొమ్మల సహాయంతో చూడవచ్చు. విశాఖ నాకా కేంద్రం యొక్క తీర్థ మన్ననలో నమూనా, సాలార్ జంగ్ మ్యూజియం, కూచిపూడి నృత్యభంగిమపు తెలుపు చిత్రాలు ఇలాంటివి ఉన్నాయి. ఒకవైపు ప్రాగా టూర్స్ కర్మాగారంలో తయారయ్యే యంత్ర పరికరాలు అమర్చారు. సిగరెట్, పాగాకు పంటకు సంబంధించిన నమూనాలు, తదితర పంటలకు సంబంధించిన వివరాలు, గూడూరు పింగాణి ప్లాక్ రీలో తయారయ్యే సామగ్రిలు, నాగార్జునసాగర్, మూసీ, తుంగభద్ర ఎగువ కాల్యం పథకాల నమూనాలు, గోదావరి, కృష్ణాలోయ లలో వివిధ ప్రాజెక్టుల ఫోటోలు ఏర్పాటు చేశారు. నాగార్జునసాగర్ జల విద్యుత్ కేంద్రం, శ్రీశైలం జల విద్యుచ్ఛక్తి ప్రాజెక్టు నమూనాలు కూడా ఇందులో ఉన్నాయి. ఖనిజాలు వివిధ రకాలైన రాళ్ళు, ఏటి నమూనాలు ప్రదర్శించారు. రాష్ట్రంలో వివిధ ఖనిజాలు లభించే ప్రాంతాల చిత్రపటం కూడా ఒకటి ఉంది. సనత్ నగర్ పాలిటెక్నిక్ తయారైన రిఫ్రీజరేటరులు కుట్టుమిషన్లు వగైలా రాకూడా పెట్టారు. ఇది మొదటి విభాగంలో ఉన్న ఖిషిలు. రెండవ విభాగంలోలా కళామయం. ఇక్కడ నిర్మల్ చిత్రరూ

మనమూ మనదేహానిత్రీ

13-వ పేజీ తిరువాాయి

వనరుతిత్తి కుంచుకుని పిత్తరసం దువోడినంతోకి ప్రవేశిస్తుంది. కొన్ని పరిస్థితులలో లివరులో పిత్తరసం ఉత్పత్తి తగ్గిపోతుంది. అప్పుడు పిత్తరసం నిలవ పుండకుండా నరానరి దువోడినంతోకి పోవచ్చును.

పిత్తరసం భౌతిక రసాయన స్వరూపము: లివరులో తయారైన పిత్తరసం పలచగా ఉంటుందనీ, వనరు తీర్థలో నిలవ వున్న పిత్తరసం చిక్కగా ఉంటుందనీ యిదివరకే తెలుసు కున్నాము. అంతేకాదు. లివరులో తయారయిన వున్న పిత్తరసం లేత ఆకుపచ్చరంగు కలదైతే వనరుతిత్తిలో ఉన్న వనరు ముదురు ఆకుపచ్చ రంగు కలదై ఉంటుంది. రసాయనికంగా పిత్తరసం క్షారగుణం కలిగి (Alkaline). పిత్తరసంలో యీ క్రింది పదార్థములు ఉంటవి:

- (1) పిత్తరస లవణములు (B le salts)
- (2) పిత్తరస ఆమ్లములు (Bile acids)
- (3) పిత్తరస వర్ణములు (Bile pigments)
- (4) కోలెస్టరాల్ (Cholesterol)
- (5) డెసిథిమ్ (Decithim)
- (6) మ్యూసిన్ (Mucine)
- (7) సోడియం, పొటాసియం, మెగ్నీషియం

కాల్షియం భాస్వరంపంటి వస్తువులతో లవణములు.

పిత్తరస లవణములు :- ఇవి లివరు కు

పులు, దంతపు సామగ్రి, బిడ్డి వస్తువులు, కొండ పల్లి బొమ్మలు, గద్వాల, ధర్మవరం, పెద్దాపురం చేసేత వస్త్రాలు, హిమూ శాలువలు ఇవన్నీ ఉన్నాయి. ఈ విభాగం చూచినవారు ఆంధ్రుల కళా కళానికీ ముగ్ధులౌతారనడంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

అయితే ఈ కళల విషయం తెలియని పేక్షకు లకు విడమర్చి చెప్పేవాళ్ళవరూ ఈ కాలలో అట్టే కన్పించలేదు. నిర్మల్ చిత్రాలు చూచి, ఇనేమిటా 'గిర్మల్' చిత్రాన్ని జవాబు తప్ప ఆ నిర్మల్ ఎక్కడ ఎంతకాలంగా, అక్కడ ఆ కళ అభివృద్ధి చెందింది అన్నవిషయాలు తెలవరు. విదేశాలలో గొక్కొక్క యంత్రానికి ఇద్దరే చొప్పున ఉండి అడక్కుముందే అన్ని విశాలాలు తెలుపుతారు. ఇక్కడ అడిగినా విషయాలు తెలియవు. ఈ కాలక ప్రభుత్వం ఐదు లక్షలు ఖర్చుపెట్టింది. కాని శా తగినంత విశాలంగా లేక ఇరుకుగా ఉంది.

విజ్ఞాన ప్రబోధకమైన ఇటువంటి ప్రదర్శనక దేశంలో నలుమూలల ప్రజలు చూడటానికి పిలుగ ప్రభుత్వం ప్రత్యేక రైళ్ళు ఏర్పాటు చేయలేదు సరిగదా, ఉప్పు రైళ్ళను కూడా గోవా నెపథ్యం నమయంలోనే తగ్గించింది. పోనీ ఇంకా కొన్నాళ్ళ పాటైనా పొడిగిస్తూ అంటే అది లేదు. జనవరి ఒకటో తేదీతో ఎత్తివేస్తున్నారు. ఇదే నిరుత్సాహ కరమైన సంగతి. ముందు ముందు ఇలాంటి ప్రదర్శనలను రాజధాని అని ఎక్కడో ఉత్తర కొన: నెలకొల్పేకన్నా, అని ప్రాంతాలవారికి అందుబాటులో ఉండేట్లు దేశం పుథ్యలో ఏర్పాటు చేయడం మేలు.

ములలోనే తయారవుతుంది. పిత్తరసంలో ఉండే కొలెస్టరాల్ అనే పదార్థం పిటిలో కరుగదు. కా: యీ లవణములున్నప్పుడు అది పిటిలో కరుగ తుంది. మనపి ఉపవాసం చేసేటప్పుడూ అవ రంలో శర్మరా ద్రవ్యములు (పిండి పదార్థములు అధికంగా ఉన్నప్పుడూ ఈ లవణములు తగ్గిపోతవి ప్రాటీనులు అధికంగా తీసుకున్నప్పుడు అధికంగా ఉంటవి.

ఈ పిత్తరస లవణములు ఫ్యాక్రియన్ రస: యొక్క జీర్ణశక్తిని అధికంచేసేవి. ఇవి లేకపోతే ట్రె: ద్రవ్యములు జీర్ణంపెల్ల ఏర్పడినపిటి (Fattiacid) ఏసిడ్లు ప్రేగులలోనుంచి రక్తంలోకి ఆహారించబడవు జీర్ణం కావడంలేదు. జీర్ణ ఫలితంగా తయ రయిన వస్తువులు శరీరంలోకి ఆహారించబడడం లేదు. పిత్తరసలవణములు లేకపోయినా జీర్ణ: జరగవచ్చు కాని కొవ్వు పదార్థములు పిత్తర: లవణములు లేకపోతే శరీరంలోకి ఆహారించబడవు వనరునాళం మూసుకుపోయినప్పుడు యీ లవ: ములు ప్రేగులలోకి పోవును. అందువల్ల ఈ పే: ఏసిడ్లు పోర్ట్ వెయిన్ లోకి రావు. అప్పుడు అ: మలం ద్వారా బయటికి పోయి వ్యర్థశక్తి అవ: తవి. అందుకనే కామెర్లు వచ్చినప్పుడూ లివ: వ్యాధిగ్రస్తుమైనప్పుడూ డాక్టర్లు కొవ్వు పదార్: ములు తీసుకోడం మానివేయమని ఆదేశిస్తారు. పిత్తరసలవణము మలం ద్వారా బయటికి పోవు ప్రేగులలో ఉండే రక్తనాళములు వాటిని ఆ: రించి మళ్ళీ లివరుకు పంపుతుంది. అది చాలా ఉ: యోగకరములైన పిలువైన వస్తువులు.

(నరసింహ

యక్ష ప్రస్థం

హాస్టలు వనతులు

కథల్లోనే బ్రహ్మచారులకు గదులు అద్దెకు ఇవ్వరనుకునే వాడిని. కాని నాకుకూడా ఆ కష్టం ఇప్పుడు తెలియవచ్చింది. కథల్లో లాగ అబద్ధాలు చెప్పడం సులభం కాదు కాబట్టి నాయాతన ఇంత అంతా కాదు! తిరిగితిరిగి, విసిగి చివరకొక 'రూమ్' సంపాదించుకున్నాను.

హాస్టల్లో ఖాళీలు లేకనే ఈ కష్టాలు పడవలసి వచ్చింది. ఎంత ప్రయత్నించినా హాస్టల్లో వసతి దొరకలేదు. పలుకుబడి మీదనే సంపాదించవచ్చని విన్నాను. చివరకునేనూ ఈ పద్ధతినే అవలంబించా ననుకోండి! కాని 'ఉన్నత విద్య' అని పేరుపెట్టి పాటికీ తీగిన సౌకర్యాలు ఏర్పరచకపోతే విద్యార్థులు చాలా బాధపడవలసి వస్తుందనే విషయం అధికారులు గుర్తించాలి. గాలేజీ నీట్లనుబట్టి హాస్టల్లో 'ఎకామడేషన్' ఏర్పరచాలని నా మనవి.

ఎన్. వి. రావు, (విశాఖపట్నం)

* * *

సంప్రదాయం - మార్పులు

సంప్రదాయానికి మార్పు! యువ ప్రపంచంలో చిన్న చిన్న సమరాలు జరుగుతూనే వున్నాయి. కొట్లాటలు, సివిల్ యుద్ధాలు, ప్రపంచ యుద్ధాలు వున్నట్లే యువ ప్రపంచంలో కూడా చిన్న చిన్న పెద్దవి సాంఘిక యుద్ధాలు జరుగుతున్నాయి. వీటిలో వరాంతర వివాహాదుల విషయంలో సంప్రదాయానికి మార్పు! జరుగుతున్న సంఘర్షణను "యువ ప్రపంచ (సాంఘిక) యుద్ధం" అనవచ్చునేమో! ఎందుకంటే, సాంఘిక సంస్కరణ లన్నిటిలోనూ వరాంతర వివాహాలకి సంప్రదాయం ఎక్కువ ప్రతిఘటన చూపుతోంది. కొన్ని విషయాలలో సంప్రదాయానికి, మరికొన్ని విషయాలలో మార్పు!

(వాముఖ్యం ఇచ్చి, మనసుకూడ 'న్యూట్రల్' గా వుంటే మంచిదేమో? ఎంత వడలింపు కొందామని ప్రయత్నించినా, తిరిగి దండలు, సంప్రదాయ ప్రభావంనుండి మనం విముక్తులము కాలేము. పైకి ఎంత గంభీరంగా కనబడినా, రహస్యంగా (నూటికి నూరుపాళ్లు వరాంతర వివాహాలు రహస్యంగానే జరుగుతున్నాయని అందరికీ తెలిసిన విషయమే) వివాహం చేసుకొన్న యువతీ యువకులు, ఉభయలైతీయులకుమార మెపోయామని, తిరిగి దండలు వృద్ధులకి మనని గాయం కలుగజేసామని లోలోపల బాధ పడుతూనే వుంటారు. 'కొత్త మోజులో' ఈ బాధ మరుగున పడిపోయినా మెల్లీగా అప్పుడప్పుడు సాధించు రూపంలో బయటపడుతూ వుంటుంది. ఒక విధమైన 'అన్ డెడెడ్ నెస్' వారి జీవితంలో ప్రవేశించి కలహితం చేస్తుంది. 'పెద్దలకు' తెలియకుండా వివాహం చేసుకొన్నందుకు వారు 'గిర్టీగా' ఫీలవుతారు. ఆ 'గిల్టు' కాంపెక్స్ తీయ క్రిమిలా వారిని క్రుంగ దీస్తుంది. సంప్రదాయానికి బానిస అయిన ఒకతరీ వున్నది అనుకోండి ఆ మెవిక. ఆస్తి లేదు. ఆ మెకో కూతురు వుంది. తరీ కష్టపడి కూతురికి చదువు చెప్పించింది. ఆ మె వృద్ధయం ఉన్నాం గి వయం ఉంది. కాని - ఎన్నో లక్షలు పెట్టుకొని చదువు చెప్పించిన కూతురు ఒక 'తక్కువ కులం' (తరీ దృష్టిలో) యువకుణ్ణి ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నదని తెలిసి ఆ మె క్రుంగిపోయింది. (బాణంకన్నా సంప్రదాయానికి ఎక్కువ విలువనిచ్చే ఆ తరీ, కూతుర్ని బలిమాలకొన్నది, సవర్ణ యువకుడినే వివాహం చేసుకొని కులగౌరవం నిలబెట్టుకుని. నిజానికి ఆ 'తక్కువ కులం' యువకునిలో 'తక్కువతనం' ఏమీలేదు. అతిదూ చదువుకున్నవాడు, అంద మైన వాడూ, ప్రయోజకుడూ. కాని తరీ సంప్రదాయానికి దాసురాలు. ఆ మె దృష్టిలో కూతురు చేస్తున్నది ఒక నీచమైన పని. కూతురు ముందు తల బద్దలు కొట్టుకొని ఏడ్చింది - 'అతిన్నీ' చేసుకోవద్దని. పియూని మోజులో పడిపోయి అతీయుల బాధనుకూడా అర్థం చేసుకోనే కక్కిని కోల్పోయింది కూతురు. ప్రేమించిన యువకుణ్ణి జీవిత భాగస్వామిగా 'వమాడు' చేసుకున్నది. కాని ఆ మె మనసు బాధ పడుతూనే వుంటుంది. 'గిర్టీగా' ఫీలవుతుంది. అందుకే, కొన్ని విషయాలలో, ముఖ్యంగా వివాహం విషయంలో సంప్రదాయాన్ని గౌరవించాలనుకుంటారు.

"సాంత కులంలోనే దొంగగతల యువతీ

యువకులు వున్నప్పుడు, వరాయికులం దాక వెళ్ళి కలసిన ఆవుసరం ఏముంది?" అని అడోతులే మన యువకులు ఏ మంటాలో? ఈ వరాంతర వివాహ విషయ సమస్యలో యువకుల సలహా తీసుకోటమే మంచిది. ఎందుకంటే, సామాన్యంగా వరాంతర వివాహాలన్ని యువతీ ప్రోద్బలం కల శ్రీ జరుగుతున్నాయని మీరంతా నమ్ముతారని ఈ 'బ్రహ్మచారి' నమ్ముతున్నాడు కాబట్టి! - "బ్రహ్మచారి" (బందరు)

* * *
నేటి యువకులది కేవలం మేకపోతుగాంధీ ర్యమైనది (కృష్ణమోహన్ (సికింద్రాబాద్) వ్రాయడం కోచియం. ఎక్కడో గాని యువకులు ఈకోజులో తిరిగి దండలు అభిప్రాయార్థి (తమకునచ్చనిది) మాటలను ఎదిరిస్తూ తమతమ అభిప్రాయం, మనుశిల, కోర్కెలు తీర్చుకొంటూనేవున్నారు. ఇలాగని అవివేకముగా తిరిగి దండలు వివేక వచన ములను 'కాదుపో' అని ప్రోపాగెండ్లు జరుగుతున్నదని కాదు. బలహీనత యువకు లోను, తిరిగి దండలులోనూ వున్నది. దానికి తిరిగి దండలులో యువకులలో (అంటే కొడుకు లని) లాంగికతవస్తుమరి! అటు కొడుకుల అభిప్రాయాల కనుగుణంగా తిరిగి దండలు ఇటు తిరిగి దండలు అభిప్రాయాల కనుగుణ ముగా కొడుకులు (యువకులు) నడుపుకుంటే కావల్సింది అంతకంటే ఏముంది? రూచిపా. (విలూరు).

* * *
బాణంకి కృష్ణమోహన్ గారి శ్లోమాడగా పాకీ యభిప్రాయము తెలుపవలెనని కోరిక పొడమినది.

నేటి యువకులకు మేకపోతుగాంధీర్య మున్నమాట వాస్తవమే. కాని 'తమకాళ్ళపై నిలబడవలెనని, ఇతరులపై ఆధారపడుట' కోచియమని వాచారు. నేటి యువకు అ విద్యార్థులకు తగిన జీవన సౌకర్యమును మన దేశములో కల్పింపలేకున్నాడు. ఇదే మనదేశ మందరి చిన్నలోపము. 'డిగ్రీ'లకు తగిన జీత వాధారములను చూపవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వముపై ఉన్నదనట నిస్సంశయము. నేటి యువకులకు వివాహవిషయమున పెద్దల నెదిరించు ధైర్యము లేదనట యధారమే. నిగు దోగ్గనసమస్య నివారణ కొనంతవరకు మన కిట్టి "డివెండ్లెట్ లైఫ్" తప్పదని వా అభిప్రాయము.

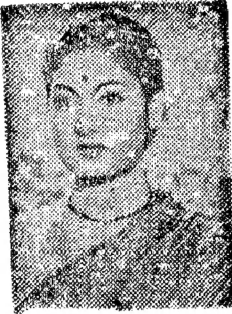
పె. ప. రామచంద్రులు. (కాకినాడ).

కవరుపైన 'యువ ప్రపంచం' శీర్షికకు అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి.

ఆంధ్రసచిత్రవార
పత్రిక

12-1-1962
సంక్రాంతి సంచిక

● ముఖ్యమంత్రి - బొప్ప

శ్రీమతి సావిత్రి-

నానంది బి. ఎ.
వ్యాసం

● విడుకొండలు - రంగధామ్ (సాంఘిక నవల ప్రారంభం)

నేనూ నా ఫాన్ మెయిల్ - జమున.

● పగటి దొంగలు - ఎం. ఎల్. పతి

● కాల্পనిక జగత్తులో వరకట్నాలు - సింగరాజు రామచంద్రమూర్తి

● ప్రత్యేక వ్యాస రచన పోటీ

● కొత్త సంవత్సరం కోరికలు - రమణారెడ్డి

ఇంకా కాథూన్లు, శీర్షికలు వగైరా

ఎక్కువ పేజీలు

వెల: 25 నయాపైసలు

చ త్ర పా ణి

ఫోటో : ఎ. వి. ఎస్. నారాయణ్, (సూరూరు)

హాస్య వృంగార కరుణారస
ప్రధానమైన ఆసమాన
సాంఘిక చిత్రం.....

అన్నపూర్ణ వారి...

ఇద్దరు మిత్రులు

నిర్మాత D.మధుసూదనరావు B.A. దర్శకుడు ఆదుర్తి సుబ్బారావు

సంగీతం S.రాజేశ్వరరావు...

నవయుగ